(ܬܩܦ subsannavit) ܡܬܩܦܢ subsannator, irrisor.

ܬܪܨ rectificavit, æquavit, stabilivit. III. 190. 10. ܬܪܨ ܡܘܙܢܝܐ ܟܝܠܐ ܥܒܕ̈ܐ ܘܠܐܓܪ̈ܐ ܐܟܝܠ lance ex æquo disposita, ponderans opera, etiam præmia ponderavit. Etpe. recte se disposuit, egit. I. 28. 2. ܟܕ ܕܝܢܐ ܕܬܥܒܕܘܢ ܐܬܬܪܨܘܗܝ ܠܕܝܢܐ ܘܠܐ ܬܥܩܡܘܢܝܗ jus dicturi, recte hoc jus reddatis, neque id pervertatis. I. 2. 9. ܢܬܬܪܨ ܫܡܗܝܗܘܢ ܒܝܬ ܡܫܝܢܢ̈ܐ disponentur nomina eorum inter Paciferos, i. e. inter Paciferos censebuntur. Cfr. I. 130. 9.

ܬܘܪܨܐ rectitudo. I. 288. 14. ܩܘܡ ܐܙܠ ܬܘܪܨܐ surge, rectâ abi.

ܬܪܝܨܐ rectus. ܬܪܝܨܘܬܐ rectitudo, integritas, æquitas.

ܬܫܥ, ܬܫܥܐ novem. ܬܫܥܣܪ novemdecim. ܬܫܥܝܢ nonaginta. ܬܫܝܥܝܐ nonus. ܬܫܥܡܐܐ nongenti.

turbare, ejusque Incolas dejicere, & inter aquas & aquas submergere. III. 300. 15. effodiunt terram, lacrimisque pulverem adspergunt.

reliquit, missum fecit, deseruit. Etpe. Pass. (*pro*) deseruerunt suos thronos, suamque in faciem se prostraverunt.

vide .

(Syr.) II. 294. 10. erexi excitans jacentes, eorumque summissos ut discipulos in locum lucis in. stitui.

discipulus.

( ) Pa. rupit, fregit. Etpa. ruptus, dirutus fuit. III. 124. 4. montes, qui immobiles & excelsi: aqua, quæ immutabilis, nec suo statu fracta & rupta. absoluta, quæ mundi est, mensurâ, ejusque computata ratione, etiam quæ angustia filios ejus libertos, graviter eâ laborantes, in antecessum fregit, hæc inquam, quam illi filii liberti in tellure sustinuerunt, eos amplius non franget.

vide .

ܬܩܠܐ pondus. ܬܘܩܠܐ F. ܬܩܝܠܐ ponderosus. ܬܩܠܬܐ momenta. II. 262. 11. ܒܫܥܬܐ ܕܟܣܝ ܡܢ ܥܠܡܐ ܒܬܩܠܬܐ ܪܡܐ ܠܟܠ ܬܠܡܝܕܘܗܝ ܒܙܬܐ ܘܢܓܕܐ ܘܐܘܠܨܢܐ quibus horis se obtegit mundo, quibus momentis injicit suo cuique discipulo direptionem, flagellationem, & oppressionem.

ܬܩܢ Pa. ordine disposuit, recte composuit, bene aptavit, adornavit. Etpa. Pass. I. 24. 17. ܩܪܫܗ ܠܐܪܥܐ ܕܬܒܝܠ ܘܬܩܢܗ coagulavit orbem telluris, eumque concinnavit. I. 174. 10. ܬܬܩܢ ܥܒܕܐ adornabis opera. I. 294. 16. ܗܘܬ ܡܢ ܢܦܫܗ ܘܐܬܬܩܢܬ sua sponte id factum & adornatum fuit.

ܬܩܢ rectus, aptus, conveniens, firmus, stabilitus. ܬܩܢܘܬܐ formositas. ܗܒܠܟܘܢ ܢܗܪܐ ܠܫܡܫܐ ܘܬܩܢܘܬܐ ܠܣܗܪܐ da splendorem soli, & formositatem lunæ.

ܬܘܩܢܐ ordinatio, aptatio, apparatio. ܫܦܝܪܬܘܩܢܐ bona constitutio, firmitas, stabilitas.

(ܬܩܦ robustus fuit) ܬܩܝܦܐ robustus, fortis. ܬܘܩܦܐ robur, fortitudo.

ܬܪ pro ܝܬܪ abundavit, increvit. I. 158. 13. ܬܪ ܚܫܘܟܐ ܘܠܒܗ ܐܚܕܗ augescebat caligo, ejusque cor prehendit.

ܬܪܒܐ pinguedo.

ܬܪܒܘܬܐ vide ܪܒܝ.

ܬܪܐ 1 maceravit, in liquido dissolvit. Etpe. Pass. 2 admonuit, erudivit. II. 206. 18. ܐܬܪܝܬ ܠܥܠܡܐ ܫܒܝܠܗ ܘܐܠܦܬ ܐܘܪܚܗ ܫܠܡܝ ܕܡܢܐ ܚܡܕ ܐܢܐ constitui mundo suam viam per-

puit fornax, incaluit fornax, in qua ille erat. Quæ vero fornax cum ipsi incensa esset, scaturigines Vitæ exstiterunt.

ܬܢܐ altera vice fecit, repetivit. It. docuit. I. 134. 18, ܐܬܢܝ ܘܐܬܢܝܬ ܠܗ (*pro* ܬܢܐ) altera vice ei dixit. I. 158. 4. ܬܢܝܬ ܐܬܚܙܝܬ ܠܗ altera vice ei apparui. I. 218. 10. ܟܕ ܬܢܝܢ ܘܬܠܬܝܢ ܠܗ cum altera & tertia vice id facerent. II. 14. 14. ܡܬܢܐ ܩܝܢܬܐ ܡܬܢܝܢܐ ܘܡܡܠܠ ܘܡܫܚܩ ܒܟܢܪܐ carmina rhytmica repetens & eloquens, panduris *ludens*.

ܬܪܝܢ duo. ܬܪܥܣܪ duodecim. ܬܪܝܢܐ secundus. ܡܬܢܝܬܐ institutio, doctrina.

ܬܢܬ (Sam. אתנת) dedit, donavit. II. 50. 1. ܐܬܢܬܗ ܡܢ ܛܠܠܐ ܕܨܦܪܐ ܠܡܛܠܠܐ ܕܪܡܫܐ transegi eum ab umbraculis matutini temporis ad vespertini tegmina. *Quam vero vocem* ܐܬܢܬܗ *non duxerim ab H. & Aram.* תנה donavit, tradidit. *Quippe quæ formam* ܐܬܢܬܗ *tum haberet; nisi credendum sit*, unam literam *pro* altera *h. l. irrepsisse*.

ܬܢܟܦ aversatus, abominatus est. III. 286. 1. ܬܢܟܦ ܗܘ ܡܐ ܕܗܘܐ ܐܘܫܦܝܙܟ ܒܝܬ ܒܢܝ ܒܝܬܟ ܘܥܠܡܐ ܕܓܠܐ abominare, quod tuum inter tuos familiares hospitium fuit, mundumque fallacem exsecrare.

ܬܢܩ Etpe. offendit. I. 152. 20. ܒܥܝܢ ܗܘܘ ܘܟܠܗܘܢ ܡܬܬܢܩܝܢ ܒܚܕܕܐ inquirentes, omnesque se mutuo offendentes.

ܬܠܬ, ܬܠܬܐ tres. ܬܠܝܬܝܐ tertius. ܬܠܬܥܣܪ tredecim. ܬܠܬܝܢ triginta. ܬܠܬܡܐܐ trecenti.

ܬܡ integer, perfectus fuit. ܬܡܝܡܐ perfectus, simplex. It. stultus. III. 292. 3. ܟܡܐ ܣܟܠܐ ܕܪܐ ܟܡܐ ܬܡܝܡܐ ܒܪܝܬܐ quam insipientes generationes? quam stultæ creaturæ? III. 30. 11. ܗܢܘܢ ܣܟܠܐ ܬܡܝܡܐ ܕܒܣܟܠܘܬܗܘܢ ܡܬܚܒܫܝܢ ii stulti, animique simplicis: qui sua stultitia vincti.

ܬܡܢ, ܠܬܡܢ istuc, illuc.

ܬܡܗ s. ܬܡܗ obstupuit. ܢܘܪܐ ܚܝܐ ܐܬܚܠܦ ܘܡܝܐ ܬܡܗܘ ignis vivus alteratus fuit, & aqua obstupuit. III. 198. 9. ܬܗܘܡܐ ܬܡܝܗܐ stupendus abyssus. *lin.* 14. ܕܬܬܡܗ ܕܡܘܬܟ ut stupenda tua forma fiat.

ܬܡܝܗܐܝܬ admirabiliter, stupendo modo.

ܬܡܢܐ octo. ܬܡܢܬܥܣܪ octodecim. ܬܡܝܢܝܐ octavus. ܬܡܢܝܢ octoginta. ܬܡܢܡܐܐ octingenti.

ܬܡܪܐ calyx. III. 128. 6. ܫܦܘܝܬܐ ܡܬܓܡܪܢ ܡܢ ܩܕܡ ܬܡܪܐ ܘܗܝܕܝܢ ܡܬܓܡܪܝܢ ܬܡܪܐ spathæ ante absolvuntur, quam calyces; quæ calyces deinde absolvuntur.

ܬܢܝܢܐ serpens, draco.

ܬܢܢܐ (Ch. תננא) fumus. II. 220. 10. ܬܢܢܐ ܡܢ ܩܕܡ ܡܥܡܩܐ [illegible] fumiferus *Jordani* fundus primus, maximeque fulgurans ejus aër.

ܬܢܘܪܐ *rectius* ܬܢܘܪܐ (Ch. אתונא) fornax. II. 114. 7. ܬܢܘܪܐ ܬܢܘܪܐ ܕܗܘܐ ܡܢ ܩܕܡ ܒܠܒܗ ܬܢܘܪܐ ܗܘ ܡܬܚܡܐ inte-

ܢܢܗܪ̈ ܦܪ̈ܨܘܦܘܗܝ lucebit ejus facies in tabernaculis magnificis & celatis, *atque* III. 174. 14. ܘܡܫܟܢ̈ܐ ܡܨܒܬ̈ܐ ܘܢܗܪ̈ܐ ܦܪ̈ܨܘܦܘܗܝ ܢܫܩܠ ܪܝܫܗ ܠܡܫܟܢ̈ܐ ܥܠܝ̈ܐ ܪ̈ܓܠܘܗܝ ܕܝܢ ܠܥܘܡܩܐ ܕܚܫܘܟܐ *ad verbum*: extulit se ejus caput ad suprema tabernacula; ejus vero pedes ad infima caliginis domicilia pertingebant.

ܬܠܐ suspendit, sumsit s. expendit pœnam. III. 296. 11. ܬܠܘ ܒܨܘܪܗ ܕܢܦܫܐ ܐܓܪܬܐ ܘܫܕܪܘܗ ܠܬܪܥܐ ܕܚܝ̈ܐ (*lege* ܘܫܕܪܘܗ̇) ܥܡ ܗܕܐ appenderunt collo animæ *epistolam*, eamque cum hac ad portam Vitæ miserunt. I. 228. 18. ܠܡܚܐ ܕܡܥܕܝܢ ܠܗ̇ ܡܪ̈ܘܩܐ ܕܢܘܪܐ ܘܬܠܝܢ ܘܐܣܪܝܢ cædendi ipsi flagris ignis, qui *alios* adstringendo ligant & suspendunt. ܬܠܝܢ ܠܢܦܫ̈ܬܐ ܗܠܝܢ ܒܗܢܐ ܐܣܟܡܐ ܥܕܡܐ ܠܝܘܡܐ ܕܕܝܢܐ suspendent illas animas, *in hoc statu mansuras*, usque ad diem, diem judicii. *Quibus vero lucem affert Gen.* 4, 24; *ubi Chald.* עד שובעא דרין אתליאו לה usque ad septem generationes suspensæ fuerunt ipsi pœnæ.

ܬܠܝܐ Pl. ܬܠܝ̈ܐ (Ch. תלי) draco.

ܬܠܥ Etpe. diffissus, discerptus fuit. III. 150. 2. ܐܝܟܢܐ ܐܗܘܐ ܥܡܘܪܐ ܕܦܓܪܝ ܕܐܬܬܠܥܘ ܫܘ̈ܪܘܗܝ ܘܢܦܠܘ quomodo fiet, ut meum corpus inhabitem, cujus parietes diruptæ ceciderunt?

ܬܠܬ tertia vice fecit. Pa. triplicavit. I. 218. 10. ܘܝܗܒܘ ܠܗ ܟܣܐ ܕܠܡܫܬܐ ܚܕܐ ܘܬܪܬܝܢ ܟܕ ܡܬܠܬܝܢ poculum hauriendum ei dederunt, una alteraque vice id facientes. III. 100. 13. ܬܠܬ ܡܕܡ ܕܙܪܥ triplicavit quod stipis.

ܬܢܢܗ ܠܠܒܘܫܝ ܡܛܐ illius vapor ad meam vestem pertigit.

ܬܝܡܢܐ (Ch. תימא) auster. II. 204. 17. ܐܝܟ ܕܠܓܪܒܝܐ ܡܪܝܡܐ ܩܪܝܢ ܠܗ. ܗܟܢܐ ܠܬܝܡܢܐ ܡܟܝܟܐ ܩܪܝܢ ܠܗ. septentrionem ut sublimem vocant, sic meridiem humilem appellant. ܬܝܡܢܐ id.

ܬܟܠ confidit. I. 4. 1. ܡܢ ܕܬܟܝܠ ܥܠܘܗܝ ܠܐ ܢܒܗܬ qui ipsi confidit, non erubescet.

ܬܟܠܐ (Ch. תכלא) dolor, mœror. I. 12. 13. ܠܐ ܐܝܬ ܒܕܘܟܬܗ ܬܟܠܐ ܘܠܐ ܐܠܝܐ ܕܢܫܐ non existit in ejus loco planctus aut muliebris lamentatio. ܬܘܟܠܢܐ confidentia. ܬܘܟܠܢܐ id.

ܬܟܬܘܫܐ (Ch. תכתקא) sedile. III. 98. 6. ܗܘܘ ܠܗ ܠܡܪܝ ܬܟܬܘܫܐ ܬܪܝܢ ܚܕ ܒܚܘܝܙܐ ܘܚܕ ܒܡܫܟܘܟ meo domino duplex sedes: una, quam in Havajza habuit: altera, quam convivens in Maschkuk tenuit.

ܬܠܝܠܐ humidus.

ܬܠܦܘܬܐ (*mutato* ܒ *in cognatum* ܦ) *ex* ܬܠܒ, *ut* ܬܠܒܘܬܐ *ex* ܬܠܒ. *Collatumque cum H.* תלפיות (*ex Ch.* לפה, *unde & huic origo,* conjunxit, contexuit) receptaculo *armorum Cant.* 4, 4., *& constructum cum* ܡܫܟܢܐ, *Ch.* שכינתא habitaculo *spec. majestatis cujusdam cœlestis,* umbraculum s. tabernaculum *notabit. Sic vertes pro male versis, ut* (*non vero annotavi, quo loco*) ܚܘܝܘ ܡܫܟܢܐ ܓܘܝܐ ܡܫܟܢܐ ܬܠܦܘܬܐ ܪܘܪܒܐ ܘܟܣܝܐ ostenderunt habitacula, alia aliis interiora, atque tabernacula magnifica & celata; *ita* III. 168. 20. ܒܢܝܢܗ ܐܢܘܢ ܒܬܠܦܘܬܐ ܪܘܪܒܬܐ

I. 32. 14. ܠܐܚܛܝܐ ܘܬܝܒܝܢ ܠܐ ܢܬܘܒܘܢܗ non peccans, sed pœnitentiam agens. I. 236. 9. ܩܘܫܛܐ ܕܚܝܐ ܘܡܫܒܚܐ ܠܛܒܐ ܬܝܒܘܗܝ ܕܒܢܝ ܡܠܐܟܐ ܕܫܠܡܐ propitia veritas est bono: Filiisque pacis Nuntius, Vitæ adest. ܬܝܒܐ propitius. ܬܝܒܘܬܐ conversio ad bonum, favor. ܬܝܒܘܬܐ id. ܬܝܒܘܬܐ ܕܚܝܐ ܗܘܬ ܠܗ rediit in gratiam cum Vita.

ܬܓܐ corona.

ܬܡܢܐ balaustium. II. 76. 21. ܬܪܬܝܢ ܬܡܢܐ ܕܢܗܘܪܐ ܕܐܬܝܗܒܘ ܒܪܝܫܗ duo balaustia lucis, quæ suo capiti imposita fuerunt.

ܬܘܡ (ثم) deinde.

(ܬܝ) ܬܝܢܐ (Syr. ܬܝܢܐ) lotium. *Neque hoc cum* ܬܝܢܐ *ex* ܬܝܢ ficus *confundendum, nisi* ܬܝܢܐ *pro* ܬܝܢܐ *scriptum fuisse, existimandum sit.*

ܬܪ (H. שור) observavit. I. 250. 9. ܬܪ ܫܐܕܐ ܚܕ unum Dæmonem observavit.

ܬܘܪܐ taurus. It. signum Zodiaci. Vide Onomast.

ܬܘܡܪ cunctatus est, pœnituit.

ܐܬܘܡܪܘܬܐ longanimitas. I. 42. 12. ܐܬܘܡܪܘܬܐ ܘܡܗܝܡܢܘܬܐ ܘܪܚܡܘܬܐ longanimitas, gratia, & benevolentia.

ܬܫܥ subjecit. ܬܫܥܬܢ ܘܫܥܒܕܬܢ ܠܡܒܘܥܝܐ ܕܚܝܐ subjecisti & summisisti nos scaturiginibus Vitæ.

ܬܚܘܬ, ܐܬܚܘܬ infra. ܠܬܚܘܬ deorsum. opp. ܠܥܠ sursum.
ܬܚܬܝܐ inferior, infimus.

ܬܢܢܐ Syr. vapor. ܢܫܡܐ ܕܫܡܫܐ ܘܬܢܢܐ ܕܢܘܪܐ ܐܟܠܬܐ (*lege* ܢܘܪܐ) ܢܫܡܐ halitus æstus vaporque ignis consumentis, I. 158. 9.

ܬܗܪ (cogn. ܬܡܗ) mirandus, stupendus fuit, admiratus est, obstupuit. ܠܐ ܝܕܥܝܢ ܬܗܝܪܐ ܡܬܡܗܝܢ inscientes, obstupescentes, attoniti. ܬܗܘܡܐ ܡܝܐ aqua stupenda, s. profundissima (orcus). ܬܗܘܡܝܐ ex profundo loquentes. II. 196. 12. ܡܡܠܠܝܢ ܬܗܘܡܝܐ ܫܬܝܩܐ ܬܗܘܡܝܐ muti, surdastri, verba ex abdito, imo trahentes i. e. ventriloqui.

ܬܗܪܐ res stupenda & imperscrutabilis. II. 124. 2. ܬܗܪܐ ܕܡܬܒܥܐ imperscrutabilis res, quæ in quæstionem vocata. *It.* ipse stupor. ܕܓܠܐ ܘܢܟܠܐ ܘܬܗܪܐ ܢܪܡܘܢ ܒܥܠܡܐ mendacium, fraudem & stuporem mundo injicient. I. 322. 2. ܢܦܠ ܬܗܪܐ ܥܠ ܟܠܗܘܢ ܒܪܝܬܐ cecidit stupor in omnes creaturas.

ܬܐܡܐ Gemini. Vide ܬܐܡ.

ܬܗܘܡܐ (Syr. ܬܗܘܡܐ) abyssus. II. 202. 1. ܬܗܘܡܐ ܬܚܬܝܐ ܕܚܫܘܟܐ abyssus infimus caliginis. ܬܗܘܡܬܐ Pl. ܬܗܘܡܝܬܐ miranda res. ܩܠܝܕܐ ܬܗܘܡܝܬܐ claves miræ. III. 282. 9. ܬܗܘܡܐ ܡܚܘܝܢܐ percussores stupendi.

ܬܚܘܡܐ (Aram. תחומא, Sam. תחום) terminus, finis. II. 76. 11. ܥܡܡܐ ܘܬܚܘܡܐ ܕܡܫܚܠܦܝܢ gentes & nationes, sermone diversæ. Cfr. II. 100. 21.

ܬܘܒ rediit, respondit, se vertit ad i. e. benignus fuit, se vertit a i. e. pœnituit. I. 160. 13. ܬܘܒܐ ܬܘܒ ܠܘܬܝ propitie, propitius mihi sis. i. q. ܗܦܘܟ ܥܡܝ mecum in gratiam redi. II. 276. 6. ܬܘܒ ܠܘܬ ܝܘܫܡܝܢ ܘܐܘܫܛ ܠܗ ܝܡܝܢܗ vertit se benigne ad Juschamin, dextramque ei porrexit.

(ܬܐܢ) ܬܐܢܐ ficus.

(ܬܐܪ) ܬܐܪܬܐ (Syr. ܬܐܪܬܐ) conscientia.

ܬܒܫܐ coruscatio. III. 124. 10. ܬܒܫܝܐ ܪܥܡܐ ܘܥܢܢܐ folgura, tonitrua, & nubes. III. 146. 14. ܪܘܚܐ ܘܬܒܫܝܐ venti tempestatesque tonitrales.

ܬܒܝܠ terra continens.

ܬܒܪ fregit. Etpe. fractus fuit.

ܬܓܪ Etpa. ܐܬܬܓܪ negotiatus est. ܠܐ ܬܬܬܓܪ ܒܬܓܪܘܬܗܘܢ commercium cum eis ne exerceas. II. 148. 21. ܕܠܐ ܙܒܢܘ ܒܕܗܒܗܘܢ ܘܠܐ ܩܢܘ ܒܩܢܝܢܗܘܢ ܘܠܐ ܐܬܬܓܪܘ ܒܬܓܪܘܬܗܘܢ quod non emerunt suo auro, nec suo acquirendi studio acquisierunt, aut negotiando sibi pararunt.

ܬܓܪܐ lis, disputatio. ܬܐܓܪܐ, ܬܓܪܐ negotiator, mercator. ܬܓܪܘܬܐ negotiatio, mercatura.

(ܬܗܐ vastus, inanis fuit) ܬܗܐ vastatio. II. 154. 3. ܪܡܐ ܚܘܒܐ ܘܬܗܐ ܥܠ ܟܠܗܘܢ desolatio & vastatio eis omnibus injicietur. ܬܗܝܐ vastus, deformis. ܐܝܟ ܕܕܡܘܬܗܘܢ ܒܐܪܥܐ ܬܗܝܐ sunt, quorum species in terra deformis est. ܬܗܘܝܐ informis materia. III. 198. 13. ܠܐܘ ܡܢ ܬܗܘܝܐ ܐܝܟ ܕܬܗܪܐ ܕܡܘܬܟ non est ex informi materia, ut stupenda tua forma evadat.

(ܬܗܡ) ܬܗܐ admiratus est, stupuit. ܬܗܘܐ stupor, stupendus. III. 284. 8. ܠܡܢܐ ܐܫܡܥ ܡܢ ܬܗܘܐ ܡܠܬܐ ܕܐܒܝ cur obediam sermoni stupendo (*rectius verso* inani) mei patris?

ܫܬܐ bibit. Aph. bibendum dedit.

ܫܬܠ plantavit. ܢܫܬܠܘܢ ܢܨܒܬܐ ܕܚܝܠܐ plantas serent generosas.

ܫܬܠܐ planta. ܫܬܠܐ posteri.

ܫܘܬܦܐ particeps, consors. ܫܘܬܦܘܬܐ participatio, consortium. It. concubitus. III. 86. 6. ܐܢܬܬܐ ܛܠܝܬܐ ܠܫܘܬܦܘܬܐ ܥܬܝܕܐ mulieri puella concubitui futura.

ܫܬܘܡܐ (coll. Ch. חתם) obsignator, haruspex. ܕܒܚܐ ܘܫܬܘܡܐ ܡܥܕܥܕܢܐ sacrificuli, sacra festaque celebrantes, haruspices, & obsignatores.

ܫܬܩ quievit, periit. ܢܫܬܩܘܢ ܟܐܒܗܘܢ ܕܚܕܐ peribit eis qui demum cumque dolor.

ܬ

ܬܘܬܒܐ (Ch. תותבא) *speciatim* tunica. *Sic vertenda hæc vox.* I. 178. 7. 180. 3. 19. I. 182. 17. I. 200. 15., *ubi inscienter aut negligenter per* pallium alienum *versa fuit. Sed generatim* integumentum. It. tectum; *quæ notio obtinet* II. 230. 7. ܬܘܬܒܐ ܕܡܥܡܪܐ ܕܢܦܫܗ ܚܣܝܪ ܗܘܐ cui tectum habitaculi proprii deerat.

ܬܐܒ desideravit, concupivit.

(ܬܐܡ) ܬܐܡܐ (Syr. ܬܐܡܐ) gemelli. It. Gemini Zodiaci. Vide Onomast. II. 124. 8. ܝܠܕܬ ܚܘܐ ܬܐܡܐ ܕܟܪܐ ܘܢܩܒܬܐ peperit Hava geminum, masculini & feminini generis partum.

(ܫܪܐ) ܫܘܪܐ deliquit. Etpe. corruit. III. 24. 4. ܢܬܫܬܪܐ ܬܒܝܠ ܘܢܫܬܪܘܢ ܘܢܦܠܘܢ ܒܢܘܗܝ confringetur fabrica mundi, & corruent atque decident sui filii.

ܫܪܒܒ (coll. Syr. ܐܫܬܪܒܒ, *nisi originem* ܪܗܒ ܗܘܐ agitatus fuit *malucris*, pavit, tremuit. I. 324. 11. ܐܫܬܪܒܒܘ ܥܠ ܡܪܒܢܝܗܘܢ contremuerunt, in se invicem defixi. II. 170. 5. ܫܪܒܒܬܘܢ ܗܘܐ ܠܐܬܐ ܒܥܠܡܐ pavisti, ne quid tibi in mundo eveniret. II. 198. 20. ܡܫܬܪܒܒܝܢ ܛܘܪܐ ܫܬܐܠܝܢ ܦܩܥܬܐ trementes montes, campi agitati. III. 22. 18. ܡܫܬܪܒܒܝܢ ܘܡܚܝܢ ܐܝܕܐ trementes manibus complauserunt.

ܫܪܒܒܬܐ tremor, lapsus.

ܫܪܒܪܒ (*auctum ex* ܫܪܒ s. ܫܪܒ) trepidavit. II. 182. 12. ܙܥܬ ܩܘܡܬܝ ܐܫܬܪܒܪܒ ܠܓܪܝ ܥܠ ܫܘܩܝ ܠܐܫܬܡܠܟܢ tremuit mea statura, tripadarunt mei pedes, poplitibus meis haud firmis.

ܫܪܩ sibilavit. II. 198. 6. ܢܗܡܝܢ ܘܡܝܠܠܝܢ ܘܡܪܡܙܝܢ ܘܫܪܩܝܢ rugiens, ululans, indicia gestu faciens, & sibilans.

ܫܪܫܐ radix. Tr. virtus, ratio. II. 226. 10. ܡܢ ܫܪܫܗ ܐܬܥܩܪܬ (*lege* ܐܬܥܩܪܬ) radicitus quasi sublata fuit, i. e. gravissime accepit *Vita*. III. 198. 2. ܒܫܪܫܐ ܕܐܒܝ ܐܣܩ virtute mei patris ascendam. III. 232. 11. ܫܪܫܐ ܘܙܕܝܩܘܬܐ ܩܕܡܘ ܠܟܘܢ ܕܬܬܦܨܘܢ unde vobis ratio & innocentia, ut rei hujus ope impunes evadatis?

ܫܬ, ܫܬܐ sex ܫܬܝܢ sexaginta. ܫܬܝܬܐ sextus. ܫܬܬܥܣܪ sexdecim. ܫܬܡܐܐ sexcenti.

ܫܓܫ (ex ܓܫ) tremefecit, irritavit. II. 150. 18. ܕܩܝܡܝܢ ܡܫܓܫܝܢܢ ܠܗ *nos*, qui consistentes, eum tremefacturi sumus. II. 230 8. ܠܡܪܐ ܕܒܢܝܢܐ ܡܫܓܫܝܢܢ ܠܗ dominum fabricæ irritantes. ܠܛܗ ܠܓܒܪܐ ܕܐܠܒܫܗ ܦܓܪܐ ܠܦܓܪܗ ܠܒܪܘܝܐ ܕܦܓܪܗ ܫܓܫܗ maledixit viro, qui corpus ipsi induerat, corporisque sui opificem irritavit.

ܡܫܓܫܢܐ furens c. c. ܡܪܕܘܦܐ persecutor. ܫܓܝܫܬܐ præceps lapsus. II. 94. 20. ܒܫܓܝܫܬܐ ܢܡܘܬ ܗܘ ܒܫܓܫܐ ܕܡܝܐ ܐܘܟܡܐ in aquæ nigræ turbamento ipse morietur.

ܫܪܐ solvit, dissolvit, permisit, dimisit, habitavit, commoratus est. Aph. solvere, habitare fecit, amandavit. Etpe. Pass.

ܡܫܪܝܐ legatus. ܫܘܪܝܐ dissolutio. III. 78. 7. ܩܐܡ ܫܘܪܝܐ ܒܡܠܟܘܬܗ surget dissolutio in ejus regno. ܫܐܪܐ sericum. ܫܪܝܐ (Ch. שריה) maceratio, humectatio, madefactio, mador. III. 286. 7. ܡܠܝܢ ܫܪܝܐ ܥܝܢ̈ܝ oculi mei madore referti sunt. ܫܪܘܬܐ (Ch. שירותא) epulum III. 280. 15. ܫܪܘܬܐ ܕܡܣܟܢ̈ܐ ܠܡܦܠܓܘ ܠܟܪ̈ܝܗܐ ܡܛܠ *dedi* epulum, distribuendum afflictis, ad *levandam* eorum maciem. ܫܪܝܬܐ solutio. ܫܪ̈ܝܬܐ fortuita. II. 250. 2. ܚܘܣܪܢܐ ܘܫܪ̈ܝܬܐ detrimentum & quicquid fortuitum. ܫܪܘܝܐ solutor. ܫܪܝܢܐ lorica. ܡܫܪܝܐ hospitium.

ܫܪܒ Aph. adjunxit, annexuit.

ܫܪܚܦ abegit. II. 14. 18. ܡܫܪܚܦܢܐ ܠܗܘܢ ܘܡܒܕܪܢܐ ܠܗܘܢ eos abigens & disjiciens.

ܫܪܘܦܬܐ percussio, allisio.

ܫܪܩܐ perfidia. ܫܪܩܐ perfidus. III. 220. 3. ܒܢܘ ܒܝܬܐ ܫܪ̈ܩܐ ܘܥܡܪܘ ܒܗ ܕܓ̈ܠܐ struxerunt perfidi domum, & mendaces in ea habitarunt.

ܫܪܪ firmus fuit, firmavit. Etpa. firmatus fuit. I. 28. 9. ܐܫܬܪܪܘ ܒܗܝܡܢܘܬܟܘܢ ܘܠܐ ܬܬܚܠܦ ܥܠ estote constantes vestræ fidei, non degeneres. ܫܪܪ ܒܚܬܡܐ ܗܘ viso sigillo, certam fidem ei adhibuit. I. 280. 15. ܕܥܒܕܢ ܐܫܬܪܪ quod fecimus, id firmatum est.

ܫܪܪܐ firmitas, veritas. ܫܪܝܪܐ firmus, verus. ܫܪܪ princeps. ܡܫܪܪܢܐ stabilitor.

ܫܪܗܒ festinavit. ܐܫܬܪܗܒ id. III. 294. 9. ܫܪܗܒ ܫܒܩ ܠܗ ܒܝܬ ܐܓܘܢܐ ܫܪܗܒܐ festinans reliquit sedem certaminis. II. 118. 8. ܫܪܗܒܢܝ me festinare fecit i. e. ursit. II. 120. 1. ܫܪܗܒ ܫܪܒܬܐ ܠܒܝܬ ܚܝܐ procreavit cito familias domui Vitæ. III. 58. 12. ܐܫܬܪܗܒܬ ܡܢܗ ܫܪܒܬܐ propagata fuit ex eo progenies.

ܫܪܒܐ (Ch. שורבא) ardor. III. 46. 13. ܐܙܠܘ ܒܫܪܒܐ ܕܪܗܛܗܘܢ ierunt æstu sui cursus i. e. præcipites. ܫܪܒܬܐ generatio, progenies. ܫܪܒܘܬܐ ܫܪܒܬܐ id.

(ܫܪܓ) ܫܪܓܐ lumen, lucerna. II. 64. 9. ܡܫܪܓܝܢ ܘܡܫܪܓܢ ܕܡܝܢ ܠܫܪܓܐ ܢܗܝܪܐ literis instruens & instructus similes lucernæ lucenti. ܫܪܝܓܐ incensus, inflammatus. ܡܫܬܪܓܢܐ inflammatus, furens *canis* II. 2. 4.

ܫܦܝܪ F. ܫܦܝܪܬܐ pulcher, speciosus. ܫܘܦܪ ,ܫܦܝܪܘܬܐ pulchritudo, decor. ܫܦܝܪܐ honestus. III. 102. 16. ܦܪܨܘܦܐ ܫܦܝܪܐ persona honesta.

ܫܦܬܐ (H. שבת) sabbatum, dies Saturni. II. 214. 9. ܝܘܡܐ ܫܦܝܫ ܡܢ ܠܠܝܐ ܫܡܫܐ ܫܦܝܫ ܡܢ ܫܦܬܐ ܘܢܨܝܪܘܬܐ ܫܦܝܫ ܡܢ ܝܗܘܕܝܘܬܐ dies præcellit nocti, dies solis præcellit sabbato, & Nasaræismus præcellit Judaismo.

ܫܦܝ Pa. expurgavit. I. 34. 17. ܫܦܝܘ ܘܒܫܠܘ ܘܐܟܘܠܘ expurgate, coquite, & edite.

ܫܩܐ Aph. bibendum dedit, irrigavit. I. 30. 12. ܠܟܠ ܨܗܝܐ ܐܫܩܝܘܗܝ cuilibet sitienti potionem præbete.

ܫܩܝܐ Pl. ܫܩܝܬܐ potatio, irrigatio. ܡܫܩܝܐ potatio. ܡܫܩܝܢܬܐ potus.

ܫܩܠ portavit. Etpe. sublatus fuit, migravit. I. 94. 7. ܒܚܪܒܐ ܘܡܘܬܢܐ ܐܫܬܩܠ gladio & peste sublatus fuit. I. 304. 14. ܐܫܬܩܠ ܡܢܢ ܚܝܠܢ ܘܬܘܩܦܢ sublatum nobis fuit nostrum robur, nostrique firmamentum.

ܫܩܠܐ portio, tributum. II. 272. 4. ܕܫܩܠܗܘܢ ܠܐ ܐܬܓܙܪ quorum portio non accisa fuit. ܫܩܘܠܐ gestans.

ܫܩܥ subsidit. Aph. submersit. ܐܫܩܥܗ ܐܝܡܐ ܡܢ ܩܕܡܘܗܝ submersit eum *ut fluctu s. palude*, qui præsens ipsi luctus erat.

ܫܩܦ i. q. ܫܩܦ percussit. I. 186. 15. ܫܩܦ ܠܚܕܝܗ ܠܬܪܩܠܝܢܗ pectus triclinio suo allisit. III. 22. 20. ܫܩܦܝܢ ܐܝܕܐ complodentes manibus.

ceque, ad ejus matrem confluente, Karkum exstitit. ܫܦܝܪ (Ch. שפיר) incolumis. *Vide* ܫܦܪ.

ܡܫܦܘܫܬܐ s. ܡܫܦܝܫܬܐ (Syr. ܡܫܦܝܐ) hospitium *pauperum*. I. 38. 12. ܗܒܘܢ ܠܒܢܝܫܐ ܘܡܝܐ ܘܡܫܦܝܫܬܐ ܠܒܢܝ ܐܢܫܐ ܡܣܟܢܐ ܘܡܛܪܕܐ præbete panem, aquam & hospitium hominibus pauperibus & infestatis. III. 314. 13. ܢܛܪܬܠܗܘܢ ܠܡܫܦܝܫܬܐ ܕܩܪܡܠܝ hospitii, quod mihi constituerunt, ego ipsis observans.

ܫܦܟ effudit, dimovit. Etpe. Pass. ܫܦܟ ܡܝܐ effudit aquam. II. 40. 17. ܐܫܬܦܟ ܪܫܗ ܠܬܚܬܝܐ fusum ejus caput deorsum. III. 312. 1. ܫܦܟܝ ܬܚܘܡܐ — ܡܫܢܝܢ ܟܐܦܐ violatores finium lapidumque limitarium mutatores.

ܫܦܠ Pe. Aph. humiliavit, demisit. Etpe. se summisit, humiliavit. I. 28. 10. ܠܐ ܬܫܦܠܘܢ ܒܘܪܟܝܟܘܢ ne summittatis genua vestra. I. 164. 11. ܢܫܬܦܠ ܠܟܘܢ nos tibi subjecti erimus.

ܫܦܠܐ humilis, summissus. ܫܦܠܐ ima extremitas rei. ܒܫܦܠܐ in infimo. ܫܦܘܠܐ margo, ora. II. 50. 13. ܝܡܡܐ ܫܦܘܠܝܗܘܢ ܡܬܓܠܓܠܝܢ maria, oræque eorum extremæ, volventibus fluctibus percussæ. III. 130. 16. ܠܐ ܫܦܘܠܐ ܕܐܢܬܬܐ ܕܪܣܬܗ qui syrma mulieris non pede calcavit.

ܫܦܩ i. q. ܨܦܩ percussit, *sicut* Syr. ܨܦܩܐ i. q. ܨܦܩܐ percussio, colaphizatio, diverberatio.

ܫܦܪ pulcher fuit, placuit. I. 78. 16. ܠܐ ܬܫܦܪܘܢ ܒܐܦܝ ܚܕܕܐ ne placeatis vultu vobis invicem.

cervæ in solitudine discurrentes. I. 160. 11. ܐܫܬܒܗܝ ܒܐܢܚܬܐ strepuit suspiriis.

(ܫܒܚ . Syr. ܐܫܬܒܚ gloriatus est. ܫܒܘܚܐ gloriosus, se jactans) ܫܒܚܢܐ gloriosus. III. 104. 5. ܦܪܨܘܦܐ ܫܒܚܢܝܐ persona gloriosa. ܫܒܘܚܐ id. III. 108. 3. ܫܒܚܢܘܬܐ jactantia, superbia.

(ܫܘܦ) ܫܘܦܪܐ solium.

(ܫܘܦ) ܫܘܦܐ (H. סעיף) ramus *oleæ*. Vide ܫܝܦܐ.

ܫܥܪܝܠܐ (ex H. שעיר & יעלה) hirsuta rupicapra. III. 80. 12.

ܫܥܝܪܐ (H. שער) æstimatus. III. 112. 4. ܦܪܨܘܦܐ ܫܥܝܪܐ ܟܒܝܪܐ - ܦܪܨܘܦܐ ܫܥܝܪܐ persona gravissima — persona æstimata.

(ܫܦ Ch. שפף attrivit, contrivit) ܫܦܝܦܐ attritus, contritus. I. 56. 16. ܡܩܝܡܢܐ ܬܒܝܪܐ ܘܫܦܝܦܐ ܠܡܬܗܠܟܘ erecturus fractos & attritos ad ambulandum. ܫܦܐ (Ch. שפא segmentum, & *quidem* coll. شف telæ subtilis, strophiolum. Vide ܫܦܐ.

ܫܦܥ (Aram. שפע) effudit. Etpe. effusus fuit. I. 132. 9. ܡܝܐ ܚܝܐ ܕܡܢ ܝܪܕܢܐ ܗܘ ܢܦܩܘ ܐܫܬܦܥܘ ܠܐܬܪܐ ܕܐܝܪ ܕܚܝܐ ܠܗ ܐܚܕܘ aqua viva, ab illo *Jordano* orta, fusa fuit in regionem Ajar, quam Vita tenebat. ܝܪܕܢܐ ܐܫܬܦܥ ܠܐܬܪܐ ܕܢܗܘܪܐ Jordanus effusus fuit in regionem lucis.

ܫܦܥܐ (Syr. ܫܘܦܥܐ) effusio, diluvies. *It.* eluvies. I. 168. 21. ܫܦܥܐ ܕܡܝܐ ܡܢ ܩܕܡ colluvies, ex aqua redundans. ܡܢ ܫܦܥܐ ܘܬܘܪܝܐ ܕܐܬܐ ܟܠܗ ܐܝܟ ܗܘܐ ܦܪܚܘܢ ab eluvie fæ-

ܫܥܝܐ blanditiæ. It nitor. I. 170. 19. ܫܥܝܐ ܬܫܒܚܬܐ ܫܩܠܬܗ ܘܐܠܒܫܬܗ ܫܘܡܬܐ ipsi nitorem sustuli, calorem vero indui. I. 210. 21. ܫܟܝܒܠܗ ܫܥܝܐ ܕܗܘ ܢܚܙܝܘܗ ܒܪܝܬܐ ܕܢܫܚܢܘܢ tribuerunt Spiritui nitorem, quo viso creaturæ incalescerent. ܫܥܝܘܬܐ pollutio. III 4 15. ܕܡܝܢ ܠܡܐܢܐ ܕܦܚܪܐ ܕܐܘܟܡܐ ܫܥܝܘܬܐ ܫܩܠܐ similes figuli vasibus, quæ inficiens nigredo corripit.

ܫܥܒܕ subdidit, subjecit. Etpa. servivit. I. 2. 11. ܡܠܐܟܐ ܕܢܘܪܐ ܠܐܕܡ ܐܬܫܥܒܕܘ Angeli ignis Adamo servient.

ܫܥܐ (cogn. ܫܥܐ, ܫܥܝ) 1 lævigavit, polivit. 2 placuit. 3 narravit, collocutus est. ܒܪܝܬܐ ܕܒܡܫܚܐ ܫܥܝܢ ܘܢܨܘܪܝܐ ܕܒܙܝܘܐ ܕܚܝܐ ܢܗܝܪܝܢ creaturæ oleo nitentes, & Nasaræi splendore Vitæ collucentes. III. 41. 13. 14. 15. 16. ܚܙܝ ܠܡܪܟ ܡܫܬܥܝܐ ܠܗ vide, quid Domino tuo placuerit (*rectius forsitan ita ex notione vocis secunda, quam ut verti* quid tuo Domino dicendum sit *ex notione ejus tertia*). I. 108. 20. Etpa. ܐܫܬܥܝ ܠܗ ܥܠ ܡܨܒܘܬܐ colloquar cum eo de baptismo. III. 162. 7. ܠܐ ܐܫܬܥܝܬ ܥܡܝ ܫܘܥܝܬܐ ܒܣܝܡܬܐ non habuisti mecum sermonem benignum.

ܫܥܝܐ nitor. III. 12. 8. ܡܐܢܐ ܕܫܥܝܐ ܚܣܝܪ ܠܗ vas, cui nitor deest. ܫܥܬܐ, ܫܥܐ hora. ܫܥܝܐ, ܫܘܥܝܐ, ܫܘܥܝܬܐ, ܫܥܝܬܐ, ܐܫܥܝܬܐ sermo, confabulatio, narratio. ܕܠܐ ܡܫܬܥܝܐ ineffabilis. ܡܫܬܥܝܢ ludibundus.

ܫܥܫܥ discurrit, huc illuc volitavit. *cum strepitu* pec. *sternutamenti*. I. 320. 2. ܐܝܠܐ ܘܐܝܠܬܐ ܕܒܪܐ ܡܫܥܫܥܝܢ cervi &

ܫܡܫܢܘܬܐ ܠܫܡܫܐ ܕܟܠܗܘܢ ܒܪܝܬܐ tribuerunt soli mendacium, quo ipsum omnes creaturæ colerent.

ܫܡܫܐ sol, It. unus Septem Stellarium. Vide Onom. ܫܡܫܐ minister, famulus. ܫܡܫܘܬܐ ministerium. ܫܡܫܬܐ id.

ܫܢܐ literavit, duplicavit. 2 mutavit *locum*, discessit. 3 docuit *repetendo*, explicavit. Ecpe. Pass. I. 270. 5. ܐܫܬܢܝ ... ܠܬܪܥܐ ܘܫܢܝܬ ܡܘܟܠܝܗܘܢ obstruxi portas, earumque seras duplicavi. ܫܢܐ ܡܢ ܕܘܟܬܗ discessit a suo loco. ܢܘܗܪܐ ܕܠܐ ܡܫܬܢܐ splendor immutabilis.

ܫܢܝܐ, ܫܢܝܢ mirabilis, It. diversus. ܩܠܐ ܘܡܠܦܢܘܬܐ ܫܢܝܬܐ vox, doctrina admirabilis. ܗܢܘܢ ܫܢܝܐ ܘܡܢܗܪܢܐ illi admirabiles & collustrantes. ܙܪܥܐ ܕܠܐ ܫܢܝܢ ... semina inter se diversa. ܫܢܝܘܬܐ simulatio. ܫܢܬܐ annus. ܫܢܬܐ somnus, insania. II. 12. 10. ... portas insanas furore afficiens, Spiritusque opera pervertens.

ܫܥ, ܫܥܐ (Ch. שׁעשׁ, Syr. ܫܥܐ) expolivit, lævigavit, illinit. I. 136. 5. ... tu es, qui effecisti affabre & expolisti mundum. III. 160. 17. ... instituit apte domum Vitæ, eamque expolivit. I. 102. 20. ... qui cornu olei eum illinent.

ܫܥܝܥܐ lævis, politus. ... tunicæ eorum politæ. ... blandus, I. 112. 7. ... blandus, carmen præstigiarum blanditiarumque canens.

Etpe. pinguis fuit. pinguia.

pinguis.

audivit, obedivit. Aph. audire fecit. I. 28. 13. 14 facite, ut sacras literas dictionesque audiat.

auditio, fama, obsequium.

propr. substrinxit *laciniam*, *metaphor.* servavit, observavit, reservavit, dimisit, immisit, suscepit. III. 204. 15. abegerunt me a meo loco. I. 122. 20. dimiserunt adulterium, reliquerunt. I. 182. 2. qui in tuum mundum venit, eum deseruit, reliquit. I. 206. 8. deseramus, relinquamus mundum. II. 24. 7. 28. 8. suscepit iter. III. 38. 20. 146. 11. suscepit in aërem suum iter. III. 140. 4. cura, ut id in mundo relinquas. I. 26. 16. mundus hic peribit, ut & suæ opes perdentur, atque suæ res abolebuntur.

custodia, vigilia, carcer.

ministravit, officium perfecit, usurpavit. Etpe. servitio fuit. ignis, qui te ut cibum consumit, tibi ministrabit. II. 191. 1. stantes extra justitiam usurpant bonum alienum. I. 212. 4.

que vacui hi *homines* exibunt. ܡܫܠܚܐ spoliatus, excoricatus. ܡܫܠܚܢܐ spoliator, excoricator.

ܫܠܡܡܝܬܐ (H. שממית) stellio Vide ܫܡܡܐ. III. 294. 1. ܢܦܫܬܐ ܕܛܒܐ ܕܡܢ ܦܓܪܝܗܘܢ ܢܦܩܝ ܕܡܝܢ ܠܫܠܡܡܝܬܐ ܕܪܚܫܐ ܕܩܠܝܠܐ ܠܗܢܐ ܥܠܡܐ boni, corporibus suis egressi, similes sunt reptantibus stellionibus, levissime in hunc mundum proserpentibus. III. 288. 7. ܕܟܕ ܫܕܝܬܗ ܠܓܘ ܦܓܪܐ ܢܦܫܐ ܩܪܝܬܐ ܠܓܘ ܦܓܪܐ ܗܢܐ ܐܪܙܐ ܫܠܡܡܝܬܐ ܠܓܘ ubi missa in corpus anima fuerat, hic truncus os accepit, cameraque mea stellionem obtinuit. Cfr. III. 50. 2.

(ܫܡܗ) ܫܡܐ, ܫܡܐ Pl. ܫܡܗܬܐ nomen.

ܫܡܝܐ cœlum.

ܫܡܛ evaginavit, evulsit, laxavit. I. 35. 19. ܕܡܢ ܕܢܫܡܛ ܠܗ ܠܗܘ ܕܡܝܬܐ qui illius *mortui* ergo crines evulserit. II. 298. 11. ܓܦܝܗܝܢ ܕܡܪܟܒܬܗܘܢ ܫܡܛܝܢ ܠܗܝܢ alæ curruum suorum se laxarunt. III. 218. 9. ܫܡܛܢܝ ܘܐܦܩܢܝ ܡܢ ܥܠܡܐ evaginavit & eduxit me ex mundo. III. 130. 16. ܠܐ ܫܡܛܗ ܠܣܦܣܪܗ non evaginavit gladium. III. 300. 6. ܫܡܛܝܢ ܣܥܪܗܘܢ suos crines evellentes.

ܫܡܝܛܬܐ laxata vestis. II. 98. 13. ܟܠ ܐܢܫܐ ܕܓܪܪܝ ܫܡܝܛܬܐ ܕܕܗܒܐ ܘܕܣܐܡܐ quæ mulieres traxerint vestes fluentes & auro argentoque variegatas.

ܫܡܠܝ Etpe. absolutus, consummatus fuit. ܡܫܡܠܝܐ Syr. ܡܫܡܠܝܢ perfectus, plenus. III. 304. 13. ܡܦܩܐ ܫܒܬܐ ܘܡܥܠܢܐ ܕܚܕܒܫܒܐ egresso sabbato, dieque solis ingresso.

lutem mihi salutem reddidit. I. 186. 3. ܫܠܡܬܘܢ ܡܢ ܢܦܫ ܥܡܢ nos tibi nos in perpetuum commendamus.

ܫܠܡ, ܫܠܡܐ pax. ܡܫܠܡ perfectus, confectus. ܫܠܡܢܐ pacificus ܫܠܡܘܬܐ integritas, æquitas. ܡܫܠܡ conveniens. ܬܘܫܠܡܬܐ, ܬܘܫܠܡܐ retributio. *Quæ etiam vox*, (*coll.* Ch. תושלמות consecratio), c. c. ܥܠ *reddita sæpius isti notioni convenienter fuit.* *Quæ tamen* (*coll.* Ch. שלמאין caduceatores) *forsitan huic significatui congruenter reddenda erit*, e. g. I. 2. 9. ܘܢܣܝܡ ܫܡܗܘܢ ܥܠ ܬܘܫܠܡܐ ponetorque eorum nomen inter Paciferos, i. e. in nomen Paciferorum hi adsciscentur, *pro* eorumque memoriam consecrabit; I. 12. 17. ܡܪܝܡ ܬܘܫܠܡܐ extollit alte Paciferos *pro* præmia in alto proponit. ܚܕܝܢ ܐܝܬܪܐ ܒܡܠܬܗܘܢ ܘܬܘܫܠܡܐ ܒܣܝܡܬܗܘܢ læti Genii suo verbo, & Paciferi suo thesauro. ܣܝܡܢܝ ܒܝܢܝ ܐܝܬܪܐ ܘܩܝܡܢܝ ܒܝܢܝ ܬܘܫܠܡܐ dispone me inter Genios, & constitue me inter Paciferos. ܫܠܡܘܬܐ (Ch. אשלמו impletio, oblatio) res impleta.

ܫܠܚ Pe. Pa. exuit, detraxit. Etpe. Pass. I. 272. 16. ܐܢܐ ܫܠܚܬ ܥܙܩܬܐ ܕܫܕܝܬܗ detraxi annulum, quem & projeci. II. 104. 5. ܣܦܐ ܫܠܚܢ ܠܩܘܒܠܗܘܢ gladium strinximus in eos I. 54. 19. ܡܫܠܚܝܢ ܠܗܘܢ ܘܒܣܪܗܘܢ ܢܓܪܡܘܢ ܘܕܡܗܘܢ ܢܫܘܕܘܢ exuent eos, eorumque carnem lacerabunt, ac sanguinem effundent. I. 112. 19. ܒܓܢܒܘܬܗܘܢ ܡܫܬܠܚܝܢ furto eorum nudabuntur. III. 154. 4. ܡܫܬܠܚܐ ܣܟܐ ܕܓܢܝܗܘܢ ܘܢܦܩܝܢ ܢܦܩܝܢ ܡܢ ܥܠܡܐ tollentur paxilli suorum hortorum; mundo-

ܫܠܕܐ cadaver. III. 72. 13. ܐܙܠ ܥܘܪܒܐ ܘܐܫܟܚ ܫܠܕܐ ܘܐܟܠܗ abiit corvus, & invenit cadaver, quod comedit.

ܫܠܐ cessavit, destitit. Aph. cessare fecit. III. 308. 15. ܐܝܟ ܡܩܪܩܛܐ ܠܠܒܘܫܐ ܕܢܫܠܐ ܡܫܠܝܘ indumentum plane aboliendum ægre & moleste fero.

ܫܠܝܐ quietus. ܫܠܝܐ quies. ܡܢ ܫܠܝܐ subito.

ܫܠܚ misit, dimisit, exuit. Etpe. se immisit. Aph. dimittere fecit, spoliavit. II. 24. 11. ܠܡܢܐ ܐܬܟܪܝܬ ܥܠ ܒܣܪܐ ܘܕܡܐ ܕܐܫܠܚܬܟ cur afflictus es ob carnem & sanguinem, quo te spoliavi. III. 202. 14. ܐܫܠܚܘܢܝ ܡܢ ܙܝܘܝ exuerunt me meo splendore.

ܫܠܝܚܐ legatus, apostolus.

ܫܠܛ præfuit. Pa. præfecit, potestatem dedit. Etpa. præpositus fuit, potestatem accepit, imperitavit. I. 141. 17. I. 146. 7. ܫܠܛܢܟ ܠܡܐܡܪ dedimus tibi potestatem dicendi. III. 2. 19. ܫܠܛܬܟ ܒܩܠܐ concessi tibi potestatem vocis. I. 144. 13. ܐܢܐ ܐܫܬܠܛܬ ܠܡܐܡܪ dicendi potestatem accepi.

ܫܠܝܛܐ imperator. ܫܘܠܛܢܐ imperium.

ܡܫܠܛܐ potestatem adeptus, præfectus.

ܫܠܡ integer, perfectus, confectus fuit, in pace, prosperitate fuit, salutem dixit. Pa. commendavit, tradidit. Etpe. se commendavit. II. 40. 14. ܟܕ ܫܠܡ ܙܒܢܐ ܕܡܘܠܕܗ spatio generandi confecto. ܫܐܠ ܫܠܡܐ salutem dixit. I. 264. 12. ܫܠܡܐ ܠܡܐܡܪ ܗܘ ܐܢܬ ܫܠܡܐ ܠܟ ܫܐܠܢܐ dicenti mihi ei sa-

(ܡܫܐ) ܡܫܬܐ questus.

ܡܫܟܚ Aph. invenit. Etpe. Pass. I. 276. 18. ܗܘ ܕܒܨܐ ܠܗ ܘܠܐ ܐܫܟܚܗ eum investigans non invenit. I. 252. 1:. ܒܥܝܬܘܢ ܘܐܫܟܚܬܘܢ petiistis & invenistis.

ܡܫܠ (i. q. ܡܣܠ) Etpa. perplexe, stulte, abjecte egit. I. 4. 2. ܕܢܣܡܟ ܥܠ ܬܘܟܠܢܗ ܠܐ ܢܬܡܫܠ qui institerit illius fiduciæ, stulte non aget.

ܡܫܪ Etpa. habitavit. It. subsidit. Pa. Aph. habitare fecit, collocavit. II. 138. 18. ܐܡܫܪܢܘܢ ܒܠܒܘܫܐ ܕܢܘܪܐ ܚܝܐ collocavit eos in indumento ignis vivi. I. 40. 2. ܗܘ ܒܥܡܛܢܐ ܡܫܪܝܢ illi in caligine habitantes. III. 166. 19. ܥܒܕܝܟ ܐܝܕܝܟ ܟܚܕܐ ܐܬܡܫܪܘ opera tuæ manus simul subsiderunt.

ܡܫܪܝܐ incola. ܡܫܪܝܬܐ (Ch. שכינתא) habitaculum. It. sedes cujusque Aeonum ordinis. Vide Onomast. ܡܫܪܝܐ domicilium.

ܡܫܟ Etpa. integumento indutus fuit.

ܡܫܪ Etpa. inebriatus fuit, deliravit. I. 276. 20. ܐܬܡܫܪ ܒܪܥܝܢܗ ܘܒܡܚܫܒܬܗ deliravit mente & cogitatis.

ܡܫܪܘܬܐ temulentia, fœditas. III. 86. 9. ܒܡܫܪܘܬܐ ܕܙܘܠܐ ܘܒܢܟܠܐ ܢܗܠܟ in fœditate, mollitie & fraude ambulabit.

ܡܫܠ resedit, requievit. ܡܫܠܐ quies. s. sessio. II. 194. 2. ܡܫܠܐ ܡܫܠܐ ܘܩܝܡܬܐ ܚܠܦܝܢ ܐܝܟ ܡܢܝܢܐ ܕܒܢܝ ܐܢܫܐ ܕܒܥܠܡܐ requiescendi surgendique vices agunt, quot homines in mundo degunt.

ܡܫܠܚ spoliavit, prædatus est.

ܫܛܐ H. deflexit. Aram. stulte egit, desipuit. Aph. infatuavit. I. 48. 2. ܠܐ ܬܫܛܘܢ ܡܢ ܐܘܪܚܐ ܕܚܝܐ a via Vitæ ne deflectatis.

ܫܛܝܐ , ܫܛܝܘܬܐ stultitia, insania. ܫܛܝܬܐ pudenda. ܡܫܛܝܢܐ illudens, impostor.

ܫܛܚ expandit. Etpa. pronum se prostravit. I. 206. 15. ܢܫܛܚ ܒܟܠܗ ܥܠܡܐ ܐܪ̈ܙܐ ܕܚܪ̈ܫܐ intendamus universo mundo arcana præstigiarum. II. 248. 20. ܢܦܠ ܘܐܫܛܚ procumbens se in faciem prostravit. III. 128. 3. ܒܟܐ ܘܥܩܐ ܘܐܫܛܚ flens & anxius se humi prostravit. Cfr. I. 250. 13. ܢܦܠ ܘܐܫܛܚ ܩܕܡܝܗܘܢ procubuit, humi se coram eis prosternens. Cfr. I. 252. 18.

ܫܛܝܚܐ expansus. II. 24. 20. ܗܕܐ ܐܝܟ ܫܡܫܐ ܫܛܝܚܐ *hæc* instar solis patent.

ܫܛܘܡܐ (H. שׂטם) osor.

ܫܐܕܐ (Syr. ܫܕܐ *ex* שׁדד vi valuit, vim intulit, vastavit, destruxit) Dæmones. Vide Onomast.

ܫܛܐ (شطا in altum se extulit) in altum crescens. III. 98. 5. ܗܘܐ ܠܢ ܫܪܫܐ ܫܛܐ ܘܡܬܪܒܐ ܘܠܐ ܡܫܬܚܠܦ quæ nobis erat, radix segetis in altum crevit, grandescens, nec mutabilis.

ܫܝܒܐ (*rectius impresso* ܫܝܒܐ ex شيخ) senex. III. 98. 11.

ܫܝܢ Etpe. requievit. ܕܢܫܟܚ ܢܐܬܐ ܒܬܪܟ ܘܢܫܬܝܢ qui poterit, te sequetur, requiem impetraturus.

ܫܝܫܐ Ch. (שׁישׁא) lagena. vide ܫܝܫܬܐ.

ܫܟܒ jacuit. Aph. dejecit.

ܫܚܪ (coll. שׁחר H. Ch. Syr.) niger, tempestivus, angore, desiderio affectus fuit, moratus fuit. III. 52. 16. ܢܟܠܝܘܗܝ ܠܘܬܢ ܒܥܠܡܐ ܬܪܝܐ ܘܢܫܚܪ ܠܒܗ detineamus eum apud nos in mundo, ut cor ejus deturpatum denigretur. III. 60. 16 ܫܚܝܪܬ ܒܥܒܪܬ ܘܡܨܠܚܬ ܥܢܢܐ tempestiva, operosa & fortunata fuit nubes. III. 24. 2. ܫܚܝܪܬ ܘܟܪܝܬ angore & dolore laboras. I. 270. 14. ܬܐܒܝܢ ܫܚܝܪܝܢ ܘܪܦܝܢ cupientes & elanguentes. III. 44. 7. ܠܐ ܬܫܬܚܪ ܘܠܐ ܬܬܡܚܡܚ ne cuncteris, ne jaceas. III. 248. 2. ܝܬܒܐ ܐܟܡܝܢ ܘܫܚܝܪܐ ܐܒܝܠܐ sedentes atrati, & nigredine affecti. III. 266. 8. ܢܦܫܐ ܡܝܠܠܬܐ ܘܫܚܝܪܬܐ *anima* ejulans & mœsta.

ܫܚܪ (شخر vocem emisit per nares) stertuit, sopore oppressus fuit. Etpe. mœstus fuit. II. 18. 19. ܫܚܪ ܘܫܟܒ sopore oppressus jacebat. *Pari modo legendum lin.* 13. ܢܫܚܪ *pro* ܢܫܟܒ, *vertendumque* sopore oppressus jaceat.

ܫܚܪܬܐ sopor. II. 18. 12. ܬܐܚܘܕ ܫܢܬܐ ܘܫܚܪܬܐ ܠܥܝܢܐ ܕܝܘܚܢܢ occupet somnus soporque oculos Johannis. Cfr. lin. 19.

ܫܚܪܝܪ puerperium. I. 292. 4. ܐܫܟܚܬܗ ܠܪܘܚܐ ܕܫܚܝܪܐ ܘܟܪܝܐ ܘܫܚܪܝܪܗ ܡܛܝܐ ܠܗ inveni Spiritum, angore & dolore laborantem, puerperio ipsi appropinquante.

ܫܠܚ cutem detraxit. III. 81. 2. ܡܫܠܚܝܢ ܗܘܘ ܐܢܫܐ ܢܫܠܚܘܢ ܠܗ ܗܢܘܢ ܡܠܟܐ ܐܝܟ ܡܫܟܐ ܠܛܒܝܐ ܘܥܪܕܐ cutem hominibus detrahent hi reges, ut *pellem* capreis & onagris.

ܘܫܠܚܗ ܠܒܘܫܗ ܕܒܣܪܐ ܘܕܡܐ dimisit indumentum carnis & sanguinis, stolamque splendoris induit.

ܫܚܢ Etpa. calefactus est. II. 200. 19. ܢܫܬܚܢܘܢ ܒܪܘܓܙܗܘܢ ܘܐܫܬܚܢ ܒܪܘܓܙܗ incaluitque mente & exarsit ira. II. 202. 7. ܐܫܬܚܢ ܘܐܫܬܓܪܝ incaluit & effervit. I. 210. 15. ܚܡܝܐ ܕܒܗ ܕܡܫܬܚܢܝܢܗܘܢ libido, qua incalescerent. II. 154. 4. ܫܚܝܢܐ ܕܫܚܝܢܗܘܢ ܢܫܬܚܢܘܢ desolatio, qua ipsi incalescerent.

ܫܚܝܢܐ calefactus, arrogans. II. 2. 4. ܟܠܒܐ ܫܚܝܢܐ ܘܡܫܬܪܓܙܝܐ canes arrogantes & insultantes. *Ibi vero lege* ܫܚܝܢܐ, *ut* II. 202. 7. ܫܚܝܢܐ ܐܪܝܐ leo arrogans. ܫܚܝܢܐ calor. I. 160. 6. ܫܠܛܗ ܗܘܐ ܪܘܓܙܐ ܘܫܚܝܢܐ ܟܣܝܗ eum ira invasit, calorque obruit.

ܫܚܦ ivit serpendo, se proripuit, tabuit. III. 294. 2. ܢܦܩܝ ܫܚܦܐ (*pro* ܕܫܚܦܝ) *stelliones*, qui egressi proreptant. II. 42. 14. ܟܘܟܒܐ ܘܫܒܥܐ ܢܦܠܝ ܟܕ ܫܚܦܐ stellæ & planetæ velut tabescentes decident.

ܫܚܨ (שחץ H. leo. Ch. ferus, ferox, superbus). Etpa. ferox, arrogans fuit. Epitheton Duodecim Stellarium. I. 184. 12. ܬܪܥܣܪ ܟܘܟܒܝܐ ܫܚܨܝܐ Duodecim Stellares feroces (*melius reddito* arrogantes), vani. Vide Onomast.

ܫܚܩ contrivit, contudit. II. 156. 6. ܡܫܚܩܝܢ ܫܚܩܐ ܘܥܩܝܢ valde attriti & anxii hærebant. ܫܚܩܐ pulvis. III. 300. 14. ܡܫܚܦܝܢ ܒܢܝܐ ܒܐܒܠܐ ܩܕܠܝܬܐ ܡܟܕܫܝܐ filii in luctum effusi: etiam in crinibus pulvere congesto.

III. 160. 2. ܘܥܠ ܡܫܟܢܬܐ ܕܪܘܪܒܐ ܕܐܝܩܪܐ ܐܬܡܫܟܘܢ in habitacula Magnetum gloriæ evaserunt.

ܡܦܪܘܩܢܐ liberator.

ܡܫܟ humilis fuit, se sommisit. II. 14. 16. ܡܫܟܢܟܝ nos tibi nos summissimus. *Ibid.* ܡܫܝܟܬܘܢ vosne mihi summististis.

ܡܫܟ, ܡܫܟܐ (H. שח) demissus. ܡܫܟ ܘܡܗܝܡܢ summissus & fidelis. ܡܫܟܝܢܐ id.

ܡܫܪܐ (Aeth. expandit, extendit, Ar. شرحا aperuit) protendit. Etpa. Pass. II. 126. 12. ܦܘܡܗ ܠܐܬܦܬܚ ܘܠܐܬܡܫܪܐ ܐܝܕܗ os illius non se aperuit, nec sua manus protensa fuit.

ܡܫܠ stillavit, destillavit, defecit, conflavit. II. 32. 19. ܐܪܥܐ ܗܕܐ ܒܡܫܠܐ ܡܫܠܬ terra hæc stillicidio conflata est. II. 94. 20. ܣܥܪܐ ܕܪܝܫܗ ܢܡܫܠܘܢܗ capillus, qui sui capitis, defluet. II. 42. 13. ܢܡܫܠ ܡܫܠܐ ܕܫܡܫܐ ܐܦ ܡܫܠܐ ܕܣܝܢܗ deficiet splendor solis, ut etiam candor lunæ deficiet. II. 92. 20. ܣܠܩ ܚܡܐ ܘܡܛܝܐ ܠܕܒܒܐ ܘܡܫܠܝ ܓܦܝܗܘܢ ascendente æstu, & ad illas *muscas* pertingente, earum alæ deficiunt. ܡܫܠܬܐ profluvium. II. 90. 12. ܢܩܒܠܘܗ ܒܡܫܠܬܐ ܕܡܐ ܘܣܚܝܬܐ ܘܪܩܘܬܐ excipientes illum fœtum in defluvio, sanguine, fimo & menstruis.

ܡܫܟ (*per metath. pro* ܡܟܫ) misit, dimisit. ܡܫܟܘܢ ܘܦܪܘܢ se miserunt & emandarunt. II. 24. 6. ܐܡܟܫ ܠܚܡܐ ܕܪܘܚܗ

(ܫܘܩ) ܫܘܩܐ platea, forum, vicus. I. 328. 7. ܫܘܩܝܐ (Syr. paganus) animal domesticum & nundinarium. II. 84. 15. ܘܫܘܩܢܝܐ (*lege* ܫܘܩܢܝܐ) ܫܘܩܐ ܡܢ ܕܡܫܝܬܘܢ quæ adduxeritis ex animantibus, sive domesticis, sive feris. ܫܘܩܐ erus.

ܫܘܪ saliit, subsiliit, evasit. II. 20, 19. ܫܘܪ ܘܫܛܦ ܥܠ ܐܣܦܬܗ subsiliens inundavit suam oram. III. 40. 10. ܫܪܬ ܡܢ ܢܘܪܢ subsiliisti i. e. evasisti nostrum ignem.

ܫܘܪܐ saltus. ܫܘܪܐ mens.

ܫܘܫ conturbatus fuit. Etpa. id. Pa. conturbavit. III. 74. 13. ܝܡܐ ܠܐ ܐܬܪܘܡ ܘܠܐ ܐܫܬܘܫ mare nec turgidum nec conturbatum fuit. I. 208. 11. ܢܫܘܫܗ ܠܟܢܫܐ conturbabimus cœtum. II. 258. 11. ܢܫܬܘܫܘܢ ܓܠܓܠܐ ܘܫܒܥ ܐܪ̈ܥܬܐ ܬܚܬܝܬܐ ܢܬܦܣܩܢ conturbabuntur sphæræ, septaque terræ inferæ diruentur. Cfr. lin. 15.

ܫܘܫܐ tinea, *res animans minima, unde notio* momentum temporis, fracta pars h'. III. 270. 2. ܫܥܬܐ ܘܫܘܫܐ (*lege* ܫܘܫܐ) horæ & fracta pars h'. ܫܘܫܝܘܬܐ tranquillitas. III. 74. 14. ܚܙܝܗ ܐܘܪܚܐ ܒܫܘܫܝܘܬܐ ܕܝܡܐ ܕܦܬܝܚܐ ܡܛܠ ܕܡܝܘܗܝ ܒܕܡܘܬ ܙܘܓܐ ܕܡܨܝܢ videns viam in tranquillitate maris patentem; quippe cum ejus aqua in speciem duplicis jugi declinasset.

ܫܘܥܐ (Ch. שותא *pro* שועתא) colloquium, sermo.

ܫܘܙܒ eripuit, liberavit. Etpe. se eripuit, evasit. I. 72. 3. ܬܫܬܘܙܒܘܢ ܡܢ ܚܫܘܟܐ ܠܢܘܗܪܐ liberetis a tenebris in lucem.

ܫܘܛܐ flagellum. ܫܘܛܝܐ vilis, insipiens. ܫܘܛܝܘܬܐ vilitas, insipientia. ܫܝܘܛܐ excessus, mors III. 158. 6.

ܐܫܘܠ, ܫܘܠ: fundum, infernus.

ܫܘܡ vide ܫܡܗ.

ܫܘܡܐ (coll. Syr. ܐܫܘܡ dolorem inflixit) dolor, noxa, III. 194. 1. ܟܡܐ ܫܘܡܐ ܡܢ ܫܒܥܐ ܘܬܪܥܣܪ ܐܪܐܙ quantum nocumenti ex Septem & Duodecim Stellarium artibus obscuris?

ܫܘܡܐ (coll. Ch. שׁוּמא) apparens quid vitiosum. III. 308. 13. ܕܝܪܬ ܒܠܒܘܫܐ ܚܫܘܟܐ ܘܩܢܘܡܐ ܫܘܡܐ ܢܦܫܐ hospitatus sum in indumento tenebroso, & hypostasi admodum vitiosa.

(ܫܘܐ illinivit) ܫܘܝܐ linimentum. III. 166. 18. ܟܠ ܫܘܝܐ ܫܘܝܐ ܡܢܢ ܬܒܛܠ omne linimentum nobis aufers. ܫܘܝܬܐ (Aram. שׁיעא) pix, bitumen. II. 168. 4. ܢܦܩܘ ܐܪܙܐ ܡܢ ܐܪܥܐ ܠܒܢܢ ܘܫܘܝܬܐ ܡܢ ܛܘܪܐ ܕܝܬܘܪ cæde ex terra Libani cedros, bitumenque ex monte Jatur. ܫܘܝܬܐ fæx, lutum.

ܫܦ fricuit, illisit, scalpsit. I. 88. 12. ܐܦܝܗܘܢ ܕܐܦܝܗܘܢ ܫܦܝܢ ܘܒܦܘܡܗܘܢ ܕܡܐ sanguinem suum suæ faciei allident, suoque ori illident. II. 84. 6. ܡܢܦܠܝܢ ܠܚܕܕܐ ܘܐܝܕܝܗܘܢ ܦܘܡܝܗܘܢ ܫܦܝܢ ܕܡܐ ܕܫܦܝܢ ܫܘܦܐ ܘܫܩܠܝܢ ܡܝܐ ܘܡܙܓܝܢ ܘܒܦܘܡܝܗܘܢ ܫܕܝܢ incidentes se invicem, manuque sua ora scalpentes, sanguinem, scalpendo *fusum*, sumtaque aquâ dilutum, in sua ora propellunt.

ܫܦ (ܫܦܫܦ) reptando incessit. II. 196. 19. ܫܦܫܦܝܢ ܫܦܘܦܐ ܥܠ ܟܪܣܝܗܘܢ qui plane reptabundi super suo ventre,

ܢܫܡܬܐ adornetur libramentum quodvis ignis vivi. *Quod vero describitur.* II. 226. 19. ܐܠܐ ܗܕܐ ܡܬܦܪܫܐ ܐܫܬܐ ܢܫܡܬܐ ܕܐܫܬܐ ܘܫܘܦܪܐ ܠܐ ܬܝܪܟܐ ܒܒܪܝܬܐ ܕܝܠܟܝ ܪܒܐ ܢܗܘܪܐ ܠܥܠܐ ܘܒܒܪܝܬܐ ܕܚܝܐ ܬܢܝܢܐ ܠܬܚܬ ܠܐ ܬܝܪܟܐ ܕܗܕܐ ܕܗܘܬܐ ܢܗܘܪܐ ܐܦܣܩܐ ܡܝܐ ܘܢܗܘܐ ܬܚܘܡܐ ܘܢܗܘܐ ܟܠܗ ܠܐ ܗܘܐ ܠܟܠ ܒܒܪܝܬܐ abi, constitue æquationem (i. e *libramen*) ignis vivi, splendoris ac lucis inter creaturas nostras maximas supra, & creaturas Vitæ Secundæ infra, ut etiam ad hujus limitem aquæductus fiat terminus, omnibusque creaturis *statuta* mensura.

ܡܣ cogn. ܡܣܐ liquefactus est. I. 16. 10. ܟܠܝܠܝܗܘܢ ܠܐܡܣܝܢ ܘܠܐܡܣܡܣܝܢ eorum coronæ non liquescentes aut flaccescentes.

ܚܡܡܐ (Syr. ܐܬܚܡܡ exarsit cupidine) libido. I. 54. 8. ܢܫܕܪܘܢ ܕܝܘܐ ܕܠܝܒܬ ܫܘܓܢܐ ܙܢܝܘܬܐ ܘܙܢܝܘܬܐ ܚܡܡܐ ܦܚܙܐ ܘܪܓܬܐ ܘܢܚܫܐ ܕܪܩܝܐ ܥܠ ܒܢܝ ܐܢܫܐ Dæmones Veneris insaniam, adulterium, lasciviam, impudicitiam, libidinem, cupidinem, cantumque incantationum filiis hominum immittent. *Ceterum hoc* c. c. ܢܘܪܐ ignis, ܪܚܡܬܐ amor, ܚܡܝܐ fervor, ܦܚܙܐ lascivia. ܚܡܡܢܐ libidinosus.

ܦܚܙ discurrit, divagatus fuit, insipiens, vilis fuit. Pa. insipientem, vilem reddidit. I. 58. 5. ܒܝܫܘܬܐ ܬܩܢܐ ܒܥܠܡܐ ܡܦܚܙܐ ܘܡܦܚܙܢܗ ܠܟܠܗ ܟܝܢܐ ܕܢܫܡܬܐ malitiam in mundo vigentem componet, vilemque omnem animarum naturam reddet.

ܫ

(ܫܘܚ) ܫܘܚܕܐ (H. שחד, Syr. ܫܘܚܕܐ) donum. II. 154. 11. ܠܐܗܘܝܬ ܢܣܒ ܫܘܚܕܐ donum non sumsi. III. 126. 6. ܫܘܚܕܐ ܠܐܢܣܝܒ ܘܡܘܗܒܬܐ ܠܐܡܩܒܠ non sumit domum aut munus accipit.

ܫܘܐ æquus, dignus fuit. Pa. adæquavit, composuit, dignum reddidit. Etpe. dignum se reddidit. ܠܐܫܬܘܝܬܘܢ ܠܛܒܬܗ indigni estis beneficio ejus. I. 264. 10. ܫܘܝܬ ܢܦܫܝ ܠܓܒܪܐ ܚܕ adæquavi me cuidam viro I. 272. 8. ܬܫܘܝܢܝ ܕܐܗܘܐ dignumne me censes, qui tuus gener fiam? ܝܬܒܝܢ ܒܚܫܘܟܐ ܕܢܦܫܗܘܢ ܐܫܘܝܘܢ sedent in tenebris, quibus se ipsos dignos s. pares reddiderunt. II. 123. 3. ܫܘܝܐ ܛܘܒܬܐ digna felicitas. I. 310. 11. ܚܙܝ ܡܫܬܘܝܬܝܢ ܠܝ ܐܝܟ ܕܐܫܬܘܝܬ vide! tanti tu mihi eris, quanti tibi fueris.

ܡܫܘܝܢܐ adæquans, parem, dignum reddens. ܡܫܘܢܐ adæquatio, libra, libramen. II. 212. 10. ܣܠܩܝܬ ܠܡܫܘܢܐ ܕܟܘܫܛܐ ascendi ad libram s. libramen Justitiæ. II. 312. 11. ܡܝܐ ܡܫܬܘܢ ܡܫܘܝܢ ܡܫܘܢܬܐ ܩܕܡܝܬܐ ܘܐܬܓܒܠ ܒܕܡܘܬ ܥܢܢܐ ܕܗܕܪ ܠܥܠܡܐ ܕܡܬܩܪܝܐ ܡܫܘܢܐ ܕܟܘܫܛܐ aqua coagulatione prima condensata conformataque fuit in speciem nubis, mundum circumvolantis, quæ Libramen justitiæ vocata est. I. 58. 11. ܣܠܩ ܐܢܘܫ ܐܬܪܐ ܘܢܝܚܘܕ ܠܡܫܘܢܐ ܕܟܘܫܛܐ ascendet Anusch Genius, stateramque justitiæ occupabit.

ܡܫܘܝܢܬܐ Pl. ܡܫܘܝܢܬܐ i. q. ܡܫܘܢܐ adæquatio, libra, libramentum. I. 164. 14. ܐܡܬܐ (*lege* ܡܫܘܝܢܬܐ) ܢܬܩܢ ܡܫܘܝܢܬܐ

ܡܦܪܫܐ *versum* funibus a Ch. שׁוּרְרָא funis, *sed potius reddendum* fæcibus a Ch. שׁדריא fœces.

ܦܗܪ (coll. Syr. ܦܩܪ) superbivit. I. 20. 10. ܦܗܝܣܘܗ ܡܦܗܪܐ in eo gloriantes. I. 304. 12. ܦܗܪܒܗ ܗܘ qua *margarita* ille superbivit. II. 68. 5. ܦܗܪܢܐ ܕܡܐ ܠܡܘܠܐ ܦܩܪܐ ܡܦܗܪܐ ܦܟܗܪܐ ܡܦܗܪ ܠܡܪܐ ܠܐܦܪܘܗ fastuosus est similis populo illustri, quæ comâ eminens, domino fructus non profert. III. 136. 17. ܠܐ ܗܟܢܐ ܐܝܟ ܐܝܠܢܐ ܦܩܝܚܐ ܘܡܬܦܗܪܝܢ ܒܝܩܪܐ ܕܡܦܗܪܝܢ ܒܚܕܘܬܐ ܕܝܩܪܐ ܕܫܪܐ ܒܓܘܗܘܢ non aliter, quam ut arbores vigentes, se ostentant, suæque magnificentiæ gloria hilares, gloria ipsos inhabitante superbiunt.

ܦܗܪܬܐ coma, decor, gloria. ܡܦܪܫ ܕܡܐ ܠܦܗܪܬܐ ܦܩܝܪܐ ܕܫܦܝܪ ܘܡܚܕܪܐ instructus est similis comæ illustri, bene compositæ, & in orbem actæ. I. 216. 20. ܒܦܗܪܬܐ ܕܢܦܫܗ ܢܣܒ ܐܣܐ præ animæ elatione sumsit myrtum. ܐܦܪܝܘܬ ܪܘܚܐ ܘܦܗܪܬܐ magnitudo spiritus suique jactantia. ܡܦܗܪܢܐ gloriabundus.

(ܦܗܪ) ܦܗܪܐ vigil, excubitor.

ܦܚܡ arsit. Pa. inflammavit. II. 86. 6. ܠܐ ܬܪܩܘܢ ܡܦܚܡܝܢ ܠܗܘܢ ܕܝܬܒܝܢ ܒܟܦܝܗܘܢ insidentes eorum volis eos tripudio inflammant.

ܦܚܡܐ, ܦܚܡܐ, ܦܚܡܐ, ܦܚܡܬܐ ardor, æstus. ܗܒܠܐ ܕܦܚܡܐ ܘܚܡܝܡܘܬ ܢܘܪܐ vapor æstus, & calor ignis. I. 218. 12. ܕܫܡܗ ܠܪܓܬܗ ܦܚܡܝܢ ܗܘܘ sui nominis ob ipsius libidinem inficiantes fuerunt.

ܦܚܠ Aph. lavavit, abluit. I. 128. 19. ܕܫܘܓܘ ܘܐܦܚܠܘ mactate, & lavate.

ܡ

ܩܣܒ̈ܐ ܕܩܣܡܐ ܡܫܘܚܬܐ quæ cuique *Septemstellari* pars obtigerat, fuit semita 68571 annorum.

ܡܪܝܒ potens. I. 320. 19. ܐܠܗܐ ܡܪܝܒ ܒܚܝܠܘܬܗ ܐܦܟ ܐܪܥܐ Deus omnipotens terram funditus pro suis viribus evertit.

ܡܪܐ effudit, ejecit. I. 42. 19. ܠܐ ܬܡܪܘܢ ܒܢܝܟܘܢ ܩܕܡ ܡܪܝܐ ne projiciatis filios vestros coram domino i. e. in servitutem.

ܡܪܝܐ abortus.

ܡܪܙ quietus fuit. Etpe. quietus factus est. ܗܘܝ ܡܪܙ tranquillus & quietus esto. I. 184. 4. ܕܐܬܡܪܙܘ ܒܟܠܗܘܢ ܡܪܙܝܐ ܐܬܡܪܙܘ ܘܟܠܗܘܢ ܡܓܕ̈ܠܐ obstructis in universum maribus, gurgites etiam omnes in tranquillum compositæ fuerunt.

ܡܪܫ (Ch. שרך) commercium habuit. I. 128. 12. ܠܡܢܐ ܡܪܫܬܘܢ ܥܡ ܗܠܝܢ ܥܠܝܡܐ ܘܥܠܝܡܬܐ ܡܫܘܚܬܐ cur haberetis commercium *libidinis* cum his adolescentibus & puellis?

ܡܪܩ (Aeth. שרק stipavit) compescuit *vocem*, siluit. I. 220. 6. ܡܪܩ ܩܠܟ compesce tuam vocem. III. 46. 6. ܡܪܩ ܡܪܩ ܩܠܟ compesce, compesce tuam vocem.

ܡܪܩܐ silentium. It. quies. I. 156. 1. ܡܪܩܐ ܢܛܪ silentium servans. II. 18. 1. ܡܪܩܐ ܡܚܘܪܐ ܠܥܝܢܝ ܕܐܪܡܐ ܢܦܫܝ ܥܨܬܢܝ requiem circumspicio ut oculis immittam: me anima mea premit. ܡܪܩܝܐ quietus.

ܡܪܕ misit, dimisit.

ܡܪܕܐ nuntius. III. 126. 6. ܡܘܬܐ ܣܥܘܪܐ ܡܬܩܢܐ ܡܪܕܐ ܡܫܬܕܪ *mors* visitatrix constituta, & nuntia missa. ܡܫܬܕܪܢܐ mittens.

ܫܓܝܪܐ (Ch. שקרן) vigil. III. 66. 7. ܕܡܬܐܡܪܝܢ ܠܫܓܝܪܐ ܡܢܘ ܩܕܡ ܡܢ ܥܠܡܐ ܡܫܪܐ quid dicetis Vigili, qui vos ex mundo solvet s. liberabit? Cfr. I. 290. 21. II. 290. 3.

ܫܓܪ accendit. Etpe. accensus fuit. I. 306. 6. ܢܦܩܬ ܐܢܬܬܐ ܩܪܒܐ ܩܒܠܬ ܘܐܫܬܓܪܬ ܒܩܠܐ ܘܒܪܓܬܐ ܠܡܝܐ ܐܘܟܡܐ suscipiens bellum cum clamore, libidinoseque exardescens in aquam nigram erupit. II. 86. 4. ܡܫܓܪܝܢ ܘܡܬܓܪܝܢ ܘܫܪܝܢ ܘܡܫܬܥܒܕܝܢ ܠܪܓܝܓܬܐ calefacti & incensi, dissoluti, libidinique obnoxii. III. 66. 15. ܒܓܗܢܐ ܬܚܬܝܬܐ ܬܫܬܓܪ in gehenna infima comburetur.

ܫܓܪܐ fervor. ܫܓܪܐ murmur.

ܫܓܫ Pa. perturbavit. Etpa. perturbatus fuit, strepuit. I. 280. 8. ܠܪܥܝܢܘܗܝ (*lege* ܪܥܝܢܘܗܝ) ܫܓܫܝܘܗܝ perturba ejus cogitationes. I. 134. 19. ܟܡܐ ܗܘ ܐܬܪܡܪܡ ܠܒܗܘܢ ܟܡܐ ܗܘ ܐܫܬܓܫܘ ܠܗܘܢ quam superbe cor eorum se extulit, quantopere id ipsis turbatum fuit? I. 320. 18. ܐܫܬܓܫܘ ܓܝܓܠܐ ܕܡܪܟܒܬܗܘܢ ܢܘܩܫܐ ܪܒܐ ܒܪܘܡܐ strepebant rotæ suorum curruum: ingens sonus in alto.

ܫܓܝܫܐ perturbatus. It. perturbans, tumultuans. ܫܓܫܐ perturbatio, tumultus.

ܫܓܬܐ (Ch. שרה) capsa, hydria. It. (Syr. ܫܒܝܠܐ) semita. II. 92. 13. ܫܓܬܐ ܕܡܝܐ ܚܕܬܐ ܡܢ ܝܘܪܕܢܢ ܫܩܠ ܘܡܠܝܗ̇ ܘܐܝܬܝܗ̇ ܢܫܩܘܠ qui hydriam aquæ recentis e Jordano sustulerit, eam hausturus, eaque suam faciem uncturus. III. 68. 18. ܟܠ ܓܒܪܐ ܕܢܣܒ ܡܝܐ ܚܝܐ ܘܚܕܬܐ ܡܢ ܝܘܪܕܢܢ ܘܡܫܩܝܢ

42. 3. ܢܫܬܒܩܘܢ ܠܟܘܢ ܚܛܗܝܟܘܢ ܘܣܟܠܘܬܟܘܢ peccata deliĉtaque vobis remittentur.

ܫܒܩܐ derelictio, desertio. ܫܘܒܩܐ (Ch. שְׁבוּק) remissio, condonatio. I. 2. 10. ܫܘܒܩܢ ܚܛܗܐ remissio peccatorum.

ܫܒܝܪܐ (coll. Ch. שְׁבָרא) simplex, integer. *Inde verti* III. 108. 2. ܦܪܨܘܦܐ ܫܒܝܪܐ persona integra. *Sed* (coll. ܣܒܪ magnificavit), magnificus. *Inde verti* III. 102. 14. ܦܪܨܘܦܐ ܕܫܒܝܪܐ ܠܡܠܟܘܬܐ ܘܢܚܐ persona principis, beatæque memoriæ; *ad verbum*: personæ, quæ princeps præstantiæ, & in posterum gavisura.

ܫܒܟ Pa. implexuit, perplexum reddidit. Etp. ܐܫܬܒܟ Pass. II. 12. 13. ܫܒܟܬܟܘܢ ܒܡܠܝܢ ܪܟܝܟܬܐ ܘܒܪܓܬܐ perplexos blandimentis, cupiditateque ardentes vos tenui. II. 152. 17. ܒܨܢܥܬܐ ܘܒܫܒܘܟܝܐ ܘܒܚܪܫܘܬܐ ܢܫܒܟܝܘܢ astutia, blanditie, calliditate perplexos eos reddamus. II. 12. 11. ܡܫܒܟ ܠܓܒܪܐ ܛܒܐ ܘܡܪܡܐ ܠܚܫܘܟܐ reddens perplexos viros beneficos, conjiciensque in caliginem.

ܫܒܘܟܐ, ܫܒܘܟܝܐ blanditiæ.

ܫܩܦ amplexus est. I. 218. 4. ܫܩܦܗ ܐܥܠܗ ܠܟܢܫܗ eum amplectens in suum cœtum introduxit.

ܫܒܦܐ (Ch. שׁוּפְתָא) frustum, fragmentum. III. 278. 4. ܐܥܬܩ ܡܢ ܫܒܦܐ descripsit ex fragmento. Cfr. III. 278. 1. 2. 5. 6. 7.

ܫܒܩ aberravit, defecit. I. 64. 18. ܥܕܡܐ ܠܐ ܢܫܒܩ ܟܠ ܡܕܡ ܕܒܥܠܡܐ ܡܬܓܡܪ consumto, quod in mundo confici possit, deficiet.

ܫܒܚ laudavit, celebravit. Etpe. se jactavit. I. 52. 17. ܒܪܥܝܢܗ ܢܫܬܒܚ animo suo se efferet.

ܫܒܝܚܐ laudabilis. ܡܫܒܚܢܐ laudator. ܡܫܬܒܚܢܐ glorificans. ܬܫܒܘܚܬܐ laus, gratiarum actio.

ܫܒܛܐ sceptrum, tribus.

ܫܒܠ processit. Pa. direxit. III. 194. 6. ܟܝܬ ܐܫܡܥ ܫܡܥܬܐ ܐܫܒܠ ܟܝܬ ܐܝܠܝܢ ܠܢܦܫܝ quomodo audiam? quomodo animum meum recreem?

ܫܒܝܠܐ semita. ܫܒܠܬܐ spica. ܫܒܠܬ ܒܬܘܠܬܐ virgo. It. Signum Zodiaci.

ܫܒܥ, ܫܒܥܐ, ܫܒܥܐ septem ܫܒܥܣܪ septemdecim. ܫܒܥܝܢ septuaginta. ܫܒܝܥܝܐ ܫܒܝܥܝܬܐ septimus. ܫܒܥܝܐ, ܫܒܥܝܐ Septeni i. e. Septem Stellares. Vide Onomast. ܫܒܥܡܐܐ septingenti.

ܫܒܥ juravit. Aph. adjuravit. ܡܫܒܥܢܐ ܠܟ ܘܡܘܡܐܢܐ ܠܟ te adjuro & obtestor.

ܫܒܘܥܬܐ juramentum. III. 286. 8. ܫܒܘܥܬܐ ܠܐ ܢܩܒܠ juramentum non accipiet.

ܣܒܥ (H. שבע) satur fuit, factus est. Pa. saturavit. I. 163. 3. ܕܐܢ ܐܫܬܐ ܘܠܐ ܣܒܥܬ ܡܢ ܢܣܒ ܠܨܗܝܘܬܐ ubi bibens non satur fuero, quis sitim sedabit? ܣܒܥ ܟܣܐ ܘܐܫܩܝܢ imple calicem, mihique propina.

ܫܒܩ reliquit, deseruit, condenavit. Etpe. Pass. I. 32. 15. ܗܘ ܫܒܩ ܚܛܗܐ ܘܣܟܠܘܬܐ ille peccata & delicta remittens. I.

ܘܬܡܢܐ ܢܫܐ ܒܓܒܪܐ ܚܕ ܢܦܠܢ ܠܗ ܠܗ ܒܦܣܗ septem, octo *mulieres* uni viro in ejus sortem evenient. Qui adeo vir his mulieribus aliud quodvis malum præoptabit. I. 28. 17. ܒܚܛܗܝܗ ܢܦܩܘܢ ܠܦܫܬܐ ob peccata sua in quæstionem vocabitur. III. 196. 16. ܠܐܦܫܬ ܒܒܢܝܢܗܘܢ ܕܒܢܘ non curavit, quam condiderant, fabricam. II. 144. 9. ܐܝܟ ܫܪܓܐ ܕܡܝܬܝܢ ܕܠܐ ܦܫܬܐ ܐܝܬ ܠܗܘܢ ut lucernæ morientur i. e. exstinguentur, atque ut res, quæ nulli sunt curæ. I. 106. 10. ܢܒܘ ܡܫܝܚܐ ܒܟܪܣܐ ܕܒܬܘܠܬܐ ܐܡܗ ܒܠܐ ܦܫܬܐ ܝܪܚܐ per menses improprie latebit Nebu Messias in ventre virginis suæ matris.

ܦܘܫܬܐ quæstio. II. 310. 15. ܟܕ ܚܙܢܝ ܦܫܬܐ ܐܦܫܬܢܝ me viso, mihi quæstiones proposuit. ܦܘܫܬܐ, ܦܫܬܐ rogatio. ܦܫܬܐ petitio. ܦܫܬܢ ܘܒܥܘܬܢ petitio & precatio nostra. ܦܫܬܐ quæstio, cura. II. 144. 11. ܘܐܝܟ ܠܐ ܦܫܬܐ ܠܗܘܢ ܐܝܟ ܗܟܢܐ ܡܝܬܝܢ ܠܐ ut res, quæ nulli sunt curæ, ita nec hi morientes curæ erunt.

(ܦܫ) ܦܫܐ Etpe requievit, reconciliatus est.

(ܦܣ) ܦܣܦܣܐ scintilla, flamma. II. 106. 7. ܦܣܦܣܐ ܕܢܘܪܐ scintillæ splendoris.

ܦܣܘܬܐ (Ch. שׁיבא) frustum, festuca. II. 4. 5. ܢܬܒܢ ܦܣܘܬܐ ܒܥܝܢܝܟ ܘܢܫܬܪܓܢ ܥܝܢܝܟ ܒܪܫܟ insidebunt festucæ tuis oculis, cæcutientque tui oculi in tuo capite.

ܦܫܐ captivum duxit. ܦܫܐ ܦܫܝܐ in captivitatem duxit.

ܦܫܝܐ captivitas, captiuncula, ܒܪ ܦܫܝܐ captivus.

ܙܥ Etpe. tremuit. I. 162. 10. ܪܘܚܐ ܡܬܙܥܙܥܢܐ ܩܝܡܐ ܗܘܬ ܘܡܪܬܬܐ ܘܢܫܒܐ Spiritus stabat tremens, arcanumque conflans. III. 124. 5. ܡܝܐ ܕܠܐ ܡܫܬܚܠܦܝܢ ܘܠܐ ܡܬܙܥܙܥܝܢ ܘܠܐ ܡܬܒܕܪܝܢ ܒܥܘܫܢܐ ܕܠܒܘܫܗܘܢ ܡܢ ܩܘܝܡܗܘܢ aqua, quæ immutabilis, nec indumenti sui ope suo statu rupta, concussa, & tremula.

ܙܘܥܐ tremor.

ܙܥܦ excanduit, efferbuit. I. 158. 6. ܙܥܝܦ ܗܘܐ ܒܪܩܐ ܕܡܙܕܥܦ ܒܐܕܐ ܕܢܦܩ ܡܢ ܦܘܡܗ excandescens fulmen huc & illuc vibratum per vaporem, illius ore exeuntem, fuit.

ܙܩܦ Etpa. exagitatus, commotus, concussus fuit. I. 302. 15. ܠܒܝ ܠܝ ܗܘ ܕܡܙܕܥܙܥ ܚܨܐ ܘܐܬܬܒܪܬ comprehende me, qui, lumbo commoto, fractus fui.

ܣ

ܫܫܠܬܐ catenæ. ܫܩܝܩܬܐ fissuræ, hiatus.

ܫܘܫܡܐ sesamum.

(ܣܐܐ) ܣܐܐ (Aeth. שׁאשׁ polluit) fimus. II. 84. 4. ܟܠ ܕܒܢܝܢ ܥܘܠܐ ܒܩܩܡܬܐ ܘܒܣܐܐ ܕܒܥܝܪܐ ܡܫܝܓܝܢ fœtus in sterquilinia mittunt, stercoreque animali eos abluunt.

(שׁאה) ܫܝܐ vastatio. II. 154. 3. ܫܝܐ (*lege* ܫܝܐ) ܢܦܠ ܘܫܘܒܚܐ ܠܟܠ ܡܢܗܘܢ & injicietur desolatio, vastatioque omnibus eveniet.

ܫܐܠ rogavit, præoptavit, quæstionem habuit. Etpe. Pass. Pa. interrogavit, inquisivit, curavit. It. *metaphorice* egit. III. 82. 7. ܡܫܐܠ ܠܡܘܬܐ ܒܥܠܬܐ ܢܦܫܗ ܕܡܢ ܥܝܢܐ ܘܠܘ

ܪܩܐ testudo. II. 198. 4. ܚܝܘܬܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܪܝܫܐ ܕܐܪܝܐ ܘܦܓܪܐ ܕܚܘܝܐ ܘܛܦܪ̈ܐ ܕܢܫܪܐ ܘܓܒܗ ܕܪܩܐ (*pro* ܘܓܒܗ) ܘܓܒܗ cui caput leonis, corpus serpentis, ungues aquilæ, & dorsum testudinis.

ܪܩܕ saliit, subsiliit.

ܪܩܕܬܐ saltatio.

(ܪܩܥ) ܪܩܝܥܐ Pl. ܪܩܝܥ̈ܐ firmamentum, expansum cœli spatium. ܪܘܩܥܐ stratum, tegumentum, velamen: It. territorium. II. 20. 19. ܪܩܕ ܝܘܪܕܢܢ ܘܫܛܦ ܐܢܘܢ ܠܐ ܥܠ ܪܘܩܥܗ *Jordanus* subsiliens inundavit (*negligenter* exundavit) suam oram *utramque*, suumque stratum i. e. alveum transilivit. II. 24. 5. ܠܐ ܪܘܩܥܗ ܕܚܪ se suo velamine circumdedit. III. 98. 2. ܗܘܐ ܡܫܠܛܢܐ ܕܪܘܩܥܗ erat imperium sui territorii.

ܪܫܐ Etpe. reprehensus fuit. Aph. mutuo fœnorique dedit. I. 30. 14. ܟܠ ܡܢ ܕܢܪܫܐ ܡܬܪ̈ܫܝܢ quicumque fœnori rem dederit, ea privabitur. II. 64. 17. ܚܙܝܐ ܐܝܟ ܢܛܘܪܐ ܕܡܗܝܡܢܘܬܐ ܕܒܟܠܗ ܬܫܡܫܬܗ ܠܐ ܡܬܪܫܝܢܐ providens est similis custodi integræ fidei, in omni suo officio qui non reprehenditur.

ܪܫܝܘܬܐ magistratus, munus.

ܪܫܡ obsignavit, constituit.

ܪܘܫܡܐ , ܪܫܡܐ signum, character. ܡܪܫܡܢܐ obsignator.

ܪܫܥ impie egit. I. 120. 12. ܐܪܫܥܢ ܥܠ ܕܚܛܝܢ ܠܐ ܬܕܘܢ ܠܢ impie egimus; ob id, quod peccavimus, ne contra nos decernas. ܪܫܥܐ , ܪܫܝܥܘܬܐ improbitas. ܪܫܝܥܐ impius.

(ܪܦܣܐ) ܪܦܘܣ (רפס H. calcando turbavit. s. pedibus percussit. Syr. saltando choreas duxit) ictus. II. 200. 21. ܒܗ ܒܪܦܘܣܐ ܐܬܐ ܕܒܥܝܢܐ ܦܬܝܐ ictu palpebrarum, quæ sunt oculorum venit.

ܪܦܣܐ chorus, cyclus. II. 50. 9. ܐܬܪܐ ܕܪܦܣܐ ܐܬܪܒܝܗ *redditum* Genius choros ducentium, *rectius* Genius cycli s. spatii cujusque, *cursu solis lunæque definiti*, mensor. II. 30. 14. ܕܩܝܡܝܢ ܥܠ ܝܪܚܐ ܫܢܝܐ ܘܫܥܝܐ ܘܝܘܡܐ ܘܪܦܣܐ ܘܕܪܐ ܘܙܒܢܐ qui præsident mensibus, annis, momentis (*rectius verso* crepusculis) diebus, cyclis, ætatibus & temporibus. II. 74. 5. ܗܘܘ ܝܘܡܐ ܝܪܚܐ ܫܥܝܐ ܘܪܦܣܐ ܘܙܒܢܐ erunt dies, menses, horæ, periodi & tempora.

ܪܦܣ (Ar. رقس quassavit. Syr. ܪܦܣܐ ventilabrum) ventilatus, huc & illuc agitatus fuit. I. 294. 8. ܕܪܡܐ ܘܪܦܝܣ ܒܡܝܐ ܐܘܟܡܐ qui projectus in aquam nigram ibique volutatus fuit. ܓܘܡܪܐ ܕܪܡܐ ܘܪܦܝܣ ܒܗܘ ܥܝܢܐ ܗܕܐ carbo, qui projectus in hunc fontem, ibique agitatus fuit.

ܪܦܣܐ ventilabrum.

ܪܒܐ i. q. ܪܒܬܐ. E g. ܒܪܟܬܗ ܒܒܘܪܟܬܐ ܪܒܬܐ benedixi ei benedictione magna.

ܪܦܙ Etpe. concussus, contusus fuit. I. 318. 3. ܐܬܪܙ ܘܐܬܡܠܝܘ ܒܬܗܘܬܐ ܥܠ ܐܘܪܙܝܗܘܢ ܐܬܪܙ ܠܒܗܘܢ perculsi, impleti fuerunt perturbatione, animoque perculsi ceciderunt.

ܪܥ Etpa. fractus, ruptus fuit. III. 124. 4. [illegible] aqua, quæ immutabilis, nec suo statu rupta, concussa & tremula.

ܪܥܐ Etpa. cogitavit. II. 156. 19. [illegible] pro sententia, quam animo secum versabant. ܪܥܝܐ pastor. ܪܥܘܬܐ indulgentia. [illegible] benevolentia. ܪܥܝܢܐ consilium, sollertia. [illegible] mens, ratio, voluntas, [illegible] benevolentia. [illegible] mens, cogitatio, sententia, conscientia. [illegible] satisfactio. I. 164. 2. [illegible] ubi edens non satur fuero, quis me, ut mihi satisfiat, sustinebit?

ܪܥܡ tonuit. [illegible] contremit tonitru *cœlum*.

ܪܥܡܐ tonitru.

ܪܬܚ spumavit, intumuit. I. 258. 16. [illegible] qui spumantes, ut ollæ turgentes, ebullientes, ferventesque. II. 206. 7. [illegible] Aqua Sivæa spumans, & repercussa bulliens. I. 40. 10. [illegible] ubi superbiâ tumet animus vester, eum pacate.

[illegible] spuma.

ܪܦܦ (Ch. רפרף nictavit, motitavit palpebras oculorum) nictus. [illegible] nictus oculorum.

ܪܦܐ i. q. [illegible]

ܪܡܫܐ vesper.

ܪܢܐ (H רנה sonuit Syr. ܪܢܐ meditatus est: cogn. H. Ch. רנן vociferatus est) meditatus, locutus est. I. 182. 19. ܐܡܪܐ ܕܚܝܐ ܡܫܬܐܠ supplex Vitam alloquar. III. 42. 5. ܡܢ ܕܪܢܐ ܒܝ ܐܢܐ ܐܪܢܐ ܒܗ (*lege* ܐܪܢܐ) ܘܡܢ ܕܥܗܕ ܫܡܝ qui de me cogitaverit, ego de eo cogitabo, qui meum nomen memoraverit, ejus nomen m.moraho.

ܪܢܝܐ meditatio, cura, sollicitudo.

ܪܥܐ fregit. I. 158. 19. ܫܒܩܐ (*lege* ܕܣܚܩܘܢ) ܐܓܪܐ ܕܢܦܠ ܒܗ ܓܪܡܘܗܝ ܪܥܐ — ܡܢ ܕܢܦܠ ܒܗ *quæ sic lecta reddas:* sæptum, in quod præcipitaverat, & quod quantumcumq. que *ejus corpore* impletum fuit, ossa ejus fregit.

ܪܦܫ Etpe. constrictus fuit. I. 318. 13. ܒܬܪܥܐ ܕܗܝܟܠܗܘܢ ܕܢܚ ܚܫܘܟܐ ܪܒܐ — ܥܡܛܢܐ (*lege* ܥܡܛܢܐ) ܒܪܩܝܥܗܘܢ ܐܬܪܦܫ in portis sui templi ortæ tenebræ: vasta caligo in eorum firmamento constricta fuit.

ܪܫܐ (Aeth רשׁה) senior. II. 210. 10. ܐܒܛܘܪ ܪܒܐ ܒܫܢܝܐ ܪܡܐ ܟܣܝܐ ܕܡܛܠܠ ܥܠܘܗܝ ܪܝܫܐ ܘܣܒܐ Abatur natu grandis, eminens, occultus, sui obtegens, primas & senior.

ܪܣܬܩܐ (Ch. רסתקא platea publica, forum. Ar. رزداق Pers. رستاق pagus) vicus, oppidum. III. 78. 17. ܡܢ ܟܠ ܪܣܬܩܐ ܢܩܘܡ ܥܡܐ ܘܥܢܢܐ ܐܟܡܐ ܢܣܩ ab omni vico *gens* consurgeret, nubesque atra ascenderet.

ܪܟܢ Etpe. inclinavit. II. 26. 8. ܐܬܪܟܢ ܟܘܪܣܝܗ ܠܬܚܬ ܘܡܢܗ ܫܘܪ ܗܘܐ inclinavit ejus thronus deorsum: eoque desiliit.
ܬܘܪܟܢܐ lapsus, casus. Vide ܟܢܫ.
ܪܟܫ colligavit. Etpe. colligatus fuit. I. 222. 17. ܪܟܫܬܗ ܒܩܘܨܬܗ ܘܐܚܝܕܬܗ ܒܡܨܥܬ ܫܡܝܐ illum, comâ sua colligata & *prehensa*, cœli centro illigavi. I. 160. 1. ܐܬܪܟܫ ܒܦܓܘܕܐ ܕܦܪܙܠܐ ܘܐܬܪܟܫ ܒܐܝܕܘܗܝ ܘܒܪܓܠܘܗܝ frenatus fuit freno ferri, & manibus pedibusque constrictus.
ܪܟܫܐ equus.
ܪܡܐ (H. רמה) vermis. III. 150. 3. ܦܓܪܝ ܕܐܫܬܪܝ ܠܥܦܪܐ ܘܪܡܐ ܗܘܐ quod mihi solutum fuit, corpus pulvis vermisque evasit.
ܪܡܐ jecit, injecit, dejecit, decepit. ܠܐ ܐܢܫ ܕܢܪܡܐ ܥܡܗ ܬܟܬܘܫܐ nullus, qui certamen cum eo injiciat. ܪܡܘ ܣܓܝܐܐ ܨܘܚܝܗܘܢ jecerunt copiose i. e. multiplicarunt suum flagitium.
ܡܪܡܝܐ projectus *in rem*, deditus *rei*. II 238. 8. ܪܡܝܐ ܕܪܡܐ ܠܕܗܒܐ ܘܠܣܐܡܐ qui deditus auro argentoque. ܪܡܘܝܐ impostor.
ܪܡܙ annuit, innuit. I. 32. 3. ܟܠܝܘ ܥܝܢܝܟܘܢ ܡܢ ܪܡܙܐ ܦܚܙܐ ܘܠܐ ܬܪܡܙܘܢ ܠܒܝܫܬܐ ܘܬܫܠܡܘܢ abstinete oculos vestros a nutu lascivo, ne rei improbæ annuentes, eam committatis. ܪܡܙܐ nutus, indicium, symbolum. III. 196. 5. ܡܢ ܪܡܐ ܠܝ ܒܐܪܙܐ ܘܪܡܙܐ quis me conjecit in mysteria & symbola ?
ܪܡܘܢܐ malogramatum, malus punica. ܪܡܘܢܐ ܕܒܪܐ malus punica silvestris.

ܪܢ mussitavit, murmuravit. I. 120. 14. ܦܘܡܢ ܪܢ ܕܓܠܐ os nostrum mussitavit mendacium. I. 302. 6. ܪܢܝܢܐ ܪܢܝܬ ܚܪ̈ܫܐ mussitando praestigiis studui.

ܪܢܝܢܐ mussitatio.

(ܪܘܚ) ܐܪܝܚ i. q. ܪܚ odoratus est. It. efflavit ܐܪܝܚ ܒܪܝܚܐ odoratus est odorem I. 194. 3. ܐܪܝܚܬܗ ܒܪܝܚܐ ܕܪ̈ܘܪܒܢܐ ܦܓܪܗ afflavi ejus corpus afflatu Magnatum.

ܪܝܚܐ odor. ܪܝܚܢܐ odoriferus. It. myropola. I. 200. 20. ܪ̈ܝܚܢܐ ܒܓܘܪ ܓܘܪ ܐܝܬܝܘܗ ܠܝܣܡܝܢ myropolae acervatim attulere jasminum.

ܪܘܦ vide ܐܪܦ.

ܪܘܩܐ vacuus, inanis. I. 158. 4. ܩܡܘ ܪ̈ܘܩܝܢ ܒܥܠܡܐ vacua in mundo exstiterunt. III. 154. 4. ܦܣ̈ܠܬܐ ܗ̈ܘܐ ܢܫܩܠܘܢ ܘܪ̈ܘܩܝܢ ܢܦܩܘܢ ܡܢ ܥܠܡܐ vacui *rerum*, sublatis suorum hortorum paxillis, mundo exibunt.

ܪܝܪ (H. ריר, Aram. רירא) saliva, humor crassus. I. 266. 13. ܟܕ ܪܝܪܐ ܪܩܝ ܫܦܟܢܝ ܡܢ ܦܘܡܗ exspuens me effudit, spumante suo ore.

(ܪܟ) ܪܟܝܟ mollis, lenis. II. 212. 9. ܠܫܢܐ ܬܠܝܬܝܐ ܪܟܝܟ ܡܢ ܫܘܡܢܐ ܘܚܪܝܦ ܡܢ ܣܝܦܐ lingua trifida (*rectius verso* linguis triplicibus) mollior pinguedine, sed gladio acutior. ܪܟܝܟܘܬܐ , ܪܟܟܘܬܐ mollities, lenitas. ܪܟܝܟܐ mollis, vilis. II. 156. 13. ܪܓܝܙܐ ܪܟܝܟܐ ܒܢܝ ܕܡܐ iracundi, viles, sanguinolenti.

(ܪܟܒ) ܡܪܟܒܬܐ currus, solium. ܪܟܘܒܐ jumentum, sessile.

(ܪܚܡܐ) ܪ̈ܚܡܐ (Syr. ܪ̈ܚܡܐ) mitis, tener affectus, amor impensus, miseratio intima. II. 148. 12. ܗܠܟܝ ܒܐܘܪܚܐ ܕܪ̈ܚܡܐ ܪܚܡܢܐ ܕܚܝܐ ܠܚܝܐ ܐܫܟܚܘ ambulantes in via clementissimæ Vitæ Vitam invenerunt.

ܪܚܨ confisus est. Etpa. id. I. 42. 1. ܠܐ ܬܬܪܚܨܘܢ ܥܠ ܫܘܦܪܐ ܕܦܓܪ̈ܐ ܕܡܬܚܒܠܝܢ ܡܚܕܐ ne confidatis pulchritudini corporum subito corruptibilium. I. 326. 8. ܠܢ ܒܚܝܐ ܣܒܪܐ ܘܒܚܝܐ ܬܘܟܠܢܐ ܪܚܝܨܐ ܗܘܐ ܠܢ nobis in Vita spes, in Vita fiducia collocata.

ܪܘܚܨܢܐ confidentia.

ܪܚܩ procul, remotus fuit. Etpa. id. Pa. elongavit. I. 28. 12. ܪܚܩ ܡܢܗ ܘܠܐ ܬܗܘܐ ܪܚܡܗ procul ab eo discede, neque ejus amicus esto.

ܪܘܚܩܐ longinquitas. ܪܚܝܩܐ, longinquus, distans.

ܪܚܫ repsit. I. 162. 1. ܪܚܫ ܠܗ ܪܘܩܐ ܡܢ ܦܘܡܐ repsit ipsi ex ore saliva. II. 198. 5. ܐܝܕܘܗܝ ܘܪ̈ܓܠܘܗܝ ܕܚܡܘܛܐ ܘܪܚܫ ܡܗܠܟ manus pedesque ipsi lacertæ: atque reptans, serpens ille incedit.

ܪܚܫܐ reptile.

ܪܛܒ viruit, maduit. II. 68. 3. ܕܡܐ ܠܟܐܦܐ ܩܫܝܐ ܒܝܬ ܟܠܗܘܢ ܪܛܝ̈ܒܬܐ ܠܐ ܪܛܒܐ durus similis est calculo, inter omnes viriditates non virescenti. II. 70. 8. ܡܠܬܐ ܕܚܟܝܡܐ ܠܣܟܠܐ ܐܝܟ ܓܠܠܐ ܕܒܡܫܚܐ ܠܐ ܪܛܒ sermo sapientis stulto est ut unda, oleo non madescens.

ܪܛܝܒܘܬܐ viriditas, viror.

ܪܙܘܐ (H. רז macies. Ar. رزية ærumna) sterilitas. III. 78. 12. ܡܐ ܥܘܪܐ ܡܬܒܥܝܐ ܒܥܠܡܗ ܪܙܘܐ ܡܬܩܪܒܗ aqua deficiente, sterilitas toti mundo ingruit.

ܡܪܙܒܢܐ 1 (Ch. מרזבני) dux, princeps. 2 Ch. מרזב) canalis. I. 248. 3. ܡܪܙܒܢܐ ܐܩܝܡܬ ܥܠܘܗ ܕܒܗ ܐܬܩܢܝܗ ܥܠܡܐ principem ipsi præfeci, cujus ope mundum recte administrarem. I. 164. 17. ܡܝܐ ܕܬܗܘܡܐ ܥܠ ܥܦܪܐ ܢܦܩܝܢ ܡܢ ܣܝܢܘܝܣ ܐܠܟܝ ܒܡܪܙܒܢܐ ܢܗܘܘܢ quæ aqua abyssi, admisto pulvere, surget ex Sinevas, ea per canalem ad te pertinget.

ܪܙܥ (ܪܙܐ) i. q. ܙܪܥ seminavit, dispersit.

ܪܝܚ (H. הריח. Ch. אריח. Syr. ܐܪܝܚ) odoratus est. I. 122. 18. ܟܠ ܡܢ ܕܪܝܚ ܪܝܚܐ ܕܗܝܐ ܟܠ ܡܢ ܕܐܪܝܚ ܡܠܦܢܘܬܐ ܕܗܝܐ ܥܝܢܗ ܢܗܘܪܐ ܡܬܡܠܝܐ quisquis odorans odorem Vitæ, doctrinam Vitæ odoratus fuerit, ejus oculus luce implebitur.

ܪܚܡ amavit. Etpa. miseratus est. I. 26. 15. ܠܐ ܬܪܚܡܘܢ ܕܗܒܐ ܘܣܐܡܐ ܘܢܟܣܐ ܕܥܠܡܐ ܗܢܐ ne ametis aurum argentum, hujusque mundi opes. I. 116. 14. ܐܬܪܚܡ ܥܠܝܢ ܒܪܚܡܝܟ propter tuum misericordiam nostri miserere. II. 142. 15. ܟܠܗܘܢ ܢܗܘܘܢ ܡܬܪܚܡܝܢ vos vosmetipsi miserantes.

ܪܚܡܐ amans. ܪܚܝܡ amatus. ܪܚܡܬܐ amor. ܪܚܡܘܬܐ dilectio. ܪܚܡܘܬܐ misericordia. It. (Syr. ܪܚܡܘܬܐ) prudentia, calliditas. I. 206. 15. ܩܘܡܘ ܢܫܬܐ ܫܬܝܐ ܐܙܠ ܪܚܡܘܬܐ ܢܥܒܕ agite, potu hausto, arcana calliditatis moliamur. ܡܪܚܡܢܐ misericors. ܡܪܚܡܢܘܬܐ commiseratio.

ܪܘܚܐ respiratio, recreatio. ܪܘܚܬܐ id. It. spatium. ܪܘܘܚܐ exspectatio, gaudium.

ܪܘܡ altus fuit. Aph. exaltavit.

ܪܡܐ altus. ܪܘܡܐ altitudo. ܪܡܬܐ id. It. collis, Pl. ܪ̈ܡܬܐ colles. ܡܪܘܡܐ locus altus, excelsus.

ܪܘܦ (Ch. ריפף) tremuit, agitatus fuit. I. 12. 1. ܘܠܐ ܪܐܦ ܚܨܘܗܝ ܘܠܐ ܡܕܡ ܕܥܩܬܐ ܘܐܘܠܨܢܐ ܡܛܐ ܠܗ nec tremit ipsi lumbus præ metu, nec aliquid molesti & anxii ad eum pertingit. I. 12. 9. ܘܠܐ ܬܐܡܐ ܕܒܦܣܐ ܢܪܬ ܝܪܬܘܬܗ ܘܫܘܬܦܘܬܗ non ipsi gemellus, qui fortunæ suæ particeps, ducta sorte, hæreditatem adeat.

ܪܘܙ discurrit, exsultavit. I 14. 15. ܕܒܪܝܚܗܘܢ ܡܠܟܐ ܪܘܙܝܢ cujus odore reges exsultant.

ܪܩ spuit. III. 134. 19. ܐܘ ܪܘܩܐ ܡܢ ܦܘܡܗ ܘܐܬܟܣܝ ܒܠܥܗ ܬܘܒ ܡܢ ܪܩܗ an sputum, quod abscondendum quis ore exspuit, iterum ille deglutit?

ܪܘܩܐ sputum.

(ܪܙ) ܪܐܙ s. ܪܐܙܐ arcanum, secretum. ܪ̈ܙܐ ܒܝܬ templum.

ܪܙܐ (H, רזה, Ar. رزى) emaciavit, detrimento affecit, perdidit. Pa. *ad formam V. m. r. o,* ܪܙܝ id. I. 232. 12. ܪܙܝܢ ܥܣܒܐ ܘܐܝܠܢܐ ܕܡܬܪܙܝܢ ܒܥܠܡܐ frugiferæ herbæ arboresque, quæ in mundo nocituræ (*ita vertendum pro vers. so* vigent).

ܪܘܗܓ (Syr. ܪܘܗܓܐ vis, robur) Etpe. validus fuit. I. 148. 14. ܠܡܢܐ ܠܐ ܦܣܩܐ ܚܫܘܟܐ ܘܐܬܪܘܗܓ ܫܘܠܛܢܗ ܡܢ ܥܠܡ ܠܥܠܡ cur non cessabit caligo? validumne in perpetuum ejus sceptrum? ܐܢܝܢ ܡܬܪܘܗܓܝܢ ܘܫܠܝܛܝܢ ܒܥܠܡܐ nos validi mundoque imperantes.

ܪܘܡ cogn. ܪܘܡ (Syr. ܡܪܝܡܐ exaltatus) exaltavit. III. 71. 12. ܚܙܝܗ ܝܡܐ ܠܐ ܪܒܐ ܘܠܐ ܫܓܝܫ videbat mare, nec magnum nec turbatum. ܡܪܝܡܐ exaltatus.

ܪܘܝ (Syr. ܪܘܝ) mollivit, humectavit, madefecit. I. 158. 3. ܥܝܢܘܗ ܒܕܡܥܐ ܪܘܝܐ ܘܠܒܗ ܒܬܢܚܬܐ ܥܡܠ ejus oculi lacrimis maduerunt, ejusque cor suspiriis laboravit.

ܪܘܐ Aph. inebriavit. I. 114. 7. ܡܪܘܝܢ ܠܗܘܢ ܫܩܝܬܐ ܕܪܚܡܬܐ inebriabunt eos potu amoris.

ܪܘܝܬܐ ebrietas.

ܪܘܝܢܐ I. 40. 12. I. 76. 9. I. 84. 21. *male transscriptum pro* ܪܥܝܢܐ mens, sententia, benevolentia, *constructum illic* c. ܪܡܐ ambitioso, *istic* c. ܡܬܪܡܪܡܢܐ superbis, *hic* c. ܢܗܪ inclarescens.

ܪܘܙ hilaris fuit, exsultavit, viguit. I. 36. 5. ܬܪܘܙܘܢ ܩܕܡ ܚܝܐ exsultabitis coram Vita. I. 232. 13. ܐܝܠܢܐ ܕܪܘܙܝܢ ܒܥܠܡܐ arbores, quae vigent in mundo.

ܡܪܘܙܢܐ exhilarator.

ܪܘܚܐ spiritus, ventus. ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ Spiritus Venereus. Vide Onomast.

ܪܕܐ 1 dominatus est. I. 41. 20. ܕܪܕܝܢ ܒܐܝܡܡܐ ܘܒܠܠܝܐ qui dominantur diei noctique. I. 78. 10. ܢܕܒܪܘܢ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܥܠܡܐ qui tenerent imperium mundi. 2 Aram. fluxit, fluere fecit, ܪܕܐ ܙܪܥܐ effudit semen.

ܪܕܝܐ dominator ܪܕܘܝܐ conculcator, oppressor. ܡܕܒܪܢܐ gubernator. ܚܙܝܬ ܠܡܕܒܪܢܐ ܒܡܪܟܒܬܗܘܢ vidi gubernatores in eorum curribus. ܡܕܒܪܢܘܬܐ imperium, gubernium. It. iter. ܡܪܕܘܬܐ disciplina, eruditio.

ܪܕܦ persecutus est. Etpe. persecutionem passus est.

ܪܕܦܐ persecutio. ܪܕܘܦܐ persecutor. ܡܪܕܦܢܐ id.

ܪܗܒ Pa. superbire fecit Etpa. se extulit, superbivit. I. 48. 5. ܡܪܗܒܝܢ ܠܗܘܢ ܕܒܕܗܒܐ ܘܒܣܐܡܐ ܘܒܩܢܝܢܐ ܘܒܥܘܬܪܐ facit, ut auro, argento, opibus divitiisque superbiant. ܡܬܪܗܒܝܢ ܥܠ ܩܢܝܢܐ superbientes opibus.

ܪܗܝ (ܪܘܝ) agitatus fuit. I. 14. 4. ܚܕܐ ܘܪܗܐ ܠܒܟ lætaris, agitato tuo corde. *Quod vero negligenter transscriptum fuit* ܪܗܝܐ I. 244. 5.

ܪܗܛ cucurrit. I. 180. 13. ܪܗܛܬ — ܘܠܐ ܐܕܪܟܬ ܠܣܟܠܘܬܐ ܐܘܣܦܬܗ ܠܒܐ cucurri, sed non perveni: rei stultæ animum addidi. III. 288. 9. ܟܕ ܫܠܡ ܡܢܝܢܝ ܗܘ ܪܗܛܐ ܕܪܗܛܬ ܠܝ ܗܘ ܦܘܪܩܢܐ ܕܥܒܕ ܐܝܕܝ ܠܝ mihi, confecto meo numero, currenti stadium saluti id fuit, quod meæ manus fecerant.

ܪܗܛܐ flumina.

ܪܘܓܙܐ commotio, ira. ܪܓܝܙܐ irascens. ܪܓܝܙܢܐ furens. ܡܪܓܙܢܐ iracundus. ܡܪܓܙܢܐ furiosus.

ܪܓܠ ligavit *pec.* pedes. I. 258. 6. ܟܕ ܪܓܠܗ ܘܐܚܕܗ ܘܫܥܒܕܗ ܘܐܣܪܗ illum comprehendit, subigit, pedibusque constringit. III. 40. 3. ܐܬܪܓܠ ܚܪܫܐ ܕܪܘܚܐ ܘܥܒܕܘܗܝ ܐܬܦܪܫܘ ܡܢܐ ܡܢܐ præstigiæ Spiritus constrictæ, operaque ejus particulatim dissipata fuerunt.

ܪܓܝܠܐ pedibus constrictus. ܪܓܠܐ vinculum pedis. I. 258. 21. ܪܓܠܐ ܕܚܒܠܐ ܪܒܐ ܕܩܘܡܬܟܘܢ vincta fune grandi vestra statura.

(ܪܓܡ) ܪܓܝܡܐ ܪܓܝܡܘܬܐ lapidibus obrutus, obruendus, diris devotus. Epitheton Satanæ I. 28. 11.

ܪܓܫ strepuit. I. 264. 7. ܚܡܕܐ ܡܕܡ ܪܓܝܫܐ ܘܡܪܓܫܢܐ ܒܥܠܡܐ cupiens rei exsecrandæ tumultuosæque in mundo. ܡܪܓܫܢܘܬܐ strepitus, fragor.

(ܪܓܪ) ܐܪܓܪ protendit, excitavit, expulit. Etpa. se protendit. I. 154. 5. ܪܘܚܐ ܐܬܪܓܪܓ ܒܚܪܫܝ ܕܓܠܬܐ Spiritus se intendit præstigiis mendacii. III. 36. 20. ܕܐܪܓܪ ܠܕܡܟܝܢ ܘܐܩܝܡ qui jacentes excitavit & erexit. II. 240. 1. ܠܐ ܐܪܓܪܐ ܐܢܘܢ ܡܢ ܫܢܬܗܘܢ non excitavit eos ex suo somno. III. 204. 16. ܐܦܩܘܢܝ ܡܢ ܕܘܟܬܝ ܘܐܪܓܪܘܢܝ ܡܢ ܒܝܬ ܐܒܐ eduxerunt me a meo loco, meque a domo mei patris expulerunt. III. 210. 4. ܐܪܓܪܘܢܝ ܡܢ ܕܡܘܬܝ ܘܡܢ ܐܚܝ ܐܦܩܘܢܝ expulerunt me a mea forma, & a fratribus meis me abduxerunt.

[illegible] (Syr. [illegible]) schedula, cymba. III. 146. 14. [illegible] similis cymbæ, quam venti tempestatesque abigunt.

([illegible]) [illegible] s. [illegible] (Aram. תרבץ) atrium, triclinium, subsellium. I. 186. 15. [illegible] baculo intento, pectus triclinio allisit. Cfr. III. 96. 10.

ܪܓܓ concupivit. Pa. cupidum reddidit. Etpa. cupiditate incensus fuit. I. 28. 6. [illegible] ne concupiscatis & quæratis, quod vestrum non sit. I. 48. 6. [illegible] eos cupiditate flagrantes reddidit & decepit. II. 12. 13. [illegible] cupiditate vos ardentes reddidi. I. 220. 10. [illegible] cupiditas me tenet: tecum rem habeam; tuaque ope mundus excitetur.

[illegible], [illegible] cupidus. [illegible] concupiscentia. [illegible] id.

([illegible]) [illegible] *pro* [illegible] compositus. [illegible] opes c. c. [illegible] divitiæ. I. 34. 3. [illegible] neque subsidio aut piaculo suæ opes & divitiæ futuræ. Cfr. I. 48. 5.

[illegible] madefecit, mollivit. [illegible] mollities.

[illegible] commotus, iratus est. III. 158. 7. [illegible] sedes quieta, nec te commoves, *mea socia*. I. 42. 20. [illegible] ipsi animus Domini irascitur.

ܪܒܐ crevit. Pa. educavit. Etpe. Pass. I. 106. 12: ܟܠ ܕܪܒܐ ܒܥܘܒܗ ܡܬܪܒܝܢܐ ܘܝܢܘܩ in ejus sinu educandus & lactens.

ܪܒܘܬܐ magnitudo, majestas. ܪܒܐܝܬ magnifice. ܐܦܩܢܝ ܪܒܐܝܬ ܡܢ ܥܠܡܐ eduxit me magnifice ex mundo. ܪܒܐܝܬ ܙܡܪ cantui valde deditus. ܪܒܘܬ ܟܪܣܐ magnitudo ventris i. e. fastus. I. 98. 3: ܪܒܘܬ ܪܘܚܐ ܘܫܘܒܗܪܐ ܘܪܒܘܬ ܟܪܣܐ magnitudo spiritus, suique jactantia & ostentatio. ܪܒܝܬܐ lucrum, fœnus. I. 36. 14. ܠܐ ܬܣܒܘܢ ܪܒܝܬܐ ܕܥܘܠܐ usuram turpem ne accipiatis. ܪܒܪܒܢܐ augustus. ܪܕܝܐ alluvies, alveus. II. 22. 10. ܡܢ ܬܪܝܢ ܟܐܦܐ ܕܪܕܝܐ ab utraque ripa alvei.

ܐܬܪܒܡܫ (Syr. ܪܡܫ Etpe. putridus factus est) putridus. III. 200. 15. ܡܢܘ ܫܕܝܢܝ ܒܝܬ ܐܬܪܒܡܫܐ quis me inter putridos misit?

(ܪܓܓ) ܐܬܪܓܓ ἅπαξ λεγ. (*forte ex* ܪܓ *cum* ܪ *epenth.* elegans fuit) nituit. III. 8. 5. ܟܡܐ ܢܨܝܚ ܙܝܘܐ ܘܡܬܪܓܓܢ ܐܦܝܟܘܢ quam illustris splendor, & nitens vestra facies.

ܒܪܟ *pro* ܐܬܒܪܟ genua flexit. I. 32. 10. ܟܠܘ ܒܘܪܟܝܟܘܢ ܡܢ ܣܛܢܐ ܕܠܐ ܢܬܒܪܟܢ ܘܠܨܠܡܐ ܕܓܠܐ ܠܐ ܬܣܓܕܘܢ abstinete vestra genua, ut ne Satanæ flectantur, falsisque imaginibus ne procumbatis. I. 120. 17. ܠܫܐܕܐ (*pro* ܐܬܒܪܟ) ܐܬܒܪܟ ܒܘܪܟܢ genu nostrum se malis flexit.

ܒܘܪܟܐ genu. ܐܬܒܪܟܘܬܐ genuflexio. I. 80. 17. ܟܠܘ ܒܘܪܟܝܟܘܢ ܡܢ ܐܬܒܪܟܘܬܐ ܠܣܛܢܐ abstincte genua vestra ab eorum flexione coram Satanæ.

(ܪܒܥ) ܐܪܒܥ, ܐܪܒܥܐ quatuor. ܐܪܒܥܝܢ quadraginta. ܐܪܒܥܝܐ quartus. ܐܪܒܥܣܪ quatuordecim. ܐܪܒܥܡܐܐ quadringenti.

ܥܘܐ (Syr. ܥܘܐܐ ululatus, gemitus) ululavit. I. 160. 19. ܐܬܥܙܝܥ ܒܠܒܐ ܪܘܚܐ ܟܕ ܒܟܐ ܢܗܡ ܘܥܘܐ motus fuit excitatus in corde Spiritus: lacrimansque hic rugiit & ululavit.

ܪ

(ܪܝܫ) ܪܫܐ caput, principium, extremum, ܡܢ ܪܫܐ ܥܕܡܐ ܠܪܓܠܐ a capite ad calcem. ܩܠܐ ܟܪܙܗ ܒܥܠܡܐ ܡܢ ܪܫܗ ܠܣܘܦܗ vocem prædicavit in mundo ab ejus principio usque ad ejus finem. II. 314. 20. ܠܐ ܐܫܠܡܬ ܠܪܫܐ non perduxit illa *opera* ad finem. ܪܫܢܐ princeps. ܪܫܢܘܬܐ Pl. ܪܫܢܘܬܐ principatus. ܪܫܝܐ (coll. H. ראשון, Ch. רשאנא, Syr. ܪܫܝܐ) primus *loco*, *dignitate*. II. 210. 10.

ܪܒ copiosus fuit quantitate s. qualitate, *inde* multus, magnus fuit. ܪܒܐ magnus, magister, princeps, dominus. ܪܒ ܒܝܬܐ præfectus domus, œconomus. ܪܒ ܐܓܝܪܐ ex ܐܓܝܪܐ mercenarius. I. 184. 21. ܢܬܪܒܠܟ ܘܢܬܚܫܒ ܪܒ ܐܓܝܪܐ ܢܬܪܒܠܟ ܐܓܪܐ ܒܟܠܡܕܡ ܕܥܒܕܬ cupimus mereri stipendium, tui socii in omni re, quam egeris, futuri. I. 236. 13. ܪܒ ܒܣܪܐ carnosus.

ܪܘܪܒ magnificavit. Etpa. magnifice, superbe se gessit.

ܪܘܪܒܐ s. ܪܘܪܒܐ magnificus. ܪܘܪܒܢܐ magnates. ܪܘܪܒܘܬܐ magnificentia. ostentatio. ܪܘܪܒܢܐ princeps, augustus. ܡܪܘܪܒܐ eminens.

ܩܪܨܐ accusatio, criminatio.
ܩܪܩܠ (Syr. ܥܪܩܠ) supplantavit.
ܩܘܪܐ gluten. ܩܪܩܠܬܐ circus.
ܩܘܪܩܣܐ (Syr. ܩܘܪܩܣ) circus, *it. forte* sacellum. I. 114. 8. ܨܠܡܝܬܐ ܕܩܘܪܩܣܐ ܕܒܢܝܐ ܡܢ ܛܝܢܐ imagines sacelli, luto structi. Cfr. I. 48. 8. Vide ܟܪܣܐ.

ܩܫܫ 1 (קשש H. collegit *stipulas*, *Aram. annos*, i. e. consenuit) præpolluit *ætate*, *dignitate*. 2 (Ch. קשקש sarrivit, collegit, expurgavit herbas noxias) separavit. III. 126. 1. ܠܐ ܢܩܫܫ ܠܐ ܬܡܫܟ ulterius non senescat, nec debilescat. I. 146. 14. ܡܝܐ ܕܡܩܫܫܐ ܡܢ ܚܫܘܟܐ aqua separata a tenebris. *lin.* 16. ܐܬܪܐ ܡܩܫܫܐ ܡܢ ܚܫܘܟܐ Genii separati a tenebris.

ܩܫܝܫܐ distinctus, major natu, dignitate. I. 146. 17. ܩܫܝܫܐ ܛܒܘܬܐ ܡܢ ܒܝܫܘܬܐ separata bonitas a malitia. II. 20. 17. ܗܘ ܐܚܐ ܩܫܝܫܐ ܐܚܘܬܐ natu minimus fratrum, sed maximus patrum. II. 214. 7. ܚܝܐ ܩܫܝܫܐ ܡܢ ܡܘܬܐ ܘܢܗܘܪܐ ܡܢ ܚܫܘܟܐ ܘܛܒܐ ܘܡܫܒܚܐ ܡܢ ܒܝܫܐ vita præcellit morti, lux præcellit caligini, boni & egregii malis.

ܩܫܐ Etpe. rigide, dure tractatus fuit. II. 70. 7. ܐܢ ܡܬܕܪܫܬ ܥܡ ܣܟܠܐ ܡܢ ܓܠܠܗ ܡܬܩܫܐ ܐܢܬ si disputas cum stulto, ab ejus fluctu volvente rigide tractaris.

ܩܫܝܐ durus, difficilis. ܩܫܝܘܬܐ durities. ܡܩܫܝܐ induratus.
ܩܫܬܐ arcus.

ܩܪܐ Pl. ܩܪ̈ܝܬܐ contentio, lis. ܩܪܘܝܐ lector. ܩܪܝܬܐ, ܩܪܝܬܐ lectio, vocatio. ܩܪܝܬܐ res productæ. II. 172. 14. ܩܪܝܬܐ ܘܥܒܕܐ ܕܐܝܕܗ opera & facta, quæ sua manu produxit. ܩܪܝܐ (H. קריה) vicus, oppidum. III. 48. 16. ܬܘܟܠܢܐ ܒܥܠܡܐ ܠܐ ܬܟܠܬ ܒܩܪܝܐ (*lege* ܩܪܝܐ) ܘܒܢܝܢܐ non confisus sum in mundo vicis ædificiisque.

ܩܪܒ c. c. ܠܘܬ accessit. Pa. adjunxit. c. c. ܥܠ invasit, oppugnavit. I. 16. 14. ܩܪܒܐ ܩܪܒܐ bellum gerentes.

ܩܘܪܒܐ vicinitas. ܩܪܒܐ societas. It. bellum. ܩܘܪܒܢܐ oblatio, munus. ܩܪܒܬܢܐ, ܩܪܒܬܢܐ belliger.

ܩܘܪܛܐ (Syr. ܩܘܪܛܐ) astutia, versutia.

ܩܘܪܡܢܐ (Syr. ܩܘܪܡܢܐ) ægrotans. I. 56. 15. ܕܐܣܐ ܩܘܪܡܢܐ ܘܡܫܡܥܝܢ ܥܘܪ̈ܝܐ ܚܙܘܐ ܘܡܕܟܐ ܓܪ̈ܒܐ sanaturus ægros, visum cæcis redditurus, leprososque purificaturus.

ܩܪܡܫ Ch. maturuit. III. 100. 12. ܗܘܐ ܠܟܘܢ ܩܪܡܫ ܚܨܕܐ maturuit nobis seges.

ܩܘܪܩܣܐ (Ch. קורקסא) tabula lata dentata. II. 88. 17. ܐܠܗܐ ܕܩܘܪܩܣܐ ܢܩܫܐ ܩܒܥܝܢ ܠܗ *ad verbum*: Deum tabulatum i. e. ligneum figentes.

ܩܪܢܐ cornu. III. 102. 2. ܩܪܢܐ ܕܡܫܚܐ cornu olei.

ܩܪܨܐ Syr. contentio, tribulatio. III. 166. 13. ܢܦܠ ܒܩܪܨܐ ܘܒܬܘܝܐ in tribulationem & compunctionem incidit. III. 198. 5. ܡܢ ܫܕܪܢܝ ܒܩܪܣܗ ܕܥܠܡܐ quis me misit in certamen mundi? ܩܪܨܬܢܐ pugnax, crudelis. *It.* (Syr. ܩܦܣ Etpe. contractus fuit) contractus. I. 100. 18. ܐܣܐ ܩܦܣܐ sanaturus contractos (*rectius verso* mutilos).

ܥܟܪܐ genuflexio, incurvatio.

(ܩܘܦ) ܩܘܦܐ (Ch. קף societas) agmen. I. 184. 10. ... circumdedit eum agmen apostatarum. ܩܘܦܐ (Ch. קופה) arca, capsa. *It.* alveare. III. 294. 3. Vide ...

ܩܦܐ H. condensatus fuit. Syr. Erpe. apprehensus, inclusus fuit. Ch. natavit. II. 20. 20. ... *Jordano* tumente, & supra ripas suumque stratum inundante, Johannes aqua obrutus natabat. III. 72. 9. ... arca vagabatur in superficie aquæ.

ܩܩܦܐ 1 (Syr. ...) sterquilinium, fimetum. 2 (Syr. ...) integumentum capitis. 3 ... (Syr. ...) pulvis. ... pulverem capiti injecerunt.

... pactum, conventio.

... invidus. III. 148. 7. ... invidus non intravi corpus, sed id conculcans fœdavi.

... frigidus.

ܩܪܐ 1 (H. קרא) vocavit, provocavit, procreavit, legit. 2 (H. קרה) occurrit. ... me vocavit & jussit. ... procrea Angelos lucis. ... prædica vocem Adamo. ... suppedita mihi arma præstantia, ut obviam mei persecutoribus eam.

ܩܰܢ nidificavit. III. 142. 18. ܢܶܥܡܳܐ ܢܶܐܟܠܽܘܢ ܡܶܢ ܦܰܓܪܝ ܘܰܒܣܰܥܪܝ ܩܶܢܳܐ ܢܩܰܢܽܘܢ volucres de meo corpore edent, meaque in coma nidum struent.

ܩܶܢܳܐ nidus, progenies. III. 110. 12. ܟܬܳܒܳܐ ـ ܟܬܒܶܬ ܠܩܶܢܳܗ̇ ܘܠܫܰܪܒܬܶܗ ܠܚܳܪܬܳܐ quem *librum* descripsi suæ progeniei, familiæque in posterum.

ܩܰܢܘܳܢܳܐ (Ch. קנוניא deceptio, dolus) corruptrix, decipiens. (*lege* ܩܰܢܽܘܢܳܐ) ܐܶܡܗܽܘܢ ܕܒܬܽܘܠܳܬܳܐ ܩܰܢܘܳܢܳܬܳܐ. ܐܶܡܗܶܝܢ ܕܙܳܢܝܳܬܳܐ mater puellarum corruptricium, mater meretricum.

ܩܶܢܐܳܐ (H. קנאה) zelus, invidia.

ܩܢܳܐ acquisivit, possedit. ܩܶܢܝܳܢܳܐ opes. ܩܶܢܝܳܢܳܐ grex vide ܩܶܢܝܳܢܳܐ.

ܩܢܕܝܠܳܐ lampas.

ܩܶܢܛܪܽܘܢ centrum.

ܩܰܢܶܫ 1 (כנס) congregavit, congessit. Etpe. Pass. II. 158. 5. ܩܰܢܶܫ ܟܢܽܘܫܬܳܐ congregavit cœtum. 2 (קנס) multavit. III. 124. 17. ܢܩܰܢܶܫ ܩܶܢܫܳܐ ܠܥܳܠܡܳܐ ܒܡܰܘܬܳܐ multemus mundum penitus morte. II. 130. 1. ܩܰܢܫܽܘܢܝ ܡܰܘܬܳܐ me morte multarunt. ܐܶܬܩܢܶܫ ܡܰܘܬܳܐ ܠܥܳܠܡܳܐ irrogata fuit mors mundo. ܩܶܢܫܳܐ congregatio, multa.

ܩܪܰܡ genuflexit, procidit. I. 104. 7. ܩܪܰܡ ܥܰܠ ܕܽܘܟܬܳܐ ܘܡܶܫܩܠ ܟܶܪܟܳܐ procumbet loco, fasciculum portans. I. 296. 20. ܪܗܛ ܘܩܪܰܡ transcurrit, genuaque flexit. II. 198. 6. ܙܳܚܶܠ ܘܪܳܚܶܫ ܘܩܳܪܶܡ ܘܩܳܐܶܡ reptans ille, serpens, se efferens, & genua flectens.

ܩܠܛܐ (coll. Syr. ܩܠܘܒܐ cavea) cavædium. III. 154. 3. ܐܒܩܐ ܕܝܠܗ ܒܩܠܛܝܗܝܢ pulvis *suus* in earum cavædia cadet.

ܩܠܝܕܐ clavis. I. 270. 1. ܡܘܟܠܐ ܘܩܠܝܕܐ obices & claves.

ܩܠܐ frixit, coxit, combussit, afflixit. Etpe. Pass. II. 58. 16; ܩܠܐ ܒܢܘܪܐ combussit igne. I. 140. 19. ܡܬܩܠܝܢܐ quod comburitur. ܩܠܝܡܐ clima. I. 192. 6.

ܩܘܠܣܐ laus, encomium. II. 90. 5. ܐܬܪ ܕܡܐܬ ܐܢܫ ܣܝܡܘܗܝ ܡܢܟܘܢ ܒܩܘܠܣܐ ubi mortem quis obierit, enm a vobis cum laude Dei seponite.

ܩܘܠܦܐ clava, baculus. I. 170. 16. ܒܩܘܠܦܐ ܡܚܝܬܗ baculo eum percussi. Cfr. III. 6. 16.

ܩܘܠܦܐ vide ܩܠܦ.

ܩܡܚܐ (H. קמח) farina. III. 98. 4. ܠܐ ܗܘܐ ܒܩܕܪܐ ܡܐܟܘܠܬܐ ܘܩܡܚܐ ܒܡܥܡܪܢ nec cibus in olla, nec farina in habitaculo nobis defuit.

ܩܠܡܐ tinea, curculio.

ܩܡܝܢܐ caminus.

ܩܘܩܦܬܐ (قنوع) vertex. III. 100. 11. ܗܘܐ ܩܘܩܦܬܐ ܕܟܢܫܐ ܕܒܢܝ ܩܝܡܐ ܘܬܠܡܝܕܐ ܘܗܘܐ ܠܗ ܡܛܝܒܢܐ ܠܟܠܗ ܐܢܫ vertex fuit religiosorum discipulorumque, & in hominem quemcumque ille beneficus.

ܩܘܡܪܐ, ܩܡܪܐ cingulum, baltheus. I. 92. 9. ܐܣܘܪܘ ܒܚܨܝܟܘܢ ܩܘܡܪܐ ܐܝܟ ܩܘܡܪܐ ܕܙܠܝܩܐ illigate lumbis vestris cingula, ut corrigias splendoris,

(*lege* ܠܐܓܥܠܝܐ) occidit malos mendacesque, tranquillitate mundo ejusque cultoribus reddita, ne illi conspirarent.

ܩܕ *vocula Participio præfixa* cum. III. 138. 14. 15. ܩܕܡܬܦܪܫܐ ܗܘܐ ܥܛܡܐ ܚܕ ܚܣܝܪ ܗܘܐ ܩܕ ܚܣܝܪ ܗܘܐ ܩܕ ܝܬܒ ܐܡܪܐ cum, qui separandus erat, musculus unus deficeret, cum ille deficeret, sedens *anima* dixit.

ܩܗܠ vide קהל.

ܩܘܝܐ libre. *It.* Signum Zodiaci. I. 230. 16.

ܩܝܪܐ pix. II. 198. 3. ܢܦܛܐ ܘܩܝܪܐ ܝܘܪܩܢܗܘܢ naphta & pix eorum viriditas.

ܩܠ levis, velox fuit. Pa. maledixit. I. 246. 14. ܟܕ ܬܡܛܐ ܠܕܘܟܬܐ ܚܫܘܟܬܐ ܚܝܠܐ ܕܝܘܢܐ ܩܠܠܗ ܕܬܥܒܕ ubi ad locum caliginis iter inieris, vi columbæ id propere & feliciter conficias. III. 80. 9. ܒܡܕܝܢܬܐ ܩܠܝܠܘܬܐ ܗܘܬ ܘܣܒܪܐ ܩܠܝܠܐ ܢܚܣܪ per urbes vilitas existeret, annonaque imminuta deficeret. II. 70. 16. ܐܢ ܬܥܒܕܝܗ ܠܣܟܠܐ ܒܥܒܕܘܗܝ ܩܠܠܐ ܢܩܠܠܝܟܝ si feceris, ut stultus esuriat, in suis ille stultitiis tibi maledicet.

ܩܠܝܠܐ celer. I. 20. 18. ܩܠܝܠܝܢ ܐܢܘܢ ܒܗܠܟܬܗܘܢ celeres sunt suo incessu. *It.* celeritas I. 252. 6. ܒܩܠܝܠܘܬܐ ܣܓܝܐܐ (*lege ut* I. 284. 11. ܒܩܠܝܠܘܬܐ) magna celeritate. ܩܠܐ III. 80. 15. s. *a form. ult. rad quiesc.* ܩܠܝܠܐ III. 80. 9. inopia, vilitas, *etiam adjective usurpato* ܩܠܝܠܐ ܙܒܢܐ spatium breve. ܩܘܠܠܐ, ܩܠܠܐ. contumelia III. 38. 6. ܢܩܠܠ ܠܗܘܢ ܩܘܠܠܐ dira eis imprecabimur. ܩܘܠܠܐ gluten. ܩܠܝܠܐܝܬ paullulum.

insistat. I. 266. 3. ܩܘܡ ܥܠ ܦܨܘܡܬܝ detexit s. cognovit meum characterem. II. 2. 5. ܩܘܡ ܥܠ ܫܡܐ ܕܚܝܐ ܠܐ ܐܦܨܘ nomen Vitæ non curarunt.

ܩܝܘܡܐ præfectus, inspector. ܩܝܡܬܐ monimentum. ܩܘܡܬܐ statura. ܩܝܡܬܐ, ܩܝܡܬܐ resurrectio, monumentum. II. 194. 2. ܫܢܝܐ ܕܫܢܝܐ ܘܕܩܝܡܬܐ ܩܝܡܝܢ ܒܡܢܝܢܐ ܕܒܢܝ ܐܢܫܐ ܕܒܥܠܡܐ requiescendi surgendique vices agunt, quot homines in mundo degunt. ܣܝܡܬܐ positura. ܡܩܝܡܢܐ œconomus. ܡܩܝܡܢܐ erector. ܩܕܡ ante *opp.* ܒܬܪ pone. III. 196. 1. ܢܘܗܪܐ ܩܕܡܝܟ ܘܢܘܗܪܐ ܒܬܪܝܟ ܘܟܘܪܣܝܟ ܡܬܬܣܝܡ splendor, te antecedens, & lux, te sequens, tuus thronus ponetur. Cfr. III. 286. 2. ܒܬܪܝܘܬܐ posteritas. I. 44. 6. ܒܬܪܝܘܬܐ c. c. ܢܨܒܬܐ plantæ & posteri.

ܩܡܫ (Syr. ܐܬܩܡܫ) dementatus fuit. I. 300. 6. Vide ܩܒܫ.

ܩܝܣ (قياس) ratio. III. 154. 3. ܕܠܐ ܩܝܣܐ ܘܕܠܐ ܡܟܘܪܘܬܐ ܢܦܩܘܢ ܒܢܝܐ ܘܒܢܬܐ sine ratione (i. e. pactione) & desponsatione exibunt filii filiæque nubiles.

ܩܘܦܐ simia. II. 86. 6. ܣܘܡܝܐ ܕܡܪܝܚ ܥܠ ܟܪܣܝܗܘܢ ܐܝܟ ܩܘܦܐ ܝܬܒܝܢ Deastræ Martis eorum volis ut simiæ insidentes. Cfr. II. 302. 13.

ܩܦܘܪܐ ignitabulum.

ܩܦܝܚܐ subtilis. III. 102. 8. ܦܪܨܘܦܐ ܩܦܝܚܐ ܕܕܝܢܐ persona subtilis judicii.

ܩܦܣ Aram. colligavit. Syr. conspiravit. III. 98. 15. ܐܬܩܦܣܘ ܟܠܗܘܢ ܘܐܬܟܢܫܘ ܟܠܗܘܢ ܘܐܬܐܘܝܘ ܥܠ ܡܠܟܐ ܘܥܠ ܡܪܝܐ

sacramentum. *Hinc* ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ Spiritus sacratus, exsecrabilis, *sensu* Venereus. II. 88. 1. ܚܠ ܩܘܕܫܐ ܕܫܒܥܐ ܩܘܕܫܐ ܩܕܡܝܐ de Sacramento Septem Sacramentorum veterum (*rectius reddito* sanctitate Septem Sanctitatum). *Sic & vertendum lin.* 10. ܩܘܕܫܐ ܕܚܡܪܐ Sacramentum Asini pro *Sanctitas Asini*; lin. 11. ܡܬܩܪܝܐ ܩܘܕܫܐ ܡܛܡܐܢܐ Vocandum vero hoc Sacramentum polluens *pro* Vocatur etiam hoc Sanctitas polluens; *p.* 90. *lin.* 9. ܥܠ ܩܘܕܫܐ ܕܩܘܕܫܐ ܡܩܕܫܐ de Sacramento Sanctuarii *pro* de Sanctitate Sanctuarii; *lin.* 14. ܩܘܕܫܐ Sacramenti *pro* Sanctitatis; & *lin.* 15 ܩܘܕܫܐ Sacramentum *pro* Sanctitas.

ܩܠܐ (קהל) coetus. ܩܠܐ ܩܠܐ ܕܡܡܠܠܘܗܝ ܡܬܕܡܪ ܩܠܐ ܩܠܐ ܩܠܐ sonus sui coetus jucundus, sonusque sui sermonis admirabilis.

ܩܗܐ Ch. obstupuit. II. 204. 21. ܕܩܗܝܢ ܒܪܝܬܐ ܘܠܐ ܝܕܥܝܢ ܕܡܬܡܠܠܐ ܒܦܘܡܗܘܢ quæ *creaturæ* stupidæ, atque illius, quod eorum ore enuntiatum fuit, nesciæ.

ܩܐ (H. קוא) H. vomuit. Ch. fastidivit. III. 280. 4. ܩܐ ܘܡܠܘܛ ܠܐܬܪܐ ܗܢܐ. fastidi & exsecrare hunc locum.

ܩܘܪܐ Syr. cursus, via stellæ in cœlo. III. 314. 7. ܥܒܪ ܒܪܩܝܥܐ ܥܕܡܐ ܕܢܬܚܙܐ ܠܟ ܡܣܐܬܐ ܩܘܪܐ ܕܟܘܟܒܐ ܬܪܘܨ ܘܥܒܕܐ ܕܐܢܫܐ permea firmamentum, donec tibi Libra appareat: cursum stellarum rectifica, factaque *hominum* pondera.

ܩܘܡ stetit, institit rei noscendæ, curavit. Pa. erexit. I. 10. 1. ܠܝܬ ܕܩܐܡ ܥܠ ܟܝܢܗ nullus, qui noscendæ ejus naturæ

ܩܪܚ excussit ignem, emicuit, erupit. I. 302. 4. ܩܪܚ ܩܕܚܐ ܩܪܚܬܐ emicuit *quasi silice* excussus ignis s. æstus I. 306. 16. ܩܪܚ ܘܐܡܪ incensus dixit. III. 128. 3. ܩܪܚ ܘܡܝܠܠ incensus (*rectius verso* ululans) ejulavit. I. 302. 2. ܚܡܐ ܒܡܝܐ ܐܘܟܡܐ ܩܪܚܘ in aquam nigram erupit. II. 174. 4. ܙܪܥܘܢܐ ܕܟܠ ܓܢܣ ܩܪܚܘ ܒܐܪܥܐ semina cujusvis generis emicuerunt in terra.

ܩܕܡ obvenit, prævertit. ܐܩܕܡ ܫܕܪ præmisit. ܐܩܕܡ ܣܡ præ-constituit. II. 30. 18. ܩܘܡ ܩܕܡ festinanter surge. I. 322. 19. [illegible] qui bibunt mane vinum recens, vespere autem vetus bibunt.

ܩܕܡ primus, prior, antistes. ܡܢ ܩܕܡ ܘܠܥܠܡ a principio & in æternum. ܡܢ ܩܕܡܝܢ ab æterno. ܩܕܡܝܐ primus, primarius. II. 128. 9. ܩܫܝܫܐ ܩܕܡܝܐ antistes primarius. ܩܕܡ coram, ante, antequam. ܡܢ ܩܕܡ ܕܢܗܘܐ ܚܘܪܒܐ antequam desolatio exstiterit. ܩܕܡ ܕܢܐܙܠܘܢ antequam ierint. II. 196. 18. [illegible] perspicientes præterita ut præsentia. ܩܪܝܬܐ ܩܕܡܝܬܐ metropolis. III. 96. 9. [illegible] in urbe primaria i. e. metropoli, eaque circumflua.

ܩܕܪܐ (Syr. ܩܕܪܐ) olla. III. 98. 4.

(ܩܕܫ) ܩܕܫܐ F. ܩܕܫܬܐ (H. קָדֵשׁ cinædus, F. קְדֵשָׁה meretrix). Pl ܩܕܫܐ F. ܩܕܫܬܐ Veneris cultui consecratus, devotus. ܩܘܕܫܐ *proprie* sacratio, consecratio; *improprie* exsecratio, devotio, *ut Lat.* sacrare, consecrare caput. *It*;

ܩܘܩܠܬܐ (Ch. קיקלתא, Syr. ܩܩܠܬܐ) stercus, sterquilinium. III. 90. 5. ܢܣܒ ܐܢܘܢ ܕܗܒܗܘܢ ܘܣܐܡܗܘܢ ܘܫܕܐ ܐܢܘܢ ܒܩܘܩܠܬܐ sumsit eorum aurum argentumque, & in sterquilinia projecit.

ܩܘܒܬܐ (H. קבה) (ܩܘܒܐ) fornix, opus concameratum. III. 148. 15. ܗܫܐ ܩܘܒܬܐ ܕܫܦܝܪܐ ܗܘܬ ܠܬܘܠܥܐ jam opus concameratum & pulchrum vermis evasit. Cfr. I. 184. 15. ܩܘܒܬܐ id. I. 184. 18.

ܩܘܒܐ congeries *aquæ*. I. 158. 20. ܩܘܒܐ ܕܩܘܦܐ ܢܕܒܪܗ os illius spumas egit.

ܩܒܠ accepit, concepit.

ܠܩܘܒܠ, ܡܢ ܩܘܒܠ, ܩܘܒܠ pro, contra, ex adverso. III. 142. 21. ܠܩܘܒܠܗ ܕܡܢ ܢܬܒܩܐ ܡܢܘ ܢܐܬܐ quam rem quis providebit? ܩܒܠܐ (Ch. קבלא) caligo. II. 238. 8. ܒܩܛܪ̈ܐ ܕܩܒܠܐ ܢܐܣܪܘܢܝܗܝ vinculis caliginis eum constringent. ܩܘܒܠܐ acceptio, convivium. III. 38. 11. ܢܥܠ ܩܘܒܠܐ ܕܣܢܝܐ ܠܥܠܡܐ introducet libidinosas epulas in mundum. ܩܒܠܬܐ II. 168. 6. i. q. ܩܒܘܬܐ arca Noachi. II. 168. 3. ܩܒܠܬܐ sterquilinia.

ܩܒܪ tumulavit, coacervavit, condidit, *met.* letifer fuit. I. 156. 21. ܩܒܪ ܬܪܥܣܪ ܥܝܪ̈ܐ congregavit Duodecim Excitantia. II. 88. 5. ܬܓܪܐ ܒܐܪܥܐ ܩܒܪܝܢ mercaturam in terra cumulantes. I. 232. 14. ܦܐܪ̈ܐ ܕܒܝܫܬܐ ܘܕܒܪ̈ܝܬܐ ܩܒܘܪ̈ܐ fructus mali, creaturisque letiferi. I. 302. 8. ܐܬܩܒܪ ܒܡܝ̈ܐ ܐܘܟܡ̈ܐ in aqua nigra se condidit.

ܢܨܪܬ ܡܢܚܡܐ ܡܢ ܫܡܫܐ ܟܘܟܒܐ Stella Jovis a sole erumpet. ܢܨܪܘܢ ܘܢܦܩܘܢ ܡܢܗ ܫܒܥܐ ܓܙܐ erumpent & exibunt inde septem thesauri.

ܨܪܝܐ (Ch. צריא) fissuræ, rimæ.

ܨܪܚ (H. Ch. Syr. indigus, pauper fuit) clamavit, *more mendicantis.* III. 40. 13. ܨܪܚ ܒܩܠܐ ܘܐܫܡܥܢܝ clamando voce me audire fecit. Cfr. III. 194. 13. III. 284. 14.

ܨܪܟ (Ch. צרוך commoditas, utilitas. Ch. כל צרכן quantum eis sufficit). II. 106. 15. ܢܝܚܐ ܨܪܟ ܒܣܝܡ ܡܒܣܡܐ mansvetus ille, commodus, quietus, & jucundus. ܨܪܟ necessaria vitæ, alimentum, quantum satis est. III. 230. 8. III. 232. 1. ܨܪܟ ܚܝܐ alimentum Vitæ. ܕܡܘܬܗܘܢ ܐܝܬ ܨܪܟ formæ illarum *animarum* satis splendoris inest.

ܨܪܦ palpitavit. I. 182. 9. ܨܪܦ ܠܒܗ ܕܫܐܕܐ ܘܢܦܫܗ ܡܚܒܠܐ ܠܚܝܐ palpitavit cor Dæmonis, ejusque animus ad vivum parturivit.

ܨܪܦܐ palpitans. I. 24. 9. ܨܪܦ ܟܢܦܐ concutiens alas, i. e. volucris. ܨܪܦܐ (Syr. ܨܪܦܬܐ) colaphizatio. ܨܪܘܦܐ (צרף igne liquavit, conflavit. Cogn. צרב ussit, incendit) calor. III. 172. 6. ܡܫܠܛܐ ܥܠ ܩܪܝܪܐ ܘܨܪܘܦܐ imperantes frigori & calori.

ܩ

ܩܩܢܐ (Ch. קקואתא) anser. ܩܩܢܝܐ ܕܝܪܕܢܐ ܡܪܝ anseres tui ad Jordanum versantes.

ܨܪܰܪ constrinxit. Etpa. expressus fuit, striduit. I. 24. 6. ܦܫܘܛ ܪܩܝܥܐ ܘܨܪܘܪ ܒܓܘܗ ܟܘܟܒܐ extende firmamentum, ipsique medio stellas allige. ܡܨܪܪ ܒܓܘܫܡܗ ܢܫܡܬܗ stringens suo in corpore halitum. ܐܠܒܫܢܝ ܠܒܘܫܐ ܕܨܪܪܗ ܗܘ ܒܓܘܫܡܗ ܐܨܛܪܪ adjunxit mihi vestem suam, quam ipsa sibi constrinxerat I. 214. 16. ܐܨܛܪܪ ܡܢ ܥܝܢܘܗܝ ܕܡܥܐ expressæ sunt ab ejus oculis lacrimæ. Cfr. II. 290. 20. ܥܝܢܝ ܒܕܡܥܐ ܐܨܛܪܪ oculi mei lacrimis striduere. I. 168. 2. ܡܢ ܟܢܦܐ ܕܢܘܗܪܐ ܐܨܛܪܪ alis splendoris striduit. ܐܨܛܪܪ ܡܝܐ ܡܢ ܕܘܟܬܐ bullivit cum stridore aqua ex loco.

ܨܪ̈ܝܪܐ constricti, afflicti c. c. ܟܪ̈ܝܗܐ infirmi III. 100. 13.

ܨܪܨܘܪܐ (Syr. ܨܪܨܪܐ) salamandra. *It.* genus Dæmonum. I. 258. 19. I. 260. 2. Vide Onomast. ܡܨܪܐ (H. מצר angustia) adstrictio. II. 4. 15. ܦܪ̈ܨܘܦܐ ܕܟܒܠܐ ܫܪܝܐ ܘܐܣܝܪܐ ܡܨܪܐ quæ *personæ* compede vinctæ, exutæ, & *ad palum* ligatæ.

ܨܪܐ (Syr. Etpa. volavit, fugit) devolavit, præceps ivit. *It.* (Syr. ܦܬܝܠܐ retortus) se retorsit. III. 92. 7. ܡܢ ܫܡܝܐ ܟܘܟܒܐ ܨܪܝܐ ܕܡܛܠܩܝܢ ܒܝܡܐ de cœlo stellæ devolantes in Oceanum cadent. I. 258. 16. ܡܝܐ ܨܪܝܐ ܘܪܬܚܐ ܐܝܟ ܕܘܕܐ ܕܪܬܚܝܢ aqua se retorquens, spumans, ut ollæ bullientes.

ܨܪܐ se scidit, laceravit, rupit, erupit. III. 222. 17. ܟܘܬܝܢܝܗܘܢ ܫܥܝܥܬܐ ܨܪܘ tunicas suas læves disciderunt. III. 300. 7. ܠܒܘܫܗ ܡܛܠܬܝ ܕܨܪܐ qui suam vestem mea gratiâ disciderit. III. 80. 2;

128. 1. ܐܝܟ ܕܗܘܐ ܒܟܪܣܐ ܕܐܡܐ ܕܗܘ̈ܝ ܨܘܪ̈ܬܐ lineamenta, quæ nata infanti in ventre matris. II. 40. 9. ܐܡܐ ܠܒܪܗ ܝܗܒܐ ܕܡܐ ܘܡܫܟܐ ܘܨܘܪ̈ܬܐ ܘܣܥܪܐ *mater filio* tribuit sanguinem, cutem, lineamenta, & crines. II 4. 12. ܡܚܒܠܢܝܬܐ ܨܘܪ̈ܬܐ ܕܦܪ̈ܨܘܦܝܗܘܢ corruptæ in eorum morem personæ. III. 152. 13. ܕܐܘܒܕܗ ܕܡܐ ܕܒܪ ܐܢܫܐ ܒܐܪܥܐ ܫܦܝܟܐ ܨܘܪ̈ܬܐ ܕܕܡܘܬܗ qui, sanguine filii hominis in *terra* effuso, imagines (i. e. personas) sui similes perdidit.

ܨܡܕ alligavit jugum. II. 198. 12. ܕܨܒܐ ܨܡܝܕ ܩܕܡܘܗܝ ܩܐܡ qui ipsi placuerit, ille ei conjugandus coram se sistit. III. 140. 14. ܡܢ ܨܡܕ ܢܝܪܐ ܠܬܘܪ̈ܐ quis illigabit jugum tauris.

ܨܗܠ H. Ch. volutavit. Ch. hinnivit. I. 258. 16. ܡܝܐ ܐܘܟܡܐ ܘܨܗܠܐ aqua nigra & volvens. II. 202. 8. ܪܬܚ ܘܨܗܠ ܘܒܩܠܗ ܐܝܠܠ exardescens hinnivit, suaque voce ululavit. ܐܪܝܡ ܪܘܚܐ ܩܠܐ ܘܨܗܠܬ sustulit Spiritus vocem & hinnivit.

(ܨܥܪ) ܨܥܪܐ (Syr. ܨܥܪܐ) ignominia, contumelia. II. 118. 4. ܗܘ ܐܬܐ ܠܨܥܪܗ cui in sui opprobrium venies.

ܨܦܪ Etpa. matutinus fuit. II. 78. 14. ܪ̈ܚܡܐ ܕܨܦܪܐ misericordia mane imploranda.

ܨܦܪܐ mane. ܨܦܪ, ܨܦܪܐ passer. I. 126. 20. ܨܦܪ̈ܐ ܦܪ̈ܚܬܐ ܕܬܚܝܬ ܫܡܝܐ aves volucres, sub cœlo volantes.

ܨܝܪ (Syr. ܨܝܪܐ cura) curavit, finxit. II. 68. 12. ܚܟܝܡܐ ܕܠܐ ܡܫܡܠܝܐ ܐܝܟ ܦܬܘܪܐ ܕܠܐ ܡܨܝܪܐ sapiens imperfectus ut mensa non instructa. II. 72. 2. ܨܝܪܐ ܨܘܪܬܗ ܗܘ ܒܢܦܫܗ ܠܐ ܡܨܐ ܕܢܨܝܪ qui ipse pictor sui imaginem effingere nequit.

ܨܒܐ (Ch. צִיבָא) genus vestis *forsitan* (coll. H. צבי) *lanæ* caprinæ. ܢܠܒܫܝܘܢ ܐܢܘܢ ܨܒܐ vestiet eos tunica lanea.

ܨܠܒ crucifixit.

ܨܠܝܒܐ crux. ܨܠܝܒܐ crucifixus.

ܨܠܐ supplicans se inclinavit, declinavit. Pa. pervertit. I. 41. 9. ܐܢ ܐܢܫ ܢܨܠܐ ܐܗܦܘܟܘܗܝ si quis declinaverit, eum restituite. I. 92. 1. ܡܢ ܐܘܪܚܗ ܕܡܪܝܟܘܢ ܠܐ ܬܨܠܘܢ a via Domini vestri ne declinetis. I. 46. 19. ܨܠܘܬܐ ܕܕܓܠܘܬܐ ܡܫܬܡܫܝܢ precibus mendacii utentes. III. 190. 2. ܘܕܝܢܐ ܡܨܠܝܢ ܘܠܗܠ ܡܨܠܝܢ pervertentes jus, jusque aliorsum vertentes.

ܨܠܝܐ declinatio, aberratio. ܨܠܘܬܐ s. ܨܠܘܬܐ precatio.

ܨܠܗܒܝܬܐ (Ch. צלהוב) splendor, coruscatio. I. 8. 2. ܐܙܠܝܢ ܙܠܝܩܐ ܕܟܠܝܠܗ ܒܟܠܗ ܐܬܪ ܘܢܦܩܝܢ ܨܠܗܒܝܬܐ ܕܙܠܝܩܗ transeunt scintillæ suæ coronæ per omnem locum, fulgoresque sui splendoris erumpunt.

ܨܠܚ prospere egit. Etpa. commendatus fuit. I. 292. 12. ܪܘܚܐ ܕܠܐ ܡܨܠܚܐ Spiritus prospere non agens. II. 138 11. ܐܨܛܠܚܘ ܠܡܬܢܛܪܘ ܠܗܘܢ ܘܡܬܢܛܪܝܢ ܡܢ ܒܝܫܬܐ commendatus fuit, ut eis curæ esset, & ab infortuniis custodiretur.

(ܨܠܡ) ܨܠܡܐ Pl. ܨܠܡܐ s. ܨܠܡܢܝܬܐ imago, idolum, persona, lineamentum. I. 28. 12. ܘܨܠܡܐ ܘܦܬܟܪܐ ܘܨܠܡܢܝܬܐ ܦܠܚ qui malos, idola, & imagines coluerit I. 48. 7. ܨܠܡܐ ܕܕܗܒܐ ܘܕܣܐܡܐ ܘܨܠܡܢܝܬܐ ܕܠܘܚܐ — ܡܛܥܝܢ ܠܗܘܢ imaginibus auri argentique, & simulacris tabulæ eos decipiunt. II.

ܨܬ attendit, audivit. I. 70. 4. ܐܕܢܝܟܘܢ ܠܐ ܢܨܘܬܢ ܠܒܝܫܘܬܐ aures vestræ non auscultent malignitati. I. 110. 5. ܠܐ ܬܨܘܬܘܢ ܠܫܘܥܝܬܐ ܕܟܕܒܐ ne ausculteatis narrationi mendaci.

ܨܘܬܐ sermocinatio, conversatio. ܡܨܘܬܘܬܐ auscultatio.

ܨܚܐ (H. Ch. צחה) candidus, nitidus fuit. ܫܦܝܪ ܘܨܚܐ ܠܗ ܠܐܒܝ gratum, candidum fuit meo patri.

ܨܘܬܐ *promiscue in Codice pro* ܨܚܘܬܐ 1 candor, nitor. ܨܘܬܐ ܕܡܝܬܪ ܢܘܗܪܐ candor eximii splendoris. I. 24. 7. ܗܒ ܒܣܝܡܘܬܐ ܠܡܝܐ ܘܨܚܘܬܐ ܠܢܘܪܐ da svavitatem aquæ claritatemque igni. I. 206. 9. ܨܚܘܬܐ ܡܢ ܢܗܘܐ ܠܥܠܡܐ ܘܢܢܗܪܝܘܗܝ quis tum mundo futurus splendori, eumque illuminaturus erit? 2 effigies (*pro* ܨܠܡܘܬܐ, ex Syr. ܨܚܐ exscripsit, expressit). ܠܐ ܬܫܒܩܘܢ ܨܘܬܐ ܚܒܝܒܬܐ ܘܬܬܪܓܪܓܘܢ ܨܘܬܐ ܕܢܚܪܒ ne deseras effigiem amabilem, cupiasque effigiem aboliendam.

ܨܚܝܐ æstus (ex Syr. ܨܚܐ æstuavit). II. 212. 9. ܡܢ ܨܚܝܐ ܒܝܫܐ ܘܡܢ ܟܠܝܠܐ ܡܡܝܬܢܐ ab æstu malo, & mortifera corona i. e. tempestate. ܨܚܝܬܐ apricum. II. 58. 9. ܩܝܡܝܢ ܒܨܚܝܬܐ ܕܝܘܡܐ in aprico diei qui stantes.

ܨܡܚ (Syr. ܨܡܚ) apparuit, explenduit). Pa. collustravit. II. 200. 2. ܟܘܟܒܐ ܕܨܡܚܝܢ stellæ splendentes. ܟܘܟܒܐ ܡܨܡܚܢܐ stellæ illustrantes.

ܨܡܚܐ splendor. ܨܡܚܐ splendens. ܨܡܚܘܬܐ nitor.

ܨܢܐ libidinosus, impudicus fuit. II. 196. 11. ܒܪܝܐ ܨܢܝܐ ܣܢܝܐ abominabiles, impudici, male olentes.

ܨܐ *mendose pro* ܨܐ. I. 26. 2. ܨܐ *pro* ܨܐ (*literis* ܨ & ܨ *subinde permutatis*).

ܨܳܡ jejunavit, abstinuit, se continuit. I. 32. 2. ܨܽܘܡܘ ܨܰܘܡܳܐ selebrate jejunium. *lin.* 5. ܨܽܘܡܘ ܦܽܘܡܰܝܟܽܘܢ ܡܶܢ ܡܶܠܰܠ ܕ̈ܓܳܠܶܐ abstinete ora vestra a dicendo mendacio. *lin.* 6. ܨܽܘܡܘ ܠܶܒܟܽܘܢ ܡܶܢ ܡܰܚܫ̈ܒܳܬܳܐ ܒ̈ܝܫܳܬܳܐ abstinete cor vestrum a pravis consiliis. *lin.* 8. ܨܽܘܡܘ ܐܺܝ̈ܕܰܝܟܽܘܢ ܡܶܢ ܡܶܥܒܰܕ ܩܶܛܠܳܐ abstinete manus vestras a patranda cæde. Cfr. *lin.* 9. 10. 11. 12. I. 80. 3. ܨܽܘܡܘ ܪ̈ܺܫܰܝܟܽܘܢ ܒܗܰܝܡܳܢܽܘܬܳܐ continete caput vestrum in fide.

ܨܰܘܡܳܐ jejunium. ܨܳܝܽܘܡܳܐ jejuni. ܨܳܝܽܘܡܬܳܐ jejunæ.

ܥܡܪܐ (Ch. צִימְרָא pensum lanæ, صوف lana) lana. II. 54. 5. ܕܰܩܢܶܗ ܡܶܢ ܥܰܡܪܳܐ ܚܶܘܳܪܳܐ ܕܚܰܘܳܪܳܐ barba sua præ penso lanæ alba.

ܨܰܪ Pa. ܨܰܝܰܪ formavit, finxit. Etpa. ܐܶܨܛܰܝܰܪ formatus, fictus fuit. I. 290. 5. ܐܶܬܕܰܟܰܪܢܳܟ ܘܨܰܝܰܪܢܳܟ ܠܰܢ ܕܡܽܘܬܳܟ ܘܙܺܝܘܳܟ ܘܰܦܪܰܨܽܘܦܳܟ mentionem tui fecimus, tuique speciem & claritudinem nobis finximus: tua facies obvia nobis fuit. I. 64. 7. ܪܰܩܰܥ ܪܰܩܺܝܥܳܐ ܘܨܰܝܰܪ ܟܰܘܟ̈ܒܶܐ ܒܶܗ. extende firmamentum, stellasque in eo conforma. II. 24. 21. ܐܰܢ̱ܬ ܨܳܝܰܪ ܐܢ̱ܬ ܣܰܥܪܳܐ tu formas capillum. II. 126. 16. ܨܰܪ ܥܽܘܠܳܐ ܒܟܰܪܣܳܐ ܕܶܐܡܶܗ formavit embryonem in utero suæ matris. *ibid.* (*lege pro* ܘܰܠܟܶܢ) ܘܡܶܢ ܬܰܡܳܢ ܨܰܪ ܥܰܝ̈ܢܶܐ indeque oculos formavit. I. 20. 7. ܟܠܺܝܠܶܐ ܡܶܨܛܰܝܪ̈ܳܢܶܐ coronæ formatæ. ܐܶܨܛܰܝܰܪܶܬ ܡܶܢ ܡܰܒܽܘܥܳܐ ܕܢܽܘܗܪܳܐ formatus fui ex fonte splendoris.

ܨܰܘܪܳܐ collum. ܨܰܝܳܪܳܐ formator, pictor. ܨܰܝܽܘܪܳܐ formosus. ܨܰܝܽܘܪܬܳܐ formosa III. 154. 2. ܨܰܝܽܘܪ̈ܶܐ ܘܨܰܝܽܘܪ̈ܳܬܳܐ formosi & formosæ. ܨܽܘܪܬܳܐ, ܨܽܘܪܬܳܐ figura.

ܨܒܬ instruxit, decoravit. III. 66. 14. ܕܨܒܬܗ ܕܠܒܫܗ ܘܥܛܦܗ ܟܝܢܐ ܕܐܬܪܐ ܚܫܘܟܐ qui adornaverit, induerit, & gesserit naturam loci caliginosi.

ܨܐ vastavit, desolavit. *It.* illusit. I. 328. 1. ܦܘܩ ܡܢܗ ܡܢ ܚܘܪܒܐ ܕܨܐ exite vasto deserto. II. 202. 3. ܩܥܐ ܘܨܐܐ ܠܗ ܠܗܢܐ ܕܡܘܬܐ ܢܗܝܪܬܐ vocif rans & illudens, speciei isti lucidæ.

(ܨܗܒ) ܨܗܒܐ (Ch. צהוב) fulgens. III. 98. 4. ܨܗܝܒܐ ܠܕܪܗ ܘܢܗܝܪܐ ܡܝܬܪܐ fulgens suæ ætati atque illustris lux eximia.

ܨܗܐ Aram. sitivit. Ephr. I. 262. 13. ܡܝܐ ܕܨܗܝܢ ܡܢ ܚܘܡܐ aqua sitiens præ æstu. ܨܗܝܐ sitiens. ܨܗܝܐ sitis. ܨܗܝܘܬܐ (*pro* ܨܗܝܘܬܐ) *id.* ܨܗܝܐ *id.* II. 2. 14. ܒܡܕܒܪܐ ܨܗܝܐ ܕܐܦ ܐܠܡܫܐ ܐܦ ܡܝܐ ܢܫܦܘ in deserto sitiente, cujus & vepres & aqua exaruit.

ܨܗܪ (Ch. צהר) splenduit. II. 206. 10. ܡܢ ܕܒܬܒܝܠܐ ܥܠܝܬܐ ܗܢܘܢ ܨܗܪܝܢ ܘܡܢ ܕܒܬܚܬܝܬܐ ܐܘܟܡܝܢ ܗܢܘܢ qui in orbe sublimi, ii nitidi, qui vero in humili, ii nigri.

(ܨܕ) ܨܝܕܐ venator.

ܨܘܐ Ch. exaruit. II 2. 14. ܡܝܐ ܨܘܝܘ aqua arefit. I. 16. 17. ܦܪܚܝܗܘܢ ܠܐ ܨܘܝܢ ܘܠܐ ܡܨܬܘܝܢ flores sui non arefiunt siccescuntque. I. 128. 3. ܢܗܪܐ ܨܘܝܐ ܕܠܐ ܡܝܐ ܡܪܕܝܢܐ ܐܠܐ ܡܝܐ ܨܘܝܢ fluvius sitiens, aquæ non manantis, sed aquæ siccescentis. ܨܘܝܐ exsiccatio.

(ܨܘܚ) ܡܨܘܚܢܐ *pro* ܡܨܘܚܢܐ (Ch. אצוחת clangor) clangentes. III. 148. 3. (*lege* ܡܨܘܚܢܐ) ܬܦܐ ܘܫܒܟܐ ܡܨܘܚܢܐ tympana & sambucæ clangentes.

ܨܘܡܐ fœdus; *it. per anadipl.* ܨܘܨ sordidus. III. 138. 11. ܐܣܩܘܗ ܡܢ ܦܓܪܐ ܨܘܨ ܘܣܪܝܐ ad educendum eum ex corpore sordido & fœrido,

ܨܠܘܬܐ res obtecta, ipsum tectum,

ܨܒܐ voluit, complacuit. ܨܒܝܐ decorus, gratus. II. 106. 2. ܦܘܡܐ ܕܠܐ ܨܒܝܐ ܠܐ ܬܢܫܩܘܢ os indecorum ne osculemini.

ܨܒܘ res, negotium. *It.* vicis, I. 178. 12. ܒܛܢܐ ܕܚܕ ܨܒܘ ܫܒܥ ܨܘܪܝܢ concepit septem figuras una vice. ܨܒܘܬܐ decus. ܨܒܝܢܐ voluntas, beneplacitum.

ܨܒܥ intinxit, baptizavit. Etpe. Pass. *It.* colorem traxit. I. 34. 9. ܐܨܛܒܥܘ ܢܦܫܬܟܘܢ baptizemini; baptizate animas vestras. III. 66. 13. ܐܡܪ ܠܟܘܢ ܥܠ ܠܒܘܫܐ ܚܘܪܐ ܕܡܢܗܘܢ ܨܒܥܝܢ ܨܒܥܝܢܐ dicam vobis de vestibus albis, ex quibus hi Versicolores colorem suum traxerunt.

ܨܒܥܐ tinctura, lavacrum. ܐܨܒܥܬܐ digiti. ܡܨܒܘܬܐ baptismus. ܡܨܒܥܢܐ baptista. ܨܒܥܘܢܐ *id.* ܨܒܥܘܢܐ (Ch. צבעונים) versicolor. III. 66. 12. ܬܪܥܣܪ ܨܒܥܘܢܐ Duodecim versicolores. II. 94. 8. ܨܠܡܐ ܘܨܒܥܘܢܐ ficta imagines, pictæque imagines.

ܨܪܐ (coll. Syr. ܨܪܐ palpitans) huc & illuc agitatus fuit. I. 230. 6. ܡܢ ܪܘܓܙܐ ܨܪܐ ܩܘܡܬܗ commota bile statura ejus huc illuc agitatur.

ܨܥܒܐ (Syr. i. q. ܥܫܝܢܐ) gravis, potens. III. 22. 10. ܚܝܐ ܨܥܒܐ Vita gravissima s. potentissima.

ܦܨܝܨܐ (Syr. ܦܣܝܐ) versicolor. II. 92. 13. ܢܫ̈ܐ ܕܡܨܝܨ̈ܢ ܦܨܝܨ̈ܬܐ ܕܕܗܒܐ ܘܣܐܡܐ (*lege* ܡܨܝܨ̈ܬܐ) mulieres, quarum vestes fluentes, & auro argentoque variegatæ.

ܦܨܟܪܐ (Ch. פתכר, Syr. ܦܬܟܪܐ) idolum, imago idololatrica. I. 26. 17. ܠܐ ܬܣܓܕܘܢ ܠܣܛܢܐ ܘܠܦܨܟܪ̈ܐ ܘܠܨܠܡ̈ܐ ne adoretis Satanam, idola, & imagines.

(ܦܨܠ) ܦܨܝܠܐ contortus, densus. ܥܢܢܐ ܦܨܝܠܐ nubes densa. ܦܨܘܠܬܐ ellychnium.

ܦܨܘܬܐ (Syr. ܦܬܘܬܐ s. ܦܘܬܟܬܐ) puella, virgo. *It.* puer, juvenis.

ܦܨܬܐ aspis.

(ܦܨܪ) ܦܨܘܪܐ, ܦܨܘܪܐ mensa. II. 124. 19. ܣܕܪ ܠܗܘܢ ܦܨܘܪܐ ܠܡܐܟܠܐ instruxit eis mensam ad edendum. ܦܨܪܐ id. III. 312. 10. ܦܨܪܐ ܕܗܘܐ ܡܣܟܢܘܬܐ ܠܐ ܬܬܦܝܣܘܢ fore, ut vobis mensa stipis apponatur, vobis ne persvadeatis.

ܨ

ܨܛܡܬܐ (coll. Ch. אצטמא ligamentum *pec.* capillorum) compes. ܫܪܐ ܢܦܫܐ ܫܫܠܬܗ ܘܬܒܪܗ ܠܨܛܡܬܗ solvit anima suam catenam, suumque compedem fregit.

ܨܐ Etpe. deformis, fœdus fuit, *it.* deformavit, fœdavit. III. 52. 16. ܕܢܨܐ ܘܢܬܘܟܡ ܠܒܗ *ut* cor ejus deturpetur & denigretur. III. 26. 11. ܕܨܐ ܕܪ̈ܐ qui generationes deturpatis.

ܒܟܐܢܘܬܐ ܐܪܘܚܘ advertite, lavate, abluite, & per justitiam recreate animum vestrum.

ܦܫܪ tepuit, liquefactus, dissolutus fuit, incaluit. Pa. tepefecit, liquefecit, calefecit, effutivit, explicuit. I. 232. 4. — ܕܡܦܫܪܝܢ ܒܦܘܡܗܘܢ ܡܢ ܕܡܬܦܢܝܢ quod reciprocant suo ore, id liquefaciunt. I. 298. 8. ܐܪܥܐ ܬܦܫܪ terra liquefiet. lin. 12: ܫܘܪܐ ܠܐ ܦܫܪܝܢ muri non liquefiebant. II. 92. 7. ܡܦܫܪܝܢ ܡܠܐ effutientes verba. II. 114. 7. ܫܚܢ ܐܬܘܢܐ ܦܫܪ ܐܬܘܢܐ intepuit fornax, incaluit fornax. II. 204. 10. ܬܠܓܐ ܘܒܪܕܐ ܠܐ ܡܬܦܫܪ nix vel grando non liquescit. II. 206. 4. ܡܦܫܪܢܐ ܕܬܠܓܗܘܢ liquefaciens eorum nivem. II. 220. 9. ܝܘܪܕܢܢ ܢܗܪܐ ܡܝܐ ܚܝܐ ܠܐ ܦܫܪ — Jordanus aquæ vivæ non dissolutus fuit i. e. decrevit. I. 220. 14. ܡܚܝܪܘܬܐ ܕܪܘܚܐ ܦܫܪܬ ܡܚܘܝܢܐ ܕܠܐ ܗܘܐ ܗܘܬ præstigias Spiritus explicui, ostendens, quod non fieret, id factum fuisse.

ܦܘܫܪܐ III. 98. 14. dissolutio. ܒܡܪܝܪܘܬܐ ܘܦܘܫܪܐ ܡܕܒܪ acerbe & dissolute gubernavit.

ܦܬ (H. Ch. בת) filia.

ܦܬܐ Aram. dilatatus fuit, spatium sibi sumsit. II. 114. 3. ܒܢܘܗܪܐ ܗܘ ܕܡܐܢܐ ܩܕܡܝܐ ܗܦܟ ܘܦܬܐ ܘܐܬܗܦܟ in luce, in qua Mano, omnium primus, versatus, spatiatus, & versatus est.

ܦܬܝܐ, ܦܬܝܐ III. 72. 5. latitudo. c. c. ܢܘܓܪܐ longitudo.
ܦܬܚ aperuit. ܦܬܚܐ apertio.

ܦܪܫܓܢܐ (Ch. פרשגן) exemplar, libellus. *It.* responsum. III. 66. 7. ܡܢܘ ܗܘ ܦܪܫܓܢܐ ܬܬܠܘܢ ܡܢܘ ܗܘ ܬܐܡܪܘܢ ܠܗ quem libellum dabitis? quid ei dicetis. III. 141. 9. ܟܕ ܚܘܐ ܦܪܫܓܢܐ ܫܡܥܬ ܗܢܐ cum hoc responsum Hava audiisset. III. 138. 18. ܦܪܫܓܢܐ ܠܐ ܝܗܒܘܗ̇ responsum ei non dederunt.

ܦܪܬ rupit, disrupit, erupit. III. 234. 18. ܠܐ ܢܩܕܘܡ ܝܩܕܐ ܐܫܐ ܐܟܘܠܬܐ ܘܠܐ ܐܫܐ ܦܪܬܗ ne præcipiamus combustionem ignis consumentis ignique huic suam eruptionem.

ܦܪܬܐ fimus. ܦܪܬܐ ruptura.

ܦܫܚ Aram. discidit, discerpsit. Syr. Etpa. infirmus fuit. III. 128. 3. ܐܦܫܚ ܢܦܫܗ ܘܒܟܐ ܥܩܐ (*lege pro* ܘܥܩܐ) ܘܐܬܪܡܝ dilaceravit se & flevit, anxius seque prosternens.

ܦܫܝܚܐ infirmus. III. 100. 13. ܐܬܠܬ ܙܕܩܬܐ ܥܠ ܐܘܠܨܢܐ ܘܦܫܝܚܐ triplicavit stipem erga afflictos & infirmos.

ܦܫܛ H. exuit, detraxit. Aram. extendit, porrexit. I. 54. 10. ܦܫܛܝܢ ܠܗܘܢ ܡܢ ܒܬܝܗܘܢ abstrahentes eos ab eorum ædibus. I. 38. 16. ܦܫܘܛܘ ܝܡܝܢܟܘܢ ܥܡ ܚܕܕܐ porrigite dextram vobis invicem.

ܦܫܠ (فشل) languit, torpuit. I. 72. 21. ܕܠܐ ܢܬܦܫܠ ܠܒܗܘܢ ne cor eorum torpeat.

ܦܫܩ se explicuit, explicavit, interpretatus est, convertit. III. 32. 11. ܦܫܩܬ ܢܦܫܝ ܕܡܢܟܪܝܐ explicuit se anima mea, quæ alienata fuerat. III. 46. 11. ܦܫܩ ܡܠܟܐ ܘܦܝܣ ܘܐܡܪ

non solum auro argentoque ejus animam liberetis. I. 84. 5. [illegible] pretium ejus solvite. [illegible] abstinens ab apostasia.

[illegible] liberatio. [illegible] pretium redemtionis. [illegible] manumissa *mulier*. [illegible] liberator. [illegible] redemtio. [illegible] auxilium. I. 30. 5. [illegible] benefacite egeno, afflicto, ipsique subsidio estote. [illegible] liberator.

[illegible] (Ch. פרקס) indusium I. 200. 16. [illegible] calceamenta & indusia. [illegible] (Syr. [illegible]) turris. I. 162. 11. [illegible] circumdedi ei turrim.

[illegible] discrevit, dijudicavit, disseruit, explicuit. It. discessit. Etpe. Pass. c. c. [illegible] s. [illegible], *promiscue transscripto; ortographia tamen posterior forsitan rectior; exemploque erit:* [illegible] instituerunt me de splendore & luce. *Quamvis nihil discriminis inter utramque hanc particulam in ore Nasaraeorum intercesserit.* I. 26. 4. [illegible] erudi eos de omni re. II. 242. 10. [illegible] discessi & abii. I. 2. 10. [illegible] qui his sidris eruditi.

[illegible] eques. [illegible] discernens, prudens. [illegible] id. it. distinctus. [illegible] portentosus. [illegible] discretio, judicium. [illegible] Pl. [illegible] explicatio, expositio. [illegible] definitum, discretum. [illegible] explicator, commentator.

ܦܪܘܫܐ discernens.

ܦܪܘܣܡܐ balsamum. II. 70. 12. ܡܠܬܐ ܕܚܟܝܡܐ ܠܣܟܠܐ ܐܝܟ ܡܫܚܐ ܕܦܪܘܣܡܐ ܠܨܝܕܐ sermo sapientis stulto, ut oleum balsami venatori.

ܦܪܥܐ, Syr. germen, gemma, *redditumque* III. 130. 16. 132. 3. 16 tiara, *reddendum vero videtur* gemma. Ib. 130. 16. ܕܠܐ ܣܘܪܡܐ ܕܐܢܬܬܐ ܠܐܪܓܠܗ ܘܦܪܥܐ ܪܘܪܒܐ ܠܐܨܒܥܬܗ qui syrma mulieris non pede calcavit, megnasque gemmas *digitis* non gessit. ܦܪܥܢܘܬܐ ultio, pœna.

ܦܪܦܨ Etpa. delectatus est. I. 262. 2. ܠܒܢ ܫܡܝܚ ܡܬܦܪܦܨ cor nostrum exsultans seque oblectans. I. 216. 8. ܪܘܙܐ ܡܬܦܪܦܨܐ gestiens seque oblectans. III. 136. 17. ܫܡܝܚܐ ܘܚܕܝܐ ܡܬܦܪܦܨܐ exsultantes, se ostentantes & hilares. II. 184. 20. (*lege* ܡܬܦܪܦܨܝܢ) ܫܡܝܚܐ ܘܚܕܝܢ ܡܬܦܪܦܨܝܢ exsultantes, gestientes, seque oblectantes.

ܦܪܘܣܛܐ (H. Ch. Ar. פרץ incidit, rupit) cæsura, carmen. II. 14. 13. ܦܪܘܣܛܐ ܦܬܢܐ ܡܬܢܝܢܗ ܘܡܡܠܠܐ ܒܟܢܪܘܬܐ carmina rhytmica repetens & eloquens panduris. Vide ܦܢܕܐ.

ܦܪܙܐ impudentia, lascivia. ܐܢܫ ܦܪܙܐ impudicus, ut ܐܟܠܩܪܨܐ accusator, calumniator.

ܦܘܪܙܐ sensus. II. 126. 19. ܡܢ ܠܒܒܐ ܗܘܝܢ ܦܘܪܙܐ ex cordibus existunt sensus.

ܦܪܨܘܦܐ facies, persona. It. genus Dæmonum. Vide Onomast.

ܦܪܩ Pa. separavit, eripuit, liberavit. Etpa. abstinuit. I. 28. 19. ܠܗ ܕܟܣܝܘܬ ܗܘܬ (*lege* ܗܘܐ) ܘܡܫܚܐ ܢܦܫܗ ܦܪܩܢ

non egerunt. II. 132. 17. ܣܦܘܬܗܘܢ ܦܪܣܗܘܢ ܠܟܠܦܗܘܢ labia eorum distraxit. II. 168. 19. ܣܦܘܬܝ ܦܪܣܬ mea labia distendi. II. 18 20. ܫܢܬܐ ܡܦܪܣܐ ܡܢ ܥܝܢܗ detergens somnum ex oculis.

ܦܪܫܐ fissio. ܦܪܫܬܐ fissura, hiatus, rima.

(ܦܪܟ) ܦܪܟܐ 1 attritus. 2 (Syr. ܦܪܟܐ) capsula, tabernaculum idolorum. 3 Species Dæmonum. Vide Onomast. I. 232. 8. ܦܪܟܐ ܡܦܬܠܐ quæ attrita s. contusa contorquent. I. 48. 8. ܒܨܠܡܢܐ ܕܦܬܟܪܐ ܘܦܪܟܐ ܕܛܝܢܐ in simulacris tabernaculisque luti. III. 148. 2. ܦܪܟܐ ܕܛܝܢܐ ܨܠܡܐ ܕܓܠܐ tabernacula luti figuræ fallaces.

(ܦܪܡ) ܦܪܝܡ accisus, ruptus, scissus. II. 2. 17. ܕܦܬܝܚܢ ܚܕܝܗܝܢ ܠܒܗܬܬܐ ܘܦܪܝܡܢ ܦܪܡܝܗܝܢ ܠܫܢܝܘܬܐ quarum pectora nudata in ignominiam, quarumque laciniæ accisæ ad insaniam. Cfr. III. 178. 8.

ܦܘܪܢܐ furnus.

ܦܪܫ extendit. ܦܪܫ ܝܡܝܢܐ extendit dextram.

ܦܪܣܐ esca, rete III. 246. 10. ܦܠܛܬ ܡܢ ܚܒܠܟܘܢ ܡܢ ܦܪܣܟܘܢ ܘܡܢ ܫܫܠܬܟܘܢ evasi vestrum funem & rete vestrasque catenas.

ܦܪܝܫܐ patens. II. 106. 13. ܦܘܩܘ ܠܝܪܕܢܐ ܦܪܝܫܐ ܘܠܡܝܐ ܪܗܛܐ exite in patentem Jordanum, fluentemque aquam. III. 190. 19. ܚܙܝܗ ܠܓܦܬܐ ܙܗܝܬܐ ܕܗܘܬ ܡܢ ܓܦܬܐ ܦܪܝܫܬܐ vidit splendentem Vitem, natam Vitis patentis.

ܦܪܣܐ (Syr. ܦܪܣܐ) spatium, parasanga.

ܦܫܪ interpretatus est. I. 192. 18. ܗܘ ܗ ܡܢ ܦܫܪܗ hoc, illud ipsi interpreteris.

ܦܪܙܠܐ s. ܦܪܙܠܐ ferrum.

ܦܪܚ H. germinavit, pullulavit. Aram. volavit. II. 220. 2. ܦܪܚ ܘܐܬܦܪܚܘ progerminarunt pullulando. I. 104. 9. ܦܪܚ ܒܝܢܝ ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ volans inter cœlum & terram. III. 292. 18. ܦܪܚܬܝ ܓܦ̈ܝ ܐܪܝܡܬ ܠܐܬܪ ܢܘܗܪܐ (pro ܦܪܚܬܝ) ܦܪܚܬܐ *ad verbum:* volatiles meas alas sustuli in locum lucis.

ܦܪܚܐ ales. It. naturæ Divinæ, Angelicæ symbolum. I. 130. 12. 18 Vide Onomast.

ܦܪܢܣܐ (Syr. ܦܪܢܣܝܬܐ) scintillæ. I. 8. 2. ܦܪܢܣܝܬܐ ܕܟܠܝܠܗ ܥܒܪܝܢ ܒܟܠܗ ܐܬܪ transeunt scintillæ suæ coronæ per omnem locum.

ܦܪܓ (coll. Syr. ܦܪܘܓܐ fractura, Ar. فرج c. III. transegit *cum consorte, unde auctum* فرزج in partes divisit) ex parte fregit, egit. III. 160. 17. ܩܘܡܘ ܦܪܓܘ ܥܒܕܐ ܕܐܝܕܝܟܘܢ (*lege* ܦܪܓܘ) ܦܪܘܓܐ surgite, suscipite opera manuum vestrarum, mutuo transigite.

ܦܪܬ hiavit, rupit, fidit, separavit, distraxit. III. 24. 13. ܦܪܬ ܒܓܘܗ ܕܪܩܝܥܐ hiavit in medio *firmamento* hiatus III. 24. 13. ܟܕ ܡܚܝܘܗܝ ܠܪܩܝܥܐ ܦܪܬ ܒܓܘܗ ܦܪܬܐ ܪܒܐ ܘܐܝܟ ܕܐܘܪܚܐ ܕܪܩܝܥܐ ܐܣܬܪܩ percusso firmamento, ortus in eo medio ingens hiatus, ut & quæ via s. ratio firmamenti, ea attrita s. perdita fuit. III. 282. 11. ܠܐ ܦܪܬܐ ܒܓܘܗ non hiabat in eo hiatus, ܛܘܪܐ ܕܠܐ ܦܪܬܝܢ ܦܪܬܐ montes, qui rimas

ܦܩܥܐ strepitus, tonitru. ܦܩܥܬܐ campus, solitudo.

ܦܩܪ Ch. arroganter despexit, calumniatus est.

(ܦܪܦܪ Ch. motitavit) II. 196. 20. ܐܝܬ ܡܢܗܘܢ ܒܡܝܐ ܪܚܫܝܢ ܘܐܝܬ ܡܢܗܘܢ ܕܡܬܦܪܦܪܝܢ alii in aqua serpentes, alii se motitantes.

ܦܘܪܣܐ (Syr. ܦܪܣܐ) tectum. II. 50. 1. ܡܢ ܛܠܠܝ ܨܦܪܐ ܘܥܕܡܐ ܠܦܘܪܣܐ ܪܘܪܒܐ ܕܪܡܫܐ ab umbraculis matutini temporis ad integumenta grandia vespertini.

(ܦܪܫ) ܦܪܫܘܬܐ separatio. III. 226. 3. ܡܣܝܒܪܬ ܥܕܡܐ ܕܦܪܫܘܬܐ ܗܘܐ ܥܕܡܐ ܐܬܥܒܪܬ patiens fuisti, donec, tua separatione facta, excessisti.

ܦܪܐ (Ch. פרא) cucurrit, festinavit. I. 34. 9. ܦܪܘ ܠܝܘܪܕܢܢ contendite ad Jordanum. II. 20. 3. ܩܘܡ ܦܪܐ ܠܝܘܪܕܢ surge, contende ad Jordanum.

ܦܪܘܓܡܐ (Ch. כרודתקין) mandatum, edictum, diploma. I. 240. 2. ܢܣܒܗ ܠܟܬܒܐ ܦܪܘܓܡܐ ܚܬܡܗ ܒܟܠܗ viso hoc diplomate, id obsignavit. III. 6. 7. ܦܪܘܓܡܐ — ܟܬܒ diploma scripsit.

ܦܪܕܝܣܢܐ custos paradisi, horti.

ܦܪܐ (H. פרה) fructuosus, multiplicatus fuit. Pa. fructuosum reddidit. ܦܪܘ ܘܦܪܘ fetiferi & fetifici estote. II. 280. 18. ܦܪܝܢ crescentes, *nisi hoc a* ܦܪܥ progerminavit *ortum fuerit.* ܦܪܘܬܐ vis fetifica. II. 120. 16. ܐܪܡܝܗ ܒܐܕܡ ܚܘܐ ܗܘ ܦܪܘܬܐ injecit Adamo suæque uxori Havæ vim procreandi.

ܦܥܬܐ (Sam. פעת, H. פחת) minor, tenuis. Vide ܦܚܝܬܐ.

ܦܨ apud Samaritanos seposuit, abscondidit. III. 280. 2. ܦܨ ܠܟܘܢ ܐܣܛܠܝܟܘܢ ܢܘܗܪܐ seposuerunt tibi vestem splendoris stolam.

ܦܨܐ liberavit, eripuit. Etpe. liberatus, ereptus fuit. II. 90. 11. ܒܡܚܘܬܐ ܡܚܝܠܗ ܘܦܨܝܘܗ ictu inflicto fœtum eripient i. e. exprimentܦܓܪܐ ܢܬܦܨܐ ܡܢ ܩܝܕܐ ܘܐܣܘܪܐ corpus liberabitur a compede & vinculo.

ܦܨܝܚܐ clarus, lætus. II. 68. 15. ܩܠܗ ܡܟܝܟ ܘܡܡܠܠܗ ܦܨܝܚܐ illius vox summissa, sermòque perspicuus est.

ܦܩܕ præcepit, commendavit, præposuit. I. 26. 3. ܩܪܢܝ ܘܦܩܕܢܝ me vocavit, mihique præcepit. II. 30. 16. ܠܟܠ ܚܕ ܐܢܫ ܥܒܕܬܗ ܡܦܩܕ ܠܗ cuilibet suum opus commendans. III. 298. 15. ܦܩܕܬܢܘܢ ܠܡܪܘܬܐ commendavi eos Dominis. ܡܕܒܪܢܐ ܦܩܕ ܥܠܝܟܘܢ gubernatores vobis præposuit.

ܦܩܘܕܐ inquisitor. ܦܘܩܕܢܐ præceptum. ܦܩܘܕܬܐ id. ܡܦܩܕܢܝܬܐ imperatrix. III. 126. 6. ܡܘܬܐ ܩܪܝܐ ܘܡܦܩܕܢܝܬܐ ܡܦܩܕܐ ܘܦܩܝܕܐ ܡܫܕܪ mors advocata irrevocabilis, imperatrix constituta, & nuntia missa.

ܦܩܥ 1 strepuit, tonuit. 2 i. q. H. Ch. בקע scissus fuit, rimam egit. I. 182. 7. ܦܩܥ ܩܘܠܐ strepuit tonitru. I. 296. 1. ܡܢ ܝܩܪܗ ܘܢܛܠܗ ܦܩܥܬ ܩܥܬܐ ܐܪܥܐ præ ejus gravitate & pondere rimam terra egit. I. 304. 20. ܦܩܥܬܐ ܕܡܢ ܝܩܪܗ ܕܐܘܪ ܦܩܥܬ rima, quæ præ pondere *Dæmonis* Ur hiabat.

ܦܣܘܬܐ (*incertæ originis, non notionis*) dolus. II. 30. 14. ܕܦܣܘܬܐ ܘܢܟܠܐ ܒܐܝܕܝܗܘܢ ܠܒ̈ܟܘ qui dolum fraudemque sua manu amplexi sunt.

ܦܣܩ abscidit, decrevit, defecit. I. 106. 1. ܡܚܒܠܐ ܘܡܚܒܠܢܝܬܐ ܦܣܩܝܢ ܠܙܪܥܗܘܢ corruptores & corruptrices, præcipientes suum semen. I. 224. 9. ܦܣܩܝܗܘܢ ܠܦܠܚܘܗܝ abscidi ejus cultores. Cfr. II. 26. 7. Ετρε. I. 136. 13. ܐܢܬ ܦܫܘܪ ܠܐ ܬܬܦܣܩ tu tibi ne deficias. lin. 14. ܐܢܬ ܡܢ ܠܘܬܢ ܠܐ ܬܬܦܣܩ tu nobis non eripieris.

ܦܣܝܩ abscissus, destitutus. *It.* acutus. II. 26. 6. ܐܘ ܡܢܗܪ ܦܣܝܩ ܢܘܗܪܐ splendore privatus, luceque destitutus. II. 212. 9. ܠܫܢܐ ܦܣܝܩ ܡܢ ܣܝܦܐ lingua acutior gladio. ܦܣܩܐ defectio. II. 162. 7. ܕܠܝܬ ܠܗ ܦܣܩܐ cui defectio non erit. ܦܣܩܘܬܐ cessatio, finis.

(ܦܥܠ) ܦܥܠܐ operarius. ܦܥܠܬܐ affectio, bonum opus *vide* ܦܥܠܢܘܬܐ . ܦܥܠ usus.

ܦܥܪ aperuit. I. 206. 14. ܢܦܥܪ ܦܚܬܐ ܢܫܬܐ ܢܡܨܐ ܦܘܬܐ ܕܢܟܝܠܘܬܐ aperta foveâ, potuque hausto, calliditatis arcana fingamus.

ܦܥܪܐ , ܦܚܬܐ fovea, caverna. I. 208. 4. ܢܛܐܪ ܦܚܬܐ paremus foveam. III. 196. 7. ܕܡܘܬ ܦܚܬܐ ܡܢ ܢܚܘܝܢܝ speciem barathri quis mihi ostendit?

ܦܥܪܐ apertio, pollutio, labes. II. 90. 12. ܢܩܒܠܘܢܝܗܝ ܠܥܘܠܐ ܒܕܘܒܐ ܘܕܡܐ ܘܦܥܪܐ ܘܕܫܬܐ excipiunt hunc fœtum in defluvio, sanguine, pollutione, & menstruis.

doris, ut fabricam *mundi* diruam. II. 258. 14. ܦܣܘ ܒܢܝܢܐ ubi fabrica diruetur. III. 196. 8. ܛܘܪܐ ܡܦܣܩܢܐ montes confringendi. III. 84. 9. ܒܝܬ ܐܠܗܐ ܡܬܦܣܩܝܢ ædes Deorum profanabuntur. III. 24. 4. ܡܬܦܣܩ ܒܢܝܢܐ (*lege* ܡܬܦܣܩܝܢ) diruetur fabrica.

ܦܣܩܘܬܐ conculcatio, profanatio. II. 63. 6. ܠܐ ܬܦܣܩ ܐܦܣܩܘܬ ܘܠܐ ܬܓܚܟ ܥܠ ܡܫܝܢܐ ne detrahas famæ alienæ neque pacificis irrideas. ܦܣܩܘܬܐ id. II. 242. 9. III. 196. 7.

(ܦܣܥ) ܦܣܥܘܬܐ transitus, iter. II. 4. 3. ܕܪܟܝܟ ܐܢܫ ܠܐ ܢܕܪܘܟ ܘܦܣܥܬܟ ܐܢܫ ܠܐ ܢܦܣܘܥ tuas vias nemo ingredietur, nec tuas semitas aliquis perambulabit. ܡܪܘܚ ܦܣܥܘܬܐ ܘܬܪܨ ܐܘܪܚܬܐ amplificas itinera, & rectificas vias.

ܦܣܩܬܐ (Ch. פסק abscidit) scipio, sceptrum, fulcrum. ܦܣܩܬܐ ܒܝܕܟ ܝܡܝܢܟ sume dextra tua manu scipionem. I. 172. 1. ܟܘܪܣܝܐ ܠܛܒܐ ܐܬܩܢܬ ܘܐܫܪܪܬ ܦܣܩܬܐ thronum bonis institui, ipsisque sceptrum firmavi. I. 10. 12. ܠܐ ܢܬܪܥܥܢ ܦܣܩܬܐ ܕܡܕܝܢܬܗ (*lege* ܢܬܪܥܥܢ ex ܪܥ) fulcra non contundentur suæ civitatis. III. 152. 18. ܦܣܩܬܐ ܠܐܬܪܗ ܐܙܠ (*omissum videtur* ܐܪܥܐ) basis *terræ* in suum locum ibit.

ܦܣܩܐ (*forsitan a* ܦܣܩ) tibia. I. 224. 1. ܦܣܩܗ ܕܢܒܘ ܬܒܪܬ tibiam Mercurii fregi.

(ܦܣܥ) ܦܣܥܬܐ (Ch. פסעא, Syr. ܦܣܥܬܐ, ܦܣܝܥܬܐ) gressus, gradus. ܐܪܘܚܬ ܠܦܣܥܬܢ ܘܨܝܪܬ ܥܝܢܝܢ ܒܚܬܝܬܘ magnificasti gressum nostrum, nostrosque oculos præcise effinxisti.

ܦܠܚ servivit, coluit, operatus est. ܦܠܚܬܐ ܠܐܦܠܚ ܘܙܕܩܐ ܠܡܣܟܢܐ ܠܐܗܒܘ adhibuit nemini affectum *benefici*, nec stipem misero erogavit.

ܦܘܠܚܢܐ opus, cultus.

ܦܠܛ ejectus fuit, evasit. Pa. liberavit. III. 26. 7. ܟܠ ܕܗܘܐ ܒܗ ܦܠܛ ܘܐܫܬܕܪ quicquid ibi erat ejectum & effusum fuit. III. 74. 16. ܦܠܛ ܦܪܥܘܢ evasit Farao. III. 40. 8. ܦܠܛܬ ܡܢ ܚܣܕܢ evasisti nostram contumeliam (*pro male versis* probro nobis factus es).

ܦܠܣܡܐ (Syr. ܦܠܣܡܐ) plasma. ܦܠܣܡܟ ܕܠܟ ܪܬܬ ܦܠܛ ܦܠܣܡܟ ܘܐܟܘܠ ܕܠܡܣܟܢܘܬܟ ܘܐܫܬܝ ܕܠܡܫܬܚܪܟ plasma tuum tibi tremuit: libera tuum plasma: ede, quod tuæ inopiæ, atque bibe, quod tuæ eluviei superfuerit.

ܦܢܕܘܪܐ (Ch. פנדור) pandura. II. 14. 14.

ܦܢܝܬܐ (Ch. פדחת) frons. ܦܢܝܬܐ ܪܬܬܗ frontem tremor invasit.

ܦܢܩ Pa. oblectavit. I. 322. 21. ܡܪܝܚܝܢ ܪܝܚܐ ܒܣܝܡܐ ܘܡܦܢܩܝܢ ܢܦܫܗܘܢ ܒܪܡܘܬܐ odorantes svavia aromata, delectantesque semetipsos superbe.

ܦܣܐ violavit, dimovit, diruit. Etpa. Pass. I. 178. 7. ܦܣܐ ܡܢܗ ܐܣܛܠܐ ܘܠܒܫ ܟܘܬܝܢܐ amovit stolam, tunicamque induit. Vide ܠܒܫ. II. 150. 1. ܐܙܠܝܢ ܘܦܣܝܢ ܒܬܐ euntes violant domos. II. 302. 6. ܫܕܝܬܗ ܡܢ ܕܘܟܬܗ ܘܦܣܝܬܗ ܠܐܣܛܘܢܐ dejeci de suo loco diruique columnam. III. 22. 15. ܐܗܒܘܢܝ ܠܝ ܢܪܓܐ ܕܦܣܝܐ ܠܟܠܗ date mihi malleum splen-

ܦܟܪ ligavit, vinxit. Etpe. vinctus fuit. I. 228. 16. ܦܟܝܪܐ ܦܟܪܐ ܘܡܢܓܕܐ vincientes, devoventes, & verberantes. II. 198. 8. ܡܬܦܟܪܢ ܡܚܫܒܬܗ cogitationes ejus implicatæ. II. 82. 18. ܙܩܝܦܐ ܥܠ ܦܪܟܐ ܦܟܪܝܢ crucifixi; quos de eorum manibus suspendunt. III. 304. 12. ܦܟܝܪܝܢ ܒܚܫܘܟܐ in tenebris vincti tenebuntur.

ܦܟܪܐ vinculum. it. lictor.

ܦܟܝܪܐ complicata res. ܦܟܝܪܐ ܕܛܝܢܐ opera argillacea.

ܦܟܣܬܐ (Ch. פחכא) misture, saliva. I. 162. 1. ܢܒܥܬ ܠܗ ܦܟܣܬܐ scaturivit ipsi ex ore saliva.

ܦܠܠ Etpe. erupit in voces.

ܦܠܓ diffidit, divisit, partitus est, dissensit. Etpa. Pass. I. 170. 16. ܦܠܓܬܗ ܠܪܝܫܗ ܒܬܪܬܝܢ ܦܠܓܘܬܐ diffidi ejus caput in duas partes. Cfr. III. 6. 16. I. 12. 8. ܠܝܬ ܠܗ ܐܚܐ ܕܢܦܠܓ ܥܡܗ ܥܘܬܪܐ nullus ipsi frater, a parte bonorum hæres. I. 210. 6. ܦܠܓܘ ܥܘܬܪܐ ܒܝܢܝܗܘܢ instituerunt inter se partitionem.

ܦܠܓܐ divisio, partitio. ܦܠܓܐ (coll. Syr. ܦܠܓܐ tympanum) tympanistæ: genus Dæmonum. III. 196. 8. ܦܠܓܐ dissensus, discordia. ܦܠܓܘܬܐ distributio, distractio. I. 178. 21. ܩܡ ܒܦܠܓܘܬܐ ܕܢܦܫܗ ambiguus animi stetit. *Quæ autem locutio* I. 218. 11. *valet* animi captus stetit.

ܦܠܓܢܝܐ (Ch. פלונקיא discordia. *It.* phalanx. III. 74. 16.

adorantes, nec rem profundam & *divinam* scrutantes, aut quod justum porrigentes.

ܦܛܡܐ pinguedo. III. 104. 18. ܐܫܟܚܬܘܢ ܐܘܪܚܬܐ ܕܦܛܡܐ feci, ut itinera pinguedinis conficeretis.

ܦܟܪ (Hebr. laxavit). Etpe. dissolutus fuit. II. 8 6. 4. ܡܫܚܢܢܐ ܘܡܝܩܕܢܐ ܘܡܬܦܟܪܢܐ ܘܡܫܥܒܕܐ ܠܪܓܬܗܘܢ calefacti, incensi, dissoluti, libidinique obnoxii.

ܦܛܝܪܐ azymum, purum. ܟܣܪܐ ܠܟܡܨܐ ܡܢ ܚܕ ܦܛܝܪܐ frustum buccellæ ex uno azymo.

ܦܢܝܐ (coll. Syr. ܩܘܪܫܐ frigus) vespera. II. 18. 18. ܗܘܐ ܦܢܝܐ ܗܘܐ ܨܦܪܐ ܗܘܐ ܚܫܘܟܐ ܗܘܐ ܐܝܡܡܐ exstitit vesper, exstitit mane, exstitit nox, exstitit dies.

ܦܝܠܣܘܦܘܣ philosophus II. 90. 4. c. c ܩܬܘܠܝܩܐ catholicus.

ܦܝܩܢܐ (coll. Ch. פיקא uva) uvifera. I. 158. 12. ܟܠ ܡܐ ܕܗܘܐ ܕܓܢܣܐ ܐܝܠܢܝܐ ܘܓܦܢܝܐ ܘܙܝܬܢܝܐ quicquid generis arborei, vitiginii & olitarii fuerit. ܒܣܝܡ ܕܡܐ ܠܛܘܪܐ ܕܦܝܩܢܐ ܘܐܝܠܢܝܐ ܘܒܣܡܢܝܐ jucundus similis est monti uvifero, arborifero, & odorifero.

ܦܝܘܛܐ s. ܦܝܘܛܐ *pro* ܦܝܘܛܐ (Ch. פיוט) carmen, cantio rhytmica. Vide ܦܘܪܣܝܐ.

ܦܩܪ Etpe. fractus fuit. III. 26. 8. ܐܬܦܩܪ ܪܩܝܥܐ ܥܡܝܩܐ fractum fuit profunde firmamentum. Cfr. III. 24. 14.

ܦܟܐ (Syr. ܦܟܗ) insipidus, fatuus fuit. ܠܐ ܦܟܝܗܐ ܡܠܬܝ ܡܢ ܡܠܬܗ ܕܐܒܝ meus sermo haud insipidior est sermone mei patris.

ܦܠܚ (פלח) coluit, adoravit. I. 154. 17. ܠܦܠܚܝܢ ܦܠܚܐ ܠܦܠܚܝܢ ܘܣܓܕܝܢ me colentes & adorantes. Cfr. lin. 14.

ܦܪܚ 1 (Aram. פרח) volavit. 2 (Syr. ܦܘܪܚܐ convivium) convivavit. I. 126. 20. ܦܪܚܝ ܦܪܚܐ ܬܚܘܬ ܫܡܝܐ ܕܦܪܚܝܢ aves volucres, sub cœlo volantes. III. 64. 19. ܕܫܬܝܢ ܘܡܫܩܝܢ ܦܪܚܝܢ ܘܙܡܪܝܢ qui bibentes & propinantes, convivantes & cantantes.

ܦܚܪܐ vas fictile, coctile. ܦܚܪܐ figulus. ܦܘܪܚܐ convivium, adulterium. II. 240. 14. ܕܐܟܠ ܐܟܠܐ ܕܦܘܪܚܐ ܘܡܫܬܝܐ qui ederit cibum conviviorum epularumque. II. 74. 16. ܬܩܢ ܬܒܠܐ ܕܙܡܪܐ ܦܘܪܚܐ ܘܚܘܒܠܐ paravit tympana cantilenæ, lasciviæ, & defectionis.

ܦܚܬ (H. פחת fovea. Syr. ܦܚܬ effodit. ܦܬܫ investigavit) effodit, indagavit, jus reddidit. *It.* i. q. ܦܬܚ aperuit. I. 156. 9. ܦܚܬܗ ܠܦܘܡܗ aperuit os. ܛܡܝܪܬܐ ܕܬܒܝܠ ܦܚܬܬ celata orbis investigavi. ܦܚܬܝ ܦܚܬܐ ܕܡܝܐ indagantes profunda aquæ. II. 18. 8. ܦܚܬܝ ܦܚܬܐ ܕܚܝܐ indagantes profunda Vitæ. ܦܬܚ ܦܚܬܐ ܕܛܡܝܪܬܐ aperuit indagando quæ obtecta. II. 112. 11. ܟܕ ܝܬܒ ܐܢܐ ܘܦܚܬ ܕܝܢܐ — ܡܢ ܕܫܘܐ ܠܚܘܒܠܐ ܡܫܬܟܚ ܡܚܘܬܐ ubi sedens ego jus reddidero, quisquis dignus exitio compertus fuerit, eum ictus ex domo Vitæ manebit.

ܦܚܬܐ profunditas, indagatio *rei abditæ, ejusque* patefactio, concio. ܦܚܬܐ ܕܠܐ ܟܫܝܪܐ ܦܚܬܐ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥܐ non pie

eorum uni speciem, eamque id velamen, quod Fetahil obtinuerat.

ܦܘܓܐ (Syr. ܦܘܓܐ) indignatio. ܕܠܐ ܦܘܓܡܐ ܕܠܐ ܠܒܫܘܡܝܢ ܟܘܡܐ ܢܦܩܐ ܕܠܒܢ artem obscuram meæ speciei molientes, iramque mihi suscipientes.

ܦܘܪܐ (coll. ܦܐܪ s. ܦܐܪ) splendidus. III. 274. 18. ܕܐܪ ܦܘܪܐܢܐ ܦܐܪܝܢ persona gravissima & splendida.

ܦܫ multiplicatus fuit. 2 residuus fuit, remansit, superfuit. I. 50. 18 ܪܐܡ ܦܫܝܫ superstes erit Ram. I. 74. 4. ܐܓܪܐ ܠܟܘܢ ܠܐܬܦܫ merces penes vos ne remaneat. II. 274. 1. ܡܙܓܐ ܕܢܦܫܝ ܕܦܫ ܒܬܒܝܠ mistio honestatis, quæ per orbem multiplicata fuit. III. 72. 2. ܟܕ ܦܫܘ ܬܡܢܝܐ ܐܠܦܝ ܫܢܝܢ cum multiplicati i. e. præterlapsi essent 8000 anni. III. 124. 12. ܐܦܫܝܘܗ ܠܐܓܪܐ ܘܙܕܩܐ multiplicarunt mercedem & beneficentiam.

ܦܪ (Syr. ܐܬܦܪ levis factus est. Ar. فرّ levis exiliit, secessit, separatus est a loco). III. 182. 17. ܛܘܪܐ ܦܪܟܘܣ ܦܪܟܘܣ ܢܬܦܪܟܣ ܠܟ mons particulatim tibi rumpetur.

ܦܫܚ (Syr. ܐܬܦܫܚ) paralyticus, flaccidus factus est. I. 16. 10. ܟܠܝܠܝܗܘܢ ܠܐܡܫܝܢ ܘܠܐܦܫܚܝܢ eorum coronæ non liquescent aut flaccescent.

ܦܚܙ (Syr. ܦܚܙ) libidinosus, lascivus fuit. II. 52. 11. ܢܣܒܝܢ ܓܒܪܐ ܒܪܡܙܐ ܕܥܝܢܐ ܘܢܫܐ ܒܠܒܐ ܦܚܙܐ capiunt viros conjectu oculorum, mulieresque corde libidinoso.

ܦܚܡ (Aram. denigratus fuit) nigrum induit.

ܒܦܘܡܝ ܕܚܝ̈ܘܬܐ ܢܗܘܐ ܩܪܒܐ ܒܥܠܡܐ secundum os. i. e. talis, qualis bestiarum est, contentio in mundo existet. II. 310. 6. 7. ܦܘܡܐ ܩܕܡܝܐ nates. ܦܘܡܐ ܟܣܦܬܐ labia II. 20. 19. 20. ܦܘܡܐ ܩܕܡܝܐ ܘܒܬܪܝܐ superficies *aquæ* prior & posterior.

ܦܘܣܬܘܢܐ (Syr. ܦܘܣܬܐ) epulæ. II. 68. 20. ܬܪܝܨ ܒܟܠܗܘܢ ܦܘܣܬܘܢܐ ܕܥܒܕ rectus in omnibus epulis, quas instruit.

ܦܝܣ excusavit. Aph. persvasit. Etpe. persvasus fuit. III. 86. 19. ܦܝܣ ܠܘܬܝ ܡܠܬܐ ܕܡܠܠܢ ܟܕܒܐ ܗܘ excusa! Sermo, quem habuimus, an mendacium est?

ܦܝܣܐ persvasio.

ܦܪܐ (coll. פרה) Etpa. fructum percepit. ܡܬܢܣܒܢܐ ܡܘܗܒܬܐ ܘܡܬܦܪܝܢ ܡܗܝܡܢܘܬܐ assumunt sibi, quod non dono dederunt, fructumque ex eo, quod non crediderunt, capiunt. *Sic me judice, vertendus hic locus. Qui autem vereor ne aliter, & quidem coll. Syr.* ܐܬܚܡܬ excanduit, indignatus est, *versus fuerit. Neque enim ille a me notatus est.*

ܦܘܪܐ (Syr. ܒܘܪܝܐ) solum, solium, lectus. I. 274. 4. ܦܘܪܐ ܟܒܫ ܘܩܒܥ ܣܝ̈ܟܐ ܡܫܟܢܐ subegit solum, paxillosque tentorii fixit. III. 66. 2. ܥܠ ܦܘܪܐ ܕܡܫܟܒܝ ܕܝܫ lectum mei strati conculcans. I. 274. 8. ܐܘܬܒܘܢ ܥܠ ܦܘܪ̈ܐ ܕܕܗܒܐ collocarunt nos in soliis aureis.

ܦܘܪܐ (coll. Ch. פוריא) operculum. II. 176. 12. ܠܟܘܡܐ ܫܒܩܬ ܐܟܘܬܗܘܢ ܠܒܪ ܩܘܡܬܗܘܢ ܦܘܪܐ ܕܡܣܝܒܐ ܩܡܬܗ reliqui

ܦܓܥܐ (coll. Syr. ܦܓܥܐ) Satellites, *aut* (coll. Ch. פגע obviam venit) Apparitores. *Constructum* II. 196. 8. *cum* ܡܛܒܠܢܐ Tympanistæ & ܙܡܪܐ Musici *id. versum* Apparitores: genus Dæmonum.

ܦܓܥܐ (*male* II. 196. 12. *redditum*, *collato* Syr. ܦܓܥܐ, turbantes) *constructum ibi cum* ܥܠܓܐ balbis, ܚܪܫܐ surdis, & ܡܨܦܨܦܐ mussitantes, *collato* Syr. ܦܓܥ, *reddatur* blæsi.

ܦܩܥܐ (coll. Aram. פקע fregit) *fracta pars* h'', *ut* ܦܠܓܐ *fracta est pars* h'. *Quod colligitur ex* III. 68. 19., *ubi* ܫܢܐ anni, ܝܪܚܐ menses, ܝܘܡܐ dies, ܫܥܐ horæ, & ܫܥܝܐ horarum momenta, *scil.* ܦܠܓܐ h', ܦܩܥܐ h'' *ordine enumerantur*.

ܦܫ Etp. respiravit. ܢܦܫ ܐܬܦܫܬ respirastine vivus?

ܦܘܫܐ suspirium. I. 162. 2. ܦܘܫܐ ܐܦܩ misit suspirium. ܦܘܫܬܐ flatus.

ܦܘܫܬ vide ܦܫ.

ܦܘܡܐ os, *Idiotismi*: I. 218. 18. ܢܦܩܗ ܠܡܫܬܥܝܘ ܥܡܗ ܒܦܘܡܐ ܐܝܟ ܕܢܡܠܐ ܩܘܡܬܗ cupiit stuprum, ore ut i. e. ita ut eum alloquens mediam ejus staturam complecteretur. II. 86. 19. ܠܦܘܡܐ ܕܚܝܠܐ ܡܦܠܐ ob os i. e. vi roboris ipsi dejiciendi. III. 20. 2. ܟܘܪܣܝܐ ܠܡܩܡܘ ܠܗ ܠܦܘܡ ܕܦܪܫ ܙܝܘܐ (*redundat* ܠܗ) thronum ei constituere, ob id quod splendorem discrevit. III. 136. 5. ܟܕ

ܦܕܢܐ par, jugum. III. 140. 14. ܡܢܘ ܢܙܘܓ ܦܕܢܐ ܠܬܘܪܐ quis junget jugum bobus.

ܦܪܙ sparsit. I. 154. 15. ܐܝܟܐ ܕܢܡܐ ܚܝܠܬܢ ܡܢܝ ܢܩܘܡ ܗܘ ܘܢܦܪܙ ܥܡܝ ubi, qui me fortior? Surgat ille, & mecum certamen serat. II. 200. 6. ܐܝܟܐ ܕܢܡܐ ܚܝܠܬܢ ܡܢܝ ܐܩܘܡ ܐܦܪܙ ܥܡܗ ubi, qui me potentior? Surgam, cum eo certamen seram.

ܦܪܕܐ I. 202. 8. ܦܪܕܢܐ I. 194. 11. (*coll. Syr.* ܦܪܕܢܐ) tympanistæ *redditum*, *potius* (coll. Ch. פרדנית) meretricantes *reddendum est*. Vide ܦܪܕܐ.

ܦܪܕܢܐ (coll. Syr. ܦܕܪܐ ποδήρης tunica lintea sacerdotalis, & ܦܪܕܘܬܐ tympanum *forte præstigiarum*) præstigiæ. I. 140. 15. ܚܙܝܬ ܡܡܠܠܢܐ ܒܒܝܫܘܬܐ ܘܡܬܢܟܦܢܐ ܦܪܕܢܐ ܘܚܪܫܐ vidi loquentem cum malitia, & præstigiis incantamentisque studentem.

ܦܗܐ evagatus est. III. 258. 10.

ܦܗܩ (Syr. ܦܗܐ) infatuatus est. II. 192. 16. ܢܦܫܗܘܢ ܦܗܩܬ ܕܐܝܠܝܢ ܘܢܫܝܗܘܢ ܠܐ ܚܫܚܝܢ quorum anima infatuata, ii mulieres suas non curant.

ܦܗܪ (H. בהר) nituit. ܟܠܝܠܐ ܕܙܟܘܬܐ ܕܒܗ ܦܗܪܝܢ ܒܪܝܬܐ corona innocentiæ, qua creaturæ nitent.

ܦܗܝܪܐ nitens. I. 264. 6. ܓܒܪܐ ܫܦܝܪܐ ܘܦܗܝܪ ܚܙܘܐ vir pulcher, speciei nitentis. ܦܗܪܐ nitor, diluculum. I. 212. 11. ܦܠܓܘ ܦܗܪܐ ܘܪܡܫܐ distribuerunt dilucula & crepuscula.

ܟܫܝܫܐ antiquus, natu grandis. II. 54. 10. ܐܒܬܘܪ ܟܫܝܫܐ ܪܡܐ ܟܣܝܐ ܘܡܟܣܝܐ Abatur natu grandis, excelsus, abditus, suique obtegens.

ܦ

ܦܦܐ (coll. Ch. פפא) *ex conjectura* sacerdos III. 112. 16.

(ܦܐܪ) ܦܐܪܐ magnificentia, fastus.

ܦܐܪ ornatus, gloriatus fuit.

(ܦܐܪ) ܦܐܪܐ fructus. ܦܐܪܐ ܐܝܠܢܐ ܘܥܣܒܐ frugiferæ herbæ & arbores. ܡܝܐ ܦܐܪܐ (Ch. מי פירות) succus. ܦܐܪܘܝܐ fructifera *arbor*.

ܦܓܥ occurrit, intercessit. ܠܒܐ ܕܢܫܡܬܐ ܦܓܥܬ fundo animarum occurri.

ܦܓܪܐ corpus. *Caret vero hoc sua ܝ particula subinde in regimine, & quidem tum ut plurimum sub specie Plurali* ܦܓܪܐ̈. *Unde ambigam, annon ipsi in ejusmodi casu forma Adjectivi* ܦܓܪܝܐ, *Syriacæ* ܦܓܪܢܝܐ *respondens, tribuenda sit.*

ܦܪܕܟܪܐ i. q. ܡܪܕܟܪܐ (mutato ܡ in sui cognatum ܦ) administer. I. 140. 3. III. 36. 3.

ܦܕܪ impostor.

(ܦܓܠ) ܦܓܠ (Syr. ܦܓܠ) fœdavit. III. 148. 7. ܟܒܫܬܗ ܘܦܓܠܬܗ conculcavi & fœdavi id *corpus*.

feretrum ascendi, ab eo, quod defatigatum, in sepulcretum abii.

ܥܪܥ obviam ivit, cucurrit.

ܥܪܝܦ (عرف cognovit) sciens. III. 276. 2. ܓܒܪ̈ܐ ܥܪ̈ܝܦܐ homines eruditi.

ܥܪܦܠܐ *per aphær.* ܦܠܐ (H. ערפל) caligo. *Inde nominati antistites mundi duo,* ܥܘܪܦܠܠ Cæcus, & ܡܥܪܦܠܠ Cæcans. I. 184. 14. Vide Onomast.

ܥܪܥܐ casus repentinus. III. 298. 3. ܦܘܡܐ ܠܥܪܥܐ ܡܥܪܩ ܢܩܫ ܦܓܪܐ ܕܝܢ ܢܦܐܐ ܢܣܒ os casu fatali desolabitur; truncus vero corporis splendorem accipiet.

ܥܪܩ fugit. II. 178. 21. ܡܢܢ ܡܥܪܩܘ ܥܪܩ effuse a nobis fugit. Cfr. II. 168. 12.

ܥܩܪܒܐ (Syr. ܥܩܪܒܐ) scorpius, *it.* Signum Zodiaci. *Etiam* testudo. II. 52. 8. ܥܩܪܒܐ ܓܘܝܬܐ ܕܚܫܘܟܐ testudo interior, quæ caliginis.

ܥܫܢܐ (عشان radix, origo ramorum *palmæ*) gemma, dactylus. III. 128. 8. ܢܦܩܢ ܡܥܫܢܬܐ ܡܢ ܩܕܡ ܥܫܢ̈ܐ viriditates ante absolvuntur, quam dactyli.

(ܥܫܩ) ܥܫܝܩܐ oppressus. ܥܫܩܐ oppressio.

ܥܫܬ (H. עשת) obscuravit. III. 272. 5. ܥܫܬܬܐ (*sic legendum pro* ܡܫܬܬܐ) ܟܘܦܪܐ grana thuris, mentem turbantia.

lato Syr. ܡܥܘܪܬܐ blandimentum, titilatio, astutia, adulatio, *forsitan transferenda*, blandiloquentia & astutia vestitæ & obtectæ. *Cui translationi nec minus sequentia favent.*

ܥܪܕܐ (H. ערוד) onager. III. 84. 3. ܥܙ̈ܐ ܘܥܪ̈ܕܐ capræ & onagri.

ܥܪܒܠ implicatus fuit. Etpa. debilis, pusilanimis, fatuus fuit.

ܥܪܩܠ (H. עזק Jes. 5. 2. sæpsit; *unde* Ch. עזקא sigillum, עזקתא cingulum, *formâ* orbis, *&* *Ar.* عزق fodit *propr. rotundando ad circinum, met.* circuivit, peragravit *terram, per epenthesin literæ* ר, *ut* ܚܪܒܠ ab ܚܒܠ, ܟܪܣܠ ab ܟܣܠ, ܥܪܒܠ ab ܥܒܠ) sæpsit, cinxit. III. 306. 20. ܒܓܘ ܐܪܥܐ ـ ܡܢ ܥܪܩܠܢܝ in medio terræ quis me sæpsit? III. 232. 4. ܘܒܚܫܘܟܢ (*lege* ܘܒܚܘܫܟܢ) ܘܒܚܦܝܪܢ ܒܩܠܬܢ ܢܥܪܩܠܝܘܗܝ ܢܠܒܟܝܘܗܝ implicemus eum nostro canistro, fossaque & caligine nostra eum decumbentem teneamus.

ܥܪܛܠ, ܥܪܛܠܝܐ *it.* ܥܪܛܠܝܐ I. 70. 20. nudus. II. 90. 19. ܥܪܛܠܘ ܡܫܠܚܝܢ ܘܡܬܚܙܝܢ ܣܥܝܪܝܢ ܐܝܟ ܬ̈ܝܫܐ ii ad nudum exuti, sed hirsuti, ut hirci fœtidi.

ܥܪܡ Etp. pressus, subactus fuit.

ܥܪܡܘܬܐ calliditas.

ܥܪܣ desponsavit. I. 272. 18. ܡܢ ܐܢܐ ܕܐܬܕܡܐ ܠܗ ܐܝܟ ܓܒܪܐ ܗܢܐ ܕܥܪܣܢܝ cui ego comparanda? quam hic vir desponsavit.

ܥܪܣܐ feretrum. III. 310. 1. ܡܢ ܕܪܘܫܐ ܠܥܪܣܐ ܡܬܩܪܐ ܗܘ ܡܟܝܠ ܠܟܡܝܗ ܡܘܟܟܐ ܐܠܗ ab eo, quod imbecillum est, in

ܬܬܥܩܪ ܡܢ ܒܝܬ ܚܝܐ ejus nomen eradicabitur ex domo Vitæ. I. 314. 8. ܐܪܥܐ ܒܚܡܝܐ ܥܩܪ terram libidine everterunt. II. 226. 10. (*lege pro* ܐܬܥܩܪܘ) ܐܬܥܩܪܬ ܡܢ ܥܩܪܝܗ radicitus quasi sublata fuit, i. e. gravissime accepit *Vita*. I. 314, 9. ܡܩܘܦܬܐ ܕܦܠܚܬ ܐܬܥܩܪܬ ܥܩܪܬ coagulatio, cui operam dedi, penitus mihi sublata est.

ܥܘܩܪܐ , ܥܩܪܐ radix. I. 18. 18. (*lege* ܥܘܩܪܐ) ܒܣܡܐ ܕܥܘܩܪܐ aroma radicum ܥܩܪܐ cibus. III. 98. 4. ܗܘܐܠܟ ܥܩܪܐ ܩܕܪ, fuit nobis cibus (*proprie* seges. Vide ܚܨܕ) in olla.

(ܥܪܐ) ܡܥܪܬܐ (H. מערה) spelunca.

ܥܪܒ 1 occidit. 2 miscuit, se miscuit. Etpe. mistus fuit. 3 desponsavit. ܢܗܘܪܐ ܕܠܐ ܥܪܒ lux, quæ non occidit. I. 46. 12. ܠܐ ܬܬܥܪܒܘܢ ܥܡ ܢܦܠܐ ne misceatis vos cum Abortivis: ܠܐ ܬܥܪܒܘܢ ܒܢܬܟܘܢ ne despondeatis vestras filias. II. 220. 3. ܐܬܥܪܒ ܐܢܫܝܗܘܢ ܙܝܘܝܐ commistus fuit invicem eorum splendor. ܥܪܒܐ occasus, abitus. III. 286. 9. ܦܪܘܩܐ ܥܪܒܢܝܬܐ ܥܪܒܐ ܦܪܩ ܢܦܫܐ ܩܕܡ ܕܝܢܐ solutor animam post obitum coram judice constituet. ܥܪܒܐ fidejussor. III. 30. 9. ܡܠܟܝ ܡܫܚܬܝ ܡܠܬ ܙܒܢܐ ܐܬܐ ܘܠܐ ܥܪܒܐ ܦܪܩܝ mensura mea absoluta: tempus instat: meusque sine fidejussore abitus futurus.

ܥܘܪܒܐ corvus. ܥܘܪܒܝܐ commistio, colluvies. ܡܥܪܒܐ occidens. ܡܥܪܒܐ occasus. II. 2. 3. ܡܥܪܒܐ ܕܡܘܬܐ occasus mortis.

ܥܪܙܐ & ܥܘܪܙܐ II. 86. 9. ἅπαξ λεγόμενα. *Quæ constructa cum* ܟܣܝܐ & ܡܟܣܝܢ, *collato Syr.* ܐܬܥܪܙ effrenis fuit, *transtuli* effrenata libidine vestitæ & obtectæ. *Quæ vero, col-*

ܥܨܪ expressit, cohibuit. Etpa. detentus fuit. I. 160. 21: ܠܐܥܨܪ ܥܨܝܪܘܬܐ ܕܦܪܕܝܣܝ ܗܘܐ exprimam, quod mei horti fuerit (i. e. *dicam, quæ potuerim*). ܐܝܟ ܗܘ ܣܘܥܪܢܐ ܢܬܥܨܪ ubi hæc res detenta fuerit.

(ܥܩܒ) ܥܩܒܐ calx, proles. ܥܩܒܐ ܕܢܦܫ ܕܐܬܐ ܡܬܓܠܠܗ ܒܬܪܗ ܒܡܬܪܥܐ decussus in terram, vinctusque stricte in urna fuit. ܠܒܬܪ ܥܩܒܐ in posterum. II. 118. 6. ܥܕ ܡܐ ܕܠܐ ܢܬܥܩܒܘܢ ܥܠܝܗ ܗܕܐ ܕܐܙܕܪܥ ܙܪܥܗ ܥܩܒܐ ܕܒܢܝܐ ܗܢܘܢ ܕܫܪܒܬܐ ܕܚܝܐ — antequam quid moliantur adversus hanc, cujus semen sparsum est, posteritatem Filiorum, qui sunt Familiæ Vitæ. III. 100. 6. ܒܪܐ ܕܐܢܫܐ ܕܟܝܐ ܘܠܒܬܪ ܥܩܒܐ ܫܠܡܐ filius, qui puræ indolis, & qui in posterum incolumis i. e. beatæ memoriæ.

ܥܩܕܐ fascia *capitis*.

ܥܩܡ intorsit, pervertit, injuria affecit. II. 200. 21. ܐܘܪܚܬܗ ܥܩܝܡܢ ܫܒܝܠܘܗܝ ܡܥܩܡܢ ܘܐܘܪܚܬܗ ܥܩܝܡܢ sui tramites perturbati, suæ semitæ intricatæ, suæque viæ perplexæ: III. 30. 8. ܕܗܝ ܐܘܪܚܐ ܕܢܗܠܟ ܒܗ ܠܐ ܢܬܥܩܡ quam *viam* qui inierit, is non perverteretur.

ܥܩܠܐ armilla, torques. III. 82. 4. ܢܥܩܠܘܢ ܥܠ ܥܩܠܐ ܕܨܘܪܗ ܕܓܒܪܐ ܒܐܠܦ ܙܒܢܝܢ amplectentes collare viri per mille vices *eum* osculabuntur.

(ܥܩܡ) ܥܩܡܘܬܐ tortuositas, perversitas.

ܥܩܪ eradicavit. Etpe. eradicatus fuit. I. 44. 13. ܥܩܘܪܘ ܓܦܬܐ ܒܝܫܬܐ eradicate vitem malam. II. 238. 6. ܘܥܩܪܗ

ܥܨܰܒ fascia revinxit, velum obtendit. I. 284. 13. ܟܣܝܬ ܐܢܐ. ܠܐ ܥܒܪܬ ܘܠܐ ܥܨܒܬ ܥܠ ܬܚܘܡܐ ܘܫܘܪܐ ܕܚܫܘܟܐ intuli meos pedes in confinia murosque caliginis; obtentui autem mihi fuit velamen. I. 256. 12. ܐܢܐ ܟܣܝܬ ܥܝܢܝ ܘܫܦܠܬ ܪܓܠܝ ܠܡܝܐ ܐܘܟܡܐ ܥܠ ܫܘܪܐ ܕܡܘܬܒܐ ܥܨܒ (*lege* ܥܨܝܒ) ܡܢ ܢܘܗܪܐ demissis meis pedibus in aquam nigram, super muris caliginosæ sedis lumen mihi interceptum fuit. I. 160. 9. ܥܨܝܒܬܐ ܟܠܬܐ ܕܩܘܠܬܐ devincta fasciis urna.

ܥܨܒܐ, ܥܨܒܐ 1 operculum. 2 vicis. 3 tempestas. 4 (coll. Ch. עצבין) musculus. I. 160. 1. ܢܦܠ ܥܠ ܩܘܠܬܐ ܥܨܒܐ ܕܪܫܗ illapsum fuit operculum ipsius capiti in urna. I. 142. 8. II. 310. 18. ܥܨܒܐ ܕܢܘܗܪܐ velamen lucis. *Occurrit etiam* ܥܨܒܐ (*lege* ܥܨܒܐ) ܕܚܫܘܟܐ velamen caliginis. III. 268. 20. ܙܒܢܐ ܡܫܚܠܦ ܥܨܒܐ tempus alternans vices. III. 142. 17. ܠܐ ܗܐ ܡܬܬܐܢ ܥܨܒܐ nonne ingruent tempestates? III. 138. 14. ܡܐ ܕܚܣܝܪ ܥܨܒܐ ܚܕ ܡܢ ܦܓܪܐ ܕܡܬܦܪܫ cum, qui separandus erat, unus musculus in corpore deficeret.

ܥܨܐ (ܥܨܐ) arbor, lignum. I. 16. 16. ܥܨܐ ܒܝܫܐ ܠܝܬ ܒܐܝܠܢܝܗܘܢ nihil ligni pravi arbustis eorum inest. ܥܨܐ species arboris odoriferæ. ܥܨܐ ܒܣܝܡܐ ܘܡܒܣܡܢܐ ܘܡܥܕܪܐ *arbores* odoriferæ, balsamiferæ & fragrantes.

ܥܨܘܝܐ oppressor.

ܥܨܡܐ (Ch. עצמות) robur, substantia. ܐܬܚܣܪ ܥܨܡܐ ܠܟܠܗܘܢ ܟܘܟܒܐ defuit robur omnibus stellis.

ܟܘܫܬܐ (H. עשתרת, Syr. ܟܘܫܬܪܐ) Venus. I. 54. 3. Vide Onomast.

ܟܦܠ (Syr. ܟܦܠ duplicavit. *cogn.* ܟܦܠ *id. it.* multiplicavit. congregavit. Pa. involvit *pec.* sindone cadaver) involvit. I. 158. 16. ܟܦܠܬܗ ܒܐ ܒܐܪܒܥܐ ܟܦܠܐ involvi eum in quatuor involucra. II. 64. 11. ܡܟܦܠ ܡܟܦܠܐ ܕܡܘܣܦ ܐܠܦܝܢ qui multiplicandis usuris lucrum millies auget. Cfr. I. 306. 19.

ܟܦܝܠܐ duplicatus, convolutus. ܟܦܠܐ plicatura, involucrum.

ܟܦܐ (H. עיף, Syr. ܟܦܐ) Etpa. defecit viribus, elanguit. II. 4. 16. ܡܬܢܓܕܝܢ ܘܠܐ ܡܬܟܦܝܢ animæ quantumvis cæsæ flagris non languescunt.

ܟܦܐ (Syr. ܟܦܐ duplicavit. It. lucratus est, floruit. ܟܦܐ multiplicavit. It. conj. 3. sanitati restituit) Etpa. convaluit. II. 186. 20. ܫܡܥܘܟ ܟܪܝܗܐ ܘܐܬܟܦܝܘ audierunt te infirmi, & convaluerunt.

(ܟܦܦ) ܟܦܦ complexus est. II. 162. 3. ܟܦܦܗ ܟܢܫܐ complexus est *Genium* Schetel. ܟܦܦܐ amplexus, ambitus.

ܟܦܫ Etpe. collectus fuit. III. 78. 18. ܢܬܟܦܫܘܢ ܩܢܝܢܐ opes ab eo colligentur. ܟܦܫܐ pulvis.

(ܟܪܙ) ܟܪܝܙܐ contumax, oppressor. ܠܐ ܬܗܘܘܢ ܟܪܝܙܐ ܐܠܐ ܠܘܬ ܟܪܝܙܐ ܬܬܟܪܙܘܢ ne contumaciter agatis, sed erga potentem summisse vos geratis.

ܟܫܝ recessit, deflexit. ܟܫܝܐ qui excessit, periit. III. 248. 2. ܟܫܝܐ ܡܥܠܐ ܒܝܬ ܡܥܢܝܐ ܐܘܟܡܝܢ sedentes inter perditos atrati, & nigredine affecti.

ܟܫܐ 1 respondit. 2 opem tulit. I. 12. 16. ܐܦܐ ܟܕ ܩܪܐ ܚܕ ܘܐܠܦܐ ܟܫܝܢ ܠܗ ubi unum appellat, mille ei respondent. II. 106. 5. ܟܫܝ ܠܝ ܘܐܪܝܡܢܝ opitulare mihi, meque extolle. III. 140. 14. ܐܝܟܐ ܕܝܠܕܢ ܝܠܘܕܬܐ ܡܢ ܢܟܫܐ ܠܗܝܢ ubi puerperæ parturuerint, quis opem eis feret ?

ܟܫܝܐ sollicitus, afflictus. ܟܫܝܐ afflictio. ܟܫܝܬܐ confabulatio. III. 2. 11. ܟܫܝܬܐ ܥܡܝ ܪܡܐ sermonem mecum injiciens. ܟܫܝܬܐ ܘܕܪܫܐ colloquia & disputationes. ܟܫܝܘܬܐ sollicitudo, anxietas. ܟܫܝܘܬ humilitas, mansvetudo, benignitas.

ܟܫܚ frenduit, repugnavit. II. 66. 15. ܕܟܫܚܝܢ ܘܡܫܝܛܝܢ ܡܣܟܢܐ qui arroganter & contemtim pauperes tractant.

ܟܫܚܘܬܐ fremitus, contumacia. II. 66. 14. ܟܫܚܘܬܐ ܘܡܫܝܛܘܬܐ arrogantia & contemtus.

ܟܫܝܪ (Syr. ܟܫܝܪܘܬܐ exercitus) fortis. III. 104. 16. III. 274. 20. Scriptum vero ܟܫܝܪܐ III. 108. 13.

(ܟܫܝܘ) ܟܫܝܘܬܐ (Syr. ܟܫܝܘܬܐ) asperitas, difficultas. II. 68. 21. ܟܫܝܘܬܐ ܡܫܟܚܐ ܡܫܟܢܐ ܚܟܝܡܐ ܡܛܝܒ cuicumque asperæ conditionis comperto hospitium sapiens parat.

ܟܫܝܘܬܐ corrupte I. 272. 16. *pro* ܟܫܝܪܘܬܐ.

ܟܫܝܪ s. ܟܫܝܪܐ (Syr. ܟܫܝܪܐ) præcipuus, optimus. III. 96. 12. ܡܕܝܢܬܐ ܕܒܨܪܐ ܡܝܐ ܟܫܝܪܐ in urbe Basra, aquis præcipua. III. 104. 3. ܦܪܨܘܦܐ ܟܫܝܪ persona optima.

ܡܣܝܡܘܬܐ ܡܐܟܘܠܬܐ cibus vinctorum species rubi amari, vinctorumque potus liquor fœtens & venenum est.

ܟܡܪܐ Pl. ܟܘܡܪ̈ܐ populus.

ܟܡܪ Aph. baptizavit. I. 108. 6. 7. II. 88. 9. ܡܟܡܪܢܘܬܐ baptismus.

ܟܡܪ obscuratus fuit. Pa. obscuravit. I. 224. 2. ܟܡܪܬ ܠܗ ܠܚܙܘܗ ܕܠܐ ܢܬܚܙܐ ܨܘܪܬܗ obscuravi ejus speciem, ne sua imago videretur.

ܟܡܪ Aram. clausit. ܟܡܪ ܟܡܘܡܗ claudens os suum. III. 178. 18. ܥܠ ܟܡܝܪܬܐ ܘܟܡܝܫܬܐ ܢܗܪܐ per clausa & obtecta i. e. artes obscuras circumeunt.

ܟܡܪܐ, ܟܡܪܬܐ buccella. II. 6. 20. ܟܡܪܐ ܕܡܫܡܢܐ buccella pinguis. c. c. ܟܣܐ ܕܡܢܣܝܢ pocula dulcia. *Pro quo autem irrepsit* ܟܡܪܐ III. 172. 16. *per errorem.*

(ܟܡܪ) ܟܡܝܪܘܬܐ profunditas.

(ܟܡܪ) ܟܡܪܐ (Aram. עמירא) gramen, fœnum *pec.* viride. II. 120. 5. ܣܡ ܒܗ ܛܘܪܐ ܕܟܡܪܐ ܦܪܚܬܐ ܕܓܦܐ ܘܚܝܘܬܐ ܐܟܠܬܐ composuit in eo montes gramineos, volucres alatas, & bestias voraces.

ܟܢܐ (Ar. عن obvenit, se obtulit, opposuit, cogn. ענה id.) adversatus est. I. 308. 3. ܗܢܘܢ ܕܟܢܝܢ ܘܐܠܨܘ ܠܟܠܡܘܗܝ quibus adversans vim intulit.

ܟܢܢܐ nubes. Tr. turba, agmen. ܟܢܢܐ ܕܦܪܚܬܐ volucres. II. 224. 12. ܟܢܢܐ ܕܡܫܡܫܝܢ ܠܩܘܕܡܝܗ ܐܬܬܙܝܥܘ catervæ, coram stantes, tremuerunt.

ܡܥܠܐ ingressus. Opp. ܡܦܩܢܐ exitus. III. 44. 12.

ܥܠܠܐ (Aram. עלא) caussa. I. 276. 1. ܕܒܥܠܡܐ ܥܠܠܐ ܕܣܘܥܪܢܐ ܫܐܠܘܗܝ *interrogavit*, annon viri ambiendi caussa ipsi inesset.

ܥܠܓܐ. (H. עלגים) balbus. II. 196. 12. *It.* Genus Dæmonum I. 202. 7.

ܥܠܐ ascendit. Etpa. se elevavit. Aph. sustulit. I. 156. 21. ܥܠܐ ܡܢ ܐܬܪܐ ܚܫܘܟܐ ascendit ex loco caliginis. III. 282. 1. ܢܦܫܐ ܐܬܥܠܝ anima, te eleva. I. 306. 3. ܐܝܕܐ ܥܠ ܡܥܠܝܐ ܪܫܐ sustulit manum in caput.

ܥܠܝܐ (Ch. עליא) super, supra. ܠܥܠܐ sursum, ܠܬܚܬ deorsum II. 40. 17. ܥܠܝܐ ·F. ܥܠܝܬܐ altus, excelsus. ܥܠܝܘܬܐ altitudo. III. 230. 1. ܥܠܝܐ (*lege* ܥܠܝܘܬܐ) ܡܘܙܢܐ ܐܥܒܪܗ suprema libræ trajecit. ܡܥܠܝܬܐ loca superiora. ܥܠܝܘܬܐ celsitudo. ܡܥܠܝܐ locus sublimis. ܡܥܠܝܐ altus, opp. ܡܟܝܟܐ vilis II. 278. 10.

ܥܠܘܬܐ (H. אהלות, Syr. ܥܠܘܝ) aloë. Vide ܗܘܪܐ.

ܥܠܡ (Ch. עלם robustus fuit) valuit, prævaluit. III. 86. 11. ܡܥܠܡܢ ܦܘܪܐ ܠܐܢܫܐ Parcæ prævalebunt hominibus. ܥܠܡܐ mundus. *It.* i q. Syr. ܥܕܡܐ donec. ܥܠܡܐ ܠܝܘܡܐ ܕܕܝܢܐ usque ad diem judicii. ܥܠܡܐ ܕܠܐ quamdiu non. ܥܠܡܐ ܕܠܡܐ quamdiu. ܥܠܝܡܐ adolescens. ܥܠܝܡܬܐ adolescentula.

ܥܠܡܐ, *ex conjectura versum* fibræ *radicum, vertetur melius* (coll. علقي species herbæ spinosæ) rubus. III. 310. 13. ܡܥܠܡܘܗܝ ܕܩܘܪܐ ܕܡܬܢܐ ܥܠܡܐ ܡܥܩܪܢܘܗܝ ܕܩܘܪܐ

ܥܐܕܐ (Syr. ܥܐܕܐ) festum. I. 106. 17. ܥܐܕܗܘܢ ܒܚܕܒܫܒܐ ܢܥܒܕܘܢ festum suum die solis agent.

ܥܩܬܐ indignatio. I. 38. 3. ܥܩܬܐ ܘܟܪܝܘܬܐ ܟܦܪܘ ܡܢ ܠܒܟܘܢ ægritudinem & tristitiam vestro cordi abstergite. III. 18. 5. ܬܝܩܪܐ ܥܠܘܬܟܘܢ ܒܝܫܘܬܐ ܘܥܩܬܐ ܡܫܬܒܩܐ ingravescet adversus vos malitia, & indignatio vos manebit.

ܥܝܢ adspexit, vidit. ܥܝܢܐ fons, oculus. II. 212. 10. ܡܢ ܥܝܢܐ ܕܚܘܣܪܢܐ a fonte (*ita melius reddito ex Chaldaismo* foramine) exitii.

ܥܝܪ excitavit. Etpa. ܐܬܥܝܪ *per Syncopen* ܐܬܥܪ excitatus fuit. II. 218. 7. ܐܢ ܥܝܪܝܢ ܘܡܬܒܩܝܢ ܠܕܝܪܝܗܘܢ ܥܠܡܐ ܕܒܗܘܢ ܥܐܪ si vigiles & attenti fuerint, ipsis quoque, qui in eis versatur, Aeon invigilabit.

ܥܝܪ Angelus tutelaris. I. 148. 5. ܦܪܝܫܐ ܟܝܢܐ ܕܥܝܪ ܡܗܠܟܐ ܡܢ ܡܐܡܪܐ ܕܪܘܚܐ ܐܡܪܐ separata natura Angeli tutelaris, obambulantis, a sermone Spiritus loquentis.

ܥܝܪܐ vigil. 148. 5. ܥܝܪ Angelus tutelaris. II. 318. 6. ܕܐܥܝܪ ܥܝܪܐ ut vigiles excitarem.

(ܥܟܪ) ܡܥܟܪ (coll. Ch. עכירות fæx) fæculentus. III. 198. 9. ܡܥܟܪ ܡܥܟܪܢܐ ܘܕܡܘܬܐ ܕܬܡܗܝܢ illuvie ego oblitus: formaque mea stupenda.

ܥܠ ingressus est. Pa. ܥܠܠ s. ܥܘܠܠ introduxit. Aph. ܐܥܠ id. III. 72. 17. ܘܥܘܠܠܗ ܠܢܘ eumque *ramum* ad Nu introduxit. I. 282. 4. ܠܟܘܬ ܢܬܘܒܬܐ ܥܠܠܘܢܝ me ad Netubto introduxerunt.

ܟܣܝܐ operimentum. III. 194. 4. ܐܬܥܛܦ ܪܥܝܢܝ ܕܒܗ ܗܘܐ ܚܝܐ ܒܟܣܝܐ ܡܟܣܝ mentem meam, in qua versabar, Vita heic amictu circumfudit. *Quibus congruunt* III. 284. 5. ܐܬܥܛܦ ܪܥܝܢܝ ܕܒܗ ܚܝܐ ܗܘܐ ܒܟܣܝܐ ܠܗܪܟܐ animus meus, in quo Vita versatur, obductus operimento huc fusus fuit.

ܥܒܪ (Ch. עבר) abiit. Aph. removit. ܥܒܪ ܫܘܠܛܢܗܘܢ ܘܡܠܟܘܬܗܘܢ ܥܒܪܬ transiit eorum potestas, eorumque regnum abiit. II. 62. 12. ܫܡܐ ܕܡܪܝܐ ܡܢ ܦܘܡܟ ܠܐ ܢܥܒܪ nomen tui Domini a tuo ore ne recedat. I. 328. 2. ܐܥܒܪܘ ܘܐܫܢܘ ܪܥܝܢܟܘܢ ܡܢ ܐܫܦܐ ܢܟܠܐ removete & transferte animum vestrum a dolo incantatrice.

ܥܕܡܐ (*particula incertæ originis, non autem notionis*) tamdiu. II. 284. 6. ܥܕܡܐ ܕܒܗ ܬܗܘܐ ܘܬܪܒܐ ܒܗ ܥܕܡܐ ܕܢܫܦܪ ܠܐܒܘܟ in eo tamdiu eris & adolesces, quamdiu tuo patri placuerit Cfr. lin. 11. I. 218. 8. ܥܕܡܐ ܕܦܪܫܗ ܠܝܘܠܦܢܐ ܕܐܠܗܐ ܥܕܡܐ ܕܗܦܟܗ ܠܪܫܗ exposuit tamdiu doctrinam Geniorum, donec eum in caput subvertit. III. 200. 4. ܥܕܡܐ ܣܝܒܪܬ ܕܐܬܚܫܒܬ ܥܕܡܐ ܕܫܢܝ ܡܠܝ ܡܠܝܢ tamdiu usus patientia in eo versatus sum, donec ætas mea confecta fuit. III. 216. 4. ܥܕܡܐ ܗܘܐ ܐܢܐ ܒܗ ܥܕܡܐ ܕܨܒܐ ܐܒܝ ܠܐܒܘܟ tamdiu commorabor in eo *corpore*, quamdiu meo patri placuerit. III. 238. 11. ܥܕܡܐ ܕܥܡܪܬ ܘܥܕܡܐ ܕܣܝܒܪܬ ܥܕܡܐ ܕܨܒܘ ܡܪܘܗܝ tamdiu *in corpore* habitavi, & tamdiu patienter mundum tuli, quamdiu Domini voluerunt.

ܟܘܫ inflexus, tortus fuit. I. 166. 6. ܢܗܘܡܬܐ ܢܗܡܐ ܛܒܐ ܕܟܘܫܬܐ rugiens valde, & huc, illuc se versans Spiritus. III, 84. 14. ܡܣܗܪܐ ܕܟܘܫܝܐ ܗܘܐ festinum, quod subvertens.

ܟܘܫܬ perversitas. I. 324. 21. ܟܘܠܐ ܟܠܗ ܟܘܫܬ ܡܟܠܟܘܬܐ ܠܐܗܘܬ ܒܪܝܫܘܬܗ nihil aut iniqui aut perversi regiminis erat in ejus principatu.

ܟܘܫܝ validus, eximius.

ܟܘܫܬܐ mendose pro ܟܘܫܛܐ, quod vide.

ܟܘܫܡܐ F. ܟܘܫܡܬܐ cælebs. ܟܘܫܡܐ ܘܟܘܫܡܬܐ ܟܘܫܡܬܐ ܠܓܒܪܐ cælibes viri cælibesque mulieres.

ܟܘܫܬܐ sigillum. I. 266. 19. ܐܝܬܝܐ ܟܘܫܬܐ ܕܗܘܐ ܟܢܐ ܒܗ ܠܓܙܪܐ obtulit sigillum, quo illa gaza celata erat. *Scriptum vero id corrupte* ܟܫܡܬܐ I. 272. 16. ܫܩܠܬ ܟܫܡܬܐ detraxi annulum.

(ܟܙܪ) ܟܙܪܐ auxilium. III, 74. 17. ܘܟܠܦܗ ܗܘ ܘܪܚܡܘܗܝ ܘܟܙܪܘܗܝ evasit ille cum suis amicis & auxiliis.

ܟܫܝܪ (Syr. ܟܘܫܪܐ concinnitas *pec.* orationis. عاتك nobilis, generosus, pretiosus, clarus, sincerus) generosus. ܒܟܫܝܪܘܬܐ ܟܫܝܪ in bonitate i. e. magnopere generosus.

ܟܫܦ Aph. obvolvit, induit. III. 74. 16. ܐܟܫܦ ܡܝܐ ܘܝܡܐ ܥܠܘܗܝ obruit eum aqua mareque. I. 136. 19. ܐܟܫܦܗ ܠܗ ܒܣܝܢܐ fesciâ eum involvit. I. 244. 13. ܐܟܫܦܗ ܒܙܝܘܐ obvolvit eum splendore. II. 178. 5. ܐܟܫܦܬܟ ܙܝܘܐ ܥܠ ܙܝܘܐ velavi te splendore super splendorem.

ܐܢܫܝܗܘܢ ܡܪܡܝܐ ܥܘܠܐ ܡܢ ܟܪܣܝܗܘܢ ܡܥܘܠܝܢ eorum uxores edunt fœtus abortivos e suis uteris extrusos.

(ܥܘܦ) ܥܘܦܐ s. ܥܘܦܐ (Syr. ܥܘܦܐ) cacumen. III. 136. 13. ܕܥܩܒܗ ܡܝܐ ܘܥܘܦܗ ܐܬܪܐ cujus calcaneus aqua, cujusque cacumen Genii. III. 68. 2. ܒܥܘܦܗ ܘܒܦܪܣܗ ܘܒܪܘܡܗ ܢܥܡܪ in ejus cacumine, tractu, & celsitudine habitabit.

ܥܝܦ (Hebr. עיף) fessus, lassus, defatiscens. III. 308. 5. ܐܦܩܢܝ ܡܢ ܗܝ ܕܗܘ ܥܝܦ eduxit me a re hac defatiscente.

ܥܩ pressus, mœstus fuit. Pa. Aph. pressit, mœstum reddidit. I. 196. 6. ܘܢܫܡܬܐ ܗܕܐ ܠܐ ܐܥܩܝܗ ܘܠܐ ܥܩܐ ܒܕܡܘܬܗ ܦܓܪܢܝܬܐ animam illam mœstam non reddam, neque hæc mœsta in sua specie corporea versabitur. I. 252. 3. ܥܩܝܩܐ ܐܢܐ ܚܙܝܐ ܗܕܐ ܕܡܘܬܐ anxius video hanc imaginem.

ܥܘܩ pressus, tristis. ܥܘܩܐ oppressio, sollicitudo. ܥܩܬܐ pressura, animi angustia. ܡܥܩܢܐ oppressor. ܡܥܩܬܐ oppressio, mœror.

ܥܘܪ obcæcavit. orbavit. I. 280. 8. ܥܘܪܝܢ ܥܝܢܘܗܝ obcæca ejus oculos. I. 126. 3. ܠܒܢ ܠܐ ܢܥܘܪ cor nostrum non excæcabimus. III. 54. 15. ܡܬܥܘܪܐ ܠܒܐ obcæcabuntur cordia.

ܥܘܪܐ privatio. III. 78. 20. ܥܘܪܐ ܕܢܟܣܐ ܘܐܢܫܐ ܠܐ ܢܗܘܐ opum hominumque privatio non deerit. ܥܘܝܪܐ cæcus. ܡܥܘܪܐ obcæcatus.

[illegible] rapina, abolitio.

[illegible] tempus. [illegible] deliciæ.

[illegible] juvit. III. 160. 16. [illegible] tulit ipsi opem adversus alienigenas.

[illegible] auxilium.

[illegible] (Syr. [illegible] irrisit, subsannavit. *It.* declinavit) ludibrio fuit. *It.* inclinavit. 182. 16. [illegible] præstigiæ meæ ludibrio exstiterunt, omniaque mea consilia dissipata fuerunt. II. 224. 11. [illegible] inclinavit *ejus* thronus in lapsum.

[illegible] (H. עוב obnubilavit. Ch. עיבא nubes) nebula. [illegible] nebula densa & humida. III. 78. 17. [illegible] nubes atra.

[illegible] (عال) declinavit. Pa. declinare fecit, deduxit, sustulit. I. 174. 12. [illegible] expande aquam vivam per sui spatium, eamque in mundum deduc. III. 181. 9. [illegible] defraudantes i. e. tollentes liberos suos in suo ventre, vimque suam generandi præcidentes.

[illegible] iniquitas. [illegible] iniquus.

[illegible] embryo. II. 126. 16. [illegible] formavit embryonem in utero suæ matris. [illegible] id. II. 84. 4.

ܥܒܘܪܐ transiens, penetrans. ܐܫܬܥܝܬܗ ܒܡܠܬܐ ܥܒܘܪܬܐ ܘܪܥܝܗ ܡܫܢܝܐ narravit ipsi, utens eloquio articulato, mente vero alienata.

ܥܓܐ (Syr. ܥܓܐ) retorsit. II. 224. 17. ܥܓܐ ܥܝܢܐ ܕܚܝܐ ܬܢܝܢܐ ܕܠܐ ܢܚܙܐ ܢܘܗܪܐ reflexit oculos *Vitæ* Secundæ, ne lucem videret.

(ܥܓܠ) ܒܥܓܠ cito. ܒܥܓܠܐ id.

(ܥܕܕ) ܥܕܘܕܐ diem festum agens. I. 112. 21. ܕܒܚܝܢ ܘܥܕܘܕܝܢ sacrificantes festumque agentes. I. 318. 18. ܪܟܝܒܝܢ ܥܠ ܨܘܪܐ ܕܟܘܡܪܐ ܕܒܚܝܢ ܘܥܕܘܕܝܢ collo sacrificulorum insidentes, sacra festaque celebrantes.

ܥܕ usque, usque ad, donec. I. 278. 18. ܥܕܡܐ ܕܡܛܝܢܢ donec pervenimus. ܥܕܠܐ antequam. ܥܕܟܝܠ amplius. ܥܕܗܫܐ hucusque. ܥܕܡܬܝ quousque? ܥܕܡܬܝ ܠܐ ܝܕܥܝܬܘܢ adhucne nescitis? III. 250. 7. ܚܙܝ ܥܕܡܬܝ ܡܘܬܐ ܬܪܚܡ cura, ne mortem ames. III. 252. 12. ܥܕܡܬܝ ܠܐ ܐܙܠ ܠܐܬܪܝ ܠܡܚܙܐ quare non abeo, meum locum visurus? ܥܕܡܬܝ ܡܬܛܥܐ quare obliviscar? ܥܕ ܡܬܝ num amplius? quo tempore? II. 286. 16. ܥܕ ܡܬܝ ܬܩܝܡ ܠܝ ܢܨܒܬܐ ܥܕ ܡܬܝ ܬܩܝܡ ܠܝ ܚܒܪܐ quo tempore germina mihi constitues? quo tempore mihi socios constitues?

ܥܕܐ (Ch. עדה) transiit, processit. Aph. transire fecit, duxit. I. 76. 1. ܕܠܐ ܥܕܐ ܦܪܙܠܐ ܒܗ quod ferrum non transiit, i. e. quod ferro transfixum non fuit. ܥܕܝܐ transitus.

ܥܕܝܐ (Syr. ܥܕܐ vexavit) vexatio, deprædatio.

ܠܐ ܗܘܐ ܘܠܐ ܪ̈ܓܠܝ ܫܪ̈ܝܪܢ ܠܝ ܘܠܐ ܐܠܦ̈ܝ mihi neque pedes firmi, neque poplites sibi constantes fuerunt.

ܥ

ܥܒܕ fecit, coluit. I. 292. 9. ܥܒܕ ܗܢܐ ܥܒܕܐ ܥܕܡܐ ܕܢܡܛܐ ܝܪܚܐ desiste hoc negotio, donec *partus* tui mensis advenerit.

ܥܒܕܐ servus. ܥܒܕܐ opus. ܥܒܕܬܐ id.

ܥܒܐ densus, crassus fuit. Etpe. condensatus fuit, se occuluit, latuit. I. 178. 11. ܡܥܒܝܢܘܬܐ ܕܐܬܥܒܝ ܒܗ ܡܢ ܥܠܡܐ ܟܠܗ ܥܒܝܢܐ claustrum, in quod detrusus fuerat, crassius i. e. amplius toto mundo. Cfr. I. 158. 20. I. 312. 19. ܐܬܥܒܝܘ ܒܥܡ̈ܛܐ ܒܪ̈ܝܐ se abdiderunt in extremas tenebras.

ܥܒܐ Etpa. se obumbravit. III. 54. 11. ܥܒܘܝܬܐ ܒܪܫܟ ܪܓܝܓܬܐ obumbra in tuo capite libidinem. II. 236. 15. ܠܘܬ ܬܪܥܐ ܕܒܝܬ ܚܝܐ ܢܬܥܒܘܢ ad potam domus Vitæ se obumbrabunt. II. 4. 11. ܡܬܥܒܝܐ ܗܘܬ ܒܗܢܐ ܡܛܪܬܐ obumbrat se in hoc carcere. ܐܪܟܢ ܪܥܝܢܟ ܠܡܠܬܟ ܕܠܐ ܢܥܒܘܢܟ ܠܗܠܝܢ ܡܫܡ̈ܠܝܢ adhibe mentem tuo sermoni, ne te obumbrent i. e. collocent apud exsecutores.

ܥܒܝܐ umbrosus, apacus. ܥܒܝܐ umbraticam vitam agens III. 152. 14.

ܥܒܪ transiit, Aph. transtulit, trajecit.

ܥܒܪܐ finis, terminus *It.* vox articulata. II. 126. 18. ܡܢ ܦܘܡܐ ܗܘܐ ܠܫܢܐ ܘܡܢ ܠܫܢܐ ܗܘܘ ܥܒܪܐ ex ore lingua, & ex lingua voces articulatæ exstiterunt.

ܣܪܩ pexuit. I. 220. 4. ܪܫܟ ܥܢܢܐ ܕܢܘܗܪܐ ܠܡܐ ܐܫܝܓܬ ܘܣܪܩܬ caput tuum nubes lucis. Cur te detergis & pectimas ?

ܣܪܝܩܐ (coll. Ch. סריקה strigilatio, & Syr. ܣܪܝܩܘܬܐ exinanitio) striga, denudatio. II. 184. 7. ܡܪܐ ܕܣܪܝܩܐ ܡܪܐ ܕܙܝܘܐ Dominus strigarum *radiantium*, Dominus splendoris. ܣܪܝܩܐ ܘܪܝܫܐ ܒܪܝܫܗ ܪܘܚܐ ܥܦܪܐ nudatum caput Spiritus pulvere conspersum.

ܣܬܘܐ hiems. ܣܬܘܝܐ hibernus. ܐܪܐ ܣܬܘܝܐ tempestas hiberna.

ܣܬܪ latuit, texit, delapsus est, ruit, detrusit, destruxit. Etpe. se texit, abscondidit. I. 152. 2. ܒܝܫܐ ܒܥܘܡܩܐ ܢܣܬܪ malum in fundo latet. 124. 12. ܢܣܬܪ ܒܢܘܪܐ ܝܩܕܐ delabetur in ignem ardentem. I. 238. 9. ܐܣܘܪܐ ܕܐܣܪܗ ܡܣܬܪ vinculum, quo eum ligaverat, destruetur. I. 154. 4. ܣܥܪܐ ܒܪܝܫܗ ܡܣܬܪ (*pro* ܣܥܪܐ) comam in suo capite destruens (*pro reddito* obtegens). II. 292. 16. ܐܣܬܪܝ ܕܡܣܬܪܝ ܡܢ ܕܘܟܬܗܘܢ Genii, qui præcipites de suo loco ierunt. III. 26. 1. ܐܣܬܪܝܢܟܘܢ ܘܐܛܪܕܝܢܟܘܢ detrudam & expellam vos. Cfr. III. 24. 16. *Legitur vero* lin. 4. *mendose* ܘܐܛܪܕܝܢܟܘܢ *pro* ܘܐܛܪܕܝܢܟܘܢ. III. 26. 5. ܢܣܒܗ ܪܘܚܐ ܠܒܢܝܗ ܘܒܚܘܪܬܐ ܕܪܩܝܥܐ ܡܣܬܪܐ ܠܗܘܢ sumsit Spiritus suos filios, eosque in hiatus firmamenti detrusit.

ܣܬܘܪܐ s. ܐܣܬܘܪܐ (Ch. אסתורא pes, talus pedis, איסתוירא poples). II. 182. 12. ܐܬܬܙܝܥܘ ܪܓܠܝ ܟܕ ܠܐ ܣܬܘܪܝ ܡܬܩܝܡܝܢ titubarunt mei pedes, mihi poplitibus haud firmis. ܪܓܠܝ

60. 10. ܐܪܡܝܘܗܝ ܠܐ ܒܥܢܢܐ ܡܫܝܢܐ ܘܠܐ ܒܙܠܝܩܐ ܕܦܪܝܣܐ ܫܡܝܐ ܡܦܪܣܗ erudi eos de nubibus obtectis, de spendore expansi *cæli*, de *ipsius* operrculo.

ܦܪܗܒ festinavit. ܦܪܗܒ ܒܢܝܢܟ festina tuam fabricam. ܦܪܗܒܐܝܬ festinanter.

ܣܪܚ H. Aram. redundavit, superfluxit, effluxit, Arab. libere fluxit, emisit, demisit. It. putruit, *ut Ch.* סרא, *unde Aram.* סריא putidus. II. 98. 19. ܗܘ ܡܪܝܡ ܘܗܘ ܡܡܟ ܘܗܘ ܡܪܘܡ ܘܗܘ ܡܣܪܚ ille exaltat & humiliat, evehit & demittit. III. 86. 19. ܐܠܦܐ ܢܣܪܚܘܢ ܚܠܒܐ ܢܦܫ ܐܢܘܢܐ ܘܥܠܐ ܘܐܝܠܢܐ ܢܝܒܫܘܢ propagines putrescent: annona deficiet :: frugiferæ herbæ & arbores exarescent.

ܣܪܛܢܐ cancer. *It.* Signum Zodiaci.

ܣܪܟ cohæsit. Aph. implexit. I. 156. 7. ܐܣܪܟܝܗ ܠܕܩܢܝ ܒܪܩܐ implectam meæ barbæ fulmen.

ܣܪܝܟܐ implexus. I. 272. 6. ܪܚܡܬܐ ܕܢܘܪܐ ܒܠܒܗ ܣܪܝܟܐ (*pro* ܣܪܝܟܐ) amor ignis suo cordi implexus.

ܣܘܪܚܢܐ castratio, inversio. ܡܣܪܗܒ ܫܒܩܗ ܠܟܘܪܣܝܐ ܣܘܪܚܢܐ festinans sedem inversionis reliquit

ܣܪܩ incendit. I. 156. 8. ܠܟܠܗ ܥܠܡܐ ܝܩܕܢܐ ܡܣܪܩܢܐ toti mundo incendium conflato. ܣܪܩܐ incendium.

ܦܪܦܪ accendit. III. 37. 14. ܒܐܝܕܝܗܘܢ ܓܡܪܐ ܡܦܪܦܪܝܢ ܘܒܣܦܘܬܗܘܢ ܝܩܕܢܐ ܡܣܪܩܝܢ suis manibus effingunt carbones, suisque labiis suscitant incendia.

liber memorialis. ܣܦܪܐ sphæra. ܣܦܪܐ ܕܫܡܝܐ sphæra cœli.
ܐܣܦܪܐ (Ch. אספיר) cohors, turma.

ܣܩܐ (coll. סק Ch. Syr. succidit, Sam. germinavit) germen, ramus, radius.

ܣܩܠ polivit. III. 300. 17. ܥܒܕܐ ܣܩܠܬܗ opificium polivi.

ܣܩܘܠ, ܐܣܩܠ expolivit. III. 146. 4. vide ܨܩܠ. III. 148. 8. ܕܥܒܕܘܗ ܘܡܣܩܠܝܢ ܐܩܝܡܘܗ ܗܝܟܠܐ qui id fecerant, poliendoque templum constituerant. I. 148. 11. ܣܩܠܘ ܠܪܝܫܗ ܣܥܪܐ nitidum effecerunt illi *capiti* capillum. ܡܣܩܠܐ expoliti.

ܐܣܩܘܦܬܐ (Ch. סקופתא) limen II. 58. 2. ܠܐ ܐܣܩܘܦܬܐ ܕܒܝܬ ܚܝܐ ܥܦܪܐ ܠܐ ܐܟܠܝܢ in limine domus Vitæ pulverem non edent.

ܣܩܪ saltavit, subsilivit. I. 244. 6. ܢܣܩܪܬ ܘܡܬܦܨܚܐ ego subsiliens & gaudens. III. 234. 2. ܣܩܪ ܚܕܝܐ subsiliit lætans.

ܣܩܪܝܢ *pro* ܥܣܪܝܢ viginti.

ܣܪܐ (Ch. סרא) inspexit, visitavit. It. despexit, fœtuit. I. 152. 5. ܢܣܪܐ ܠܬܪܥܐ ܚܫܘܟ visitabit portas caliginis. ܣܪܝܐ putridus, fœtidus. ܣܪܝܘܬܐ fœtor.

ܣܪܓܐ ephippium. III. 90. 2. ܐܙܠܐ — ܥܕܡܐ ܠܣܪܓܐ ܒܕܡܐ incessit usque ad ephippium in sanguine.

ܣܪܕܐ (coll. سرادق) velum, operculum. II. 212. 10. ܐܬܒܪܟܬ ܠܗ ܐܪܥܐ ܒܡܥܒܝܘܬܐ ܘܠܐ ܫܡܝܐ ܒܣܪܕܐ benedictum fuit terræ vi condensationis, cœloquè ope operculi *aërei*. II. 222. 18. ܕܡܝܐ — ܠܣܪܕܐ ܕܙܝܘܐ similis velamini splendoris. II. 280. 11. ܣܪܕܐ ܕܙܝܘܐ ܘܕܢܘܗܪܐ integumenta splendoris & lucis. III.

ܣܦܐ (H. Hiph. accumulavit. Ch. collegit. Syr. affluit) plenus fuit.

(ܣܦܗ) ܣܦܬܐ s. ܣܦ̈ܘܬܐ labia.

(ܣܦܣ, Hebr. ספח Jes. 14. 1. adhæsit, inhæsit) ܣܘܦܣܐ pertinacia. II. 70. 4. ܩܠܗ ܩܫܝܐ ܘܨܘܪܗ ܠܣܘܦܣܐ ܦܫܝܛܐ vox ejus dura, collumque ad pertinaciam (*propius reddito* jactantiam) porrectum.

ܣܦܓ Etpe. sæptus, cinctus fuit. III. 248. 8. ܡܣܬܦܓܝܢ ܡܣܬܦܓܬܐ cancellis circumdati.

ܣܦܣܓܬܐ (Aram. ספסא) cista, arca, sæptum, claustrum. I. 178. 10. ܩܘܡ ܐܬܕܝܢ ܥܡ ܐܡܟ ܘܫܪܝ ܡܢ ܣܦܣܓܬܐ ܕܐܚܝܕܐ ܠܗ surge, rem habe cum tua matre, teque a cancellis, quibus teneris, libera. I. 170. 4. ܡܙܗܪܝܢ ܒܣܦܣܓܬܐ ܕܗܘܐ ܡܚܝܠܐ ܕܥܠܡܐ advertentes animum tuo sæpto, totius mundi capaci. II. 258. 12. ܣܦܣܓܬܐ ܕܐܪܥܐ ܬܚܬܝܬܐ sæpta terræ inferæ.

ܣܦܝܢܐ navis, cymba. ܣܦܝܢܬܐ (سفينة) codex oblongioris formæ. II. 276. 18. ܦܘܪܫܐ ܟܣܝܐ ܘܣܦܝܢܬܐ ܡܨܒܬܐ conciones secretæ, codicesque adornati.

ܣܦܪ abrasit, evulsit crines, scripsit. III. 22. 20. ܛܦܩܝܢ ܐܝܕܐ ܘܣܦܪܝܢ ܣܥܪܐ ܘܥܠ ܐܒܘܗܘܢ ܒܟܝܢ complodentes manibus, evellentes crines, parentique suo illacrimantes.

ܣܦܪ liber. It. *per antithesin* i. q. ܨܦܪ mane. II. 30. 18. ܩܘܡ ܒܣܦܪ ܨܦܪܐ surge prima luce. II. 44. 19. ܣܦܪ ܕܕܝܘܬܐ ܐܠܗܝܬܐ scriba atramenti divini. III. 176. 2. ܣܦܪ ܕܗܘ ܣܦܪܐ

ܗܘܐ ܕܪܫܝܡ ܥܠܗ (*lege* ܥܠܘܗܝ) ܘܚܩܝܩ ܫܘܡܐ ܕܚܫܘܟܐ inscriptum ei & exaratum nomen caliginis.

ܣܘܣܡܒܪܝܢ sysimbricum. I. 202. 3.

ܦܪܦܛ Syr. concussit *pennas iisque* plausit, Nas. strepitavit *ignis*, palpitavit, tremulo fulgore micuit. ܬܗܘܐ ܢܘܪܐ ܘܬܦܪܦܛ ܒܟܠܗܘܢ ܦܓܪܐ ܘܐܝܠܢܐ fiat ignis, palpitetque in omnibus corporibus & arboribus. I 21. 14. ܬܗܘܐ ܢܘܪܐ ܘܬܦܪܦܛ ܒܟܠܗ ܥܠܡܐ fiat ignis, qui palpitet in toto mundo.

ܡܦܪܦܛ palpitans, strepens. I. 164. 18 ܠܡܦܪܦܛ ܕܢܘܪܐ ܚܝܐ ܘܠܡܦܪܦܛܢܘܬܗ ܕܡܝܐ ܚܝܐ quod attinet ad ignem vivum interstrepentem (*quæ vox ultima in versione intermissa fuit*), & ad aquam ipsi resonam.

ܣܥܐ (coll. H. סעה, cursum intendit, سعي id., it. scortatus est. Syr. ܣܥܐ impudenter aggressus est) libidinatus est. II. 238. 12. ܟܠ ܡܢ ܕܣܥܐ ܠܗ ܠܐܢܬܬܗ ܟܕ ܛܡܐܐ ܘܝܬܒܐ quisquis inierit uxorem suam, ubi immunda hæc menstruis laborat.

ܣܥܪ invisit, egit. II. 188. 6. ܚܬܡܐ ܕܐܪܥܐ ܦܬܚܬ ܘܣܥܪܬ ܟܠ ܡܕܡ ܒܗ ܣܥܪܬ sigillum terræ aperui: rem omnem in ea invisi: ipsos Genios invisi. III. 280. 8. ܠܐ ܥܒܪ ܬܪܥܝ ܣܥܪܬ portam meam invisi, præterii. III. 282. 2. ܐܣܥܪ ܐܩܘܡ agam, surgam.

ܣܥܪܐ hordeum. ܣܥܪܐ capillus.

quam pulcrum erat meum corpus? quam politi viri, qui hoc effecerunt?

[illegible] (Ch. סגנים) antistites. c. c. [illegible] imperantes.

[illegible] corium calcei, obstragulum. III. 288. 11. [illegible] calcei meorum pedum.

[illegible] (Syr. [illegible]) milium. III. 10. 11. [illegible] [illegible] milium purum.

[illegible] vide [illegible].

[illegible] (Syr. [illegible]) integumentum, claustrum. III. 146. 15. [illegible] similis leoni, qui ex claustro evasit.

[illegible] (coll Ch. סנדלכין) sardonyx. II. 278. 11. [illegible] virtute splendoris & sardonychis.

[illegible] opus habuit, indiguit. Pa. inopia affecit. II. 242. 1. [illegible] afficient inopia illas animas ob fœda opera, quæ fecerunt.

[illegible] inops. [illegible] egestas. [illegible] (*ex conjectura, & coll.* سنيق umbraculum *pec.* ex lycio herba) opacus, obscurus locus. [illegible] reatum nostrum projicies in loca opaca terræ & infera caliginis.

([illegible]) [illegible] *corruptum opinor, ex* [illegible] exaratus (*pro similitudine Nasar. literarum* נ *&* ס). I. 266. 20.

I. 180. 17. ܣܡܟܐ ܠܐ ܐܬܪܓܫ ܠܒܗ animum solide obfirmavit. ܠܒܗ ܡܢ ܣܡܟܗ ܢܦܠ animus ejus suo gradu dejectus fuit. ܣܡܘܟܐ , ܣܡܟܐ , ܣܡܘܟܬܐ sustentator.

ܣܡܠܐ manus sinistra.

ܣܡܡܢܐ aromata odorata.

ܣܡܝܘܢ ex Gr. σημεῖον signum.

ܣܡܩ rubuit. II. 232. 19. ܣܡܩܐ ܐܝܬ ܗܘܐ ܚܙܘܗ ܕܡܐ ܣܡܘܩܐ ܘܕܡܝܢ ܚܙܘܗܘܢ ܠܣܘܡܩܐ ܘܠܐ ܙܗܝܪ ܚܙܘܗܘܢ species eorum est sanguinis rubentis, similisque eorum species rubedini: sua hac specie nec splendente nec albente. ܣܘܡܩܐ rubedo. ܣܡܘܩܐ rubicundus. I. 66. 6. ܣܡܘܩܐ ܘܡܪܕܝܐ ܘܢܛܘܦܐ ܕܐܐܪ ܥܢܢܐ rubicundum, defluum, & stillatitium nebulosi pluviique cœli. ܣܘܡܩܬܐ rubedo. ܣܘܡܩܬܐ ܕܥܝܢܐ rubedo oculorum. It. cognomen *Proserpinæ* Kin I. 270. 4, *ubi id* (coll. Ch. סמקן) Sardius *redditum melius* Rubicunda *reddetur.*

(ܣܡܪ) ܣܡܝܪܐ clavo firmatus. II. 246. 17. ܦܘܩܕܢܐ ܣܡܝܪܐ *præcepta* confirmata & stabilita. III. 162. 12. ܐܝܪܐ ܣܡܝܪܐ *reddita* Genios Angelosque; *reddenda vero forsitan* Genios sui constantes: *aut lectis* ܥܝܪܐ ܣܡܝܪܐ, *aut* ἐνδιαθυς *h. l. concipiendo.*

ܣܢܐ odio habuit. ܣܢܝܐ , ܣܢܝܐ osor.

ܣܢܝܐ odiosum. ܣܢܝܐܬܐ odium.

ܣܢܐ (Ch. סנן percolavit) purus, politus. III. 148. 9. ܕܗܘܐ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܩܕܡ ܫܢܝܢ ܥܠ ܣܘܢܐ ܗܘܐ ܕܡܫܝܚܘܬܐ

ܣܠܚ condonavit, propitius fuit. [illegible] iis non data fuit venia & condonatio.

ܣܠܩ ascendit, evenit, sustulit, admovit. It. bullivit, coxit. I. 270. 1. [illegible] admovi eis claustra clavesque. I. 238. 21. [illegible] (*corrupte pro* [illegible], *ut loco præc.*) [illegible] tenens portas, & admovens eis claustra. II. 88. 6. [illegible] igne eam *aquam* calefacientes.

ܣܠܬܐ (Ch. סלתא) corbis, canistrum. III. 232. 4. [illegible] (*lege* [illegible]) [illegible] eum nostro canistro implicemus, fossaque ac caligine nostra decumbentem teneamus. III. 232. 6. [illegible] neque in fauces vestras incidam, neque vestro canistro comprehendar.

ܣܡܐ pharmacum. II. 192. 17. [illegible] medicina letifera. II. 186. 14. [illegible] medicamen es, quod sanat dolores.

ܣܡܕܪܐ flos. III. 140. 13. [illegible] cannabis spargit florem. [illegible] composuit ei sua manu floream coronam.

ܣܡܟ suffulsit. Etpe. [illegible] innixus est. I. 44. 9. [illegible] ipsum restituite & sustinete. I. 44. 12. [illegible] eum si sustinueritis, se autem ipse sustinere noluerit.

ܣܘܡܟܐ (Ch. סומכא) crassities. II. 198. 18. [illegible] crassities labiorum, quæ sui oris. ܣܡܟܐ fulcrum.

ܣܟܠܐ stultus. It. prudens. II. 90. 6. ܣܟܘܝܐ ܘܣܟܠܐ ܘܥܝܪܐ inspector prudens & vigil. ܣܟܘܠܐ intelligens. ܣܟܠܘܬܐ stultitia. ܣܟܠ stultus c. c. ܒܢܦܫܗ animo turbatus II. 198. 8. ܣܟܘܠܬܐ prudentia (*pro reddito* stultitia) III. 6. 19. III. 8. 2. ܡܣܟܠܐ delinquens. ܡܣܟܠܢܐ offendens, lædens.

(ܣܟܢ) ܡܣܟܢ pauperem reddidit. ܣܟܢܐ sedes. III. 258. 7. ܐܝܟ ܕܐܬܟܠܬܗ ܣܟܢܐ ܕܠܗ ܠܐ ܥܪܒܬܗ ܫܡܫܗ sedes, quam peto, non occidit sol suus. ܡܣܟܢܐ pauper.

ܣܟܪ Etp. ܐܣܬܟܪ occlusus fuit, se inclusit, inhæsit. I. 34. 2. ܢܒܛܠ ܫܒܛܗܘܢ ܘܡܣܬܟܪܐ ܠܗܘܢ ܪܒܘܬܗܘܢ abolebitur eorum scipio, & occludetur i. e. intercipietur eis sua magnificentia. II. 142. 19. ܕܠܐ ܢܣܬܟܪܘܢ ܒܐܘܪܚܐ ܗܢܐ ܕܝܠܢ ne se includant i. e. inhæreant s. insistant viæ nostræ. ܣܟܪܐ sera.

(ܣܟܠ) ܡܣܟܠܝܐ (coll. Ch. סולל fricuit. סלסל concinnavit) placenta. II. 68. 7. ܡܪܝܪܐ ܢܝܪܐ ܠܠܚܡܐ ܢܦܠ ܒܚܠܝܐ ܘܡܣܟܠܝܐ acerbus refert aloëm, quæ in dulcem panem placentamque cadit.

ܣܠܐ projecit, rejecit, reprobavit, abominatus est. III. 10. 12. ܐܣܠܝܬܘܢ ܒܣܡܝܢܐ projecisti odorifera. II. 162. 11. ܠܒܐ ܕܠܐ ܡܣܠܝܐ ܘܬܪܥܝܬܐ ܕܠܐ ܡܣܬܠܝܢܐ *ego* non cordis abjecti animive reprobi. III. 224. 4. ܠܐ ܐܣܬܠܝܘ ܘܠܐ ܐܬܣܠܝܘ non repudiati & rejecti fuerunt. ܡܣܠܝܢܘܬܐ abominatio. II. 88. 19. ܥܒܕܐ ܕܚܪܫܘܬܐ ܘܡܣܠܝܢܘܬܐ ܥܒܕܝܢ opera veneficii & abominationis faciunt.

ܣܟ̈ܬܐ ܡܢ ܠܒܗ eripient ei arundines ex oculis, paxillos ex auribus, frustumque carnis ex corde. I. 8. 6. ܢܦܩܝܢ ܡܢܗ ܙܠܝܩ̈ܐ ܪ̈ܘܪܒܐ ܩܕܡܝܐ ܢܘܗܪܐ exeuntes ab eo radii magni: quorum primus lux. III. 310. 15. ܫܩܘܠ ܣܟ̈ܬܐ ܘܩܠܝ̈ܕܐ ܕܬܪܥܐ tolle obices clavesque portæ.

ܡܨܕܬܐ (Ch. סך) rete. III. 264. 1. ܠܐ ܢܨܘܕܘܢܟ ܒܡܨܕܬܗܘܢ non capient te suo reti.

ܣܟܐ spectavit, exspectavit. Etpa. contemplatus est. ܗܢܘܢ ܚܪ̈ܫܐ ܘܣܟܝܢ ܐܝܢܐ ܕܡܣܟܠ ܠܒܢܝ ܐܢܫܐ hi surdi spectantesque, quicquid generi humano nociturum sit. I. 20. 9. ܟܠ ܐܢܫ ܕܣܟܐ ܠܗ ܘܡܬܚܙܐ ܠܗ quicumque eum spectans, ipsique confidens. I. 288. 2. ܐܙܠܝܢ ܘܡܣܟܝܢ ܠܗܘܢ ibimus, eos spectaturi. I. 284. 16. ܡܣܬܟܐ ܚܙܝܬ ܠܪܘܚܐ contemplans vidi Spiritum. II. 54. 10. ܡܣܬܟܝܢܐ ܚܙܝܐ ego contemplans, videns.

ܣܟܝܐ contemplatio, exspectatio, observatio. III. 300. 11. ܠܐ ܚܣܪ ܠܝ ܣܟܝܐ ܕܠܒܘܫܝ (*lege* ܫܘܦܪܐ) mei indumenti observantia mihi non defuit. ܫܦܝܪܐ quod speciosum II. 32. 12. ܡܐܡܪ̈ܐ ܕܣܟܝܐ conciones contemplativæ. ܡܣܬܟܝܢܐ contemplator.

ܣܟܠ stulte, inique, injuste egit, deliquit, stultum reddidit. It. deliquium passus est I. 32. 14. ܬܐܒ ܘܠܐ ܡܣܟܠ pœnitentiam agens, nec inique se gerens. I. 200. 1. ܢܣܟܠ ܒܝܬ ܚܝ̈ܐ stultam reddemus familiam Vitæ. III. 84 21. ܡܝ̈ܐ ܐܝܟ ܕܡܣܓܝܐܝܬ ܢܐܬܘܢ ܡܣܬܟܠܝܢ aqua, utcumque copiose & abunde venerit, deliquium patietur,

ܣܦܪܐ latus, ora, lacinia. II. 2. 17. ܐܝܠܝܢ ܕܝܬܒܢ ܥܠ ܟܘܪܣܝܐ ܕܡܫܠܚ ܚܕܝܗܝܢ ܘܦܣܝܩܢ ܣܦܪ̈ܝܗܝܢ ܠܫܢܝܘܬܐ quæ *sedent*, earum pectoribus nudatis, laciniisque recisis ad insaniam.

ܣܡܐ (Ch. סמא excæcavit) cæcus fuit. II. 192. 11. ܣܡܝܐ ܕܠܐ ܡܬܢܗܪܝܢ ܕܠܒܗܘܢ ܡܠܐ ܚܫܘܟܐ ܥܝ̈ܢܝܗܘܢ ܣܡܝܢ quorum cor plenum tenebris est, eorum oculi cæci, nec collustrati.

ܣܡܟܘܬܐ (Ch. סימכתא) monile.

ܣܡܟ i. q. ܣܗܪܐ *pro* ܣܗܪܐ luna. I. 54. 4. II. 260. 11.

ܣܝܢܐ (Ch. סאן, סין) lutum. ܣܝܢܢܐ lutosus, fœdus.

ܣܢܩ Etpa. congregatus est, convenit. II. 26. 13. ܐܙܕܘܢܩ ܥܡ ܗܢܐ ܓܒܪܐ ܪܝܫܐ ܕܚܝ̈ܐ ܝܗܒܘ ܠܗ ܐܘܠܐ fas est, ut conveniam hunc principem virum, cui Vita favet. ܡܢ ܕܐܣܬܢܩ ܥܡ ܐܢܬܬܗ ܒܛܢܦܘܬܗ ܘܒܕܘܬܗ ܠܡܣܒܗ qui coierit cum sua uxore in ejus sordibus & menstruis, ipsam initurus.

ܣܦܣܪܐ gladius.

ܣܗܪܐ *pro* ܣܗܪܐ luna. Quod vide.

ܣܦܩ H. Ch. texit, obtexit. I. 174. 15. ܢܣܦܩܘܢܝܗ ܒܛܥܢܐ ܘܟܣܝܐ ܕܒܣܪܐ ܠܐ ܢܠܒܫܘܢ obtegent eum contemtu, velamineque carnis induent. III 262. 11. ܡܢ ܣܦܩܢܝ ܒܐܪ̈ܙܝܗܘܢ ܘܒܫܫܠ̈ܬܗܘܢ ܡܢ ܐܣܪܢܝ quis me obruit eorum mysteriis, eorumque catenis me constrinxit?

ܣܦܐ, ܣܦܬܐ chorda, paxillus, festuca. It. radius. II. 12. 12. ܒܪܝܫ ܣܦܬܐ ܘܒܚܒܠܐ ܐܣܪܬܟܘܢ ܒܩܛܪ̈ܐ ܡܣܟܠ̈ܬܐ vos blandimentis velut chordis & torquibus perplexos tenui. III. 134. 23. ܢܣܦܩܘܢܟܘܢ ܒܣܦܐ ܡܢ ܚܝܒܘܬܐ ܣܦܬܐ ܡܢ ܐܝܢܐ ܕܒܡܫܟܐ

ܣܚܪ 1. H. circuivit. 2. Ch. assedit *per circuitum*, discubuit. ܣܚܪܝܐ ܒܥܠܡܐ ܡܚܘܝܢ ܫܛܝܘܬܗܘܢ obeuntes mundum ostendunt suam insaniam. II. 18. 12. ܐܬܐ ܫܢܬܐ ܘܫܚܪܬܐ ܥܠ ܥܝܢܐ ܕܝܘܚܢܐ ܕܢܣܚܪ ܘܢܕܡܘܟ occupet somnus, sopor oculos Johannis, ubi decumbens dormire cupierit.

ܣܚܪܐ (coll. ساحر) circumforaneus, incantator. It. genus Dæmonum. Vide Onomast.

ܣܛܐ deflexit. Aph. seduxit. I. 66. 13. ܣܛܐ ܡܢ ܡܠܬܗ ܕܡܪܐ deflexit a verbo Domini. I. 26. 9. ܠܐܢܣܛܝܘܢ ܒܝܫܐ ne eos seducant mali.

ܣܛܝܐ declinatio, perversio, stultitia. ܡܣܛܝܢܐ seductor. F. ܡܣܛܝܢܝܬܐ seductrix ܡܣܛܝܢܘܬܐ seductio, apostasia.

(ܣܛܝܩ) ܡܣܛܝܩܝ (Ch. מסתוקא) res sacra. III. 88. 3. ܠܡܣܛܝܩܝ ܡܣܛܝܩܝ ܠܒܝܬܐ ܒܒܝܬܐ ܘܡܢܟܣܝܢ ܚܕ ܫܒܥܝܢ ܕܐܢܟܣܝܢ ܢܟܣܬܐ ܫܬܐ ܢܟܣܬܐ rem sacram inhabitantibus ædes parabunt, eorumque, quos numero 71 immolandos adducent, sex immolatos comedent.

ܣܛܢܐ adversarius, Satanas.

ܣܛܪ Aph. removit a latere. II. 26. 7. ܡܢ ܨܕܝܗܘܢ ܐܣܛܪܘܗܝ ܘܒܚܪܒܐ ܐܘܬܒܘܗܝ a suo latere eum removerunt, seorsimque in solitudine collocarunt.

ܣܛܪ ad latus, seorsim. ܟܒܫܘ ܐܪܥܝܬܗܘܢ ܘܗܘܘ ܣܛܪ ܡܢ ܒܝܫܐ summittite animum vestrum, atque seorsim a malis agite. ܣܛܪ ܡܢܢ seorsim a nobis.

ܫܚܐ lavit, abluit. I. 220. 2. ܠܡܢܐ ܫܚܝܬ ܡܝܐ cur te aqua abluis? II. 238. 9. ܕܢܫܟܘܒ ܥܡ ܐܢܬܬܗ ܘܡܝܐ ܠܐ ܫܚܐ qui concubuerit suæ uxori, aqua vero se non abluerit.

ܫܚܠܦ subvertit, prostravit, opposuit I. 306. 15. ܥܠ ܐܦܘܗܝ ܫܚܠܦܬܗ in suam faciem eum prostravi. I. 196. 1. ܐܫܬܚܠܦܘ ܥܠ ܐܦܝܗܘܢ ܢܦܠܘ prostrati in suam faciem ceciderunt. II. 182. 13. ܥܠ ܪܓܠܝ ܠܐ ܫܪܝܪܬܐ ܘܐܢܐ ܡܫܬܚܠܦܢܐ ܘܢܦܠܢܐ po- plitibus meis non firmis, ego prostratus & cadens. II. 26. 12. ܬܪܣܐ ܫܚܠܦ ܠܘܩܒܠܝ clypeum e regione mihi opposuit.

ܫܚܠܦܬܐ, ܫܚܠܦܬܐ canistrum, cista. II. 28. 6. ܢܩܝܡܘܢ ܠܟ ܫܚܠܦܬܐ ܪܡܐ ܕܡܫܪܝܟ erigent tibi canistrum, altius fastigio tui habitaculi futurum. ܫܚܠܦܬܐ (*ex conjectura*) velum. II 314. 16. ܫܚܠܦܬܐ ܬܠܝܐ ܗܘܬ ܒܝܢܬܗ ܘܒܝܬ ܐܒܐ ܕܚܕ ܩܠܗ ܕܚܕ ܫܡܥ ܘܐܦܐ ܠܐ ܚܙܐ velum inter eum & Abatur obtentum fuit, ut alter quidem alterius vocem audiret, faciem vero non videret.

ܫܚܩ (H. שחק) exsultavit, transilivit, læte viguit. I. 241. 5. ܪܘܚܝ ܫܚܩܐ ܢܦܫܝ (lege ܚܕܝܐ) ܚܕܝܐ gaudens mea mens, exsultans meus animus. II. 20. 19. ܝܘܪܕܢܢ ܫܚܩ ܥܠ ܟܐܦܘܗܝ ܘܥܠ ܫܘܦܘܗܝ Jordanus subsiliens, & exundans supra ripas, suum stratum i. e. alveum superavit. III. 136. 17. ܐܝܠܢܐ ܫܚܩܐ ܘܡܬܚܘܝܢܐ ܘܡܬܦܨܚܢܐ arbores læte vigentes, se ostentantes, atque hilares.

consumendus. II. 96. 8. ܡܢ ܫܘܡܐ ܕܗܝܐ ܟܦܪܝ - ܘܡܢ ܫܠܝܚܐ ܕܗܝܐ ܡܣܬܟܠܝܢ nomen Vitæ denegantes, & a Nuntio Vitæ deficientes.

ܣܘܦܐ, ܣܘܦ finis, extremitas. It. (H. סוף) juncus. ܝܡܐ ܕܣܘܦ (H. ים סוף) mare juncosum (rubrum).

ܣܡܣ attraxit spiritum, respiravit. I. 292. 10. ܣܡܣܬ ܘܝܬܒܬ ܒܣܘܦ ܚܫܘܟܐ respirans in confiniis *caliginis* sedebam.

ܣܪ (H. Ch. סור) discessit. I. 110. 14. ܘܡܫܝܚܐ ܟܕܒܐ ܒܐܝܕܝܗ ܕܥܠܝܡܐ ܢܦܠ ܘܡܬܟܕܒ ܘܣܪ ܡܢܗ ܕܚܠܝܗ ܘܡܬܠܒܢ ܠܨܠܝܒܐ Messias mendax, in manus Abortivorum lapsurus, mendacii accusatus desertusque ab ejus cultoribus, in crucem agetur.

ܣܥܪ (Syr. ܣܥܪ) inspexit, visitavit. Aph. despexit, dereliquit. Etpe. curatus, visitatus fuit. I. 262. 6. ܣܥܪܬ ܘܒܥܝܬ ܒܒܪܝܬܗܘܢ inspiciens inquisivi in illas *creaturas*. I. 302. 9. ܘܠܐ ܐܣܥܪܬ ܠܐܘܪܚܐ meumque in iter inspexi. I. 302. 19. ܠܐܘܪܚܐ ܣܥܪ ܘܥܠ ܠܡܝܐ ܐܘܟܡܐ in iter inspiciens i. e. moliens gradum, aquam nigram ingressus est. II. 144. 12. ܕܠܐ ܡܬܣܥܪܝܢ ܘܡܬܣܥܪܝܢ qui non curati & visitati.

ܣܥܘܪܐ pro ܣܥܘܪܐ inspector. II. 90. 6. ܟܠ ܣܥܘܪܐ ܚܟܝܡܐ ܘܫܗܪܐ quicumque inspector prudens & vigil.

ܣܘܪܐ *pro* ܣܘܪܐ mos, conditio. III. 90. 4. ܐܢܫܐ ܦܪܚܢ ܒܚܕܕܐ ܘܡܬܒܥܝܢ ܣܘܪܐ ܘܕܡܘܬܐ ܕܓܒܪܝܗܝܢ advolabunt mulieres certatim, & in sui quæque viri conditionem figuramque circumeuntes *inquirent*.

ܣܳܓ commovit *cibus stomachum.* III. 135. 14. ܐܟܠܝܢ ܗܘܘ ܕܠܐ ܣܳܓܐ edunt, quod non commovet.

ܣܰܟ finivit, terminavit. Etpe. finitus, terminatus fuit. ܠܐܡܬܡܢܝܢܐ ܘܠܐܡܬܚܫܒܢܐ ܡܣܬܰܟܝܳܢ non numero, non supputatione definiendus.

ܣܳܟܐ finis, terminus ܣܝܳܟܘܬܐ limitatio.

ܣܳܡ posuit, constituit. Etpe. constitutus fuit. Aph. præfecit I. 37. 12. ܐܘ ܢܚܙܘܢ ܥܪܛܠܝܐ ܐܣܝܡܘ ܠܗ ܒܨܘܪܗ ܠܒܘܫܐ si quem nudum videritis, collo illius vestem imponite. I. 290. 21. ܐܝܕ ܐܒܘܗܝ ܥܠܘܗܝ ܐܬܬܣܝܡܬ manus patris ei imposita fuit.

ܦܚܡ positus *juxta*, comparatus. I. 4. 3. ܕܨܘܪܬܗ ܠܐܡܬܦܚܡܢܘܬܗ sua forma incomparabilis. I. 4. 4. ܢܗܪ ܢܘܗܪܗ ܕܠܐܡܬܦܚܡܢܘܬܗ lucet ejus lux, quæ incomparabilis.

ܣܘܡܟܬܐ vestis. III. 300. 5. ܡܛܠܬܝ ܣܘܡܟܝܗܘܢ ܣܪܝܩܐ mea caussâ eorum vestes dilaceratæ.

ܣܘܣ Etpe. exsultavit. III. 298. 3. ܐܝܟ ܡܬܣܘܣܢܐ ܣܘܣܝܐ ܡܢ ܒܝܫܬܐ ut exsultantes equi a malis discedet.

ܣܘܣܝܐ Pl. ܣܘܣܘܬܐ s. ܣܘܣܘܬܐ equus. III. 82. 19. *Ubi vero respondens vocabulo* ܠܣܘܣܘܬܐ *Latinum* equis *incaute omissum fuit.* ܣܳܣܐ caries, tinea. I. 10. 11. ܠܐ ܢܦܠ ܣܳܣܐ ܡܚܒܠܐ ܒܟܣܝܘܬܗ tinea corruptrix non cadit in ejus tegmen.

ܣܳܦ consumtus est, defecit. I. 42. 6. ܟܠܗ ܥܠܡܐ ܣܳܝܦ ܣܳܝܦ totus mundus peribit. I. 44. 15. ܣܳܝܦ ܣܳܝܦ penitus

ܣܘܪ (Ar. سدر) Erpa. attonitus fuit. III. 146. 10. ܣܘܪ ܢܦܫܗ ܘܐܬܚܙܝ ܕܢܦܩܬ ܠܗ ܟܕ ܚܙܬ ܘܐܬܦܢܝܬ ܠܒܣܬܪܗ ܘܐܬܬܒܪܬ ܟܕ ܣܘܪܬ retrospiciens & attonitus ægre tulit, quod hoc *corpus* relinqueret, ad hoc non reversurus.

ܣܘܪܐ instructus, peritus. ܡܣܘܪܢܐ instruens. ܣܘܪܬܐ claustrum, cancelli.

ܣܗܕ testatus, obtestatus est. Pa. Aph. testes adhibuit. I. 28. 1. ܣܗܕܘܬܐ ܕܓܠܐ ܠܐ ܬܦܩܘܢ testimonium mendacii ne proferatis. I. 28. 3. ܣܗܕܐ ܐܢܬܘܢ ܩܪܘ ܕܢܬܠܘܢ ܣܗܕܘܬܐ *vos* citetis testes, qui testimonium veritatis tribuant.

ܣܗܕܘܬܐ testimonium.

ܣܗܪܐ *etr.* ܣܝܢܐ, *item* ܣܝܢ luna. I. 54. 4. I. 98. 1. II 98. 16. Vide Onomast.

ܣܘܐ desideravit, concupivit, optavit.

ܣܘܐܐ (Ch. סיואה Sivæum *vestimentum, a loco dictum, ubi nigris semper utebantur vestibus*) niger. ܐܝܟ ܕܗܠܝܢ ܡܝܐ ܣܘܐܐ ܗܢܘܢ ܩܪܝܢ ܣܘܐܐ quia hæc aqua nigra, ea Sivæa *dicta est*.

ܣܒ consenuit. I. 16. 8. ܠܐ ܣܐܒܝܢ ܘܠܐ ܡܬܡܟܟ ܚܝܠܗܘܢ non senescunt, neque robur eorum minuitur. I. 16. 12. ܣܒܐ ܕܣܐܒ grandævus senescens.

ܣܒܐ senex. ܣܒܬܐ vetula. I. 112. 13. ܣܒܐ ܘܣܒܬܐ ܡܢ ܒܬܝܗܘܢ ܢܣܚܘܒ abstrahet senes & vetulas a suis ædibus. ܣܝܒܘܬܐ senectus.

ܦܪܟܐ Chal. polus, sella, orbis. I. 20. 15. ܐܪܩܥܗܘܢ ܠܐ ܦܪܟܐ ܐܪܩܥܐ ܘܐܪܩܝܥܐ ܕܓܠܓܠܝܗܘܢ (*lege pro* ܘܐܪܩܝܥܐ ܕܓܠܓܠܝܗܘܢ) ܠܐ ܐܬܪܟܒ eorum nec terra polo insidet, nec firmamentum rotis versatur. ܐܙܝܥ ܠܦܪܟܐ ܕܐܪܥܐ commovit polum (*rectius translato* sellam) terræ. II. 24. 2. ܦܪܟܐ ܘܦܪܚܢܐ ܕܐܪܥܐ ܠܐ ܡܠܦܢܝ ܕܟܒܫܐ ܐܝܟܢܐ ܦܪܟܐ ܘܦܪܚܢܝܗܘܢ ܐܝܟܢܐ ܢܘܪܐ ܚܝܐ *doce me*, quomodo poli iique alares (*ita jam reddo* δυνάμεις *hæc* ܦܪܟܐ ܘܦܪܚܢܐ) terræ subacti fuerint, & qua ratione ignis vivus aquæ polis interstrepat. II. 50. 12. ܦܪܟܐ ܪܒܐ ܕܐܬܪܗ ܟܘܪܣܝܐ ܥܠ ܓܠܘܣܩܐ ܕܐܪܥܐ ܡܬܩܢ orbis amplus suæ regionis est thronus, super placenta telluris structus. *Qui sensus his subest?*

ܦܪܡ laceravit, discidit. III. 142. 20. ܡܫܠܚܝܢ ܠܟܘܬܝܢܝ ܘܡܦܪܡܝܢ ܠܗ detrahentes meam vestem, eamque discindentes. III. 300. 5. ܠܒܘܫܝܗܘܢ ܦܪܝܡܐ vestes eorum scissæ.

ܦܪܡܐ (Ch. סרקא) rima. II. 86. 6. ܡܫܓܪܝܢ ܠܗܘܢ ܒܚܝܓܐ ܘܒܦܪܡܐ ܕܢܘܪܐ ܪܡܝܢ ܠܗܘܢ inflammant eos tripudio foraminique ignis injiciunt. III. 302. 3. ܟܘܬܝܢܐ ܘܪܕܐ ܕܡܦܪܡܝܢ ܠܟܝ tunica rosea, quam tibi discindunt.

ܦܪܣ (Aram. סדר) ordinavit, composuit, instruxit *mensam*, *animum*, docuit. Ecpe. Pass. I. 248. 6. ܢܦܪܣܘܢܗ ܠܗܢܐ ܥܠܡܐ component hunc mundum. III. 304. 2. ܦܪܘܣܘ ܠܝ ܒܟܢܫܟܘܢ me in vestram societatem adsciscatis. III. 96. 6. ܐܬܦܪܣ ܘܐܫܬܠܡ ܟܬܒܐ ܗܢܐ ܕܩܘܪܒܐ ordinatus & absolutus fuit hic liber liturgicus.

ܛܘܒܘܗܝ ܠܡܢ ܕܒܟ ܣܒܪܐ ܫܪܝܪܐ ܛܘܒܘܗܝ ܠܡܢ ܕܗܘ ܡܣܒܪ beatus, qui ipse in te spem vere habet, beatus, qui aliis spem in te habendam facit, beatusque, qui se continet in tua sapientia. II. 62. 7. ܐܣܬܟܠ ܘܐܦܪܫ ܡ̈ܠܐ ܕܡܪܟ dijudica & discerne verba tui Domini. III. 298. 15. ܡܫܝܢܐ ܐܢܘܢ ܠܢܨܒܬܝ ܠܪܘܪ̈ܒܢܐ valedicens meis plantis, eas Magnatibus commendavi.

ܣܒܪܐ, ܣܒܪܐ spes, sustentatio. III. 304. 15. ܢܛܪܬ ܒܛܝܒܘܬܐ ܡܛܠ ܣܒܪܐ ܕܐܘܠܨܢܐ observans fui benefice *mulierum* afflictarum sustentationis ergo. ܣܒܪܐ id. ܣܒܪܬܐ annuntiatio III. 128. 14. 130. 20. c. c. ܣܒܪܬܐ ܡܓܠܝܬܐ revelatio. ܣܒܪܬܐ nutrix. ܣܒܝܪܘܬܐ intelligentia, prudentia.

ܣܓܐ 1 copiosus fuit, crevit. 2 Etpe. defecit. 3. Aph. profectus est, incessit. It. auxit. II. 20. 15. ܐܣܓܝ ܠܘܬ ܝܘܪܕܢܢ profectus est ad Jordanum. II. 224. 13. ܐܣܬܓܝ ܡܚܝܠܘܬܗ ܘܠܐ ܚܝܠܐ ܕܢܩܘܡ defecit, nec vim consistendi habuit.

ܣܓܝܐ multus, copiosus. ܣܘܓܐܐ incessus, vivendi ratio. ܣܘܓܐܐ id. ܡܣܓܝܢܘܬܐ iter.

ܣܓܕ incurvavit se, adoravit. ܣܓܕ ܠܗ ܘܣܓܕܗ s. ܣܓܕ ܠܗ ei procubuit s. eum adoravit.

ܣܓܕܬܐ s. ܣܓܕܬܐ adoratio.

ܣܓܝܪܐ torques ܫܛܝܐ ܣܓܝܪܐ ܒܨܘܪܗ ܪܩܕ stultus cum torque in collo saltat.

ܣܕܐ cippus, compes. *Vide* ܣܕ. Et alibi ܦܓܪܐ ܡܢ ܣܕܐ ܘܐܣܘܪܐ ܢܫܬܪܐ corpus liberabitur a compede & vinculo.

secutionis. ܣܘܣܒܩܬܐ scala. I. 104. 8. ܢܥܒܕ ܣܘܣܒܩܬܐ ܘܢܥܒܕ ܣܘܣܒܩܬܐ ܕܡܫܕܪܐ ܡܢ ܐܪܥܐ ܥܕܡܐ ܠܫܡܝܐ ܘܣܠܩܐ ܘܢܚܬܐ faciet scalam, qua missa e terra usque ad cœlum, ascendet & descendet.

ܣܒܠܘܢܬܐ (Ch. ספלונות) dona nuptialia. I. 200. 20.

ܣܒܟܐ frequentia, conjunctio. I. 207. 17. ܢܘܕܥ ܗܘ ܣܒܟܐ ܕܢܣܒ ܐܢܬܬܐ noto hoc facto, ut conjuncte cum mulieribus viveret, id ipsi ostendi, ut uxorem duceret. ܣܒܝܟܘܬܐ densitas, crassities. II. 122. 13. ܟܪܣܐ ܕܐܢܬܬܐ ܠܐ ܪܒܬ ܘܣܒܝܟܘܬܐ ܠܐ ܐܬܩܝܡܬ venter mulieris non crevit, nec crassities ipsi exstitit.

ܣܒܥ Pa. satiavit. I. 30. 11. ܟܠ ܟܦܢܐ ܡܣܒܥ ܗܘܐ esurientem quemvis exsatiaret. I. 164. 2. ܐܝܟ ܕܐܟܠܬ ܘܠܐ ܣܒܥܬ ubi edens non satur fuero.

ܣܒܥܐ satietas. ܣܒܝܥܘܬܐ id.

ܣܒܪ 1 sustinuit, sustentavit, percepit. 2 lætitiam præ se tulit. 3 prædicavit. 4 speravit, Aph. spem fecit. 5 judicavit. 6 nuntiavit. 7 valedixit. II. 24. 16. ܒܢܝ ܡܟܝܟܐ ܕܫܒܩܬ ܠܝܬ ܐܢܫ ܕܡܣܝܒܪ ܠܗܘܢ filios meos humiles, quos reliqui, nemo erit, qui sustineat. III. 206. 5. ܣܒܪܬܗ ܠܛܘܒܬܐ ܕܐܒܝ percepi felicitatem mei patris. I. 222. 9. ܣܒܪܬ ܘܡܓܚܟܬ ferens præ me lætitiam irrisi. I. 164. 4., *ubi eadem verba occurrunt, prius* ܐܣܒܪܬ *incuriose redditum non fuit.* I. 40. 14. ܕܡܣܒܪ ܚܟܡܬܐ qui sapientiam prædicat. I. 22. 12. ܗܘܐ ܟܠܢ ܕܢܣܒܪ ܥܠ ܐܝܕܐ ܣܒܪܐ ܟܠܢ ܗܘܐ

ܣ

ܣܘܣܡܒܪ (Syr. ܣܣܡܒܪܝܘܢ) sisymbricum. I. 202. 3.
(ܣܣܠ) Vide ܣܠ.
ܣܠܣܠ (coll. Ch. סלסל) concinnavit, complanavit.
(ܣܠܒ) Pa. ܣܝܒ polluit. II. 88. 11. ܩܕܝܫܘܬܐ ܡܣܝܒܬܐ sanctitas polluens s. polluta.
(ܣܠܩ) ܡܣܠܩܢܐ ܣܠܩܘܢ.
ܣܚܦ circuivit, se circumvertit. Aph. avertit. ܥܠܥܠܐ ܕܡܣܚܦ turbo se versans.
ܥܠܥܠܐ turbo. III. 92. 10. ܥܠܥܠܐ ܢܩܘܡ ܘܐܒܩܐ ܐܟܣܝ ܥܠ ܬܪܥܐ ܕܒܢܝܢܫܐ turbo surget, pulvisque inde excitatus hominum portas obteget. III. 134. 18. ܐܙܠ ܥܠܥܠܐ ܣܟܠܐ ܘܡܫܓܫܐ ܡܪܝ ܐܢܬ ito, turbo insipiens & perplexe, domine stupide.
ܣܚܦ Etpe. implexus fuit. II. 256. 18. ܢܦܫܬܐ ܕܐܣܬܚܦ ܒܟܐܒܐ ܘܡܘܡܐ animæ, quæ implicatæ fuerint (rectius verso eximentur) doloribus & maculis.
ܣܒܠ bajulavit, patienter tulit, pretium tulit. I. 28. 9. ܟܕ ܢܫܟܚܟܘܢ ܒܝܫܬܐ ܣܒܘܠܘ ubi quid mali vos deprehendet, *patienter* id feratis. II. 146. 9. ܣܒܠܝܢ ܕܥܒܕܝܗܘܢ ferent pretium suorum operum. ܣܒܠܢ ܒܐܕܢܝܢ tulimus nostris auribus.
ܣܒܠܐ portio. II. 50. 11. ܣܒܠܐ ܣܒܠܐ ܡܣܒܠܝܢ ܠܗ certatim eum portantes. ܡܣܒܠܢܐ tolerans. ܡܣܒܠܢܐ ܪܘܚܐ tolerantes per-

ܢܦܫܐ halitus, anima. ܢܦܫܬܐ Pl. ܢܦܫ̈ܬܐ id.

ܢܫܩ osculatus est. ܢܫܩܐ osculum.

ܢܝܫܢܐ (Pers. نشانه) signum, indicium. II. 72. 10. ܡܢ ܠܒܪ ܡܚܘܝܢ ܢܝܫܢ̈ܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ ܘܡܢ ܠܓܘ ܚܣܝܪܝܢ ܠܓܡܪ qui extrinsecus signa fidelitatis ostendunt, intus vero penitus perditi sunt. ܐܬܘܬܐ ܘܢܝܫܢ̈ܐ ܡܚܘܐ ܒܓܘܗ ܕܪܩܝܥܐ signa & indicia monstrabit in medio firmamento.

ܢܫܪܐ aquila. ܢܬܝܪܐ deciduum. II. 98. 12. ܢܬܝܪ̈ܐ ܕܐܒܕܘ ܘܚܝܘܬܐ ܢܬܝܪ̈ܐ occidua, quæ perierunt, animantia, occiduorumque caro.

ܢܬܠ Ch. נתל dedit. Syr. ܢܬܠ dabit. It. respondit. I. 36. 4. ܐܬܠܟܘܢ ܡܢ ܙܝܘܐ vobis dabo de meo splendore. II. 42. 4. ܠܗܕܐ ܫܘܐܠܐ ܠܐ ܝܕܥ ܕܢܬܠ ܦܬܓܡܐ ad hanc quæstionem respondere non novit.

ܢܬܠ dedit, tradidit. I. 28. 4. ܠܐ ܬܬܠܘܢ ܠܚܝܠܬܢܐ ܡܣܟܢܐ abjectum potenti ne dedatis. I. 248. 18. ܡܢ ܕܡܣܬܟܠ ܠܗܕܐ ܡܐܡܪܐ ܘܠܐ ܢܬܠܝܗ ܠܠܒܐ ܡܗܝܡܢܐ quicumque hanc concionem intellexerit, cordi vero fideli non tradiderit.

ܢܬܪ decidit. I. 12. 12. ܠܐ ܢܬܪܝܢ ܛܪ̈ܦܐ ܕܟܠܝܠܗ non decidunt folia suæ coronæ.

ܢܬܦ (Syr. ܢܬܦ inclinavit) desiliit. ܢܬܦ ܡܢ ܟܘܪܣܝܐ desiliit de throno.

ܢܩܫ fixit, pulsavit, plausit. I. 274. 4. ܗܘܐ ܢܩܝܫ ܣܟܐ ܠܡܫܟܢܐ ܢܩܫ paxillos tentorii, strato solio, fixit. II. 88. 17. ܠܐܠܗܐ ܕܦܘܪܡܐ ܢܩܫܝܢ Deum tabulatum figentes. II. 88. ܢܚܫܐ ܢܩܫܝܢ æs campanum pulsantes.

ܢܩܫܐ Ch. נקישה percussio, נקישות tintinnabulum. ܢܩܝܫܐ percussus, pulsatus. ܙܝܥܝܢ ܢܩܝܫܝܢ ܩܝܡܝܢ ܩܕܡܝ trepidi, perculsi stabant coram me.

ܢܪܓ Mars. I. 54. 5. Vide Onomast.

ܢܪܩܝܣܐ narcissus. I. 202. 5. ܢܪܩܝܣ id. III. 10 9.

ܢܫܐ (נשא) tulit, portavit. I. 290. 4. ܐܢܫܝܢܟ ܗܘܝܢ ܠܟ ܒܪܥܝܢ ܥܒܕܢ ܕܘܟܪܢܟ ܝܘܡܢܐܝܬ ܠܙܘܐ ܕܚܙܘܟ ܘܫܘܒܚܟ ܘܦܢܝ ܦܪܨܘܦܟ te *animo* tulimus, tui mentionem indies fecimus, tuam speciem & claritudinem nobis repræsentavimus, tuaque facies nobis obvia fuit. I. 254. 16. ܥܕܡܐ ܕܢܫܩܠܝܢܟ donec inde te sustulerimus.

ܢܫܐ (נשה) oblitus fuit, Aph. oblivisci fecit. ܠܐ ܬܢܫܝܘܗܝ ܕܦܩܕܟ ܡܪܟ ne obliviscaris illius, quod tuus Dominus tibi præcepit. III. 268. 1. ܡܫܟܪܝܢ ܠܝ ܒܩܠܐ ܕܛܘܥܝܝܐ ܡܫܟܪܝܢ ܡܢ ܐܪܝܟ (lege ܡܢܫܝܢ) imbuunt me voce seductionis, ut mei Domini ex animo obliviscar.

ܢܫܦ flavit. Pa. spirare fecit.

ܢܫܦ Pa. halavit, spiravit. It. odoratus est. I. 24. 11. ܐܐܪ ܕܡܢܫܦ ܠܟܠܗܘܢ aër, qui eis insusurrat. ܐܢܫܐ ܕܡܢܫܦܝܢ ܥܠ ܥܠܡܐ venti, qui mundum perflant.

ܢܨܒܐ , ܢܨܒܐ planta. ܢܨܘܒܐ plantator. ܢܨܘܒܘܬܐ , ܢܨܒܬܐ plantatio. ܢܨܒܬܐ , ܢܨܝܒܘܬܐ stabilitas. ܢܨܘܒ opifex. III. 54. 9. ܐܦܩܕܗ ܠܢܨܘܒ ܐܝܟ ܕܢܬܚܘܡ ܠܝ ܬܚܘܡܐ ܕܢܗܪ̈ܐ jussit opificem fluentium, ut terminum fluentium mihi definiret.

ܢܨܐ contendit, litigavit. I. 286. 5. ܢܘܪܐ ܬܐܟܠܝܢܘܢ ܠܟܡܐ ܕܥܡܟ ܢܨܘ consumet ignis quot tecum contenderint, (*pro quo irrepsit inconsiderate* habitaverint). ܡܨܘܬܐ contentio, lis, discordia.

ܢܨܨ gannivit, pipivit. I. 192. 15. ܢܨܨܗ ܒܗ ܗܓܝܐ ܘܡܬܪܥܝܢܘܬܐ resonat in eo meditatio & ratiocinatio.

ܢܨܪܝܐ Nasaræus. ܢܨܝܪܘܬܐ nasaræismus.

ܢܟܣܐ immolatio, victima.

ܢܩܘܒܬܐ s. ܢܩܘܒܬܐ sexus femininus, femina. I. 24. 9. ܟܠ ܦܘܪܫܐ ܕܟܪܐ ܘܢܩܘܒܬܐ omne genus, masculinum & femininum. I. 140. 14. I. 154. 3. I. 248. 1. ܢܩܘܒܬܐ ܡܢܬܐ hyæna, *epitheton Spiritus Venerei, qui lapsi Buro mater.*

ܢܩܝ Pa. lavavit. I. 128. 19. ܐܫܝܓܘ ܘܢܩܘ lavate, & expurgate.

ܢܩܐ purus fuit. Etpe. ܐܬܢܩܝ purificatus, fuit, absolutus, innocens declaratus est. ܕܝܗܒ ܦܓܪܗ ܠܡܚܘܬܐ ܐܬܢܩܝ ܢܫܬܒܩ ܡܢ ܚܛܗܐ ܘܡܢ ܣܟܠܘܬܐ qui corpus suum cædi obtulerit, peccati delictique cujusque absolvetur.

ܢܩܫ percussit. II. 150. 3. ܢܩܫܝܢ ܐܒܐ ܘܡܫܒܩܝܢ ܒܪܐ percutientes patrem, impunem vero filium dimittentes.

ore ebullit. III. 200. 1. ܢܐܬܐ ܡܪܕܐ ܘܢܦܩܟ ܠܟܘܬ ܓܙܐ ܕܝܠܟ veniemus citatoque gradu te in tuum ærarium educemus.

ܢܦܫ animam duxit. Pa. amplificavit. Etpa. animatus, auctus, amplificatus fuit. Aph. recreavit, amplificavit. I. 50. 19. ܒܗܘܢ ܥܠܡܐ ܡܬܬܥܝܪ ܘܥܠܡܐ ܡܬܢܦܫ excitabitur ab iis mundus mundusque animabitur. I. 200. 3. ܢܢܦܫܝܗ ܠܫܪܒܬܗ amplificemus ejus familiam. I. 172. 10. ܐܢܦܫ ܠܛܘܒܝ ܘܐܦܫܗ ܠܙܝܘܝ cumulavit meam felicitatem, meumque splendorem auxit. ܐܢܦܫܘ ܢܦܫܬܐ recreate animas. ܐܘܪܚܐ ܢܦܝܫܬܐ ܕܠܐ ܣܟܐ via amplissima & infinita.

ܢܦܫ, ܢܦܫܐ anima, res animans, voluntas, persona, *Vicemque Pron. Possess. sustinens* ipse. *Adverb.* ܒܢܦܫ valde. II. 2. 9. ܠܚܝܐ ܒܢܦܫ ܬܬܟܠ ܣܘܓܐܐ Vitæ maxime confidas. ܛܒܘܬܐ ܒܢܦܫ ܣܓܝ ܢܦܫܐ bonitas quam maxime aucta. I. 28. 15. ܐܠܗܐ ܕܡܢ ܢܦܫܗ ܗܘܐ Deus, qui a se ipse fuit.

ܢܦܝܫ multus, nobilis, præstans. ܢܦܝܫܐ id. I. 320. 19. ܢܦܝܫ ܩܠܐ ܒܡܪܘܡܐ ingens sonus in alto.

ܢܨܒ posuit, statuit, erexit, plantavit. I. 200. 3. ܢܨܒܬܐ ܢܨܒܘܗ ܠܐܕܡ plantationem i. e. stirpem plantemus Adamo. *Sæpius vero occurrit hoc scriptum mendose pro* ܢܣܒ, e. q. I. 34. 19. ܗܘܘ (*pro* ܢܣܒܝܢ) ܢܨܒܝܢ ducturi uxorem.

ܢܦܚ flavit, spiravit. I. 328. 10. ܢܳܦܚܳܐ ܢܽܘܪܳܐ ܡܢ ܐܢܦܝܗܘܢ spirat ignis per eorum nares.

ܢܰܦܛܳܐ naphta. II. 14. 16. ܐܝܟ ܕܢܦܛܐ ܘܟܘܦܪܐ in speciem naphtæ & picis.

ܢܦܠ cecidit.

ܢܦܠܳܐ apostata. ܣܛܢܐ ܡܣܬܠܝܢܐ ܢܦܠܐ Satanas apostata exsecrabilis.

ܢܦܨ excussit, se excussit, proripuit, desiliit. II. 28. 16. ܢܦܨ ܠܐܣܟܡܗܘܢ ܘܐܠܒܫܘ ܢܘܪܐ ܚܝܐ excutientes ei *suam speciem* ipsi ignem vivum induerunt. II. 28. 12. ܢܦܨ ܒܗ ܡܐܡܪܐ excusserunt ei conciones. ܒܝܫܐ ܢܦܨܘ ܒܗ mali se in eum proripuerunt. III. 4. 13. ܢܦܨ ܡܢ ܟܘܪܣܝܐ desiliit throno.

ܢܦܩ exiit, efficax fuit. Aph. protulit. Etpa. educatus fuit. II. 154. 19. ܐܬܟܬܫܘ ܟܠܗܘܢ ܕܐܝܟ ܚܟܡܬܗܘܢ ܢܦܩܝܢ ܘܐܢܐ ܡܦܩ ܡܢܗܘܢ contenderunt omnes, se pro sua sapientia efficaces esse; sed ego illis efficacior. II. 104. 18. ܒܡܣܡܢܐ ܘܒܒܣܡܐ ܐܬܦܩܬܘܢ rebus odoriferis & aromaticis educati fuistis.

ܐܦܩܐ eductio, productio. ܐܦܩܬܐ res producta, *ut*, fruges. I. 220. 16. ܐܝܬܝ ܐܦܩܬܐ ܕܟܠܗ attulit quamcumque frugem. ܡܦܩܢܐ exitus. ܡܦܩܢܘܬܐ eductio. ܢܦܘܩܬܐ sordes III. 278. 12. ܢܦܘܩܬܐ ܠܥܠܡܐ ܘܦܓܪܐ ܣܪܝܐ *sordes*, ad clima *mundi* corpusque fœtidum pertinens.

ܢܦܪ ebullivit, citato gradu fugit, festinavit. I. 128. 7. ܕܒܟܪܣܗܘܢ ܡܢ ܦܘܡܗܘܢ ܢܦܪ quod suo ventre concipiunt, id. suo

sione intermissum) pedum, quæ sunt Ordinantium (*appellati mox bi lin.* 3. *Præsules*).

ܣܠܩ ascendit. Aph. tulit, attulit, extulit, ad finem perduxit, eduxit, educavit. I. 30. 20. [illegible] ascendamus, visuri. I. 46. 17. [illegible] assumentes sibi corpora. III. 184. 5. [illegible] extulit i. e. ostentavit se Deum. III. 190. 18. [illegible] se Nasaræos venditarunt. I. 176. 13. [illegible] proposuit ipsi noscenda nomina secreta. I. 162. 7. [illegible] fecit sibi nomen vanum. I. 228. 17. [illegible] rogans sibi ab eis misericordiam ad finem *suum rogatum* non perducit i. e. non impetrat. II. 258. 8. [illegible] educite i. e. tuemini animam vestram a doloribus. I. 294. 11. [illegible] educavit eum mater, ut gigans fieret. [illegible] me extulit i. e. cognominavit Javar.

[illegible] oratio, *habita ex loco superiori.* [illegible] habere conciones & orationes. [illegible] ascensus. II. 202. 4. [illegible] non locus ascensui, quo exiret.

ܦܣܩ Aram. secuit. Etpa. sectus fuit. [illegible] Semir Zivo, qui ex Sam sectus i. e. ortus fuerat. [illegible] tabellio. III. 84. 19. [illegible] tabellio & scriba.

quamdiu nobis ludificaris. I. 158. 15. ܢܟܣܬܗܝ ܠܟܝܢܗ ܘܟܒܫܬܗܝ ܠܠܒܗ præstrinxi ejus oculos, ejusque cor depressi.

ܢܣܒܐ portio *operæ.* III. 314. 8. ܗܘ ܢܣܒܐ ܗܢܐ ܐܣܦܩܬܗ ܒܚܝܐ portio hæc rata, subsidio per Vitam futura.

ܢܣܐ (נסה) Pa. tentavit, expertus est. I. 150. 2. ܡܢܣܐ ܚܝܠܗ ܒܒܝܫܘܬܐ ܕܡܬܚܫܒ experiens vim suam per malitiam, quam moliebatur. ܢܣܝܢܐ tentatio.

ܢܣܚ (H. נסח transtulit. Ch. נוסחא exemplar, transscriptum) descripsit. III. 106. 13. ܣܕܪܐ ܩܕܡܝܬܐ ܘܟܬܝܒܬܐ ܒܐܝܕܐ ܕܡܢ ܐܒܗܬܢ ܘܪܘܪܒܢ ܢܣܝܚܐ sidræ antiquæ & manu scriptæ, eæque a nostris patribus & majoribus descriptæ.

ܢܣܟ effudit, abluit, libavit. I. 68. 6. ܗܘ ܡܝܐ ܢܣܒܘ ܢܣܟܘ ܢܦܫܟܘܢ sumta aquâ, vosmetipsi abluite.

ܢܣܟܐ libamen. ܢܣܟܐ excitantia, *ut acetum in mari.* I. 156. 20. ܠܬܪܥܣܪ ܢܣܟܐ ܕܟܘܟܒܐ ܢܣܒ ܘܥܠ ܡܢ ܐܬܪ ܚܫܘܟܐ ܠܡܬܐ ܠܡܝܐ ܐܘܟܡܐ collegit Duodecim Stellarium excitantia, sublatoque pulvere ex loco caliginis, ascendit, absorpturus aquam nigram. ܢܣܟܐ (Syr. ܢܣܝܟܐ fusus, solidus) res fusa, solida, ponderosa. ܡܢ ܝܩܪܗ ܘܡܬܩܠܗ ܕܢܣܟܐ ܐܬܦܠܓܬ ܐܪܥܐ ܕܢܚܫܐ præ illius gravitate & pondere acta fuit rima in terra ærea. ܢܣܟܐ (ex ܢܣܟ ordinavit, inaugu-ravit) ordinator, præsul. III. 274. 2. ܡܢܫܩ ܡܣܐܢܐ ܕܢܣܟܐ ܪܘܪܒܐ osculans calceamenta (*nomen id in ver-*

ܢܘܚܐ , ܢܘܚܬܐ ܡܢܘܚܬܐ planctus. I. 98. 13. ܡܢܘܚܬܐ ܘܣܦܕܐ planctus & fletus. ܢܘܚܬܐ planctus. III. 164. 3. c. c. ܐܠܝܐ ܘܡܪܢܚܬܐ lamenta & luctus.

ܢܡܘܣܐ lex.

ܢܢܥܐ menta, *quae, teste Cicerone, mentem ferit.* I. 208. 3. ܢܩܝܦܐ ܒܡܚܫܒܬܗܘܢ ܘܐܡܪܝܢ ܢܩܘܡ ܢܚܦܘܪ ܓܘܡܐ ܘܢܪܡܐ ܒܗ ܢܢܥܐ astute cogitantes dicebant: surgentes paremus fossam, mentamque in eam conjiciamus.

ܢܣܝܣ (ܢܣܝܣ) conturbatus, afflictus. It. tumens. II. 184. 5. ܒܐܝܕܐ ܫܘܚܠܦܐ ܚܕܝܢ ܐܚܪܢܐ ܘܐܚܪܢܐ ܢܣܝܣܝܢ qua *vicissitudine* alii laeti, alii tristes fiunt. II. 192. 12. ܝܘܡܐ ܡܬܐܒܠܝܢ ܗܢܘܢ ܕܢܦܫܗܘܢ ܢܣܝܣܐ ܛܒ indies lamentantur, quorum animus aegerrime affectus est. I. 320. 10. ܥܘܡܩܐ ܕܝܡܐ ܘܢܣܝܣܘܬܐ ܕܝܡܐ profunditates maris tumoresque maris. I. 260. 12. ܡܝܐ ܐܘܟܡܐ ܢܣܝܣܐ ܘܪܦܝܐ aquae nigrae, conturbatae, & reverberantes. ܦܓܪܐ ܢܣܝܣܐ ܘܡܬܬܙܝܥܢܐ corpus infirmum & vacillans. ܢܣܝܣܘܬܐ infirmitas.

ܢܣܐ (נשׂא) sustulit, sumsit. I. 26. 13. ܗܘ ܡܝܐ ܢܣܒܘ ܢܕܟܘܢ ܐܢܘܢ sumta aquâ, vos ea purificate.

ܢܫܐ cepit. it. illusit, fefellit, praestrinxit. Etpe. sumtus fuit. ܠܐ ܬܫܩܠܘܢ ܪܒܝܬܐ ܡܢܗܘܢ ne usuram ab eis accipiatis. I. 44. 17. ܡܢܫܝܢ ܠܗܘܢ ܠܐ ܬܡܙܚܘܢ ܘܠܐ ܬܒܙܚܘܢ ludificantes (*rectius reddito* observantes) eis ne irrideatis. *Similiter* Jer. 37. 9. אל תשאו נפשותיכם ne vobis ludificemini. *Atque* Joh. 10. 24. ἕως πότε τὴν ψυχὴν ἡμῶν αἴρεις;

ܢܟܠܐ fraus, perfidia. ܢܟܠܐ fraudulentus, astutus, ܢܦܫܐ ܢܟܠܬܐ fraudulenta *anima* III. 290. 14.

ܢܟܣ mactavit, immolavit. Etpa. mactatus fuit. I. 12. 10. ܕܠܐ ܢܟܣܝܢ ܕܒܚܬܐ non mactantes victimam. I. 34. 16. ܒܦܪܙܠܐ ܢܟܣܘ ferro mactate. II. 272. 2. ܘܠܐ ܡܢ ܡܕܡ ܕܠܫܒܥܐ ܡܬܢܟܣ ܐܟܠܘ nec ex eo, quod Septem Stellaribus immolatum fuit, ederunt.

ܢܟܣܐ mactator, lanius. ܢܟܣܬܐ victima, hostia. ܢܟܣܘܬܐ mactatio. ܒܝܬ ܢܟܣܐ prætorium. ܪܒ ܢܟܣܐ prætor.

ܢܟܪ Pa. alienavit. Etpe. se alienavit. I. 36. 11. ܐܬܢܟܪܘ ܡܢ ܡܪܘܕܐ abalienate vos a tyrannis. II. 118. 10. ܕܢܢܟܪܘܢ ܢܦܫܗܘܢ ܡܢ ܥܠܡܐ qui abalienarent eorum animam a mundo. III. 160. 9. ܡܢܟܪܐ ܪܥܝܢܗ mens ejus alienata.

ܢܘܟܪܝܐ alienus, externus, novissimus. II. 126. 6. ܓܒܪܐ ܢܘܟܪܝܐ ܕܡܠܬܗ ܢܘܟܪܝܬܐ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܕܢܘܟܪܝܢ ܡܢ ܥܠܡܐ Vir Novissimus; cujus sermo novissimus eorum, quæ novissima sunt mundi.

ܢܟܪܝܐ (Syr. ܢܘܟܪܝܐ) vagi, peregrini. II. 92. 2. ܢܟܪܝܐ ܪܥܘܬܐ ܕܒܝܪܩܐ ܐܟܠܝܢ vagi pastores, qui viriditate herbescente vescuntur. ܡܢܟܪܐ notus.

ܢܡܫ (Syr. ܢܘܫ commotus, conturbatus fuit *animo*) planxit. II. 58. 9. ܠܝ ܡܢܡܫܝܢ ܘܒܟܝܢ mihi plangentes & illacrimantes.

ܢܛܠ grave fuit *onus*. *Etpe.* graviter tulit. I. 178. 3. ܐܬܢܛܠ ܒܠܒܗ graviter tulit corde. *Ita melius, quam ut verti,* animo elatus; *quamvis hæc versio nec vocis potestati, nec orationis contextui incongrua sit.*

(ܢܛܦ) III. 136. 4. ܡܫܚܐ ܢܿܛܦ ܡܢ ܟܠܝܠܗܝܢ oleum stillans de earum corona. ܢܛܘܦܐ stillans, vacillans. ܦܓܪܐ ܟܪܝܗܐ ܘܢܛܘܦܐ corpus infirmum & vacillans. ܢܛܘܦܬܐ stillans aqua.

ܢܛܪ custodivit, custoditus latuit. Etpa. custoditus fuit, it. custos fuit. III. 286. 2. ܕܢܛܪ ܢܘܗܪܟ ܠܗ quem *mundum* tuus splendor latebit. I. 118. 10. ܢܛܘܪܐ ܕܙܕܝܩܐ ܡܢܛܪܢܘܬܟ ܬܗܘܐ ܢܛܘܪܬܐ ܠܢ custos justorum, tua vigil cura nobis sit custodiæ.

ܢܛܝܪܐ sui retinens. I. 4. 20. ܗܘ ܢܛܝܪ ܒܚܟܡܬܗ ܘܟܣܝܐ ܘܠܐ ܡܬܓܠܝܢܐ ille retinens suæ sapientiæ, suique obtegens, nec sui manifestus. ܢܛܘܪܐ custos, servator, observator. ܢܛܘܪ ܫܒܝܐ custos captivorum. ܡܛܪܬܐ cnstodia, carcer. ܡܛܪܢܐ custos. ܡܛܪܬܐ custodia, vigilia.

ܢܝܟ Etpe. futuit. I. 270. 16. ܬܐ ܢܬܢܝܟ veni, stupro coëamus. ܢܝܟܐ concubitus.

ܢܟܠ dolose machinatus est, perfide decepit. II. 164. 19. ܡܢܟܠܝܢ ܠܗܝܢ ܘܢܟܠܝܢ decipiunt illas *animas*, iisque fraudem struunt.

ܐܬܢܒܫ II. 200. 11. *transscribe* ܐܬܢܒܗ.

ܢܚܠ fluxit. III. 152. 9. ܢܚܠܐ ܕܢܚܠܝܢ ܡܬܢܒܫܘܢ ܗܘܐ ܘܡܬܡܣܟܢܝܢ alvei fluitantes siccescent ac deficient. ܢܚܠܐ torrens.

ܢܚܪ rhonchum edidit, graviter objurgavit. ܢܚܪ ܚܕ ܒܚܒܪܗ alius alium vehementer objurgabit.

ܢܚܫ divinavit, mussitavit. III. 88. 16. ܢܚܫܠܗ ܠܡܠܟܝ ܡܠܟܐ augur regi regum futurus. III. 88. 18. ܢܚܫܡܠܟ ܠܟ ܠܐܕܢܟ tibi in aurem augur ille futurus. II. 138. 9. ܢܚܫܐ ܛܒܐ augur bonus.

ܢܚܫܐ æs. ܢܚܫܐ faber ærarius.

ܢܚܬ descendit, demisit. Aph. dejecit. II. 182. 4. ܐܢܚܬܬ ܥܝܢܝ ܘܐܪܝܡܬ ܓܒܝܢܝ demisi oculos, supercilia vero sustuli. I. 216. 19. ܓܚܢ ܪܘܚܐ ܡܟܝܟܐ ܩܘܡܬܗ procumbens Spiritus staturam suam summissit. I. 284 13. ܐܢܚܬܬ ܠܗ ܪܓܠܝ ܠܬܚܘܡܐ ܘܫܘܪܐ ܕܚܫܘܟܐ demisi meos pedes in confinia murosque caliginis. II. 52. 4. ܠܡܢ ܓܚܢܬ - ܡܢܚܬܬ ܩܘܡܬܟ cui procumbis tuamque staturam summittis?

ܢܓܗ cogn. נוג contristatus fuit. Etpe. id. I. 190. 9. ܐܬܢܓܗ ܒܪܥܝܢܐ mente afflictus fuit. II. 24. 10. II. 24. 10. ܚܙܐ ܦܓܪܗ ܘܐܬܢܓܗ ܒܢܦܫܗ viso suo corpore, afflictus animo fuit. II. 150. 4. ܢܦܫܬܗܘܢ ܡܬܢܓܗܢ animæ eorum affligentur.

ܢܓܗܘܬܐ afflictio, dolor. ܕܕܚܠܬܐ ܘܢܓܗܘܬܐ ܠܝܬ ܒܗ cui pavor & dolor non inest.

quoque accipient (quo autem loco non notavi) ܡܢ ܕܠܠܐ ܟܡܐ ܢܘܪܐ ܡܢ (*lege* ܢܘܠܐ) ܘܢܘܠܐ *Quæ reddita*: a cruciatibus, afflictionibus, astuque postifero.

ܢܘܡܬܐ somnus.

ܢܘܢܐ piscis. It. Signum Zodiaci.

ܢܦܚ Etpe. agitatus, ventilatus fuit. III. 44. 9. ܒܢܘܒܐ ܡܬܢܦܚ ܒܓܘܗ ܘܡܬܢܦܚܐ ܢܘܪܐ fumigans in suo cavo ventilatusque ignis.

ܢܘܪܐ ignis. ܢܘܪܐ speculum. I. 300. 4. ܚܙܝܐ ܒܓܘܗ ܕܗܢܐ ܢܘܪܐ intuens in hoc speculum. I. 276. 16 ܒܓܘܗ ܕܗܢܐ ܥܝܢܐ ܐܝܟ ܢܘܪܐ ܕܢܚܙܐ ܐܦܘܗܝ in medio hoc fonte velut speculo faciem suam quisque intuens.

(ܢܚܬ) ܢܚܬܐ defluxio. ܡܢܚܬܐ descendens. II. 182 2. ܟܘܟܒܐ ܕܪܡܝܢ ܘܡܢܚܬܝܢ stellæ se elevantes & inclinantes. ܟܘܟܒܐ stellæ c. c. ܡܙܠܬܐ (H. מזלות) planetæ. II. 42. 14. ܟܘܟܒܐ ܘܡܙܠܬܐ stellæ & planetæ. It. (coll. Syr. ܡܙܠܬܐ) circuli i. e limbus *fossæ sepulcralis*. III. 148. 16. ܥܝܢܘܗܝ ܡܙܠܬܐ ܕܩܒܪܐ ܚܙܝ sui oculi in limbum fossæ sepulcralis evaserunt.

ܢܫܒ marcuit, squaluit. III. 212. 11. ܡܢܫܒ ܙܝܘܐ ܘܡܬܟܣܐ ܢܗܘܪܐ marcescens splendor, tollenda lux.

ܢܚܐ duxit, deduxit. II. 224. 16. Vide ܡܢܚܝܢܐ. *It. id usurpatum pro* ܢܚ acquievit. ܚܝܐ ܒܛܝܒܘܬܐ ܐܬܢܝܚ Vita bonitate acquievit. Atque inde ܢܝܚܐ quietus, tranquillus. ܪܙܐ ܢܝܚܐ ܩܕܡܝܢ ܡܢ ܪܙܐ ܠܐ ܢܝܚܐ arcana quieta arcanis inquietis antiquiora. III. 2,2 4. ܪܙܐ ܢܝܚܐ opp. ܪܙܐ ܫܓܝܫܐ.

montes, qui immobiles. III. 170. 1¦. 176. 12. ܛܘܪ̈ܐ ܢ ܘܐܬܢܘܚܬ ܢܦܫܗ ܒܟܠܗ ܒܩܘܡܬܗ anima vehementer commota, totaque ejus statura agitata fuit.

ܢܳܚ Pe. Etp. quievit, cessavit. Aph. quiescere, cessare fecit.

ܢܝܚܐ tranquillus, mitis. ܢܝܳܚܐ quies, recreatio. ܢܝܚܘܬܐ tranquillitas, mansvetudo. ܢܘܚܡܐ refocillatio.

ܢܘ̈ܠܐ & ܢܳܘ̈ܠܐ II. 196. 8. (coll. Ar. نول arripuit, abstulit) *reddita*, *illud* Exactoribus, *hoc* (*translatum per errorem ultra* Tympanistris) Apparitoribus. *Quæ vero reddenda*, *alterum* (coll. Syr. ܕܠܐ) Incubis, *alterum* (coll. Ar. نال incessit, commoto capite, corporeque jactato) Saltatoribus s. Histrionibus; *quæ notio huic vocabulo item* I. 200. 19. I. 202. 7. ubi (coll. Aram. נולא) Textores *id versum*, *addenda videtur*. *Sicut etiam* ܥܠܘ̈ܩܐ I. 202. 7, *quod* (coll. H. עלוקה) sanguisugæ, & ܦܪ̈ܙܐ I. 202. 8. *sed* ܦܘܙ̈ܙܐ I. 19¦. 11., *quod* (coll. Syr. ܦܘܙ̈ܙܐ) Tympanistæ *redditum fuit*, *illud* (coll. Ar. عولق) Libidinosi, *hoc* (coll. Ch. פרנית, *cui* Ch. פרנית *significatu congruit*, unde forsitan Gr. Αφροδιτη) Vagabundi s. Meretricantes *reddendum videtur*. *Quippe qui Dæmones*, *sua quisque arte*, *illi & hi* coquinâ, sed *isti* lanienâ, *quemadmodum* Incantatores (ܩܣ̈ܡܐ) pistrinâ *Adamum ejusque familiam illecebris his libidinis in suas partes trahere studuerunt* I. 202. 7. *Hinc lucem*

ܢܗܐ H. lamentatus est. Syr. ingemuit. ܢܳܗܶܐ ܘܡܶܬܟܰܫܰܦ cui ingemis & precaris?

ܢܓܗܐ (*per metath.* i. q. ܢܓܗܐ aurora. III. 164. 8. ܡܰܠܟܳܐ ܕܢܶܦܩܰܬ ܩܕܳܡ ܢܓܗܐ vicis, quæ orta sub auroram. ܢܓܗܐ id. II. 30. 18. ܩܽܘܡ ܦܘܚ ܒܥܶܓܠ ܡܢ ܢܓܗܐ surge festinanter, & prima luce. Cfr. II. 32. 2.

ܢܗܛ Etpa. subsultavit, strepitavit. I. 154. 13. ܐܶܬܢܰܗܰܛ ܒܡܰܘܬܒܶܗ strepitans in sua sede. I. 178. 12. ܐܶܬܢܰܗܰܛ ܟܰܕ ܙܳܥܝܳܢ ܓܰܪܡܶܐ subsultavit, motis ejus ossibus. II. 200. 11. ܐܶܬܢܰܗܰܛ ܟܚܰܝܠܶܗ (*lege* ܐܶܬܢܰܗܰܛ) commotus pro viribus strepuit.

ܢܗܡ rugiit, fremuit. Aph. rugire fecit I. 160. 19. ܢܳܗܡܳܐ ܘܡܝܰܠܠܳܐ rugiens & & ululans. I. 170. 17. ܐܰܢܗܡܬܶܗ ܢܶܗܡܬܳܐ ܢܶܫܝܳܐ ܘܰܐܒܟܺܝܬܶܗ feci, ut gemitum mulicbrem ederet, & fleret. ܢܶܗܡܬܳܐ gemitus.

ܢܗܪ luxit. It. memor fuit. Etpa. illuminatus fuit. II. 110. 8. ܕܢܶܚܕܶܐ ܕܢܗܝܪ ܗܘܳܐ ܒܚܶܙܘܳܢܗ ܕܰܚܙܺܝܬ ܗܘܳܐ ut gauderet, illius, quod videram, probe memor. III. 164. 6. ܢܗܝܪ ܩܳܠܳܐ ܐܚܪܳܝܳܐ memor fuit vocis novissimæ. II. 110. 9. ܚܕܺܝ ܒܪܶܥܝܳܢܳܟ ܘܢܗܺܝܪ ܠܳܟ ܗܳܝ ܕܰܚܙܺܝܬ gaude tuo animo, illiusque, quod vidi, memento ܡܢܰܗܰܪ illuminatus.

ܢܘܗܪܐ lux. ܢܗܪܐ flumen. ܢܗܝܪ , ܢܰܗܺܝܪܳܐ lucidus. ܡܰܢܗܪܳܢܳܐ illuminans. ܡܢܰܗܪܳܢܺܝܬܳܐ F. ܡܢܰܗܪܳܢܽܘܬܳܐ illuminator.

ܢܘܕ motus, agitatus est. I. 64. 5. ܐܶܡܶܗ ܢܳܕܳܐ ܘܡܶܬܬܙܝܥܳܐ illius mater commovens se & agitans. III. 124. 4. ܕܐܶܬܢܝܕ ܢܘܕܐ

ܪܓܙ celeriter recessit, aufugit. Etpa. commotus fuit. Aph. commovit, dimovit. ܪܘܚܐ ܐܬܪܓܙ ܡܢ ܟܘܪܣܝܐ Spiritus se proripuit de throno. III. 176. 21. ܗܛܐ ܐܘܪܚܐ ܘܣܩ ܥܪܩ curre, pertinge, recede, ascende. ܐܪܓܙܗ ܡܢ ܕܘܟܬܐ dimovit eum e loco. ܛܘܪܐ ܕܠܐ ܡܬܪܓܙ ܡܢ ܥܠܥܠܐ mons, quem non commovet aëris tempestas. I. 160. 16. ܡܫܘܪܢܐ ܘܡܬܪܓܙܢܐ ܐܪܓܙܗ ܠܡܥܡܪܗ subsiliens & subsultans commovit suum habitaculum.

ܪܓܝܙ abominabilis. c. c. ܛܢܦܐ fœdus.

ܪܕܕ 1 (cogn. נדד) commovit, fugit. 2 (cogn. ܪܣܣ madvit, rore adspersus fuit) dispersit. ܐܪܕܕ ܠܛܘܪܐ fugiam in montem. ܪܬܝܢ ܐܝܟ ܐܝܠܐ ܛܘܪܐ ܡܪܕܕܐ saliunt ut cervi montes commoti. ܛܘܪܐ ܠܡܢܐ ܐܬܪܕܕܬܘܢ ܘܪܩܕܬܘܢ montes, cur commoti fuistis & saltastis. ܪܕܕܗ ܡܢ ܗܢܐ ܡܫܚܐ quem conspersit hoc oleo. *Sic etiam* Ch. וארי מניח על מרבחא & adspersit de eo super altare.

ܪܕܦ sponte egit. III. 172. 6. 180. 16. 181. 21. ܐܪܕܦ ܣܩ sponte sursum concende. *Vera autem h. l. ut* III. 174. 16. *lectio* ܐܪܕ recede s. nigra. *Corruptoque, quæ similitudo inter* ܕ & ܪ *Nas. intercedit, ansam præbuit.*

ܢܕܪ vovit. III. 304. 7. (*lege pro* ܢܕܪܐ) ܐܣܓܝܘ ܚܣܡܐ ܢܟܦܐ ܚܘܬܟܝ ܢܘܕܪܐ ܡܬܡܢܟܝ ܕܠܥܝܪܐ ܐܢܝ tuæ sorores propagarunt honestatem, bonis cum votis, pro ipsarum præsidio susceptis.

ܢܓܗ ,ܢܓܗܐ diluculum, crepusculum. I. 188. 10. III. 270. ". ܢܓܗܐ ܘܨܦܪܐ crepuscula matutina & vespertina. ܡܢܓܗܐ (ex ܢܓܗ) illuminans.

ܐܬܢܓܗ Etpa. ܐܬܢܓܗ se extulit, eminuit. III. 72. 17. ܐܬܢܓܗ ܫܘܟܗ ܡܢ ܡܝܐ eminebat ejus ramus aquâ.

ܢܓܕ *pr.* dolavit, asciavit, *met.* Pa. ܢܓܕ traxit, protraxit, verberavit. Etpa. tractus, verberatus fuit, It, patienter tulit, longanimis, longævus fuit. III. 158. 3. ܢܓܝܪ ܘܡܢܓܕܐ ܐܒܠܐ contrahens colligensque luctum. II. 4. 16. ܘܟܕ ܢܢܓܕܘܢ ܐܢܝܢ ܠܐ ܡܬܡܚܠܢ illæ *animæ*, utcumque eas verberaverint, non languescent. III. 176. 11. ܒܦܪܓܠܐ ܕܢܘܪܐ ܡܢܓܕ ܠܗܘܢ flagro ignis eos cædens. ܒܦܪܓܠܐ ܐܬܢܓܕ flagris cæsus fuit. I. 136. 18. ܘܗܢܘܢ ܢܓܝܪܝ ܥܠܡܐ ܘܪܘܪܒܝ ܥܠܡܐ ܢܓܝܪܝܢ ܥܠܡܗܘܢ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ longævi ævoque grandes ævum suum in perpetuum ii producturi sunt. II. 316. 2. ܥܠ ܐܓܪܐ ܘܦܪܣܐ ܢܓܝܪܐ ܘܡܫܡܠܝܐ data mercede stipeque longe probati & perfecti. III. 274. 8. ܘܢܓܝܪ ܪܘܚܐ religiosus & patiens.

ܢܓܪܐ (Syr. ܢܘܓܪܐ) longitudo, proceritas. ܢܓܝܪ ܪܘܚܐ longanimis. It. longævitas. III. 82. 9. ܠܐ ܬܒܥܐ ܢܓܝܪܘܬܗ ܕܥܠܡܐ de longævitate mundi ne quæras. ܢܓܪܐ faber *pec.* lignarius. I. 10. 19. ܢܓܪܐ ܕܦܓܪܐ fabricatores corporum. ܡܢܓܪܐ langævus. ܡܢܓܪܘܬܐ longævitas. ܡܢܓܕܬܐ ictus. II. 280. 5. ܢܣܩ ܟܕ ܢܣܒ ܫܬܝܢ ܡܢܓܕܬܐ ascendet, acceptis sexaginta unoque ictibus.

ܢܓܒ exaruit, in siccum evasit, prodiit. I. 260. 12. ܐܡܐ ܕܚܫܘܟܐ ܕܢܓܒܬ ܡܢ ܡܝܐ ܐܘܟܡܐ mater caliginis, quæ ex aqua nigra exaruerat. I. 296. 5. ܥܕܡܐ ܕܢܓܒ ܡܢ ܩܡܛܐ ܡܝܐ ܫܚܘܡܐ donec, quæ in rima erat, aqua nigra exaruit. I. 302. 10. ܐܝܟ ܡܢ ܡܝܐ ܫܚܘܡܐ ܢܓܒ Ut ex aqua nigra in sicco constitutus est.

ܢܓܝܒ exsiccatus. I. 268. 14. ܡܥܝܢܐ ܕܡܢܗ ܢܓܝܒܝܢ ܗܘܘ fons, unde exsiccati erant.

ܢܓܒܐ germen, virgultum. II. 27?. 6. ܢܓܒܐ ܕܢܓܒܐ ܡܢ ܕܪܐ ܒܬܪܝܐ germina, ex generatione postrema originem nacta. I 256. 2. ܢܓܒܐ ܟܣܝܐ germina i. e. h. l. res secretæ. III. 274. 7. ܢܓܒܐ ܛܒܐ surculus bonus. II. 272. 5. ܕܠܐ ܢܓܒܐ ܬܬܚܙܘܢ ܗܘܝܬܘܢ ne nati ex eadem stirpe videamini.

ܢܓܕ H. indicavit. Aram. traxit, protraxit, se subtraxit, cædit, flagellavit. It. Ch. ingemuit. I. 24. 16. ܐܪܝܡ ܫܡܝܐ ܘܢܓܕܗ evexit cœlum, idque protraxit. ܒܝܘܡܐ ܕܢܓܕ ܡܢ ܬܒܝܠ ܘܫܥܬܐ ܕܐܬܟܣܝ ܡܢ ܥܠܡܐ quo die se subducit orbi, & qua hora se obtegit mundo. ܪܘܚܐ ܝܬܒܐ ܘܢܓܕܐ Spiritus sedebat lamentans & ingemens III 221. 17. ܢܓܕܐ ܘܥܦܪܐ ܒܪܫܝܗܘܢ ܫܕܘ plangentes pulverem in caput miserunt. ܢܓܕܐ ductus II 176. 1. ܢܓܘܕ ܢܓܕܐ ܕܡܝܐ ܚܝܐ deriva ductum aquæ vivæ.

ܐܢܓܝܕ dux. II. 266. 20. ܐܢܓܝܕ ܟܐܢܘܬܐ dux justitiæ. ܢܓܕܐ extractio. It. flagellatio, verberatio. ܐܢܓܪܬܐ (Ch. אגרתא) narratio. ܐܢܓܪܬܐ ܝܘܠܦܢܐ ܘܙܕܝܩܘܬܐ narratio, doctrina, & justificatio.

(Ch. נבג) scaturivit, erupit.

ܡܒܘܥܐ scaturigo, eructatio, eloquium. III. 170. 20. III. 174. 14. ܡܒܘܥܝ ܢܗܘܪܐ ܕܪܒܐ origines summæ lucis. ܩܝܡ ܚܝܐ ܢܦܫܗ ܒܝܗ ܡܒܘܥܝ ܕܡܝܐ constituit se Vita in scaturigine aquæ. ܒܕܡܘ ܕܒܥܬܐ ܘܡܒܘܥܐ ܕܡܠܠܗ more suæ indagationis & elocutionis.

ܐܡܒܘܥܬܐ orcus. I. 176. 18. ܠܐܡܪܬܠܗ ܥܠ ܐܡܒܘܥܬܐ nihil ei dixit de orco.

(ܢܒܥ Syr. horruit, commotus, turbatus fuit) ܢܒܥܬܐ (pro ܢܒܥܘܬܐ) horror, commotio.

ܢܒܐ (Sam. נבא) sors. ܢܒܐ ܕܡܒܘܥܝܬܐ sors sceturiginis; ܢܒܐ ܕܒܥܬܐ sors indagationis.

ܢܒܥ ebullivit, progerminavit. I. 258. 16. ܐܝܟ ܕܝܘܪܐ ܕܒܥܝܢ ܘܢܒܥܝܢ ut ollæ turgentes & ebullientes.

ܢܒܥܬܐ origo, scatebra. ܢܒܥܬܐ naphta. II. 198. 3. ܢܒܥܬܐ ܘܩܝܪܐ naphta & pix.

(ܢܒܠ) ܡܒܘܠܐ (H. מבול) diluvium. Vide ܛܘܦܢܐ.

(ܢܒܠ) ܡܒܘܥܬܐ origo, scaturigo. III. 172. 4. III. 174. 11. ܡܒܘܥܬܐ ܢܗܘܪܐ ܕܪܒܐ origines summæ lucis.

(ܢܒܪ) lucerna. It. ardor. ܡܢܒܪܬܐ ܢܗܪܐ ܕܡܢܗܪܐ ܘܓܒܝܬܐ ܐܙܠܐ ܩܕܡܝܟܘܢ ܘܡܕܒܪܐ ܠܟܘܢ ܡܢ ܒܣܬܪ ܡܐܙܢܝ ܕܟܘܫܛܐ lucerna illuminans & selecta vos antecedet, vosque pone bilances *justitiæ* deducet. III. 74. 13. ܚܙܝܬܗ ܠܝܡܐ ܕܠܐ ܪܒܐ ܘܠܐ ܫܓܝܫ ܘܠܐ ܡܢܒܪܬܐ vidit mare non magnum, nec turbatum aut ardens.

des firmiter subsistentes (*ita propius reddito* pertingentes ad) super locis exitii infimis III. 174. 14. ܢܡܐ ܣܡܝܟܐ ܒܫܒܝܠܐ ܕܒܪܝܫܗ ܣܡܝܟܐ ܘܟܢ ܪܓܠܐ ܠܫܝܘܠ ܥܡܝܩܐ illius ut caput sublime (*melius verso* candore) eminens, sic pedes ipsi orco firme insistentes. III. 290. 9. ܡܣܐܢܐ ܕܫܘܒܚܐ ܕܣܡܟܬ ܠܪܓܠܝ calceos splendoris, quos meis pedibus composui. III. 145. 3. ܣܡܟܐ ܕܠܐ ܡܬܬܙܝܥ ܣܡܟܐ ܐܝܟ ܡܣܡܟܢܘܬܐ ܣܡܟܐ ܕܦܪܙܠܐ *ad verbum:* præsidentes conflationi solidæ armaturæ, polientesque solidum ferrum. II. 182. 5. ܡܣܡܟܐ ܘܡܬܩܢܐ firmatum & stabilitum (*propius translato* directum & edoctum).

ܣܡܟܐ, ܣܡܟܐ lumbus. II. 40, 16. ܣܡܟܐ ܓܘܝܐ lumbus interior, uterus.

ܢ

ܢܐܠܐ (coll. Ch. נאלא) stultitia, insania. I. 180. 13. 182. 15. ܪܗܛܬ ܡܪܝ ܘܠܐ ܡܛܝܬ ܢܐܠܐ ܣܡܟܬܗ ܠܢܦܫܐ *ad verbum:* propere cucurri, mi domine, non perveni, rei stultæ animum addidi.

ܢܐܘܠܐ s. ܢܐܠܐ (coll. نال incessit, capite, corpore commoto, jactato) saltatores s. saltatrices, *qui, quæ Orientalibus* insanientes putantur, it. genus Dæmonum. Vide Onomast.

ܢܒܐ Etp. vaticinatus est. I. 116. 5. ܠܐ ܡܬܢܒܐ ܢܒܝܐ non vaticinabitur propheta.

ܢܒܝܐ propheta. ܢܒܘ Mercurius. I. 54. 4. Vide Onomast.

I. 51. 4. Vide Onomast. ܡܫܝܚܐ unguenta. ܡܫܘܚܬܐ, ܡܫܘܚܬܐ mensuratio. ܡܫܘܚܬܐ mensura. III. 72. 5. ܩܒܘܬܐ ܕܡܫܘܚܬܐ arca quoad mensuram. ܡܫܝܚܐ dimensus, ܨܠܡܐ ܕܡܫܝܚܢܐ imagines dimensæ.

ܡܫܟܐ cutis. III. 84. 2. ܡܫܟܝܗܘܢ ܕܐܢܫܐ ܢܫܠܚܘܢ ܡܠܟܐ ܐܝܟ ܕܝܥܠܐ ܘܦܪܐܐ cutem hominibus, ut capreis & onagris, hi reges detrahent.

ܡܬܐ civitas, oppidum. II. 212. 17. ܒܩܪܝܐ ܘܒܡܬܐ in rure & in urbe. III. 98. 1. ܒܡܬܐ ܪܫܝܬܐ ܘܚܕܪܢܝܬܐ ܒܕܘܟܬܐ ܕܗܘܝܙܐ ܫܡܗ in urbe primaria & circumflua, in loco, cui Havajza *nomen. Sic etiam reddenda eadem verba, in Præf. T. I. Not. I. lin. 7. occurrentia,* ܒܡܬܐ ܕܫܡܝܥܐ ܒܣܘܓܐ ܕܡܝܐ, *quæ incaute aut imperite reddita fuerunt* in urbe, ob aquæ copiam famosa. Cfr. T. III. 96. 9.

ܡܬܚ extendit, protendit, it. Ar. مطح prostravit. II. 198. 13. ܐܝܟ ܕܨܒܐ ܡܬܚ ܩܘܡܬܗ ܘܐܝܟ ܕܨܒܐ ܡܙܥܪ ܢܦܫܗ pro arbitrio suam staturam extendens, & pro arbitrio parvum se reddens. II. 50. 15. ܐܬܪܡܐ ܘܐܣܓܘܕ ܠܗ ܘܐܡܬܚ ܩܘܡܬܝ ܘܐܫܒܚܝܘܗܝ procumbam, eum adorabo, staturamque meam prosternam, atque eum celebrabo.

ܡܬܠ figurate, comparate dixit. II. 162. 17. ܡܡܬܠ ܡܬܠܐ ܐܢܐ ܡܬܠܐ ܥܠ ܢܦܫܝ ܐܬܦܢܝܬ parabolice loquens, parabolam in me ipsum verti.

ܡܬܢ firmus, solidus fuit, stabilis hæsit, substitit. It. concinnavit. II. 50. 13. ܦܘܡܗ ܕܟܐܢܐ ܡܬܝܢ ܥܠ ܐܦܝ ܐܪܥܐ ܠܡܬܢܝܐ

ܡܪܣ attrivit, contudit, agitavit. I. 158. 16. ܡܪ̈ܣܬܘܢ ܠܟܒܕܗ compressi ejus jecur.

ܡܪܥܐ (Ch. מריע) infirmus, ægrotans. II. 300. 2. ܗܘܝܬ ܠܡܪܥܐ ܐܣܝܐ fui ægrotanti medicus.

ܡܫ (coll. משש) palpitavit, contrectavit. It. (coll. ܡܫܚ) perfudit *aqua*. ܡܫܫ ܒܝܢܐ ܘܡܫܫ ܒܢܟ̈ܬܐ discernis mentes, conscientiasque contrectas. III. 18. 19. ܐܡܫܡܫܬܗܘܢ ܒܡܝܐ immiscui hæc aquæ.

ܡܘܫܫܐ contrectatio.

ܡܫܐ, משה H. extraxit, subtraxit. Ch. lavit *manus*. III. 242. 15. ܡܫܫܐ ܐܝܕܝ ܠܡܫܝܚܐ ܣܓܕܬ protendi meas manus, Vitamque adoravi. I. 178. 18. ܐܝܕܐ ܡܫܐ ܒܡܝܐ manum lavit (*propius reddito* extendens) in aqua. II. 30. 19. ܡܫܝ ܐܝܕܟ ܒܩܘܫܬܐ ܘܫܝܓ ܨܒܥܬܟ lava manum tuam in veritate, & ablue digitos tuos. I. 224. 5. ܡܫܝܬܗ ܘܐܛܫܝܬܗ ܟܘܟܒܐ subtraxi & in occulto collocavi illud *sidus*.

ܡܫܘܝܐ lavans. III. 80. 5. ܕܠܝܐ ܕܡܫܘܝܐ Aquarius lavans.

ܐܡܫܘܝܬܐ lavacrum. ܢܬܡܫܘܢ ܒܐܡܫܘܝܬܐ eluent se in lavacris.

ܡܫܚ unxit, inunxit. It. mensuravit, discriminavit. Aph. intinxit. ܡܫܚ ܩܪܢܐ ܕܡܫܚܐ cornu olei unxit. Cfr. II. 92. 14. I. 294. 9. ܡܫܘܚܬܗ ܗܘܬ ܙܪܬܐ ܚܕܐ ܐܘܪܟܗ ܘܙܪܬܐ ܚܕܐ ܦܬܝܗ sumta ejus mensurâ, unius pugilli sua longitudo, unius item pugilli sua latitudo comperta est.

ܡܫܘܚܬܐ unguentum, it. spatium. ܗܕܐ ܗܝ ܡܫܘܚܬܐ ܕܡܫܚ hoc spatium est, quod mensuravit. ܡܫܝܚܐ unctus, Messias.

ܡܪܐ Pl. ܡܪܘܬܐ dominus. ܡܪܬܐ domina. ܡܪܝܐ id. it. debitor.

ܡܪܓܢܝܬܐ, ܡܪܓܢܝܬܐ Pl. ܡܪܓܢܝܬܐ margarita, unnio.

ܡܪܕ ferox fuit, rebellavit. Etpe. adversatus est. III. 146. 18. ܐܪܝܐ ܡܪܝܕܐ ܡܪܝܕܐ leo arrogans, contumax. I. 318. 10. ܡܬܡܪܕܝܢ ܥܠ ܐܠܗܗܘܢ adversantes suo Deo.

ܡܪܝܕܐ rebellis, arrogans. ܡܪܕܐ rebellio. ܡܪܝܕܘܬܐ contumacia. ܡܪܝܕܐܝܬ contumaciter. ܡܪܘܕܐ contumax.

ܡܪܝܪܐ (Ch. מרדע) acutus. II. 198. 1. ܐܝܬ ܕܒܟܘܪܗܘܢ ܘܡܪܝܪܝܢ ܫܢܝܗܘܢ ܚܝܠܬܢܐ ܐܢܘܢ ܒܫܢܝܗܘܢ alii eorum spiris acutis dentibusque valentes.

ܡܪܘܬܐ oculus vaccæ *herba*, c. c. اشنار I. 202. 2, i. e. (coll. اشنغار) *specie herbæ odoriferæ. Quæ vero vox incuriose* III. 10. 8. *non translata fuit.*

ܡܪܚ impudens fuit. III. 278. 16. ܠܝܬ ܡܢ ܕܫܩܠ ܡܟܐܒܐ ܕܫܩܠ ܘܡܟܐܒܐ ܕܠܟܘܢ ܡܪܚܝܢ ܥܠܝܟܝ nullus, qui tollat dolores, qui tollat, quos illi proterve in te agentes, tibi indies attulerunt. ܡܪܚܘܬܐ *pro* ܡܪܚܘܬܐ impudentia. *Quod & legendum* III 148. 1. *pro* ܡܪܚܘܬܐ.

ܡܪܗܘܬܐ (*pro* ܡܪܗܘܬܐ) concinna oratio. Vide ܡܗܪ.

ܡܪܘܛܐ (Ch. מורט) pilitium. ܡܪܘܛܝܬܐ (Syr. ܡܪܘܛܐ) pallium. I. 326. 6. ܠܒܝܫܐ ܡܪܘܛܐ ܘܡܪܘܛܝܬܐ ܘܡܬܪܕܦܝܢ ܘܡܫܒܩܝܢ ܒܥܠܡܐ qui vestibus palliisque laneis induti, persecutionem passi, & in orbe derelicti sunt, *ut monachi.*

ܡܪܙܢܓܘܫ (Syr. ܡܪܙܢܓܘܫ) amaracum. *Nisi malueris* Ar. مرزنجوش melissophyllum. III. 10. 9.

I. 252. 16. ܠܝܬ ܐܢܫ ܕܡܨܐ ܠܡܚܙܝܘ nemo est; qui possit videre. ܐܢܫ ܠܐ ܢܫܟܚ ܕܢܫܢܝܘܗܝ ܡܢ ܕܘܟܬܗ nullus poterit vi sua dimovere illam *turrem* a suo loco. I. 4. 17. ܚܝܠܗ ܕܐܢܫ ܠܐ ܐܬܩܛܝܗ ܘܠܐ ܡܫܚܗ ea ejus vis, ut ipsi nemo prævaluerit, aut eam definierit.

ܡܨܝܐ potens. ܡܨܝܘܬܐ contentio. *vide* ܕܝܢ.

ܡܨܥܝܐ medius. I. 2. 18. ܒܪܝܬܐ ܕܢܘܗܪܐ ܥܠܝܐ ܘܡܨܥܝܐ ܘܬܚܬܝܐ creaturæ lucis superiores, mediæ, & inferiores.

ܡܨܪ terminavit. It. (coll. Ch מצרא funis. Ar. مصر compressit) præstrinxit. III. 54. 9. ܕܢܡܨܪܝܘܗܝ ܬܚܘܡܐ ܕܢܓܕܐ ut definiret mihi terminum torrentium. III. 312. 4. ܡܨܘܪ ܒܝܫܐ circumscribe limitibus malos. III. 286. 14. ܠܐ ܡܨܪܬ ܕܡܢܐ ܢܦܫܐ ܒܦܓܪܗ non præstrinxi *cujusdam* animum in suo corpore.

ܡܨܪܐ terminus, finis. I. 76. 20. ܡܨܪܐ ܘܟܝܠܐ ܠܝܬ ܠܗܘܢ finis & mensura iis deest. I. 256. 3. ܥܕܡܐ ܕܡܛܐ ܠܗ ܠܡܨܪܐ ܕܢܘܗܪܐ ܘܚܫܘܟܐ donec pervenit ad confinium lucis & caliginis. ܡܨܪܐ (Ch. מצרא funis, sustentaculum. Syr. ܐܬܡܨܪ pandiculatus est) alligatio. *Vide* ܣܕܝܢ.

(ܡܨܡܨ) ܐܬܡܨܡܨ (Ch. אתמקמק) oscitavit. II. 18. 19. ܫܟܝܒ ܒܫܢܬܐ ܘܐܬܥܝܪ ܘܐܬܡܨܡܨ sopore oppressus jacebat, somnoque excitatus oscitabat.

ܡܪܪ amarus, acerbus fuit *Pro quo* ܐܡܪ I. 156. 4. ܐܡܪܪ ܡܪܪܘܬܐ ܒܝܫܐ exacerbatus fuit bile mala. ܡܪܝܪܘܬܐ, ܡܪܪܐ ܡܪܝܪܐ amaritudo. ܡܪܪܬܐ fel.

248. 2. ܟܒܫܬܗ ܠܡܠܟܐ ܕܚܫܘܟܐ ܘܐܡܣܟܬܗ ܠܡܣܟܝܢܐ subegi regem caliginis, vehementer eum oppressi.

ܡܣܟܘܬܐ coagulum, coagulatio.

ܡܣܟܢ pauperem reddidit. II. 164. 17. ܠܚܕ ܡܡܣܟܢܝܢ ܘܠܚܕ ܡܥܬܪܝܢ unum pauperem, alterum divitem reddunt. ܡܣܟܢܐ pauper.

ܡܣܐܢܐ calceus.

ܡܣܪ H. Ch. tradidit, prodidit, depressit, ignominiæ exposuit. Etpe. turbatus fuit I. 28. 4. (*lege pro* ܬܫܬܡܣܘܢ) ܠܐ ܬܡܣܪܘܢ ܥܒܕܐ ܛܒܐ ܠܡܪܘܬܐ ܒܝܫܐ ne tradatis servos probos in potestatem malis dominis. Cfr. I. 68. 18. *Eadem in pagina lin.* 11 *lege, non ut submonui* ܢܣܪܘܢ, *sed pro* ܢܡܣܪܘܢ, ܢ *pro* ܡ, *ut sæpius, subsituto.* III. 286. 15. ܠܐ ܐܡܣܪܬ ܠܥܒܕܐ (lege ܠܐܡܣܪܝܗܝ ܠܥܒܕܐ) ܠܡܪܗ ܒܐܝܕܐ non tradidi servum domino in manum. I. 214. 15. ܟܠܗ ܐܪܥܐ ܙܥܬ ܘܟܠܗ ܪܩܝܥܐ ܐܬܡܣܪ terra omnis tremuit, omneque firmamentum turbatum fuit.

ܡܣܘܪܐ proditor, calumniator. III. 152. 15. c. c. ܙܝܦܢܐ falsarii.

ܡܥ *rarissime* cum. ܡܥܝܐ viscera.

ܡܥܠܐ (מעיל) pallium, toga. I. 178. 7. ܢܦܨܗ ܠܡܥܠܗ excussit suum pallium.

ܡܨ suxit, expressit. I. 106. 12. ܥܠ ܥܘܒܗ ܡܪܒܝܢܐ ܘܡܢܩܝܐ ܡܨܝܨ in illius sinu educandus, & lactens.

ܡܨܐ (מצא) valuit, prævaluit. I. 50. 13. ܠܐ ܡܨܝܐ ܢܦܫܗ ܠܡܦܪܩܗ ܡܢ ܢܘܪܐ nihil valet ad sui ab igne liberationem.

ܡܢܐ numeravit, distribuit. Etp. numeratus fuit. I. 64. 18. ܢܗܘܪܐ ܕܡܝܐ ܠܐ ܡܬܡܢܝܐ ܠܢܦܫܬܐ quæ præstantia aquæ inest, ea animis annumerabitur. ܠܐ ܡܬܡܢܝܢܐ ܚܫܘܟܐ ܒܢܘܗܪܐ non annumeranda luci caligo.

ܡܢܬܐ pars, portio. ܡܢܬܐ ܡܢܬܐ particulatim, passim. Pl. ܡܢܘܬܐ ܡܢܝܢܐ partitio, sors. ܡܢܝܢܐ numerus, auxilium. ܠܐ ܡܬܡܢܝܢܐ ܕܣܡܐ ܘܐܣܝܘܬܐ medicaminis, curationis & remedii non capax.

ܡܙܘܐ (Ch. מזיא) capillus. II. 40. 9. ܝܗܒ ܠܗ ܕܡܐ ܘܡܫܟܐ ܘܨܘܪܬܐ ܘܡܙܘܐ (*h. l. & alibi pro* ܡܙܘܐ) tribuit ei sanguinem, cutem, lineamenta & crines. III. 26. 18. ܕܡܝܢ ܠܥܕܪܐ ܕܡܙܘܝܗܘܢ ܥܕܡܐ ܠܒܘܪܟܐ similes gregibus, quorum pilus ad genua promissus. ܐܚܕܗ ܒܡܙܘܗ prehendit eum crinibus.

ܡܙܠܐ, ܡܙܠܬܐ vide ܡܙܠ.

ܡܢܟܐ monile, torques. II. 112. 10. ܡܢܟܐ ܘܡܢܬܐ ܠܗ ܠܚܝܐ ܠܐ ܡܬܡܢܝܐ sors & torques apud Vitam non ei eveniet. *Quibus congruunt alio loco.* ܡܢܬܐ ܘܡܢܟܐ ܠܗ ܠܚܝܐ ܠܐ ܡܬܡܢܝܐ sors & torques apud Vitam non tibi eveniet.

(ܡܣܡܣ Ch. liquefecit, inquinavit) ܡܣܡܣܐ liquor polluens. III. 310. 14 ܕܡܫܬܝܢܗܘܢ ܕܐܣܝܪܐ ܡܣܡܣܐ ܘܣܡܐ ܗܘ quorum vinctorum potus liquor fœtens & venenum est.

ܡܣܐ densus fuit, coagulavit, densavit, compressit. Etpe. densatus fuit. I. 24. 5. ܡܣܝ ܐܪܥܐ finge, coagula terram. I. 178. 21. ܠܐ ܐܬܡܣܝܬ ܐܪܥܐ non coiit terra. I. 66. 2. ܐܬܡܣܝܬ ܐܪܥܐ condensata fuit terra. I.

ܡܠܟ consilium iniit, rex fuit. Etpe. consultavit. *It.* potuit. Aph. regem constituit. I. 50. 7. ܡܠܟܘ ܡܘܠܟܢܐ inire consilia. I. 206. 2. ܡܠܟܐ ܡܠܟܐܠܗ dans consilium. III. 30. 6. ܘܝܠܗ ܠܡܠܟ ܡܠܟܐ ܕܡܘܠܟܢܐ ܠܐ ܢܣܒܗ ܠܐܡܠܟ væ ei, qui dans aliis consilium, consilium sibi non dat. I. 182. 19. ܐܬܡܠܟܗ ܒܡܘܡܠܟܘܬܗ pro sua prudentia consultavit. I. 176. 10. ܕܐܡܪܘ ܒܪܝܬܐ ܠܐܬܡܠܟ *jusserunt*, ut creaturas conderem, quod vero non potero.

ܡܠܟܐ consilium. ܡܠܟܐ rex. ܡܠܟܬܐ regina. ܡܠܟܘܬܐ regnum. ܡܘܠܟܢܐ consultatio. ܡܠܟܘܬܐ id.

ܡܢ ex. It. (coll. עם) cum.

ܡܢܐ, ܡܢ quis.

ܡܘܡܢܐ (Aram. ממונא) opes, divitiæ. Vide ܐܝܡܢܐ ex ܝܡܢ.

ܡܕܡ (Ch. מדעם) quicquam, aliquid. ܕܠܐ ܡܕܡ quod nullius momenti est.

ܡܢܩܪܐ (Syr. ܡܩܘܪܐ) rostrum. ܐܪܝܢ ܡܢܩܪܟ ܒܡܥܒܕܟ ܠܟܘܙܐ ܣܒ involve s. operi tuum rostrum tuo ore, tuaque manu lagenam sume.

ܡܕܥܐ (*probabiliter ex* מדע, *Syr.* ܐܘܕܥ cognovit, *unde in Aph. notabit* noscere fecit) præco, nuntius.

ܡܕܪܐ (Ch. מדרה) mos, consvetudo, sors, qualitas. III. 78. 13. ܡܕܪܐ ܡܕܪܐ ܕܫܘܡܠܐ ܡܚܘܝܢ signa varii generis monstrant. III. 92. 6. ܡܕܪܐ ܡܕܪܐ ܫܦܝܪܐ ܗܘܝܢ honesta varii generis fient.

ܡܰܠܶܠ locutus est. Aph. loqui fecit. ܡܠܬܐ, ܡܶܠܬܐ verbum, sermo, quæstio. It. (Syr. ܡܠܝܠܐ) rationalis. II. 32. 16. ܡܶܠܬܐ ܡܛܬ ܠܘܬܝ quæstio ad me pervenit. II. 32. 12. ܦܪ̈ܝܫܬܐ ܡܶܠܝ̈ܠܬܐ conciones contemplativæ & rationales.

ܡܰܡܠܶܠ sonum edidit, loqui fecit. I. 212. 15. — ܥܘܡܩܐ ܕܦܬܚܘܗ ܡܰܡܠܶܠ ܗ̄ܘܐ ܒܛܒ̈ܠܐ ܘܙܡܪ̈ܐ fovea, quam aperuerant, personabat tympanis & cantilenis.

ܡܰܡܠܠܐ, ܡܰܡܠܠܘܬܐ, ܡܡܠܠܐ, ܡܡܠܠܐ locutio, oratio. ܡܰܡܠܠܘܬܐ ratiocinatio. I. 192. 15. c. c. ܗܘܓܝܐ meditatio.

ܡܶܠܬܐ (Syr. ܡܶܠܬܐ) verbum, res, caussa.

ܡܶܠܬܐ (Syr. ܡܶܠܬܐ) id.

ܡܠܐ plenus fuit, implevit, implevit *baculo* (*ut Liv* implere fustibus) It. (i. q. Ch. מלא) hausit. I. 78. 2. ܐܢ ܡܠܐ ܒܐܝܕܝܟܘܢ si in vestra potestate fuerit. I. 182. 1. ܒܥܝܢܝܟ ܡܠܝܗ ܠܥܠܡܐ oculis tuis usurpa mundum. Cfr. I. 260. 17. I. 186. 15. ܡܠܐ ܚܘܛܪܐ intendit baculum, *ut* Syr. Ps. II. 3. ܡܠܘ ܩܫܬܐ intenderunt arcum. I. 76. 19. ܒܐܝܕܝܟܘܢ (*sequens* ܡܠܐ *menda*) ܡܠܐ quantum in potestate vestra fuerit III. 178. 13. ܡܡܠܝܢ ܕܒܚܐ ܕܢܟܝܣ haurientes victimam immolatam.

ܡܠܐ plenus. ܡܘܠܝܐ implementum. I. 156. 4. ܗܘܐ ܡܘܠܝܐ ܕܥܠܡܐ evasit implementum mundi.

ܡܠܚܐ nauta, classiarius. II. 68. 14. ܐܝܟ ܣܦܝܢܬܐ ܕܠܐ ܡܠܚ̈ܐ ut navicula sine classiariis.

ܡܟܝܐ zea, majzum. II. 66. 16. ܕܥܠܝܐ ܐܝܟ ܡܟܝܐ ܒܢܟܠܗ ܡܛܠܠ dolosus similis est majzo, per suam fraudem obumbrans (*rectius verso* obumbranti).

ܡܟܝ (Præfix. Verb.) num. I. 134. 14. ܡܟܝ ܫܦܪ ܠܟ en placuit tibi? I. 276. 1. ܡܟܝ ܐܚܕܗ tene in matrimonium duxit?

ܡܟܝ, ܡܟܝܐ *rarius pro Pl.* ܡܝܐ aqua. II. 44. 18. ܒܝܬ ܡܝܐ ܠܡܝܐ ܝܬܒ ܐܢܐ inter aquam & aquam sedeo.

ܡܟܟ, ܡܟ stravit, substravit, depressit, humiliavit. *It.* (Ch. מכא) stillavit. Etpe. Pass. II. 132. 9. ܐܘܪܚܐ ܡܟܟܢ ܠܗܘܢ semitam eis stravimus. III. 54. 10. ܦܩܕ ܠܗ ܠܡܟܟ ܛܘܪܐ ܕܢܡܟܘܟ ܒܛܘܪܐ ܐܘܪܚܐ jussit eum, qui substernit montes, ut mihi sterneret per montes viam. I. 40. 11. ܡܟܟܘ ܠܒܟܘܢ summittite cor vestrum. I. 40. 12. ܕܒܗܝܡܢܘܬܐ ܠܐ ܐܬܡܟܟ qui in fide summissum se non gesserit. III. 24. 13. ܡܟ ܕܒܪܩܝܥܐ ܐܘܪܚܐ ܘܐܬܦܫܪܘ ܓܘܒܐ ܕܪܩܝܥܐ *ad verbum*: stillavit, quæ in firmamento via, & liquefactæ fuerunt cisternæ firmamenti.

ܡܟܝܟܐ humilis. ܡܟܝܟܐ lenis, mansvetus. ܡܟܝܟܘܬܐ humilitas, mansvetudo.

ܡܟܢܐ (Syr. ܡܟܢ) possibile. I. 82. 17. ܗܒܘ ܡܟܢܐ ܕܡܫܟܚܐ ܐܟܣܢܝܘܬܐ ܠܚܡܐ ܘܡܝܐ ܠܡܥܝܩܐ date, quoad fieri possit, hospitium, panem, & aquam laboranti inopia.

ܡܟܪ Pa. desponsavit.

odor diffusus. III. 282. 18. ܐܬܡܬܚ ܟܠܗ ܩܘܡܬܟ faciam, ut tua tota statura se extendat. II. 168. 19. ܐܬܡܬܚܬ ܩܘܡܬܝ ܗܝ ܕܐܬܟܢܫܬ ܘܠܒܝ ܕܐܚܝܕ ܗܘܐ ܒܐܘܠܨܢܐ ܣܡܝܟ ܥܠ ܕܘܟܬܗ mea statura, quæ contracta fuerat, extensa est, meumque cor, quod oppressio invaserat, super suo loco suffultum est. NB. II. 164. 2?. *redditum male fuit* ܐܬܡܬܚܬ *per* humi prostrata, *velut ibidem* ܐܬܦܫܛܬ *per* erecta. Vid. ܦܫܛ.

ܡܛܐ pervenit, potuit. Aph. perduxit. ܠܐ ܡܛܝܐ ܠܐܝܕܝܗܘܢ non venit in eorum manus. II. 132. 16. ܕܡܛܝܐ ܠܟ ܢܥܒܕ quod tibi in mentem venerit, faciemus. ܠܐ ܡܛܝܢܢ ܠܡܬܚܡ ܘܠܡܡܠܠ ܚܝܠܟ non poterimus definire & eloqui tuam potentiam. II. 140. 5. ܠܐ ܡܛܝܘ ܠܡܫܩܠܗ non potuerunt id adimere.

ܡܛܝܘܬܐ s. ܡܛܝܘ accessio, sors, favor. I. 164. 9. ܐܢܬ ܗܘܝ ܠܝ ܕܡܛܝܘܬܐ — ܐܢܬ ܕܡܛܝܘܬܐ ܗܘܝ ܠܝ sis mihi benevolus, tuique conveniendi potestatem mihi facias. II. 26. 11. ܬܗܘܐ ܡܛܝܘܬܐ ܠܝ ܒܝܕܟ ܠܘܬ ܚܝܐ pateat per te mihi aditus ad Vitam. I. 164. 6. ܡܠܬܐ ܕܚܝܐ ܡܛܝܘܬܐ ܕܡܫܠܛܢܐ verbum Vitæ sors imperantium. I. 224. 17. ܡܛܝܘܬܐ ܠܐ ܬܗܘܐ ܠܫܒܥܐ favor non erit erga Septem Stellares. I. 31[illegible]. 13. ܡܛܝܘ ܬܗܘܐ ܠܢ nobis intersis. ܡܛܝܐ adventus.

ܐܡܛܘܠ (Ch. אמטול) propter.

ܡܛܪܐ (coll. Syr. ܡܛܪܐ, Ar. مطر). æstus, furor. III. 28?. 7. ܡܛܪܐ ܕܡܪܘܕܐ furor rebellium. ܡܛܪܬܐ id. ܡܛܪܬܐ ܘܡܘܩܕܢܐ ܡܫܒܩܝܢ incendium & exustiones relinquet. ܡܛܪܐ pluvia.

(ܡܘܪܐ) ܡܘܪܐ. *interdum mendose* ܡܘܪܐ (H. מין forma, species. Syr. ܡܝܢܐ progenies. ܡܢ sulcavit, finxit) imago *divinitatis*, Aeon, Natura cœlestis, *sive humana, sive Angelica*. Vide Onomast.

ܡܘܬܐ (Syr. ܡܕܡ res) opes, facultates.

ܡܘܬܐ, ܡܘܬܐ mors. ܡܘܬܢܐ internecio, pestilentia. I. 50. 16. ܒܩܪܒܐ ܘܡܘܬܢܐ ܢܬܒܛܠܘܢ bello & internecione tolletur.

ܡܙܓ miscuit. I. 184. 2. ܐܬܡܙܓܬ ܢܘܪܐ ܚܝܬܐ ܒܡܨܥܬ ܡܝܐ immistus fuit ignis vivus mediæ æquæ.

ܡܙܓܢܐ immiscens se alienis rebus. II. 62. 5. ܠܐ ܬܗܘܐ ܡܙܓܢܐ ܒܨܒܘܬܐ summa. tuæ scientiæ: alienis rebus ne te misceas. ܡܘܙܓܐ immistio.

ܡܚܐ (H. מחה) delevit. (Syr. ܡܚܐ) præcinxit. I. 328. 11. ܒܡܚܘܬܐ ܕܢܦܫܗܘܢ ܢܬܡܚܘܢ suo ipsi ictu delebuntur. III. 38. 1. ܡܚܘ ܠܓܒܝܗܘܢ ܚܕ ܠܚܕ ܘܩܝܡܘ ܡܥܡܕܗܘܢ ܒܥܠܡܐ latera sua mutuo præcingentes, suam in mundo stationem munierunt.

ܡܚܐ (H. מחא) percussit. Etpe. percussus fuit. II. 94. 12. ܒܡܚܘܬܐ ܕܡܚܝܢ ܢܬܡܚܐ inflicto ictu percutietur. ܡܚܘܬܐ percussio, ictus. ܡܚܘܝܐ percussor.

ܡܫܚ rasit, delevit.

ܡܬܚ (מתח) extendit, expandit. *It.* expansus fuit. Etpe. se extendit. II. 54. 14. ܡܨܥܐ ܘܡܬܝܚܐ ܥܠܝܗܘܢ ܬܟܣܝܬܐ ܕܢܘܗܪܐ strata & extensa super eis velamina splendoris. ܡܬܚܐ ܡܬܝܚܐ

i. e. fervore igneo percussus. I. 220. 7. ܐܠܘ ܠܐ ܗܘܐ ܫܘܦܪܐ ܐܝܟ ܚܕ ܗܘܐ ܐܢ ܗܘܐ ܕܝܠܢ ܓܒܝܠܘܬܐ ܐܝܟ ܚܕ ܡܐܢܐ ܗܘܝܢ ܬܪܝܢ ܓܒܝܠܝܢ
si pulchritudo non fuisset, una nostri conformatio esset, unum vas ambo nos formati fuissemus.

ܡܫܐ (Syr. ܡܫܐ canistrum. ܡܠܐ implevit utrem) uter. III. 140. 13 ܡܢܘ ܕܢܐܚܘܕ ܡܫܐ ܒܐܝܕܗ ܡܝܐ ܢܕܒܪ ܠܢܨܒܬܐ quis utrem manu prehendens, aquam ad plantas ducet?

ܡܪܓܘܫܐ magus, præstigiator.

ܡܕܝܢܬܐ Pl. ܡܕܝܢܢ urbs. ܡܕܝ ܡܕܝ diversæ urbes. ܡܕܝܢܬܐ id.

ܡܬܗ (Ch. אתמהא obstupuit). (pro ܐܬܡܗܘ.) ܡܬܗܘ ܡܢܗܘܢ ܬܗܘܡܐ præ eis obstupuit abyssus.

ܡܗܒ (Syr. ܡܘܗܒ donator. Ch. מוהבא donum) dedit. II. 244. 14. ܒܢܚܬܐ (lege pro ܒܢܚܬܐ) ܡܝܩܪܐ ܟܣܢܝ ܘܡܗܒܢܝ ܥܢܢܐ ܥܢܢܐ ܕܢܘܗܪܐ vestibus magnificis me texit, donavitque nube, nube splendoris.

ܡܢܓܗ (נגה illuxit) prima lux. II. 30. 18. ܩܘܡ ܗܘܝܬ ܒܡܣܪܗܒܘ ܒܡܢܓܗ surge festinanter prima luce. Cfr. II. 32. 2.

ܡܘܗܪܐ (H. dotavit. Ch. præceps fuit) dos. It. festinus, præceps. I. 42. 15. ܡܘܗܪܐ ܠܓܢܘܢܐ ܐܝܬܘ dotem in thalamum portate. III. 84. 14. ܡܘܗܪܐ ܕܗܦܟ ܗܘܐ festinum, quod pervertens, accidit.

ܡܘܥ Aph. commovit. III. 228. 1. ܚܫܘܟܐ ܕܢܦܫܗ ܢܡܘܥܝܘܗܝ caligo suæ animæ illud *os* concutiet.

ܡܘܡܐ vitium, labes, macula.

ܠܦܢ , ܠܦܝܢ *promiscue* non est.

ܠܦܝܢܐ (H. לעז subsannatio, Syr. ܐܬܠܦܝܢ fœdatus est). I. 117. 12. ܐܝܟ ܕܡܫܕܪ ܥܠ ܥܠܡܐ ܥܠ ܓܒܪܐ ܪܓܬܐ ܘܠܦܝܢܐ ܢܫܝܐ ܐܢܬܐ injiciet per mundum viris libidinem, feminisque turpem cupidinem. I. 324. 7. ܕܐܝܟ ܠܦܝܢܐ ܡܡܠܠܝܢ qui ut subsannantes loquuntur.

(ܠܦܦ, cogn. ܠܦܦ, contexuit). ܠܦܐ (Ch. לופי conjunctio. Syr. ܠܦܦܐ complicatio. Sam. לפלוף germen) textilis res, ramulus. III. 146. 12. ܐܝܟ ܨܦܪܐ ܕܠܐ ܩܢܐ ܩܢܐ ܘܠܦܐ ut passer, nidum textamve sedem non habiturus. II. 56. 12. ܓܦܬܐ ܕܠܐ ܡܒܣܡܢ ܠܦܘܗܝ vitis, cujus ramuli non flaccescunt.

ܠܦܦܐ (Ch. לפה contexuit) textura.

ܠܫܢܐ s. ܠܫܢܐ lingua.

ܡ

ܡܐ quid. ܒܡܐ in quo. ܠܡܢܐ ob quid, quare? ܐܝܟ ܡܐ sicut. III. 304. 4. ܐܝܟ ܡܐ ܕܠܚܝܠܗ pro sua facultate. ܡܐܐ centum. ܡܐܬܝܢ s. ܡܐܬܝܢ ducenti.

ܡܪܘܒܝܘܢ (ماحوز) herbæ odoratæ, & *quidem* marubii species. I. 202. 5.

ܡܐܢܐ vas, instrumentum, persona, corpus. Cfr. σκεῦος N. T. ܥܠ ܡܐܢܐ ܕܒܪܕܐ ܡܡܚܝܐ vasibus grandinis i. e. frigore grandineo percussus. ܥܠ ܡܐܢܐ ܕܢܘܪܐ ܡܡܚܝܐ vasibus ignis

ܡܠܠܘ̈ܬܐ cum Septem Stellares inter se partiti essent Signa Zodiaci. Vide Onomast.

ܡܠܚܘܫܘܬܐ blandities. III. 86. 20. ܡܠܚܘܫܘܬܐ ܥܕܪܐ ܘܠܫܢܐ ܩܘܕܡ ܒܠܚܘܫܘܬܐ ܡܛܥܝܐ ܡܢ ܣܬܪܐ ܡܩܕܪܐ coram blandities fallens; sed pone tergum stantes alii alios sua lingua devovebunt.

ܠܛܛ (cogn. ܠܛܛ. Ch. לטט) maledixit. Etpe. Pass. I. 318. 11. ܠܛܛܝܢ ܠܛܛܬܐ ܡܠܛܛܝܢ ܠܗ diras ei imprecantes. ܠܛܛܬܐ exsecratio.

ܠܛܐܬܐ. (Ch. לטאה) lacerta II. 198. 6.

ܠܝܛܘܪܐ (Ch. ליטור lector, Syr. ܠܛܪ cecinit) cantor. II. 196. 8. ܦܠܓܝܢ ܡܠܝܛܪܝܢ ܘܡܠܚܢܝܢ tympanizantes, cantores, & modulatores, *epitheta Dæmonum*. Vide Onomast.

ܠܟܐ ubi, quo loco. ܠܟܐ ܗܘܝܬ ܡܪܝ ubi fuisti, mi domine, ܠܡܐܠܟܐ? cui usui? III. 12. 7. 8. ܠܡܐܠܟܐ ܦܓܪܐ ܕܠܐ ܢܫܡܬܐ cui prodest corpus sine anima? ܠܡܠܟܐ quorsum. III. 40. 5. ܠܡܠܟܐ ܗܘܐ ܗܘܐ ܡܐܙܠܟ quo loci tendit tuum iter?

ܠܡܘܬܐ vide ܠܡܘܬܐ.

ܠܥܓܠ (Syr. ܠܥܓܠ) cito, velociter. II. 242. 5. ܠܥܓܠ ܐܣܩܬ ܡܢ ܪܫܐ ܥܕ ܥܩܒܐ celeriter a capite ad calcem perduxi.

ܠܚܝܬܐ (Sam. ליחה) morticinium.

ܠܝܬ (*ex Ch.* לא non & אכא est) non est. III. 143. 13. ܦܓܪܐ ܠܚܝܐ ܠܝܬ ܗܘܐ ܗܘܐ ܠܝܬ ܗܘܐ ܠܐ ܡܣܬܩ corpus ad Vitam non pertinet: in domum Vitæ non adscendet. ܠܝܬ ܕܝܕܥ nullus est, qui sciat.

ܠܠܝܐ nox. ܠܠܝܬܐ genus Dæmonum. Vide Onomast.

ܟܘܫܐ ܟܘܢܐ ܕܚܝ̈ܐ nexa Vitæ commissura fuit. II. 114. 18. ܢܬܟܢܫ ܠܫܘܬܦܘܬܝ ܗܘܐ meæ societati adjungetur.

ܟܘܢܐ commissura, doctrina. ܟܘܢܬܐ Pl. ܟܘܢ̈ܬܐ commissura. I. 158. 15. ܥܦܝܬܗ ܠܠܒܗ ܘܫܪܝܬ ܟܘܢܘ̈ܗܝ depressi ejus cor, ejusque commissuras dissolvi.

ܟܡܥ subegit *farinam*, conspersus, maculatus fuit. II. 106. 2. ܐܝ̈ܕܝܟܘܢ ܒܕܡܐ ܠܐ ܢܬܟܡܥܢ manus vestræ sanguine ne maculentur. I. 328. 8. ܕܐܝ̈ܕܝܗܘܢ ܒܕܡܐ ܡܟܡܥܢ quorum manus sanguine conspersæ.

ܡܟܡܥܐ adspergo. II. 260. 14. ܒܡܟܡܥܘܬܟ ܙܪܥܐ ܢܫܬܦܟ adspergine tua semen effundetur.

ܟܘܬ ad, apud, versus.

(ܟܡܝܪ) ܟܡܝܪܐ singularis, unigenitus II. 108. 3.

(ܟܡܠ Aeth. venustus, formosus fuit).

ܟܡܠܐ venustas. ܐܝܩܪܐ ܘܡܟܡܠܐ gloria & decor.

ܟܡܥܐ, ܟܡܥܐ panis.

ܟܡܢܐ (Ch. לחן modulatio, لحن modulatus est, astutus fuit) modulator. It. genus Dæmonum, concentu suo generi humano fallax. Vide Onomast.

(ܟܡܢܫ) susurravit, mussitavit, incantavit, blanditus fuit ut canis cauda) ܡܟܡܢܫܐ (pro ܡܟܡܢ̈ܫܐ) incantatores, præstigiatores. *It. epitheton* Duodecim Stellarium, *atque* Signorum Zodiacalium. I. 226. 2. ܕܝܢ ܗܘܘ ܟܠܗܘܢ ܡܟܡ̈ܫܐ

hic, qui te comitatus est, venit, ut te subjugaret. I. 254. 11. ܐܦ ܐܠܒܦܢܝ ܠܒܘܫܐ ܕܐܒܘܗ adjunxit mihi meus pater suam vestem, I. 262. 1. ܐܒܗܬܝ ܕܣܡܘܢ ܘܐܠܒܦܘܢ quos mihi mei patres apposuerant & adjunxerant.

ܠܒܝܦ conjunctus, socius. ܠܒܦܬܐ, ܠܒܝܦܘܬܐ conjunctio, societas. ܡܠܒܦܢܐ socius.

ܠܘܛ Pa. maledixit, exsecratus est. III. 232. 3. ܩܘܡܘ ܢܠܛܝܘܗܝ ܠܥܘܢܐ agite, Aeoni maledicamus.

ܠܝܛܐ maledictus, exsecrabilis. ܠܘܛܬܐ maledictio, exsecratio. ܡܠܛܛܢܐ maledicens.

(ܠܥ) ܠܘܥܐ (לוע) gula, fauces. III. 232. 3. ܢܦܩܗ ܒܠܘܥܢ ܢܠܦܝܚܝܗ eum faucibus nostris effusum extrudamus. III. 232. 6. ܕܠܐ ܐܦܠ ܒܠܘܥܝܟܘܢ non incidam in vestras fauces. III. 232. 15. ܦܠܛܬ ܡܢ ܠܘܥܝܗܘܢ evasi eorum fauces.

ܠܒܦ (Syr. ܠܒܦ cogn. ܠܦܦ) texuit, conjunxit, composuit, (coll Syr. ܠܒܘܦܬܐ textura, conjunctio *pec.* verborum apta, & ܠܦ. *per aphæresin* didicit) composuit verba, docuit, erudivit. Etpe. connexus, eruditus fuit. III. 208. 12. ܠܒܦܢܝ ܘܡܫܘܕܥܢܐ ܕܢܗܘܪܐ ܫܘܕܥܢܝ me sibi jungens, mecum rationes eximias iniit. ܠܒܦܝܢܘܢ ܒܠܒܘܦܐ ܕܚܝܐ docui eos doctrinam Vitæ. I. 2. 7. ܢܠܒܦܝܢܘܢ ܒܠܒܘܦܐ ܩܪܝܐ instituet eos doctrina mirabili. ܠܒܦܝܢܘܢ ܒܛܒܐ ܘܫܘܕܥܝܢܘܢ ܐܘܪܚܐ ܕܚܝܐ erudivi eos de bono, viamque Vitæ eis ostendi. ܬܠܒܦ ܒܠܒܘܦܢ instrueris nostra doctrina. ܢܬܠܒܦܘܢ ܒܠܒܘܦܐ ܕܚܝܐ erudientur disciplina Vitæ. II. 114. 9. ܐܬܠܒܦ

ܠܩܛ. (לקט) legit, collegit, prehendit, matrimonium iniit, obsignavit. II. 16. 17. ܝܘܪܕܢܢ ܡ̈ܝܐ ܚ̈ܝܐ ܠܩܛ Jordanum aquæ vivæ legit. I. 176. 7. ܪܘܚܐ ܠܩܛ ܐܝܟ ܕܚܕ ܪܒܐ spiritum, quasi unus magnatum fuisset, collegit i. e. sumsit. I. 154. 19. ܢܦܫܗܘܢ ܒܨܒܘ̈ܬܐ ܠܩܛܘ semetipsos in reis comprehenderunt i. e. se ipsi crimine damnarunt. I. 252. 9. ܠܩܛܗ ܒܝܡܝܢܗ ܠܐܒܘܗܝ prehendit dextram sui patris. I. 36. 16. ܠܐ ܬܠܩܛܘܢ ܐܒܠܐ ܘܡܪܩܕܐ ܕܝܠܗ luctum planctumque ejus caussa ne suscipiatis. I. 104. 11. ܠܩܛ ܥܝ̈ܢܐ oculos præstrinxit. I. 100. 4. ܡܢ ܚܙܘܐ ܕܝܠܟܘܢ ܡܛܫܐ ܘܠܩܛ visui vestro sui obtegens, oculos vestros præstringet. I. 106. 20. ܐܢܫܘܬܐ ܒܐܢܫܘܬܐ ܠܩܛ humanitatem humanitate cumulabit. I. 276. 1. ܠܩܛܗ̇ ܕܢܣܒ tene in matrimonium duxit? I. 42. 13. ܓܒܪ̈ܐ ܕܠܩܛܝܢ ܢܫ̈ܐ viri in matrimonium mulieres ducturi. I. 78. 18. ܠܩܘܛܘ ܚܬܡܐ ܕܡܪܝܐ ܠܟܠܗ ܦܓܪܟܘܢ consignate signo Domini totum corpus vestrum.

ܠܩܛܐ collectio. ܠܩܘܛܐ congressus.

ܠܗܒ Etpa. inflammatus fuit. II. 32. 7. ܐܬܠܗܒܘ ܒܟܘܪ̈ܐ inflammati fuerunt in sphæris.

ܠܗܒܬ Lehbat per Sync. ܠܒܬ cognomen Veneris. I. 54 ?.

Vide Onomast.

ܠܗܠ ulterius.

ܠܘ non, neque, numquid. ܠܘ ܡܕܡ nullius momenti.

ܠܘܐ adhæsit, comitatus est. Aph. adjunxit, associavit. I. 302. 11. ܐܠܘܝ ܕܠܩܘܬ̈ܝܢ (transscribe pro ܕܠܩܘܬ̈ܝܢ) ܐܠܘܝ

ܟܒܘܫܐ retentio. II. 91. 3. ܠܡܟܒܘܫܘ ܟܝܢܐ ܕܢܦܫܬܐ ad detinendum naturam animarum.

(ܟܒܫ) ܟܒܘܫܝܐ digladiatio.

ܠ

ܠܐ non, nec.

ܠܐܓ obvolvit, involvit. III. 266. 21. ܠܐܓܝ ܡܠܬܐ ܒܦܘܡܝ ܡܠܒܫܝܢ ܠܝ ܩܠܐ ܕܛܘܥܝܝܐ convolventes verba in meo ore imbuunt me voce seductionis.

(ܠܐܟ) ܡܠܐܟܐ Angelus, nuntius.

ܠܒ, ܠܒܐ Pl. ܠܒ̈ܐ cor, *it.* centrum. I. 184. 6. ܠܒܗ ܕܫܡܝܐ centrum cœli.

ܠܒܢܐ candor. ܠܒܢܘܬܐ id. ܢܗܪܘ ܒܗ ܐܦܐ ܒܠܒܢܘܬܐ luxit ipsi facies candore.

ܠܒܢܬܐ later. ܠܒܢܘܗ ܠܒܢܬܐ ܩܕܡܝܬܐ ܘܒܢܘܗ ܠܡܕܝܢܬܐ subegerunt laterem primi *generis*, eoque oppidum struxerunt.

ܠܒܫ induit. Aph. induere fecit. Etpa. indutus fuit. I. 16. 8. ܕܟܐܒܐ ܘܣܘܓܦܢܐ ܠܐܡܬܠܒܫܝܢ dolori labique cuidam non obnoxii.

ܠܒܝܫ indutus. ܠܒܘܫܐ indumentum, species. ܠܒܘܫܐ ܕܒܣܪܐ indumentum carnis i. e. species corporis.

ܠܓܝܓܐ (לחק, لزج) avidus, densus. III. 80. 7. ܐܢܫܐ ܠܓܝܓܐ ܢܐܬܘܢ homines densi i. e. agminatim pervenient.

קשירה vinculum) collare, monile. II. 506. 15. ܩܛܪܐ ܕܩܕܠܗ ܦܣܩ monile e collo abrupit.

(ܟܫܪ) ܟܫܝܪܬܐ (Ch. כשותא agnus, castus) casta *mulier*. III. 116. 8. III. 118. 20.

(ܟܬܠ) ܟܬܠܐ pulvisculus. It. caterva. II. 86. 11. ܟܦܐ ܕܓܒܪܐ ܘܟܬܠܐ ܡܚܕܐ ܕܒܬܪܝܗܘܢ ܕܬܪܝܗܘܢ ܡܬܚܒܫܢ ܒܪܝܬܐ ܘܐܒܕܢ cippus virorum, & pulvis detinens, quo utroque occlusæ creaturæ pereunt. III. 290. 16. ܡܢ ܟܬܠܐ ܕܛܝܢܐ ܐܬܓܒܠܬ ex pulvere luti fictus fuisti.

ܟܬܒ scripsit, proscripsit. I. 84. 6. ܕܢܟܬܘܒ ܒܢܝܐ ܘܒܢܬܐ ܘܢܬܠ ܐܢܘܢ ܠܥܒܕܘܬܐ qui proscripserit filios filiasve, & in servitutem dederit.

ܟܬܒ ,ܟܬܒܐ scriptum, liber.

ܟܬܝܢܐ tunica, indusium.

ܟܬܫ Etpe. constrictus fuit.

ܟܬܪ præstolatus, moratus est. Pa. detinuit. Etpa. remansit. I. 248. 13. ܐܝܢܐ ܕܪܥܝܢܗ ܟܬܪ ܒܡܕܝܪ ܚܫܘܟܐ cujus mens in habitaculo caliginis manserit. I. 34. 14. ܐܢܫ ܒܐܘܪܚܗ ܠܐ ܢܟܬܪܝܘܗܝ eum in sua via nemo detinebit. I. 198. 8. ܢܟܬܪܝܘܗܝ ܠܘܬܢ apud nos eum detineamus. II. 276. 7. ܠܐ ܢܟܬܪܘܢ *h. l. aut legendum* ܠܐ ܢܬܟܬܪܘܢ non permanebunt, *aut subintelligendum* ܐܢܫ nemo eos detinebit. I. 248. 9. ܠܘܬܟܘܢ ܡܬܟܬܪ. ܕܠܘܬܟܘܢ apud vos detinebitur.

quo exiret. I. 134. 20. ܕܡܓܫܐ ܘܡܩܫܝܐ ܠܡܓܫܗ cui nihil tractabile & solidum inest. I. 8. 15. ܠܐ ܡܬܩܫܢܐ ܥܘܡܩܐ ܕܝܠܟ tua profunditas incomparabilis.

ܩܫܩܫ (Ch. כשכש) agitavit, motitavit. ܩܫܩܫ ܠܓܝܓܠܐ rotas agitavit.

ܩܫܛ (קשט) rectus, justus fuit. Aph. justificavit. I. 118. 18. ܟܘܫܛܐ ܡܟܫܛ ܟܐܢܐ justitia, justificans justos.

ܟܘܫܛܐ rectitudo, veritas, justitia.

ܟܫܝܛܐ. fidelis custos. ܟܫܝܛܐ verus, rectus.

ܩܫܠ impegit, offendit, corruit. Pa. Aph. labefactavit, præcipitavit. Etpa. se præcipitavit. III. 38. 8. ܢܩܫܠܝܘܗ ܠܥܠܡܐ ܟܠܗ labefaciet totum mundum. ܩܫܠ ܡܢ ܟܘܪܣܝܐ corruit de throno. I. 228. 6. ܗܢܘܢ ܡܩܫܠܝܢ ܟܫܝܠܐ ipsi lapsantes labefacient. I. 326. 3. ܩܕܡܝܐ ܕܐܬܩܫܠܘ primi apostatæ, qui se præcipitarunt. III. 14. 9. ܡܢ ܟܘܪܣܝܐ ܐܩܫܠܬܘܢܝ de meo throno me præcipitastis. I. 38. 10. ܕܠܐ ܢܩܫܠ ܠܒܗܝܢ ne earum cor delinquat.

ܡܟܫܠܢܐ prosternens leo.

ܟܫܪ recte, prospere egit. Etpa. prospere cessit, recte se gessit. I. 174. 8. I. 252. 7. ܟܫܪ ܘܡܟܫܪ prospere agas. I. 180. 9. ܚܕ ܡܢܗܘܢ ܠܐ ܐܬܟܫܪ quorum ne unus quidem ipsi prospere cessit. I. 26. 10. ܣܛܢܐ ܕܠܐ ܐܬܟܫܪ Satanes, qui se recte non gessit.

ܟܘܫܪܐ prosperitas. ܟܫܝܪܐ ܘܡܟܫܪܐ ܢܗܘܐ ܗܘܠܟܢܐ felix faustumque sit iter. ܟܫܝܪܐ rectus, generosus, prosperus. ܟܫܬܐ (Ch.

ܟܪܣ, ܟܪܣܐ, venter. ܪܒܘܬ ܪܘܚܐ ܘܫܘܒܗܪܐ ܘܪܒܘܬ ܟܪܣܐ magnitudo spiritus, gloriatio, & magnitudo ventris i. e. superbia.

ܟܘܪܣܝܐ sedes, thronus.

ܟܘܪܡܫܬܐ (Syr. ܟܪܡܫܬܐ) *transscribendum pro* ܟܘܪܡܫܐ junctura, lineamenta. II. 126. 17. ܡܢ ܡܘܚܐ ܓܒܠ ܪܫܐ ܘܡܢ ܪܫܐ ܟܘܪܡܫܐ ܕܦܘܡܐ finxit ex cerebro caput, & ex capite lineamenta oris.

ܟܪܐ se incurvavit, collegit. III. 74. 14. ܡܝܐ ܕܝܡܐ ܟܪܘ ܠܗܘܢ ܟܛܘܪܐ aqua maris se duos in montes collegit.

ܟܪܥܐ Pl. ܟܪܥܐ crus, tibia.

ܟܪܦ flaccidum reddidit, Etpe. flaccescit. ܠܐ ܐܫܟܚܘ ܕܢܟܪܦܘܢܝ non potuere me languidum reddere. II. 42. 19. ܡܬܟܪܦܢܐ ܐܝܟ ܪܘܡܢܐ ܕܒܪܐ flaccescentes ut malogramatum agreste. III. 232. 15. ܠܐ ܐܫܟܚܘ ܕܢܟܪܦܘܢܝ ܒܐܘܫܦܝܙܘܬܗܘܢ non potuerunt me languidum in suo hospitio reddere.

ܟܪܨ (H. Ch. קרץ) nictavit, annuit. III. 236. 16. ܠܡܠܬܐ ܕܚܛܘܦܐ ܠܐ ܟܪܨܬ ܘܠܐ ܐܪܟܢܬ sermoni rapacium non connivi aut annui.

ܟܪܝܨܐ annuens, connivens. I. 126. 13. ܠܒܪܝܬܐ ܟܪܝܨܐ ܗܘܘ ܘܠܡܫܠܛܐ ܬܗܘܘܢ creaturas vos faciles præbeatis, summisseque erga potentem vos geratis.

ܟܫܟܫ (H. Aram. גשש) palpavit, contrectavit. ܟܫܟܘܫܐ attrectatio, exploratio, comparatio. II. 13. 20. ܠܐ ܐܫܟܚ ܒܟܫܟܘܫܐ ܘܡܡܫܡܫܢܘܬܐ non invenit palpando contrectandoque,

nec osculans. I. 284. 19. ܡܟܪܟܢܝܬܐ ܟܪܟܢܐ ܠܝ mediam me complectens. ܐܬܟܪܟܘ ܥܠܘܗܝ ܟܠܗܘܢ ܫܐܕܐ circumiere eum omnes Genii.

ܟܪܘܟܝܐ circuitus. ܡܝܐ ܐܘܟܡܐ ܒܚܕ ܚܘܕܪܐ ܡܬܟܪܟܝܢ aqua nigra uno i. e. conjuncto orbe in gyrum se vertit. III. 90. 2. ܢܦܘܩ ܠܘܩܒܠܗܘܢ ܕܟܝܪ ܥܠ ܣܘܣܝܐ ܥܕܡܐ ܕܢܡܛܐ ܕܡܐ ܠܦܪܣܬܐ ܘܕܡܐ ܟܪܘܟܝܐ ܠܚܨܗ procedet adversus eos equo vectus, donec sanguis ad ephippium, sanguisque circumfluus ad dorsum usque pertingat.

ܟܪܟܒ (Ch. כרכוב ambitus) circumivit.

ܟܪܟܫ (Ch. קרקש) pulsavit, tutudit. I. 291. 19. ܐܫܕܪ ܐܝܕܝ ܥܠ ܚܨܗ ܕܢܬܟܪܟܫ ܚܝܠܗ mittam manum meam in ejus dorsum, ut suum robur contundatur. I. 306. 16. ܟܪܟܫܬ ܓܪܡܘܗܝ contudi ejus ossa.

ܟܪܟܫ (Ch. כרכש, Ar. كركس) huc, illuc, ultro citroque commovit, egit. II. 14. 17. ܟܪܟܫܬܐ ܟܕ ܐܚܕ ܒܐܝܕܗ — ܡܟܪܟܫ ܠܗܝܢ ܘܡܒܕܪ ܠܗܝܢ baculo manu prehenso, huc, illuc egit, disjecit III. 140. 15. (lege ܒܐܝܕܗ pro ܒܐܝܕܗ) ܡܢܘ ܟܪܟܫܬܐ ܐܚܕ ܒܐܝܕܗ ܡܟܪܟܫ ܒܥܝܪܐ ܠܚܘܛܪܗܘܢ quis, prehenso sua manu baculo, jumenta in caulam abiget? *Verti h. l. incaute* ܟܪܟܫܬܐ *(quasi id a Ch.* כרכשתא *ducendum esset)* per arietes.

ܟܪܟܫܬܐ baculus, pedum. II. 2. 10. (*lege pro* ܒܐܝܕܗ) ܒܐܝܕܗ ܓܒܪܐ ܕܟܪܟܫܬܐ ܒܐܝܕܗ ܐܚܕ ܘܐܬܐ ܒܬܪ ܒܥܝܪܐ vir, qui, baculo pedoque manu sumto, jumenta sequitur.

ܩܨܬܐ (Ch. קצת) pars abscissa, particula. I. 12. 9. ܘܠܐ ܬܐܘܡܐ ܕܩܨܬܗ ܡܢܬܐ nec ipsi gemellus, qui fortunæ suæ particeps.

ܩܨܘܡܐ, F. ܩܨܘܡܬܐ i. q. Syr. ܩܨܘܡܐ, hariolus, *ut etiam id scriptum.* I. 40. 2. ܠܐ ܬܐܙܠܘܢ ܠܘܬ ܟܠܕܝܐ ܘܩܨܘܡܐ ܕܟܕܒܐ ne abeatis ad Chaldæos & hariolos mendaces. Cfr. II. 240. 12.

ܩܨܪܐ (Syr. ܩܨܪܐ) fullo. II. 70. 10. ܐܝܟ ܡܣܐܢܐ ܠܩܨܪܐ ܡܠܬܐ ܕܚܟܝܡܐ ܠܫܛܝܐ sermo sapientis stulto, ut ocreæ fulloni.

ܩܨܝܪܐ (קצר) abbreviatus, decurtatus, imbecillus. II. 186. 20. ܫܡܥܘܟ ܩܨܝܪܐ ܘܐܬܚܠܡܘ audierunt te infirmi, & convaluerunt. III. 310. 1. ܡܢ ܩܨܝܪܐ ܠܥܪܣܐ ܣܠܩܬ ab eo, quod imbecillum, in feretrum ascendi. ܩܨܝܪܘܬܐ (Ch. קצרות) abbreviatio, decurtatio, angustia. III. 84. 14. ܙܒܢܐ ܕܡܘܬܐ ܩܨܝܪܘܬܐ ܕܢܦܫܐ ܘܗܘܦܟܐ ܪܕܝܐ ܢܗܘܐ tempus mortis, angustia animi, & præceps perversio ingruet.

ܩܪ doluit, ægre tulit. III. 142. 4. ܠܐ ܢܩܪ ܠܟ ܥܠ ܐܬܪܐ ܕܗܘܝܬ ܒܗ ne sit tibi ægre ob locum, in quo fuisti. I. 38. 7. ܐܢ ܩܪ ܠܟܘܢ ܥܠ ܢܦܫܬܐ si vobis ægre fuerit ob animas.

ܩܪܝܘܬܐ mœstitia.

ܩܪܘܙܐ præco.

ܩܪܟ convolvit. Pa. ambivit. Etpe. convolutus fuit, circuivit, complexus, conversatus est. II. 266. 4 ܢܬܩܪܟ ܥܡ ܚܝܐ ܩܕܡܝܐ ܥܠ ܩܘܪܐ ܘܥܠ ܐܣܘܪܐ ܕܛܥܢ conversabitur cum Vita Prima, de cippo, de vinculis, quæ portavit, confabulans. I. 256. 7. ܠܐ ܡܬܩܪܟ ܠܗ ܘܠܐ ܡܫܬܥܐ ܥܡܗ eum nec complectens,

ܟܦܢܐ esuriens. II. 16. 20. ܟܪܣܝ ܟܦܢܬܐ ܨܒܝܐ ܠܡܐܟܠ ܘܓܘܫܡܝ ܨܗܝܐ ܠܡܫܬܐ meus venter esuriens cupit edere, sitiens meum corpus cupit bibere. ܟܦܢܐ fames.

ܟܦܪ detersit, detersus fuit, oblevit, delevit, abnegavit, sprevit, abstinuit, renuntiavit, descivit. I. 38. 3. ܟܪܝܘܬܐ ܘܥܩܬܐ ܟܦܪܘ ܡܢ ܠܒܟܘܢ ægritudinem & tristitiam vestro cordi abstergite. III. 160. 3. ܐܢ ܟܦܪܬ ܕܡܥܐ ܡܢ ܥܝܢܝܟ si deterseris a tuis oculis lacrimas. III. 208. 19. ܫܢܬܐ ܟܦܪܬ ܠܗ somnus ei detersus fuit. ܟܦܪ ܡܢ ܡܪܝܐ descivit a Domino. ܟܦܪ ܡܢ ܪܥܘܬܐ ܘܠܐ ܝܗܒ abstinens studio gratificandi, nec aliquid tribuens. I. 180. 15. ܟܦܪܝ ܠܐܒܘܗܘܢ parentis sui inficiantes. ܘܠܐ ܬܟܦܪܘܢ ܡܢ ܛܒܘܬܗ ne spernetis bonitatem ejus. I. 30. 8. ܡܩܒܠ ܡܢܗ ܠܐ ܡܬܟܦܪ ܘܠܐ ܡܬܚܫܒ ܠܗ ei acceptum id non referetur aut imputabitur. II. 268. 18. ܘܠܐ ܕܢܘ ܡܢܗ ܕܢܗܘܐ ܠܥܠܡܐ ܢܬܟܦܪܘܢ non judicarunt, fore, ut mundo adimerentur.

ܟܦܪ linimentum, fæx. ܟܦܘܪܐ infidelis. ܟܦܘܪܘܬܐ denegatio, infidelitas.

ܟܦܣ constrinxit. III. 300. 16. ܕܡܥܝܗܘܢ ܕܪܝܐ ܥܦܪܐ ܘܒܐܝܕܝܗܘܢ ܟܦܣܐ ܟܦܣܝ dispergunt lacrimis pulverem manuque fornicem constringunt.

ܟܨܐ (H. Ch. קצה abscidit, succidit) molestia affecit. I. 200. 13. ܐܬܟܨܝ ܠܗ ܠܪܘܚܐ ܘܫܒܥܐ ܟܘܟܒܐ ܐܬܟܨܝܘ id Spiritus ægre tulit graviterque Septem Stellares acceperunt. II. 134. 15. ܕܠܐ ܢܬܟܨܘܢܝܗ ne molestia eum afficiant.

ܠܒܗ ut eripiant Adamo patri meo arundines ex ejus oculis, paxillos ex ejus auribus, frustumque carnis ex ejus corde.

ܟܣܦܐ, ܟܣܦܐ argentum.

ܟܦܦ (ܐܬܟܦܦ) in spiram se collegit. I. 232. 6. ܡܢ ܩܠܐ ܕܦܩܪܐ ܟܠ ܚܝܘܬܐ ܟܦܝܦܐ ܗܘܬ ܩܝܡܐ voce, quam Cancer protulit, quævis bestia, in spiram se colligens, exstitit.

ܟܦܬܐ spira, placenta. II. 198. 1. ܘܐܚܪܢܐ ܡܢܗܘܢ ܚܪܝܦܝ ܟܦܬܐ ܘܫܢܝܗܘܢ ܒܦܘܡܗܘܢ alii eorum acutis spiris dentibusque in ore pollentes.

ܟܦܐ incurvavit, circumflexit, conclusit. I. 170. 15. ܟܦܝܬܗ ܒܟܦܬܐ conclusi eum fornice. I. 158. 15. ܕܚܫܟܬ ܠܥܝܢܘܗܝ ܘܟܦܝܬ ܠܠܒܗ præstrinxi ejus oculos, ejusque præcordia præclusi. III. 160. 8. ܟܦܐ ܟܠܝܠܐ ܘܬܓܐ cinxit cum tiara strophiolum.

ܟܦܫ manipulus. II. 202. 9. ܟܦܫ ܕܢܦܠ ܕܓܠܐ manipulus lapsæ cohortis

ܩܪܩܦܬܐ cranium. ܐܪܝܢ ܐܝܘܢ ܒܩܪܩܦܬܐ ܕܦܓܪܐ ܕܢܦܠ ܒܗ striduit Aeon i. e. anima in cranio corporis, in quod ceciderat.

ܟܐܦܐ ripa II. 22. 9. ܥܠ ܟܐܦܘܗܝ ܦܬܚܘ ܦܘܡܗܘܢ ܢܘܢܐ ad ejus ripas aperuerunt sua ora pisces. ܟܐܦܐ ܕܝܡܐ littora maris. ܟܦܝܬܐ, ܟܦܝܬܐ corbis, canistrum. ܟܦܐ, ܟܦܝܬܐ calix, discus.

ܟܦܢ esurivit. Aph. esurire fecit.

ܟܢܫܐ, ܟܢܘܫܬܐ coetus, turba. ܡܟܢܫܘܬܐ collectio.

ܟܣ Aph. reprehendit, admonuit. It. supputavit, numeravit III. 222. 21. ܒܐܟܣܘܬܗ ܐܟܣ ܠܗܘܢ vehementer eos increpavit. I. 78. 16. ܐܟܣܘ ܐܣܟܘܡܝܟܘܢ ܒܬܪܝܨܐ inite rationem vestrae misericordiae ex recto.

ܐܟܣܘܬܐ reprehensio. III. 38. 18. ܡܟܣܐ publicanus, exsecutor. ܡܟܣܐ telonium. ܒܝܬ ܡܟܣܐ praetorium III. 294. 10. ܐܒ ܡܟܣܐ censor, praetor.

ܟܣܐ tectus fuit, latuit. Pa. se texit. Etpe. se abscondidit. ܟܣܐ ܡܢ ܥܠܡܐ mundo obtectus fuit. I. 48. 21. ܠܒܫܘ ܚܘܪܐ ܘܟܣܘ ܚܘܪܐ induite album, tegite vos albo. I. 58. 2. ܡܬܟܣܝܢ ܡܢ ܥܝܢܝܗܘܢ se ab eorum oculis abscondent. ܐܢܐ ܟܣܝܐ ܡܢ ܥܝܢܝܗܘܢ ego mei obtegens eorum oculis. ܡܢ ܥܝܢܝܟܘܢ ܡܬܟܣܝܐ ܘܡܕܢܐ ܠܒܒܟܘܢ oculis vestris se abdens, oculosque capiens.

ܟܣܝܐ occultus, secretus. ܟܣܝܐ, ܟܣܝܬܐ operimentum. ܟܣܝܬܐ secreta.

ܟܫܠ lapsus est Aph. labefecit. II. 200. 16. ܗܘ ܐܟܫܠ ܐܟܫܠܝܗ ܘܠ ܒܢܝܢܗ ܗܘ ܐܣܬܪܚܒܗ labefaciam ejus domum structuramque demoliar.

(ܟܘܫܬܐ) ܟܣܬܐ s. ܟܣܬܐ ܟܘܫܬܐ lignum, callus. II. 110. 5. ܡܢ ܢܦܩܠܝ ܡܢ ܥܝܢܝ ܟܘܫܬܐ ܘܡܢ ܠܒܝ ܟܫܬܐ quis eripiet oculis meis festucas, meoque cordi callum. III. 134. 13. ܢܦܩܠܝܗ ܠܐܪܙܐ ܐܦ ܡܢ ܥܝܢܗ ܘܡܢ ܠܒܗ ܘܟܘܫܬܐ ܟܫܬܐ ܡܢ

ܟܘܒܥܐ (Syr. ܩܘܒܥܐ glomus, Ar. قرزل res quædam velut cucurbita, quam mulier super caput adhibet) galerus. ܫܠܚ ܟܘܒܥܟ ܘܐܪܒܝ ܟܠܝܠܟ exue tuum galerum, magnique fac tuam coronam.

ܟܢܐ cognominavit. II. 128. 17. ܟܢܝܢܝ ܡܢܐ ܟܢܝܢܝ ܦܪܫܐ ܦܪܝܫܬܐ nominat me Mano, cognominat me Farjo Ferjoto.

ܟܢܫ collegit. I. 156. 6. ܟܢܫ ܓܘܕܐ collegit cohortem.

ܐܬܟܢܫ se congregavit. Pa. congregavit. II. 24. 9. ܐܬܟܢܫܘ ܢܘܢܐ ܡܢ ܝܡܐ congregarunt se pisces maris. I. 208. 4. ܢܟܢܫܝܘܗܝ ܠܟܘܟܒܐ congregemus stellas.

ܟܢܦܐ s. ܟܢܦܬܐ ora, sinus, operculum, ala, cohors. I. 312. 19. ܘܐܬܛܫܝܘ ܒܟܢܦܐ ܕܚܫܘܟܐ abdiderunt se in extremis tenebris. I. 82. 7. ܟܢܦܐ ܘܓܘܕܐ ܕܟܢܦܐ ala alarisque cohors. I. 32. 19. ܟܢܦܐ ܕܟܢܦܐ ܥܒܕܐ ܫܒܝܐ cohors alaris, agmenque faciens captivos. I. 106. 12. ܠܟܢܦܗ ܡܪܒܝܢܐ ܘܡܝܢܩܐ in illius sinu educandus & lactens. III. 304. 16. ܟܢܦܐ ܕܐܪܡܠܬܐ ܡܠܝܬ sinum viduæ implevi. III. 160. 4. ܐܢ ܫܩܠܬ ܟܢܦܐ ܡܢ ܪܫܟ si sustuleris operculam de tuo capite. Cfr. III. 164. 9.

ܟܢܪܐ cithara.

ܟܢܬܐ scapus, cannabis. III. 140. 12. ܐܝܟܐ ܕܙܪܩ ܕܩܠܐ ܦܐܪܐ ܘܙܪܩ ܟܢܬܐ ܘܢܨܐ ubi sparget palma fructus, spargetque cannabis florem.

ܟܢܫ collegit. I. 46. 6. ܟܢܫ ܠܗ ܟܢܫܐ colliget sibi turbam.

tur. II. 276. 14. [illegible] a porta domus Abaturi excludentur. III. 156. 18. [illegible] ille excludetur a loco magno lucis. III. 210. 11. [illegible] somnus, eis tristis futurus, ipsis ingravescet. III. 134. 19. [illegible] an sputum, quod abscondendum (*melius reddito* fœdum) quis ore exspuit, iterum ille deglutit?

[illegible] sacrificulus. I. 54. 20. [illegible] sacrificuli, immolatores, & ferientes. It. genus Dæmonum.

[illegible] s. [illegible] (Syr. [illegible]) sicut, quomodo, modo. I. 192. 17. [illegible] ubi venerit ad ejus locum, interpretare ipsi hoc & illud. III. 12. 3. [illegible] domine noster, modo mittas nos in nostra corpora.

[illegible] convolvit. I. 158. 16. [illegible] eum in quatuor plicaturas inflexi & convolvi. I. 192. 7. [illegible] cinxit eum tiarâ. I. 292. 6. [illegible] involucra convolvens.

[illegible] s. [illegible] involucrum.

[illegible] (Ch. כנני) tripos. I. 268. 4. [illegible] sedens in tripode ignis.

[illegible] (Ch. כדאי) sufficiens. III. 212. 3. [illegible] rogo, ut me introducant in locum, qui mihi sufficiat.

nierit. II. 210. 19. ܘܐܦ ܠܟܡܝܘܬܐ ܕܒܪ̈ܝܬܐ ܘܠܙܪܥܗܝܢ ܘܠܫܪ̈ܒܬܗܝܢ benedixit quantitati creaturarum, earumque stirpi ac familiis.

ܟܡܝܣܐ (H. מכמנים recondita. Aram. כמן latuit, recondidit) abdita *res*. II. 116. 2. ܢܦܩܘ ܚܝ̈ܐ ܒܟܡܝܣܘܬܗܘܢ ܐܬܚܫܒܘ ܘܫܪܝܘ ܒܟܣܝܐ ܠܡܘܠܕܘ ܒܪܐ cogitans Vita secreto constituit in occulto procreare filium.

ܟܨܐ (H. קצץ) præcidit, definivit, (Ar. قص) sectatus est. II. 232. 2. ܟܨܐ ܟܨ̈ܝܐ ܕܐܪܥܐ definivit fines terræ. II. 122. 5. ܠܟܨܝܗܝܢ ܕܒܪ̈ܝܬܐ ad finem creaturarum. III. 286. 17. ܘܠܐ ܟܨܘܢܝ ܩܨ̈ܘܡܐ ܘܟܠܕ̈ܝܐ ܕܓܠܐ ܠܐ ܟܠܕܢܝ nec harioli me sectati sunt, nec Chaldæi fallaces me Chaldæum effecerunt.

ܟܨܐ (H. קץ) finis, terminus I. 245. 4. ܐܬܐ ܓܒܪܐ ܠܟܨܝܐ ܕܡܡܠܠܐ ܝܬܒ veniens vir ad finem *colloquii* sedebar. III. 68. 15. ܥܕܡܐ ܠܟܨܝܗܝܢ ܕܒܪ̈ܝܬܐ usque ad finem creaturarum. III. 224. 3. ܪܕܘܦܝܐ ܟܨܝܐ ܠܐ ܡܫܟܚܐ persecutio fine careret.

ܟܡܣܐ (Ch. קומצא) fossa. I. 168. 7. (ܟܡܣܝ) ܘܐܫܦܟ ܢܘܪܐ ܒܟܡܣܝܐ ܘܡܝܐ ܥܡܝܩܐ ܝܒܫ effuso in foveas *igne*, arefecit aquas profundas.

ܟܡܪ Ch. abscondidit, conclusit, exclusit. Syr. contristatus, mœstus fuit. Etpa. Pass. II. 22. 12. ܨܒܝܬ ܐܥܠܟ ܠܗܢܐ ܦܓܪܐ ܕܡܬܟܡܪ velisne, ut in illud *corpus* abscondendum te introducam? II. 32. 14. ܢܬܟܡܪ ܢܐܙܠ se abditurus proficisceretur. II. 231. 2. ܢܦ̈ܫܬܐ ܐܝܟܐ ܕܡܢ ܗܪܟܐ ܡܫܬܩܠܢ ܡܬܟܡܪܢ animæ, ubi hinc sublatæ fuerint, tristitia afficien-

ܟܠܐ (כלא) conclusit, arcuit. I. 156. 7. ܒܚܒܠܐ ܕܝܠܝ ܐܟܠܝܘܗܝ ܠܟܠܗ meo fune circumdabo totum mundum. I. 324. 15. ܟܠܐ ܘܡܪܚܩ ܡܚܒܠܢܐ ܡܢܟܘܢ ܟܠܗ ܪܘܚܐ ܡܚܒܠܢܝܬܐ arcens removensque a vobis omnem spiritum corruptorem. II. 308. 18. ܗܘ ܡܟܠܐ ܗܘܐ ܕܠܐ ܡܢ ܗܪܟܐ ܠܟܘܪܣܝܐ ܫܦܝܪܐ impedit, quo minus hinc ad sedem formosam pervenire Ur possit.

ܟܠܐ (כלה) consumtus fuit, defecit. ܐܙܠܝܢ ܟܠܝܢ ܠܗ ܒܝܬ ܫܝܘܠ ܡܛܝܒܝܢ ibunt consumendi ob rationem inferni, iis *parati.*

ܟܠܝܐ consummatio, defatigatio. II. 192. 6. ܟܠܝܐ ܕܥܠܡܐ consummatio mundi. III. 310. 1. ܡܢ ܟܠܝܐ ܠܒܝܬ ܩܒܘܪܐ ܐܙܠܬ a defatigatione in sepulcretum abii. ܟܠܝܘܬܐ inopia. I. 88. 21. ܟܘܠܝܬܐ renes.

ܟܠܒ rabidus fuit, sæviit. ܟܠܒܐ sæviens. ܟܠܒܐ canis.

ܟܠܘܙܐ (Ch. כלוזא, *expositum Talm. in Bava basra per* הכרזה promulgatio) præco, prædicatio. III. 30. 3. ܟܠܘܙܐ ܕܚܝܐ ܡܟܪܙ præco Vitæ prædicat. ܡܟܠܘܙܢܐ prædicator. ܡܠܝܐ ܕܚܟܝܡܐ ܠܣܟܠܐ ܐܝܟ ܡܟܠܘܙܢܐ ܠܚܪܫܐ ܘܣܪܝܕܐ verba sapientis stulto ut præco muto & surdo.

ܟܘܟܠܣܬܐ (Ch. אכלסון) glans. II. 90. 14. ܟܘܟܠܣܬܐ ܐܦܝܢ glande coquentes.

ܟܡܐ quemadmodum ܕ, *sequente* ܕ quamdiu. ܐܟܡܐ id.

ܟܡܘܬܐ, ܟܡܝܘܬܐ (Ch. כמות, Syr. ܟܡܝܘܬܐ) quantitas. ܥܕܡܐ ܠܟܡܝܘܬܗ ܕܒܪܝܬܐ *proprie* usque ad quantitatem creaturarum i. e. incunabula generis humani. I. 22. 9. ܠܐ ܡܫܬܟܚ ܕܟܡܝܘܬܗ ܢܣܩܘܪ non invenitur, qui quantitatem ejus defi-

12. ܠܫܡܐ ܕܚܝܐ ܡܒܗܬܝܢ ܠܗ qui nomen Vitæ pudefaciunt. III. 282. 9. ܕܪܘܚܗܘܢ ܪܘܚܐ ܒܐܚܪܢܐ quorum spiritus in alium quemcumque æstuat.

ܟܘܪܐ fornax. ܟܘܪܐ *Spec.* alveare s. amphora frumentaria. III. 84. 5, *quo loco generatim id versum per vasa.* ܡܒܗܬܢܘܬܐ pudor, pudefactio.

ܟܘܦܐ (Ch. כיפה) fornix. III. 12. 15. ܩܡ ܥܠ ܟܘܦܐ ܕܒܝܬܐ stetit super fornice domus. Cfr. III. 8. 14.

ܟܠܠ Pa. (Ch. כלל) perfecit (Syr. ܟܠܠ) coronavit. Etpe. ܐܬܟܠܠ absolutus, perfectus, confectus fuit. Etpa. ܐܬܟܠܠ coronatus, cinctus est. III. 128. 7. ܫܒܠܐ ܡܫܬܟܠܠܝܢ ܩܕܡ ܫܒܠܐ ܡܫܬܟܠܠܝܢ ܫܒܠܐ ܡܫܬܟܠܠܝܢ culmi ante absolvuntur, quam spicæ, quæ spicæ deinceps absolvuntur. I. 36. 8. ܕܡܬܟܠܠ ܘܣܡܟ qui se coronans decubuerit. ܡܟܠܠ ܘܣܡܝܟ coronatus & decumbens. III. 282. 1. ܟܪܝܟܐ ܡܟܠܠܐ ܘܣܡܝܟ ܒܥܠܡܐ tellure comprehensa, decumbensque in mundo *anima.*

ܟܠܝܠܐ coronatio. ܟܠܝܠܐ corona. *It. i. q.* سموم ventus fervens & pestifer, *pec.* interdiu spirans. II. 212. 9. ܡܢ ܚܘܡܐ ܒܝܫܐ ܘܡܢ ܟܠܝܠܐ ܡܡܝܬܢܐ ab æstu (*melius translato* siccitate) malo, & a turbine mortifero. ܟܘܠ omnis. ܟܠܬܐ linteolum. ܟܠܬܐ ܢܦܪܣܘܢ ܠܫܡܫܐ obtendentes linteolum i. e. aulæum solis.

ܟܠܬܐ vid. ܟܠ.

ܟܘܐܠ area *Noachi*. I. 56. 6.

ܟܘܢ, ܟܢ (H. כון) firme & recte constituit s. constitutus fuit. (Syr. ܟܢ) naturalis factus est, naturam induit s. indidit. Pa. identificavit, procreavit Etpa. se propagavit. II. 80. 10. ܫܬܐܣܗ ܟܢ fundamentum ejus jecit. ܟܘܢ ܒܕܘܟܬܟ consiste tuo loco. II. 224. 19. ܟܘܢ ܟܘܢ bono sis animo. II. 256. 7. ܢܘܚ ܘܐܟܘܢ ܢܦܫܟܘܢ conquiesce, tuumque animum firma. II. 232. 10. ܟܢܝܗ ܠܐܕܡ procreavit sibi *Adamum*. I. 26. 12. ܣܒܘ ܐܢܬܬܐ ܘܟܢܢܘܢ ܬܘܠܕܬܟܘܢ ܠܥܠܡܐ ducite uxorem, stirpemque propagate, ut mundus per vos anima spiret. Cfr. I. 68. 5.

ܟܝܘܢ Saturnus Vid. Onom. I. 54. 5. ܟܐܢܐ, ܟܝܢܐ rectus, probus. ܟܢܐ s. ܟܘܢܐ basis, certa sedes. It. modius canthari. ܟܝܢܘܬܐ natura. ܟܢܝ creatura. III. 306. 11. ܟܢܝ ܐܝܟ ܢܗܘܪܐ finxit me creaturam lucis. ܟܢܬܐ basis, fundum. ܟܐܢܘܬܐ rectitudo, probitas. It. fundum I. 178. 2. (lege ܕܣܝܢܐ) ܩܡ ܒܟܐܢܘܬܐ ܕܣܝܢܐ stetit in fundo luti. ܡܟܢܐ habitaculum. ܡܟܢܐ fœtus II. 100. 4. ܒܙܥܐ ܡܟܢܝܗܝܢ excutientes suum fœtum.

ܟܘܣܐ calix, poculum.

ܟܦܪ puduit. Pa. ܟܦܪ (Syr. ܒܗܬ) pudefecit. Etpa. (Syr. ܐܬܟܦܪ) æstuavit. II. 90. 1. ܠܐܬܟܦܪܘܢܗ ܕܡܢܗ ܐܣܡܐ ܠܐܗܘܐ ܠܟܘܢ ne id reprehendatis; quia inde labes non vobis existet. III. 208. 2. ܡܟܦܪܝܢ ܡܠܐܟܐ ܕܚܫܘܟܐ ܕܡܟܦܪܝܢ ܢܦܫܟܘܢ pudefient Angeli caliginis, qui animas vestras pudefaciunt. II. 96.

ܬܥܠܒܘܢ ne injuria afficiatis humiles, qui non poterunt se a vobis vindicare.

ܟܗܪܐ i. q. ܩܘܪܗܐ cinædus.

ܟܗܐ (Ch. כהא, Syr. ܟܐܐ) coërcuit. (H. כהה) frontem contraxit, corrugavit, cohibuit. II. 230. 10. ܐܟܗܝ ܐܢܘܢ ܟܗܝܐ ܟܗܝܘܬܐ ܕܐܒܘܗܘܢ ܠܐ ܩܒܠܘ coëgit eos pater valde; quam patris coactionem non acceperunt. I. 190. 20. ܕܒܗ̈ܠܝܢ ܢܫܓܫ ܕܪ̈ܥܘܗܝ ܟܕ ܟܗܐ ܠܗܘܢ ܘܦܫܛ quo per hæc agitaret brachia sua, ea contrahens aut protendens. III. 242. 2. ܐܟܗܝܬܗܘܢ ܘܐܬܟܗܝܬ ܒܐܦ̈ܝ fronte corrugata, eos rejeci.

ܟܗܝܘܬܐ retractio, prohibitio

ܐܟܗܘܬ (pro ܐܟܗܘܬ, ex H. כהה caligevit) hebetudo. III. 30. 9. ܘܝ ܠܗ ܠܟܗܘܬ ܥܝ̈ܢܐ ܕܠܐܣܝܘܬܗ ܟܣ̈ܦܐ ܕܠܐ ܚܙܝܢ ܥܠܡܐ væ oculorum hebetudini: cui *malo curando* miseri, mundum non videntes, non sufficiunt.

ܟܗܒܐ urceus, spina.

ܟܘܐ adussit, dolore affecit s. affectus est. ܠܐ ܬܬܟܘܐ ܘܠܐ ܬܬܟܪܐ ne moleste & ægre feras.

ܟܘܐ (coll. Syr. ܟܘܬܐ Pl. ܟܘ̈ܐ) fenestræ. II. 66. 3. ܒܣܝܡ ܐܝܟ ܪܘܚܐ ܒܣܝܡܬܐ ܕܢܫܒ ܠܬܪ̈ܥܐ ܘܟܘ̈ܐ ܢܫܒ benignus est similis vento jucundo, qui cuicumque portæ fenestræque afflat.

ܟܘܟܐ (Ch. כאכא) placenta. III. 178. 12. ܡܡܙܓܝ ܟܣ̈ܐ ܘܡܩܪܒܝ ܟܘܟ̈ܐ miscentes pocula, placentasque afferentes.

ܟܝܐ mensura, ætas. ܟܝܠܬܐ s. ܟܘܠܬܐ portio, sors. III. 304. 11. ܟܘܠܬܐ ܕܡܣ̈ܟܢܐ sors pauperum.

ܘܢܘܪܐ ܠܗܘܢ ܠܡܚܐ ܒܩܪܩܦܬܗܘܢ quorum per nares qui ignis spirat, ille in eorum cranio residet.

ܡܨܐ (قدر determinavit sua mensura, potuit) capax fuit, valuit, prævaluit. I. 306. 14. ܩܒܘܬܐ ܕܡܨܝܐ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܟܠܗܝܢ ܕܒܪܝܬܗ ܘܡܨܝܐ ܠܟܠ ܚܕ ܪܒܘ cista, capax suarum omnium creaturarum, uniusque myriadis capax. I. 312. 12. ܡܘܒܠܐ ܕܡܨܐ ܠܗ onus ipsi prævalens i. e. gravissimum. ܩܪܒܐ ܡܨܝܐ prævalens i. e. gravissimum bellum. III. 254. 1. ܠܚܝܘܬܐ ܒܪܘܚܐ ܪܒܐ ܡܘܒܠܐ ܕܡܨܐ feras magno animo onus, quod premit. ܡܫܘܚ mensurans I. 170. 4. ܩܡܐ ܪܒܐ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܒܪܝܬܐ ܡܫܘܚ cippus ingens, omniúmque creaturarum capax. ܡܨܝܘܬܐ prævalentia, gravitas. It. ܡܨܝܘܬܐ aquila.

ܩܕܫ (קדש) secrevit, vovit, devovit. I. 326. 3. ܡܢ ܫܢܝܐ ܐܬܩܕܫܘ ab insanis vos secernite. II. 78. 6. ܢܘܗܪܐ ܘܚܫܘܟܐ ܡܩܕܫܐ ܡܢ ܚܕܕܐ lux & caligo invicem discriminatæ. II. 98. 2. ܡܩܕܫ ܠܗܘܢ ܠܚܪܒܐ ܘܢܘܪܐ devovens eos cædi & igni. I. 54. 1. ܠܟܢܘܫܬܗ ܐܢܫ ܐܢܫ ܟܠ ܒܢܝ ܐܢܫܐ ܢܩܕܫ in cœtum suum quosvis homines colliget sibique consecrabit. I. 70. 6. ܢܦܪܥܟܘܢ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟܘܢ ܕܠܐ ܐܬܩܕܫܬܘܢ tribuet vobis Dominus vester, quod vobismetipsi non vindicaveritis. I. 96. 17. ܟܠ ܐܢܫ ܕܝܘܬܪܢܐ ܕܢܦܫܗ ܒܥܐ ܘܕܠܐ ܕܝܠܗ ܡܩܕܫ ܠܗ quilibet suum lucrum quærens, &, quod suum non sit, id sibi secernens. I. 302. 1. ܐܢܐ ܠܢܘܗܪܐ ܠܐ ܠܚܫܘܟܐ ܡܩܕܫܢܐ ܐܢܐ ego luci, non caligini, destinatus. II. 178. 4. ܩܕܫܘ ܢܦܫܗܘܢ ܕܢܫܩܠܘܢܗ se sancte obstrinxerunt, ut eam *speciem* tollerent. ܐܬܩܕܫܘ ܡܢܗ ܕܐܠܗܐ ܡܩܕܫܘܬܐ

ܕܓܠ) epistolam finxit s. scripsit. I. 46. 18. ܐܓܪܬܐ ܕܓܠܬ ܕܓܠܐ librum fraudis fingentes. I. 222. 14. ܕܓܠܘܬܗ ܕܡܠܝܗܘܢ mendacii eorum sermonem coargui. II. 20. 2. ܠܐ ܐܕܓܠܟ non te fallam. I. 38. 16. ܗܝܡܢܘܬܐ ܠܐ ܬܕܓܠܘܢ daram fidem ne fallatis.

ܕܓܠ bis notat dilectus: coll. Arab. الدجل ܠܟ ܬܚܕܝܟ te exhilarabit peregrinatio. I. 52. 8. ܕܪܚܝܡܝܢ qui dilecti fuerint. I. 82. 21. ܕܪܚܝܡܐ ܠܟܘܢ ܘܡܚܒܒܐ ܒܠܒܟܘܢ quæ femina vobis dilecta, vestroque corde amata fuerit. ܕܓܠܐ liber. III. 106. 13. III. 114. 1. ܕܓܠܐ ܕܐܝܕܐ liber manu scriptus. ܕܓܠܐ mendacium. ܕܓܠܐ mendax.

ܕܝܢ cum, quemadmodum, secundum. ܦܪܥ ܠܟܠܢܫ ܕܝܢܐ ܐܝܟ ܕܝܢ ܢܦܫܗ ܕܐܢܫܐ reddet jus suo cujusque hominis animo secundum suarum manuum opera.

ܬܚܘܡܐ lapis limitaris. I. 78. 15. ܠܐ ܬܫܚܠܦܘܢ ܬܚܘܡܐ ne immutetis lapides limitares. II. 6. 18. ܕܡܥܩܡܝܢ ܬܚܘܡܐ ܘܡܫܚܠܦܝܢ ܬܚܘܡܐ qui pervertunt limites, lapidesque limitares immutant. II. 132. 9. ܬܚܘܡܐ ܣܡܢܢ ܠܗܘܢ ܘܐܘܪܚܐ ܟܒܫܢܢ eis signum limitare constituimus, viamque stravimus.

ܕܝܪ Aram. alligavit jugo, subjugavit. III. 312. 9. ܢܝܪܐ ܠܐ ܡܕܝܪܢܐ ܠܟܘܢ jugo non vos subjicio.

ܟܦܐ (Ch. כפא) vola, ala, cranium. III. 314. 6. ܟܕ ܡܫܘܐ ܐܢܐ ܟܦܐ ܠܟ conformans tibi alas, transi. ܟܦܐ ܣܡܠܐ vola sinistra. ܙܩܝܦܐ ܥܠ ܟܦܝ ܐܝܕܘܗܝ crucifixi de suis manibus. ܟܦܝܬܐ ܕܐܝܕܐ chirotheca. I. 328. 10. ܡܢ ܐܝܕܘܗܝ ܐܦܩ ܐܢܘܢ

(ܟܐܒ) ܟܐܒܐ dolor. ܟܐܝܒ dolens, tristis.

ܟܒܪ utique, certe. ܟܒܪ ܐܢܐ ܐܡܪܢܐ utique sio.

ܟܒܕܐ hepar, jecur. ܟܒܕܐ ܘܟܘܠܝܬܐ jecur & renes.

ܟܡܨ (H. קמץ, قبض) congregavit *messe*, se contraxit. (Aeth. קבץ) angustatus, conturbatus est. ܟܡܨ ܡܢ ܩܕܡ ܙܝܘܐ ܘܐܬܟܢܫ ܡܢ ... recessit conturbatus, suique impotens præ splendore.

ܟܡܨܐ messor. III. 82. 12. ܐܝܟ ܟܡܨܐ ܘܙܪܘܥܐ ܢܣܟܘܢ ... ܠܫܒܥܐ ܟܘܟܒܐ ... tam messor quam seminator expetet a Quinque Stellaribus, quod non invenietur.

ܟܡܪ gravis, magnificus fuit. II. 18, 2. ܢܦܫܝ ܟܡܪܐ ܠܝ gravis mihi est mea anima. II. 20. 14. ܟܡܪ ܥܠ ܝܘܚܢܢ urgebant Johannem.

ܟܡܝܪ gravis, grandis, magnificus.

ܟܡܪ forsitan, nunc. III. 200. 19. ܟܡܪ ܡܫܬܪܝܢ ܡܢ ܟܝܢܐ ܕܐܒܝ ... nunc id agunt, ut a natura mei patris me separent.

ܟܡܫ subegit, subjecit, *intr.* summisse egit. I. 42. 3. ܟܡܫܘ ܘܣܓܘܕܘ summisse & reverenter age. I. 24. 5. ܐܙܠ ܟܡܫ ܚܫܘܟܐ abi, subige caliginem. ܐܘܡܢܘܬܐ ܟܡܝܫܬܐ artem obscuram machinantur. I. 28. 11. ܠܐ ܬܟܡܫܘܢ ܪܫܝܟܘܢ ܘܠܐ ܬܣܓܕܘܢ ne summittatis caput vestrum aut adoretis. I. 12. 18. ܡܟܡܫ ܓܢܒܪܐ fortes subigens.

ܟܡܫܐ aries, machina bellica.

ܟܡܪ finxit, mentitus est. It. i. q. ܟܬܒ scripsit. Pa. mendacii arguit, fefellit. III. 6. 9. ... (lin. 11.

(ܡܬܚ) Aph. ܐܡܬܚ extendit.

ܬܩܢ direxit, aptavit, accommodavit. ܗܠܝܢ ܦܘܩܕ̈ܢܐ ܬܠܩܛܘܢ ܘܬܬܩܢܘܢ hæc præcepta colligatis beneque disponatis.

ܡܬܩܢܐ rectus. III. 104. 11.

ܬܒ sedit. Pa. in æquo posuit. Aph. collocavit. I. 54. 12. ܠܒܠܚܘܕܝܗܘܢ ܡܘܬܒ ܠܗܘܢ eos sibi solos collocans. III. 44. 18. ܐܬܒ ܘܡܣܐܬܐ ܡܬܩܢܐ pone in æquo rectoque bilances.

ܡܘܬܒܐ sedes, habitaculum.

ܝܬܪ, per Aphær. ܬܪ superfuit, abundavit, excelluit.

ܚܝܐ ܡܘܬܪ ܝܬܪ ܘܠܐ ܐܬܚܣܪ Vita satis superque habuit, nec defectu laboravit. I. 158. 13. ܚܫܘܟܐ ܬܪ ܘܠܒܟܬܗ ܠܒܗ augescebat caligo, prehenditque ejus cor. ܝܬܝܪ superfluus, excellens. *Adverb.* plus, magis. II. 68. 12. ܟܕ ܝܬܝܪ ܩܠܗ ܡܟܝܟ quo magis vox illius summissa. ܝܘܬܪܢܐ utilitas, lucrum. ܐܬܪܐ Genius, κατ' ἐξοχὴν sic vocatus. ܡܝܬܪ excellens. I. 156. 13. ܢܟܝܦ ܘܡܝܬܪ nobilis & præstans.

ܟ

ܐܬܟܘܟܒ Etpa. stellans, radians fuit. ܡܬܟܘܟܒܢܐ ܢܘܗܪܐ radians lux.

ܟܘܟܒܐ stella. ܟܘܟܒ̈ܐ ܕܫܒܥܐ Septem Stellares. ܟܘܟܒ̈ܐ ܕܬܪܥܣܪ Duodecim Stellares. ܟܘܟܒ̈ܐ ܕܚܡܫܐ Quinque Stellares.

ܟܐ (Ch. כא) hîc, huc. ܠܟܐ huc. ܡܟܐ s. ܡܟܐ hinc. ܠܟܐ quod attinet ad. II. 256. 13. ܠܟܐ ܠܢܦܫ̈ܬܐ ܒܡ̈ܝܐ ܬܚܬܝ̈ܐ ܠܐ ܡܝܬ̈ܢ quod attinet ad animas, in aqua infera non morientur. It. an. ܟܐܗܘ ܚܝܐ ܕܐܪܚܡܬ haccine Vita, quam amavi.

ܝܨܪ (H. Ch. יצר) formavit. Aph. (Syr. ܐܝܨܪ) manumissus, liberatus est. ܐܬܝܨܪ liberer.

ܐܝܨܪܐ H. Ch יֵצֶר natura, animus, genius, affectus, cogitatio, voluntas. II. 60. 9. ܢܢܗܪܘܢ ܐܝܨܪܗܘܢ ܘܡܕܥܗܘܢ illucescat eorum animus, eorum intelligentia. It. forma. Vid. ܨܠܡ.

ܝܩܕ arsit, incendit. ܝܩܕܢܐ incendium.

ܝܩܪ gravis fuit. Aph. in pretio habuit, honoravit. I. 28. 5. ܐܘܩܪܘ ܠܐܒܐ ܘܠܐܡܐ honorate patrem & matrem. II. 62. 15. ܚܙܝ ܕܠܐ ܐܢܫ ܬܬܝܩܪ cura, ut cuilibet magni habearis.

ܝܩܝܪ gravis, pretiosus, nobilis, illustris.

ܐܝܩܪܐ decor, honor, majestas, gloria.

ܡܝܩܪܐ gravis, inclitus, honorabilis.

ܡܘܚܐ malleus. It. cerebrum, vitellum. II. 126. 17. ܡܢ ܥܝܢܐ ܝܨܪ ܡܘܚܐ ܘܡܢ ܡܘܚܐ ܝܨܪ ܪܝܫܐ ex oculis formatum cerebrum, ex cerebro formatum caput. III. 136. 2. ܡܘܚܐ ܕܒܝܥܬܐ vitellum ovi.

(ܝܪܐ H. ירה) ܝܘܪܬܐ, ܐܘܪܝܬܐ lex, doctrina, institutio, cognitio, agnitio. ܒܝܘܪܬܐ ܘܡܘܕܥܢܘܬܐ ܘܓܠܝܢܘܬܐ in doctrina, notificatione & manifestatione.

(ܣܪܒ) ܣܘܪܒܢܘܬܐ oppositio, adversatio, inimicitia. II. 122. 6. (*pro* ܐܣܬܪܒܬܘܢ) ܡܢ ܚܕܕܐ ܐܝܬܝܟܘܢ ܠܗܘܢ ܣܘܪܒܢܘܬܐ invicem eis existis inimicitia.

ܝܪܩܐ olus. ܝܘܪܩܐ id. ܝܪܘܩܐ viridis, viriditas. ܝܪܩܘܢܐ legumina.

(ܝܬܒ) ܡܘܬܒܐ habitaculum. III. 98. 5. III. 100. 12.

ܝܠܦ. didicit. Aph. ܐܝܠܦ adsvevit, docuit. I. 44. 8. ܐܢ ܡܠܦܝܢ ܐܢܬܘܢ ܠܗܘܢ ܘܠܐ ܝܠܦܘ si eos docueritis, ii vero non didicerint. III. 286. 1. ܠܡܢ ܕܐܝܠܦܬ ܐܟܣܢܝܐ ܗܘ cui adsvevisti, hospitium abominare.

ܝܠܘܦܐ docens. ܡܠܦܢܐ doctor. ܡܠܦܢܘܬܐ doctrina.

ܝܠܕ. (*rarissime pro* ܐܬܐ *occurrens*) genuit. Etpe. natus fuit. I. 42. 5. ܟܠ ܕܐܬܝܠܕ ܡܐܬ omne natum morietur. Cfr. I. 52. 14; *ubi vero* ܡܬܝܠܕ *pro* ܡܬܝܠܕ *legendum videtur*.

ܝܡܐ Pl. ܝܡܝܐ s. ܝܡܡܐ mare. ܬܝܡܢܐ meridies.

ܝܡܐ juravit. Aph. adjuravit, obtestatus est. I. 40. 3. ܐܘܡܝܬ ܐܢܘܢ ne juretis juramenta falsa. I. 196. 3. ܡܘܡܐ ܕܓܠܐ obtestabar eos per magnum arcanum.

ܡܘܡܬܐ Pl. ܡܘܡܬܐ jusjurandum.

ܝܡܝܢܐ dextra.

ܝܢܘܩܐ F. ܝܢܘܩܬܐ lactens, infans. ܝܢܩܐ id. ܝܢܘܩܘܬܐ infantia. ܡܝܢܩܢܐ nutriens.

ܫܘܫܡܐ sesamum. III. 10. 8.

ܝܬܪ. profuit.

ܝܚܘܪܐ germen.

ܝܥܐ i. q. ܕܥܟ defecit, evanuit, periit.

ܝܦܥ. splenduit. Aph. id. it. splendidum reddidit, illustravit. ܐܘܦܥܘ ܫܐܕܐ exsplenduere Genii.

ܝܗܪܐ (Ch. יהרין gemmæ) margarita.

ܝܙܦ mutuum cepit. Aph. mutuum dedit. ܐܬܘܙܦ commodatus, mutuus datus, acceptus fuit, usuram accepit. II. 178. 7. ܐܘܙܦܬܟ ܚܝܠܐ ܥܠ ܚܝܠܟ mutuo tibi virtutem super virtutem dedi. ܟܣܝܬܟ ܣܘܟܠܬܐ ܥܠ ܣܘܟܠܬܟ te prudentia super prudentiam velavi. II. 14. 6. ܥܠ ܚܕ ܫܒܥܐ ܡܬܘܙܦܝܢ ܡܢܗܘܢ, usuram septem pro uno ab eis postulantes. II. 268. 10. ܡܕܝܢܬܐ ܕܣܒܐ ܬܬܘܙܦ ܠܗܘܢ civitas Geniorum eis commodabitur. ܬܬܘܙܦ ܠܢ ܢܘܗܪܐ ܕܚܝܐ commodabitur nobis lux Vitæ. II. 166. 9. ܥܠ ܚܝܐ ܐܬܘܙܦܘ fenus a Vita acceperunt.

ܝܚܝܕܝ, ܝܚܝܕ, ܝܚܝܕܐ singularis. ܝܚܝܕܘܬܐ singularitas. ܐܚܝܕܐ una.

ܝܚܝܕܐ vide ܚܕ.

ܝܪܚܐ (*per metath. pro* Syr. ܝܪܚܐ) mensis.

ܝܛܒ (H. Ch. יטב) donavit, benefecit. I. 28. 16. ܟܘܠ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܠܟܘܢ ܐܘܛܒܘܗܝ quicquid penes vos fuerit, benigne ei offeratis.

ܝܟܠ potuit, valuit. ܡܫܟܚܘܬܐ potentia. II. 140. 5. ܠܐ ܡܫܟܚܝܢ ܕܢܫܩܠܘܢ ܡܢܗ ܘܠܐ ܡܫܟܚܝܢ ܕܢܟܣܘܢܗ quod adimere non poterunt, nec eo se obvelare valebunt. ܕܡܫܟܚ ܠܚܡܬܐ ܬܩܝܦܬܐ ܕܫܐܕܐ ܠܐ ܡܫܬܟܚ qui valido furori *Dæmonum* Ture prævaluerit, non reperietur. Cfr. II. 200. 5.

ܝܠܠ Aph. lamentatus est. I. 180. 12. ܐܝܠܠ ܥܠ ܢܦܫܗ ܘܒܟܐ lamentans sibi illacrimatus est. *Ambigam, annon* ܡܝܠܠܐ (*vide* ܡܠܠ) *item ad hanc radicem sit referendum.*

lius dorsum. III. 292. 16. ܠܗ ܝܗܒ petenti concessit. ܬܘܕܝܬܐ laus. ܡܘܕܝܬܐ gratiarum actio.

ܝܠܕ genuit. I. 180. 10. ܡܚܒܠܐ ܘܝܠܕܐ parturiens peperit. III. 140. 14. ܐܝܟܐ ܕܝܠܕܢ ܝܠܕܬܐ ܡܢ ܢܥܕܪܝܗܝܢ ܟܕ ubi puerperæ parturierint, quis opem eis feret? I. 112. 2. ܡܬܝܠܕܝܢ nati. ܡܬܝܠܕܢܐ generatus.

ܝܕܥ novit, scivit. Aph. notum fecit. Etpa. cognitus fuit. II. 100. 8. (lege ܐܘܕܥܬܟܘܢ) ܐܘܕܥܬܟܘܢ ܥܡܐ ܗܘ hæc gens, quam vobis notam reddidi. I. 146. 11. ܠܐ ܝܕܝܥ ܐܡܬܝ ܗܘܐ non cognitum, quando exstiterit.

ܝܕܥܐ scientia, cognitio. ܝܕܘܥܐ sciens, cognoscens. ܝܕܥܬܐ, ܝܕܝܥܘܬܐ cognitio, notitia. ܡܕܥ doctrina. ܡܕܥܐ mens, intellectus. ܡܘܕܥܢܘܬܐ, ܡܘܕܥܢܘܬܐ notificatio, significatio. ܡܬܝܕܥܢܐ publicatus. III. 110. 3. ܡܬܝܕܥܐ ܗܘܬ ܗܕܐ ܣܕܪܐ publicata fuit hæc sidra.

ܝܗܒ dedit. In Fut. ܢܬܠ, ܢܬܠ &c. Aph. ܐܘܗܒ, ܐܘܗܒ. ܝܗܘܒܐ dator, largitor. ܡܘܗܒܬܐ donum, largitio.

ܝܗܪ (H. Ch. יהר) Etpa. superbivit. I. 194. 12. ܐܬܝܗܪܬ ܒܠܒܘܫܝ ostentavi me meo indumento. III. 200. 2. ܡܬܝܗܪ ܒܢܦܫܗ superbiens suo animo.

ܝܘܡ, ܝܘܡܐ, ܝܘܡܬܐ dies. ܝܘܡܐ ܐܚܪܝܐ dies extremus.

ܝܘܢܐ columba.

ܝܘܢܐܝܬ Græce, *met.* artificiose. I. 164. 16. ܢܩܦܐ ܥܒܝܐܝܬ ܘܝܘܢܐܝܬ ܠܐܪܥܐ coagulet dense & artificiose terram.

ܝܐܪܐ (H. Ch. יאר) rivus, fluvius. ܩܠܐ ܫܦܝܪܐ ܘܡܘܒܫܝ ܢܗܪܘܬܐ voces præclaræ fluminaque exsiccantes.

ܛܪܫ surdum reddidit. I. 280. 8. ܛܪܫܝܢ ܐܕܢܘܗܝ surdas redde ejus aures.

ܛܪܫܐ surdus II. 196. 12. ܚܪ̈ܫܐ ܛܪ̈ܫܐ surdi, muti.

ܛܫܐ latuit. Etpa. se abdidit. I. 296. 4. ܐܬܛܫܝܬ ܒܗܕܐ ܩܛܥܬܐ abdidit se in illam rimam.

ܛܫܛܩܐ (Ch. טשטק) sedile, sella. I. 305. 8. ܐܙܕܥܘ ܫܘܪ̈ܐ ܐܝܟ ܛܫܛܩܐ huc & illuc commoti fuerunt muri instar sellæ.

ܝ

ܝܐܝܐ pulcher, elegans, decorus. I. 6. 8. ܝܬܒ ܒܓܪܒܝܐ ܪܡܐ ܫܠܝܛ ܝܐܝܐ ܘܡܫܒܚܐ sedens in aquilone alto, imperans, gloriosus, eminens. I. 324. 13. ܝܐܝܢ ܘܕܟܝܢ ܦܘܩ̈ܕܢܐ ܕܫܪܪܐ pulchra & pura veritatis præcepta.

(ܝܒܠ) ܡܘܒܠܐ onus. III. 10. 7. ܒܪ̈ܘܙ ܙܪ̈ܘܙ ܒܡܘܒ̈ܠܐ cumulatim, acervatim.

ܝܒܒ ululavit II. 202. 8. ܘܡܪܝܚ ܨܗܠ ܘܝܒܒ ܒܩܠܗ exardescens hinnivit, suaque voce ululavit.

ܝܒܫ aruit. Pa. arefecit.

ܝܒܝܫܬܐ terra sicca.

ܝܕ, ܐܝܕܐ Pl. ܐܝ̈ܕܐ, ܐܝ̈ܕܘܬܐ manus.

ܝܕܐ Aph. jecit, misit, professus est, laudavit. I. 56. 6. ܒܠܒܟܘܢ ܐܬܟܘܪܗܘ corde vestro ipsi difficeamini. I. 294. 18. ܐܘܫܛܗ ܐܝܕܝ ܥܠ ܡܫܝܚܗ mittam meam manum in il-

ܛ

ܛܪܛܘܪܐ (coll. Ch. טרטין tegumenti capitis genus) tiara. II. 278. 6. ܢܥܛܦܘܢܝܗ ܛܪܛܘܪܐ ܕܢܘܗܪܐ tegent eum tiaræ lucis. *Corruptum vero* ܛܪܛܘܪܐ III. 134. 5. *pro* ܛܪܛܘܪܐ *videtur.*

ܛܪܛܠ (H. טלטל) projecit, ejecit. III. 204. 2. ܠܟܠܗ ܥܠܡܐ ܐܛܪܛܠܝܘܗܝ omnem mundum excutiam. III. 4. 17. ܐܛܪܛܠܬ ܐܢܘܢ ܘܫܛܬ ܐܢܘܢ eos rejeci despectuique habui. III. 136. 6. ܢܛܪܛܠܘܢܗ ܘܢܒܗܬܘܢܗ ܠܟܠ ܡܢ ܕܐܡܪ ejiciendo (*propius reddito* conviciando) pudefacient quemcumque, qui dixerit.

ܛܪܦ concussit. I. 112. 8. ܐܝܕܝܐ ܢܛܪܦ ܘܪܩܕ ܙܡܪܐ ܕܚܪܫܐ ܘܕܦܘܚܙܐ carmen præstigiarum blanditiarumque canendo, saltans manus complodet. Ps. I. 16. 9. ܡܛܪܦܝܢ ܓܦܝܗܘܢ agitantes alas suas. II. 224. 15. ܛܪܝܦ ܘܡܛܪܦ ܠܒܗ abjectum & perculsum cor ejus. Ephr. I. 306. 7. ܟܕ ܡܝܐ ܐܘܟܡܐ ܢܦܠܝܢ ܥܠ ܫܘܪܐ ܘܡܛܪܦܝܢ ܘܐܬܛܪܦܘ ܗܢܘܢ ܫܘܪܐ aqua nigra in muros illabente, agitati & huc illuc commoti sunt hi muri.

ܛܪܦܐ folium. I. 12. 12. ܠܐ ܢܬܪܝܢ ܛܪܦܝ ܟܠܝܠܝܗܘܢ non decidunt folia suarum coronarum.

ܡܛܪܒ commiscuit. II. 88. 7. ܡܡܫܚܐ ܡܛܪܒܝܢ ܒܚܡܪܐ ܘܡܢ ܟܣܐ ܡܫܩܝܢ quæ miscent vino, & ex poculis haurienda propinant.

ܛܪܩܐ (Ch. טרק pupugit) ictus. I. 14. 13. ܥܠܡܐ ܕܬܪܝܨܘܬܐ ܕܫܓܘܫܝܐ ܘܛܪܩܐ ܠܝܬ ܒܗ mundus rectitudinis, cui tumultus & ictus non inest.

ܛܦܚ expandit, dilatavit, auxit. II. 98. 18. ܗܘ ܡܛܦܚ ܗܘ ܡܒܨܪ ܗܘ ܡܪܝܡ ܘܗܘ ܡܡܟܟ ille amplificat & minuit, exaltat & humiliat. III. 68. 18. ܚܕܐ ܠܐ ܡܛܦܚܐ ܡܢ ܚܕܐ ܠܐ ܙܥܘܪ altera pars alterâ neque major neque minor. III. 216. 14. ܡܚܣܪ ܠܐ ܐܚܣܪܬ ܡܛܦܚܐܝܬ ܐܣܦܩܬ minime mihi defui, sed abunde mihi suffeci. III. 212. 15. ܛܦܚܬܢܝ ܘܡܛܦܚܐ ܢܘܗܪܐ me suffulsisti, redundante luce.

ܛܦܪܐ unguis, stylus.

ܛܘܦܫܐ pollutio, fœditas. II. 4. 15. ܡܐܢܐ ܕܢܚܫܐ ܕܛܘܦܫܐ ܘܣܘܬܐ ܣܥܢܘܢ vasa æris, quæ pollutio & fæx infecit. ܛܦܫܬܐ fœdi II. 196. 10. c. c. ܥܡܛܢܐ caliginosi, ܚܫܘܟܐ tenebrosi, & ܐܘܟܡܐ nigri.

ܛܪܦ allisus, illisus, obductus fuit, impulit, propulit. I. 46. 8. ܡܢ ܐܦܝܗܘܢ ܠܐܦܝܗܘܢ ܛܪܦܝܢ sanguinem suum faciei allident. III. 14. 16. ܣܗܪܐ ܕܒܠܘܫܘܗ ܛܪܝܦ ܢܗܝܪܐܝܬ luna, cujus nitori ipsius character *clare* obductus est. I. 302. 2. ܡܝܐ ܐܘܟܡܐ ܕܡܚܐ ܚܕܐ ܙܒܢܐ ܒܓܘܪܢܐ ܘܡܛܪܦܐ ܠܘܬ ܚܘܫܟܐ ܘܢܘܗܪܐ ܛܪܦܐ ܠܫܘܪܐ ܕܐܝܬ ܬܡܢ ܒܡܛܪܦܘܗ ܠܥܘܒܝܗܘܢ ܕܫܘܪܐ aqua nigra coram eo vortices una vice volvens, & ad confinia caliginis lucisque pulsa, verberando muros ibi obvios pulsavit.

ܛܪܚ graviter laboravit. II. 88. 16. ܕܡܛܪܚܐ ܢܦܫܗܘܢ ܒܥܡܛܢܐ (lege ܥܡܛܐ) ܥܓܠܐ quorum anima in tenebris, mugitu resonis, graviter laborabit.

ܛܢܘܦܐ sordidus. ܛܢܘܦܘܬܐ sordities. ܡܛܢܦܢܘܬܐ id.

ܛܢܦ (Aram. טנפא) unguibus laceravit, fœdavit. II 84. 11. ܒܛܢܘܦܐ ܘܕܫܬܐ ܡܛܢܦܝܢ ܢܦܫܗܘܢ ܘܡܚܣܕܝܢ qui immundis & menstruatis semetipsi fœdant & pudefaciunt.

ܛܥܐ aberravit. Aph seduxit. I. 54. 11. ܒܛܘܪܐ ܘܒܚܘܪܒܐ ܢܛܥܘܢܝܗܘܢ per juga & deserta ut errent, illi facient.

ܛܥܝܐ error, deceptio. ܛܥܝܘܬܐ (Ch. טעיתא) scortum. II. 50. 14. ܛܥܝܘܬܐ ܡܫܡܫܢ ܠܗ scorta ei serviunt.

ܛܥܡ gustavit. ܛܥܡܐ ܕܡܘܬܐ ܠܐ ܢܛܥܡܘܢ gustum mortis non gustabunt. ܛܥܡܐ gustus, sapor, sensus. III. 152. 6. ܕܠܐ ܛܥܡܐ ܢܦܩܘܢ ܡܢ ܥܠܡܐ sine sensu exibunt mundo.

ܛܥܢ onustus fuit, portavit. I. 104. 7. ܛܥܝܢ ܛܥܢܐ onus portans. III. 252. 17. ܛܥܢܐ ܐܛܥܢܢܝ imposuit mihi onus.

ܛܥܢܐ onus, fructus, annona, ratio, judicium. ܛܥܢܐ ܛܥܝܢ fructum ferens. ܛܥܝܢܐ ܟܪܣܐ gravis utero. ܐܝܠܢܐ ܛܥܘܢܐ ܢܨܒܐ arbor frugifera. III. 86. 19. ܛܥܢܐ ܚܪܒ ܘܥܣܒܐ ܘܐܝܠܢܐ ܛܥܘܢܐ ܢܚܡܩܘܢ annona deficiet, herbæque & arbores frugiferæ exarescent. I. 194. 4. ܛܥܢ ܡܘܚܗ judicium cerebri sui.

ܛܦܐ (Ch. טפא) exstinxit *lumen* i. q. Syr. ܛܦܐ occlusit) clausit, obseravit. Inde ܛܦܝܐ clausus. ܛܦܝܐ occlusio

ܛܦܚ (Ch. טפח, unde טפי multum, plurimum) abunde habuit. II. 286. 1. ܣܦܩܬ ܛܦܚܬ ܘܠܐ ܚܣܪܬ admodum tibi suffecisti, nec tibi defuisti.

ܛܠܐ ros. ܛܘܠܠܬܐ roscida, florida *res*, umbraculum. ܪ̈ܚܡܐ ܗܘܘ ܫܘܦܪܐ ܘܛܘܠܠܬܐ ܕܡܛܠܠܢܝܬܐ qui amant pulchritudinem corporum & umbracula opacantia. ܛܘܠܠܬܐ id. III 44. 11. ܠܐ ܬܫܬܥܒܕ ܠܪ̈ܓܬܐ ܘܛܘܠܠܢܝܬܐ ܕܡܛܥܝܢܐ ne indulgeas libidini locisque umbrosis, sed fallacibus.

ܛܠܝܐ puer, adolescens.

ܛܠܡ vim, injuriam intulit, oppressit. I. 78. 13. ܠܐ ܬܛܠܡܘܢ ܥܘܠܐ ܠܡܣܟ̈ܢܐ ܕܠܐ ܡܨܝܢ ܬܒܥܝܢ ܡܢܟܘܢ injuria ne afficiatis humiles, qui a vobis se vindicare non poterunt.

ܛܠܘܡܐ, ܛܠܘܡܝܐ oppressio, tyrannis.

ܛܡ obturavit, obstruxit. I. 164. 17. ܢܛܘܡܝܘܗ̇ ܠܒܐܪܐ ܕܡ̈ܝܐ ܥܡܝܩܬܐ ܒܥܦܪܐ puteum aquæ profundæ obstruat pulvere.

ܛܡܡܐ obstructio I. 184. 4. ܢܦܠ ܛܐܡܐ ܕܟܠܗܘܢ ܝܡ̈ܡܐ cecidit *pulvis*, obstruens maria omnia.

ܛܡܐ polluit, inquinavit.

ܛܡܐ pollutio.

ܛܡܐ pro ܛܡܗܐ, quod vide.

(ܛܡܝܪ) ܛܡܝܪ absconditus. ܛܡܝܪܐ (Syr. ܛܡܪܐ sopor) sopitus. II. 196. 12. ܫ̈ܬܩܐ ܚܪ̈ܫܐ ܛܡܝܪ̈ܐ muti, surdi, sopiti.

ܛܡܫ intinxit. I. 178. 18. ܛܡܫ ܐܝܕܐ immersit manum. II. 48. 9. ܛܡܫܬܗ ܒܡܝܐ eum aquæ immersi.

ܛܢܦ contaminavit. I. 108. 5. ܒܕܡܐ ܘܒܛܡܐܬܐ ܡܛܢܦ ܠܗܘܢ sanguine & menstruis eos contaminabit. Cfr. I. 12. 14.

ܛܘܦܐ (Syr. ܛܘܦܐ compages trabica, utribus imposita, ad flumina transmittenda, ratis. طوف ratis ex utribus s. arundinibus & lignis contexta. II. 2. 8. ܩܥܐ ܠܝ ܓܒܪܐ ܡܢ ܛܘܦܐ ܕܥܠܡܐ clamavit mihi vir ex schedia mundi.

ܛܘܦܢܐ diluvium, inundatio.

ܛܘܐܝܦܐ (طايفة Pl. طوايف) turba, populus. III. 98. 13. ܡܪܐ ܡܪܘܬܐ ܕܡܠܟܐ ܩܕܡ ܛܘܐܝܦܐ habens imperium regium in gentem.

ܛܘܪܐ mons. It. genus Dæmonum. Vide Onomast.

ܛܘܪܐ pro ܛܗܘܪܐ purus. Item epitheton Custodum Jordani Vide Onomast.

ܛܘܫ illitus, pollutus, turbatus fuit.

ܛܘܫܐ turbamentum. III. 80. 18. ܛܘܫܐ ܢܗܘܐ ܩܪܒܐ ܣܟܝܐ ܪܒܐ turbamentum magnum cæcumque certamen existet.

ܛܘܫܐ litura, pollutio. ܕܫܕܝܢ ܛܘܫܐ ܣܢܝܐ qui semen fœda pollutione effundunt.

ܛܘܫܡܝܬܐ (Syr. ܛܝܫܐ anus) spintria. II. 66. 10. ܙܢܝܘܬܐ ܘܫܟܒܬܐ ܘܛܘܫܡܝܬܐ scortatio, commistio improba, malaque Venus.

ܛܝܢܐ cœnum, lutum.

ܛܟܣܐ ordo, series.

ܛܠܠ obtexit, obumbravit. I. 270. 12. ܡܛܠܠܝܢ ܠܚܕܕܐ in-vicem se obumbrantes.

ܛܠܠܐ umbra. ܛܘܠܠܐ obumbratio.

ܛܒܥ immersus fuit. Pa. submersit. III. 72. 9. ܡ̈ܝܐ ـ ܛܒܥܘ ܛܘܪ̈ܐ aqua inundavit montes. ܛܒܘܥ ܒܝܡܐ immerge te ponto.

ܛܓܪܐ molestia, tristitia. III. 148. 6.

ܛܘܗܡܐ *per sync.* ܛܘܡܐ, ܛܗܡܐ familia, progenies, natio I. 264. 6. ܒܪܐ ܕܡܢܟܘܢ ܢܦܩ ܘܡܢ ܛܘܗܡܐ ܘܫܪܒܐ ܕܝܠܟܘܢ filius a vobis, sobole stirpeque vestra generatus. II. 40. 8. ܠܕܪܐ ܘܛܘܗܡܐ ܘܫܪܒܐ in posteritatem, familiam, & stirpem. II. 256. 2. ܛܘܗܡܢ ܘܫܪܒܐ ܡܬܥܩܪܝܢ nostra progenies, stirps sublata.

ܛܒ bonus fuit. Pa. benefecit. I. 210. 1. ܛܒ̈ܐ ܡܛܝܒܝܢ benefaciunt boni.

ܛܒ, ܛܒܐ bonus. III. 166. 11. ܠܟ ܛܒܐ ܐܬܝܬ acceptus venisti. It. valde, multum. ܛܝܒܘܬܐ bonitas. ܛܒܐܝܬ bene. II. 220. 16. ܛܒܐܝܬ ܟܫܪ prospere agas. ܛܘܒܢܐ F. ܛܘܒܢܝܬܐ beatus. ܡܛܒܐ optime, maxime. ܡ̈ܝܐ ܗܢܘܢ ܡܥܕܪܢܝܬܐ ܡܛܒܐ aqua maxime profutura.

ܛܣ, ܛܐܣ volavit. I. 18. 8. ܡܛܘܣܝܢ ܒܓܘܗ ܐܐܪ ܐܬܪܐ volitantes per regionem aëris. II. 312. 11. ܓܦ̈ܐ ܨܪܗ ܠܗ ܒܥܢܢܐ ܛܝܣܐ ܡܕܪܐ ܒܥܠܡܐ alas ei formavit ut nubes volantes, mundumque obeuntes. ܛܝܣܐ volatus.

ܛܦ (Syr. Aph. ܐܛܦ. demersit) defixus fuit *silentio.* I. 324. 11. ܠܗ ܡܚܝܪܐ ܡܬܛܦܛܦܐ in se invicem *spectando* defixi.

cornua, & quamvis meam innocentiam in meis volis signarunt.

ܚܬܝܬܐ (Syr. ܚܬܝܬ) definitus. It. (H. חתת) contritus. I. 50. 19. ܚܬܝܬܬܗ ܠܐܕܡ ܓܒܪܐ ܥܠܡܐ ܐܠܦܐ ܕܫܢܝܐ definitum Adamo viro mille annorum ævum. II. 22. 16. ܒܫܘܡܗ ܕ ܚܬܝܬܐ ܕܚܬܝܬ ܠܡܢܐ ܡܢܐ ܫܡܝܪܐ ܠܐܚܪܝܬܐ in nomine *Genii* Mano Semiro, quod certissime in posterum patefiet. II. 132. 8. ܗܢܘܢ ܚܬܝܬܐ ܠܡܣܩܝܗܘܢ hi certo ascendent. ܢܫܡܬܐ ܕܒܚܝܪܐ ܕܚܬܝܬܐ ܘܡܟܝܟܐ animæ electorum, qui contriti & humiles i. e. qui demissi & modesti.

(ܚܬܠ) ܚܬܘܠܐ (H. חתול) fascia. I. 136. 19. ܐܕܚܬܠܗ ܠܐ ܚܬܘܠܐ involvit eum fascia.

ܚܬܡ obsignavit, confirmavit. I. 256. 6. ܡܢ ܕܐܒܘܗ ܡܙܝܢܐܠܗ ܘܚܬܝܡܠܗ quem suus pater armans obsignaverit. I. 268. 9. ܚܬܝܡܬ ܒܒܐ obsignavi portam. ܚܬܡܐ sigillum.

ܚܬܢܐ sponsus, gener.

ܚܬܒܐ confractio.

ܚܬܪ inflatus fuit, superbivit.

ܛ

(ܛܒܒ) ܛܒܐ (Ch. טיבא) infamia, afflictio. III. 80. 9. ܥܘܠܐ ܘܛܒܐ ܘܗܦܟܝܬܐ ܢܗܘܐ perversitas, infamia, & revolutio existet.

ܛܒܝܐ caprea, capreolus.

ܛܒܚܐ coquus, lanio.

ܛܒܠܐ tympanum.

ne ineatis. III. 208. 12. ܚܘܫܒܢܐ ܪܘܪܒܐ ܚܫܒܬܘܢ rationes eximias mecum iniit. I. 30. 8. ܬܬܚܫܒ ܥܠܘܗܝ ܘܠܐ ܬܬܚܫܒ ܠܗ acceptum id ei non referetur aut imputabitur I. 134. 12. ܚܙܝ ܗܠ ܥܠ ܗܘ ܡܬܚܫܒܢܐ vide — de quo consultant. I. 206. 14. ܚܫܒܝܢ ܡܬܚܫܒܬܐ ܒܝܫܬܐ malum consilium ineuntes.

ܚܘܫܒܐ, ܚܘܫܒܐ cogitatio. ܚܘܫܒܬܐ ratio, disquisitio. ܚܘܫܒܢܐ supputatio, ratio. ܚܘܫܒܢܘܬܐ supputatio, opinio. ܡܚܫܒܢܐ supputator, calculator.

ܚܫܟ obscurus fuit. Pa. opacavit, obscuravit. II. 4. 6. ܢܚܫܟܢ ܥܝܢܝܟ ܒܪܫܟ tui oculi in tuo capite cæcutient. ܡܛܠܠܬܐ ܕܡܚܫܟܢ umbracula opacantia. ܚܫܘܟܐ tenebræ. ܚܫܘܟ tenebrosus. ܚܫܘܟܘܬܐ obscuritas. ܚܫܘܟܘܬܐ ars obscura c. c. ܚܫܘܟܬܐ perfidia II. 66. 9.

ܚܫܠ conflavit, effudit, molitus est. I. 162. 11. ܚܫܠܝ ܐܘܡܢܘܬܐ moliens artem obscuram. Cfr. I. 206. 13. I. 152. 13. ܚܫܠܝ ܙܝܢܐ contundentes s. conflantes arma. III. 302. 2. ܚܠܦ ܟܠܝܠܟ ܚܫܠܘ ܕܡܥܐ loco tuæ coronæ tibi effusæ lacrimæ.

ܚܫܠ accurate fecit, elaboravit, definivit. Aph. id. III. 178. 16. ܢܣܒܝܢ ܕܠܐ ܚܫܠܝ ܐܝܕܝܗܘܢ sumunt, quod eorum manus non effinxerunt III. 280. 2. ܐܚܫܠܘ ܠܟ ܟܠܝܠܐ ܚܕܝܐ definierunt tibi coronam hilarem. I. 136. 5. ܐܢܬ ܗܘ ܕܚܫܠܬܗ ܘܨܒܬܗ ܠܥܠܡܐ tu es, qui accurate condidisti & expolisti mundum II. 120. 3. ܓܕܠܘ ܒܪܫܝ (pro ܚܫܠܘ) ܘܨܒܬܘ ܥܠ ܪܫܝ ܟܠܝܠܐ plexerunt mihi in meo capite

cornua, & quamvis meam innocentiam in meis volis signarunt.

ܚܬܝܬܐ (Syr. ܚܬܝܬ) definitus. It. (H. חתת) contritus. I. 50. 19. ܚܬܝܬܘܗܝ ܠܐܕܡ ܓܒܪܐ ܩܕܡܝܐ ܐܠܦܐ ܫܢܝܢ definitum Adamo viro mille annorum ævum. II. 22. 16. ܒܫܘܡ ܗ ܚܬܝܬܐ ܕܚܬܝܬ ܠܡܢܐ ܫܡܝܪܐ ܕܠܐܚܪܝܬܐ ܢܬܓܠܐ in nomine *Genii* Mano Semiro, quod certissime in posterum patefiet. II. 132. 8. ܗܢܘܢ ܚܬܝܬܐ ܣܠܩܝܢ hi certo ascendent. ܢܫܡܬܐ ܕܓܒܝܐ ܕܚܬܝܬܐ ܘܡܟܝܟܐ animæ electorum, qui contriti & humiles i. e. qui demissi & modesti.

(ܚܬܠ) ܚܬܠܐ (H. חתול) fascia. I. 136. 19. ܐܬܚܬܠܗ ܒܚܬܠܐ involvit eum fascia.

ܚܬܡ obsignavit, confirmavit. I. 256. 6. ܡܢ ܕܐܒܘܗ ܡܙܝܢܠܗ ܘܚܬܡܠܗ quem suus pater armans obsignaverit. I. 268. 9. ܚܬܡܬ ܒܒܐ obsignavi portam. ܚܬܡܐ sigillum.

ܚܬܢܐ sponsus, gener.

ܚܬܦܐ confractio.

ܚܬܪ inflatus fuit, superbivit.

ܛ

(ܛܢܦ) ܛܢܦܐ (Ch. טינפא) infamia, afflictio. III. 80. 9. ܚܛܝܐ ܘܛܢܦܐ ܘܗܦܟܐ ܢܗܘܐ perversitas, infamia, & revolutio existet.

ܛܒܝܐ caprea, capreolus.

ܛܒܚܐ coquus, lanio.

ܛܒܠܐ tympanum.

ne ineatis. III. 208. 12. ܚܘܫܒܢܐ ܕܦܨܐ ܢܚܫܒ ܥܡܝ rationes eximias mecum iniit. I. 30. 8. ܬܚܫܒ ܩܕܡܘܗܝ ܘܠܐܬܬܚܫܒ ܠܗ acceptum id ei non referetur aut imputabitur I. 134. 12. ܚܙܝ — ܥܠ ܡܐ ܗܘ ܡܬܚܫܒܢܘܬܐ vide — de quo consultant. I. 206. 14. ܠܒܝܫܐ ܡܬܚܫܒܢܘܬܐ malum consilium ineuntes.

ܚܫܒܐ, ܚܘܫܒܐ cogitatio. ܚܘܫܒܬܐ ratio, disquisitio. ܚܘܫܒܢܐ supputatio, ratio. ܡܚܫܒܢܘܬܐ supputatio, opinio. ܡܚܫܒܢܐ supputator, calculator.

ܚܫܟ obscurus fuit. Pa. opacavit, obscuravit. II. 4. 6. ܢܚܫܟܢ ܥܝܢܝܟ ܒܪܫܟ tui oculi in tuo capite cæcutient. ܛܠܠܝܬܐ ܕܡܚܫܟܢܐ umbracula opacantia. ܚܫܘܟܐ tenebræ. ܚܫܘܟܝ tenebrosus. ܡܚܫܟܢܘܬܐ obscuritas. ܡܚܫܟܘܬܐ ars obscura c. c. ܟܦܝܪܘܬܐ perfidia II. 66. 9.

ܚܫܠ conflavit, effudit, molitus est. I. 162. 11. ܚܫܠܐ ܐܠܐ moliens artem obscuram. Cfr. I. 206. 13. I. 152. 13. ܚܫܠܝ ܙܝܢܐ contundentes s. conflantes arma. III. 302. 2. ܒܕܘܟܬܟ ܕܡܥܐ ܚܫܝܠܢ loco tuæ coronæ tibi effusæ lacrimæ.

ܚܫܠ accurate fecit, elaboravit, definivit. Aph. id. III. 178. 16. ܢܣܒܝܢ ܕܠܐ ܚܫܠ ܐܝܕܝܗܘܢ sumunt, quod eorum manus non effinxerunt III. 280. 2. ܐܚܫܠܘ ܒܕܘܟܬܟ ܚܕܘܬܐ definierunt tibi coronam hilarem. I. 136. 5. ܐܢܬ ܗܘ ܕܚܫܠܬܗ ܘܨܒܬܬܗ ܠܥܠܡܐ tu es, qui accurate condidisti & expoliisti mundum II. 120. 3. ܩܠܝܢ ܒܪܫܢ (pro ܟܠܝܠܐ) ܟܠܝܠܐ ܘܩܠܥܘ ܥܠ ܪܫܝ ܩܠܝܠܝܢ plexerunt mihi in meo capite

ܡܬܒܠܐ ܘܐܠܝܠܐ (pro ܡܣܪܩܘܬܐ) ܡܪܩܬܐ oratio *ad fallendum* con: cinne juncta, fraus & astutia.

ܡܪܓ H. Aram. adussit, Arab. commovit. Etpa. adustus, commotus fuit. ܢܬܡܪܓ ܒܡܝܐ ܐܝܠܝܢ comburetur aquâ peredente. II. 198. 19. ܠܓܠܠܐ ܒܡܣܩܗ ܡܬܡܪܓܐ ipsa unda ejus vapore cietur.

ܡܪܘܓܬܐ commotio. II. 64. 3. ܕܡܝܐ ܟܐܢܘܬܟ ܠܡܘܙܢܝܐ ܕܒܟܐܢܘ ܘܠܝܬ ܒܗܘܢ ܡܪܘܓܬܐ justitia tua similis bilancibus juste appensis, quibus nulla motitatio inest. ܡܪܘܓܬܐ ܪܡܘܗܝ injicite illis *aquis* motum. ܥܠܬ ܠܠܒܐ ܡܪܘܓܬܐ intravit cor commotio.

ܡܪܓܙ exsecratus est. III. 258. 11.

ܡܪܗܦ (Arab. invertit *calamum*, acuit aptavitque. Ch. prævertit) Etpa. se invertit, contendit. III. 296. 5. ܢܗܝܪܘܬܐ ܕܡܬܢܫܒܐ ܢܦܫܬܐ ܒܗ ܐܝܟ ܕܥܠܡܐ ܡܪܗܦ quo animæ afflabuntur, splendor, ut qui Aeonum, acutus est. II. 20. 21. ܐܬܡܪܗܦ ܠܘܬܗ cursum ad eum intendit.

ܡܪܗܦܐ acutus, perspicax. ܡܪܗܦܘܬܐ acies, acumen. III. 98. 13. ܫܘܠܛܢܐ ܕܡܕܒܪܢܘܬܗ ܒܡܪܗܦܘܬܐ ܘܒܫܘܪܝܬܐ ܐܫܬܠܛ — exercuit potestatem sui regiminis acute & dissolute imperitando.

ܡܪܙ concidit, præcise definivit.

ܡܪܙܦ scidit, frenduit, fremuit.

(ܡܪܙܡ) ܡܪܙܡܐ mutus. ܡܪܙܡܐ præstigiæ. ܡܪܙܡܐ veneficus. ܡܪܙܡܬܐ venefica. ܡܪܙܡܝܬܐ veneficæ.

ܡܪܚܫ computavit, imputavit, cogitavit. Etpe. consultavit, machinatus est. ܡܚܫܒܬܐ ܒܝܫܬܐ ܐܬܡܪܚܫܘ malum consilium

ܚܪܒܐ gladius, cædes, desolatio. ܩܛܝܠ ܒܚܪܒܐ cæsus gladio. ܡܚܪܒ vastatus. ܡܚܪܒܘܬܐ vastatio. ܚܪܘܒܐ bellator.

(ܚܪܝܓ) ܚܪܝܓܐ (Ar. خراج) quod in corpore erumpit *ut furunculus, pustula, papula.* It. (coll. Ch. חרגא) horror. ܐܣܘܪܘ ܠܟܘܢ ܚܨܝܟܘܢ ܙܢܪܐ ܕܚܪܝܓܐ ܘܡܘܡܐ ܠܝܬ ܒܗ illigate vobis baltheum, cui pustula & labes non inest. ܚܪܝܓܘܬܐ scabies, pustula III. 10. 10. II. 252. 13. ܕܠܐ ܚܪܝܓܘܬܐ ܘܨܘܐܬܐ qui pustula & sordibus non affecti sunt. II. 140. 4. ܘܕܠܐ ܚܪܝܓܐ ܠܟܣܝܬܐ ܐܘܡܢܘܬܐ ܗܕܐ ܙܩܪܝܢ sine horrore huic indumento artem obscuram struunt. ܚܪܝܓܐ (Syr. ܚܪܝܦܐ) astutus. II. 12. 10. ܚܪܝܦܝܢ ܠܡܥܩܡܘ ܚܟܝܡܝܢ ܠܒܝܫܬܐ astutus ad torquendum, callidus ad malum.

ܚܪܝܓܐ astutus. ܚܪܝܓܘܬܐ (Syr. ܚܪܝܦܐ) fucus *pec.* pellium. II. 298. 24. ܕܡܢܗܘܢ ܡܕܡ ܕܚܪܝܓܘܬܐ ܘܕܓܠܐ ܠܐ ܗܘܐ a quibus nihil non fucati & falsi exstitit.

ܚܪܐ ira exarsit. III. 296. 6. ܟܡܐ ܚܪܐ ܟܡܐ ܚܡܝܡ ܕܢܩܒܠ ܚܪܝܢܐ quam exardescens, quam incensus, qui litem suscipit?

ܡܚܪܝܢܐ litigosus. ܚܪܝܢܐ lis, contentio. ܚܪܝܐ (coll. Ch. חרא expurgavit) pura *anima* III. 290. 14.

(ܚܪܙ) ܚܪܙܢܝܬܐ (Ch. חרזן poëta rhythmicus. Syr. ܚܪܙܐ rhythmica oratio) tibia, qua carmen rhythmice cantatur. I. 224. 1. ܘܬܒܪܬ ܒܐܝܕܗ ܚܪܙܢܝܬܐ fregi, quæ in ejus manu erat, tibiam. ܡܚܪܙܘܬܐ (Syr. ܡܚܪܙܘܬܐ concinna oratio. Ch. מחרוזת ordo, series) oratio rhythmica. III. 84. 9.

ܚܪܘܪܐ calamus scriptorius. I. 238. 14. ܚܪܘܪܐ ܕܡܪܝܐ ܕܪܡܘܬܐ dicasterium Domini celsitudinis. ܩܢܝܟ ܘܚܪܘܪܟ tuus stylus & calamus.

ܚܪܘܦ protervus, impudens fuit. II. 198. 6. ܚܪܘܦ ܒܚܝܠܗ proterve agens & irruens. ܚܪܘܦܐ protervus, procax. II. 196. 13. ܚܪܘܦܐ procaces (*verti incaute* oppressores).

ܚܪܨ incidit, insculpsit, memoriæ prodidit. II. 68. 13. ܚܪܨܬܐ ܕܠܐ ܡܚܪܨ sapiens, qui nihil memoriæ prodit.

ܚܪܨܬܐ fissura. I. 142. 13. ܟܠܗ ܡܠܐ ܚܪܨܬܐ totus plenus fissuris.

ܚܪܦܐ (ܚܪܦ) adulatio. ܚܪܦܐ ܘܢܟܠܐ blandimentum & fraus.

ܚܪ incaluit. Etpa. calefactus fuit. ܐܬܚܪ ܐܬܘܢܐ calefactus fuit fornax.

ܚܐܪܐ nobiles, principes. ܚܐܪܐ F. ܚܐܪܬܐ Pl. ܚܐܪܬܐ ingenuus. ܢܦܫܬܐ ܚܝܬܐ ܚܐܪܬܐ ܘܡܥܠܝܬܐ animæ vivæ, ingenuæ, & honestæ. ܒܪܬ ܚܐܪܐ filia honesta. ܒܪ ܚܐܪܐ liber *homo*, *opp.* ܥܒܕܐ mancipium. II. 16. 18. ܥܒܕܐ ܡܥܒܕܝܢ ܠܗ ܒܪ ܚܐܪܐ servum reddunt, qui liber. ܚܐܪܐ herus. ܚܐܪܬܐ hera. ܚܘܪܪܐ liberatio *sui fœtus*, partus. II. 122. 20. ܘܚܘܐ ܕܫܥܒܕܬ ܚܐܪܐ ܬܫܥܐ ܝܪܚܝܢ ܠܚܘܪܪܐ ܕܡܘܠܕܐ Havæ confecto novem mensium spatio, ut partu liberaretur. ܚܘܪܐ foramen. ܚܪܘܪܐ (Ch. חרורין) præstigiatores. ܚܐܪܘܬܐ libertas.

ܚܪܒ desolavit, destruxit, occidit.

154. 8. ܚܡܝ̈ܫܬܐ ܐܙܠܢ ܠܩܒܪܐ ܢܫ̈ܐ opertæ *mulieres* ibunt ad sepulchreta. *Sed* ܚܨܦܐ I. 122. 1. *valebit* (a Syr. ܚܨܦ superbivit) superbia. ܗܠܟܬ ܪܓܠܢ ܒܚܨܦܐ pes noster ambulavit in superbia. Cfr. III. 272. 14. ܚܨܘܪܐ (ܚܨܪ) (Ch. חצורה) seges dum adhuc in herba est, culmus. III. 128. 7. ܚܨܘܪܐ ܡܫܬܡܠܝܢ ܡܢ ܩܕܡ ܫܒܠܐ culmi ante absolvuntur i. e. *adolescunt*, quam spicæ.

ܚܨܪ (Syr. ܚܨܪ) strinxit, arctavit, ursit. I. 252. 8. ܐܬܚܨܪ ܠܢܦܫܗ ܒܪܐ pressus fuit angustia *animi* filius. I. 270. 17. ܡܚܨܪܐ ܠܚܒܪܬܗ altera *mulierum* alteram urgebat. II. 16. 4. ܟܕ ܚܨܪ ܪܘܚܐ ܘܡܬܚܨܪܐ ܘܡܬܚܒܫܐ urgente incidenteque vento se claudit.

ܚܨܨܐ lapillus, glarea.

ܚܨܐ dimidiavit, dividit, diffregit. II. 302. 2. ܐܚܨܐ ܬܪ̈ܥܝܗ ܕܫܘܪܐ diffringam portas muri.

ܚܨܒ excisus, arefactus fuit. It. (coll. ܚܨܒ) projecit pec. glaream. II. 22. 8. ܡܝܐ ܕܝܘܪܕܢܢ ܚܨܒ ܘܚܪܒ quæ aqua Jordani excisa & exsiccata fuit. III. 204. 1. ܥܬܝܕܝܢ ܚܢܢ ܡܠ̈ܐ ܫܦܝܪ̈ܐ ܠܟ ܘܡܚܨܒܝܢ ܟܐܦ̈ܐ ܐܝܟ ܚܨܒܐ nos dicta præclara tibi paraturi, gemmasque ut glaream projecturi.

ܚܨܝܒܐ lagena. ܚܨܒܐ glarea.

ܚܨܕ messuit. II. 192. 10. ܐܝܠܝܢ ܕܙܪܥܘ ܥܘܠܐ ܚܨܕܝܢ ܚܨܕܐ ܕܓܠܐ qui iniquitatem seminaverint, messem falsam metent. ܚܨܕܐ messis.

ܚܣܡ Ch. occlusit, coërcuit, Syr. invidit, æmulatus est. ܕܚܣܡܬ ܡܢ ܡܡܠܠܟܘܢ collegi invidiam a vestro sermone.

ܚܣܡܐ invidia, livor, æmulatio.

(ܚܣܢ) ܚܣܢܐ possessio. II. 76. 7. ܡܫܟܒܐܠܗܘܢ ܘܡܚܣܢܐܠܗܘܢ ܒܚܣܢܐ ܕܥܠܡܐ quos prostratos per mundi possessiones faciam.

(ܚܣܦ) ܚܘܣܦܐ impudentia.

ܚܣܪ defuit, defecit, caruit, damno affectus est. I. 248. 8. ܠܐ ܚܣܪܬ ܘܠܐ ܒܨܪܬ non mihi defeci aut defui.

ܚܣܝܪ deficiens, carens, vacuus. ܚܣܝܪܘܬܐ, ܚܣܝܪܬܐ defectus; vacuitas, inopia. ܚܘܣܪܢܐ jactura, damnum.

ܚܦܐ (H. Ch. חפף) obtexit, operuit. Etpe. ܐܬܚܦܝ se obvolvit. Etpa. ܐܬܚܦܦ (Syr. ܐܚܦ) voluptati se dedit, superbivit. III. 32. 10. ܐܬܚܦܦ ܠܒܝ ܕܟܐܒ cor meum, quod doluerat, voluptati se dedit.

ܚܦܝܐ contectus, stratus. II. 54. 13. ܣܝ̈ܡܢ ܚܦܝ̈ܬܐ positæ, stratæ *stolæ splendoris*.

ܚܦܐ (H. Ch. חפה) i. q. ܚܦܐ. II. 134. 3. ܚܦܐ ܢܗܪܗ ܠܙܝܘܗܘܢ operuit, sustulit eorum splendorem. III. 36. 18. ܐܬܚܦܝ ܠܒܗܘܢ ܕܟܐܒ eorum cor ægrum se oblectavit. III. 54. 8. ܐܦܩܕܗ ܠܡܕܥܝ ܕܬܬܚܦܐ jussit meam mentem gaudere.

ܚܦܝܐ integumentum. II. 26. 2. ܕܡܝܐ (lege ܚܦܝܐ) ܡܢ ܚܦܝܐ ܕܡܝܐ ܘܥܠ ܐܦܝܐ ܕܡܝܐ *locutus est* de operimentis aquæ, de velamentis aquæ. *Sic & legendum* ܚܦܝܐ *pro* ܚܦܝܐ III.

(ܚܫܦ) ܚܫܘܦܐ adulator, hypocrita c c ܟܕܒܐ mendax.

ܚܫܝܡܐ s. ܚܫܡܢܐ (H. חשמן magnas, optimas, *ab Ar.* حشم multos habuit famulos & asseclas. *formæ* רענן) cœtus, conventus *pec.* magnatum III. 89. 13 ܡܠܐܟܐ ܕܡܠܟܐ ܕܢܐܬܘܢ ܘܢܫܬܠܛܘܢ ܚܫܡܢܐ ܘܡܠܟܐ ܕܡܠܟܐ ܢܩܝܡܘܢ ܠܗ Nuntii hunc inauguraturi (*propius*: huic commendaturi se in clientelam, *ab Ar.* حشمة clientela) convenient. Surgentque reges, eum regem regum constituturi. III. 92. 11. ܡܠܟܐ ܚܫܡܢܐ ܕܐܢܫܐ ܡܟܠܐ ܠܗ rex cœtum hominum inibit s. habebit.

ܚܫܡ contumelia affecit. ܚܫܡܘܢܢ ܘܪܕܦܘܢܢ nos contumelia affecerunt & persecùti sunt. *Hinc mutato* ܡ *in* ܠ, ܚܫܠܐ contumelia.

(ܚܫܣ) ܚܘܣܝܐ expiatio. c. c. ܚܘܣܐ indulgentia.

ܚܫܟ (Ch. חסך diminuit, חסיך minutus, attenuatus) attenuatus, macilentus, exilis factus est. III. 126. 1. ܠܐ ܢܚܫܟ ulterius non senescet, nec debilescet. Ir. (H. חשך retinuit parcendo) ܚܫܟܢܐ indulgens. III. 108. 7. ܦܪܨܘܦܐ ܚܫܟܢܐ persona indulgens.

ܚܫܠ Pe. Etpe. finitus, consummatus fuit, cessavit, desiit. ܥܠܡܐ ܢܚܫܠ mundus consummabitur s. interibit. I. 6. 3. ܫܘܦܪܐ ܢܗܝܪܐ ܘܠܐ ܡܬܚܫܠ pulchritudo nitens, nec desinens. I. 44. 17. ܦܓܪܐ ܕܠܐ ܒܣܪܐ ܘܕܡܐ ܕܡܬܟܢܫ. ܘܒܟܐܒܐ ܘܒܥܡܠܐ ܡܬܚܫܠܝܢ corpora, carne & sanguine conformata, doloribus & labibus conficientur.

ܕܚܙܘܗ ܩܠܝܢܝܬܐ splendor hujus mundi constitutus fuit talis, qualis gemmarum, unionum, margaritarumque est. ܣܘܦܪܬܐ amuletum. I. 224. 4. ܬܒܪܬܗ ܠܣܘܦܪܬܐ ܕܚܠܨܝܗ fregi amuletum sui lumbi.

ܚܡܫܐ quinque. ܚܡܫܣܪ s. ܚܡܫܡܣܪ quindecim. ܚܡܫܝܐ quintus. ܚܡܫܝܢ quinquaginta. ܚܡܫܡܐܐ quingenti.

ܚܡܬܐ ardor, vis, ira, furor.

ܚܢܢ ,ܚܢܝ gratiosus fuit, gratiam fecit, misertus est. I. 66. 20. ܚܘܢ ܚܢܢܝܗ benigne ejus miserere. II. 284. 6. ܟܡܐ ܕܗܘܝܬ ܘܪܒܝܬ ܒܥܠܡܐ ܕܢܚܢܝܗ ܠܐܒܘܟ quo in *mundo* tamdiu eris & adolesces, quamdiu tuo patri placuerit. ܚܢܢܬܐ gratia, misericordia.

ܐܢܚܢ ,ܐܢܢ nos.

(ܚܢܐ) ܚܢܘܬܐ caupona, taberna. II. 238. 7. ܕܫܬܐ ܚܡܪܐ ܒܚܢܘܬܐ qui biberit vinum in caupona.

(Ch. חגג tripudiavit). ܚܢܓܐ (Ch. חינגא) chorus. *It. genus Dæmonum*, Choragi, Satyri. II. 86. 5. ܕܐܙܠܝܢ ܠܚܢܓܐ ܕܚܢܝܓܝܢ ܢܦܠܐ obnoxii libidini in choro s. tripudio procidunt. *Translatum vero* ܚܢܓܐ I. 198. 12. *per* festum, *quasi ab* חגג celebravit festum, tripudiavit, in orbem ivit. *Eodem tamen sensu. Atque ambigam, annon* Ch. חנג ab חגג *formatum fuerit*: Dagesch Forti per נ compensato. I. 106. 7. ܗܘܝܢ ܫܐܕܐ ܘܚܢܓܐ ܕܠܐ ܒܢܬ ܐܢܫܐ ܢܦܠܐ existent Dæmones & Satyri, filias humani generis invasuri.

strumento compedis, nudationis, & pandiculationis *ad palum* tradunt *animas*. ܚܨܐ lumbi I. 50. 1.

ܚܠܩ divisus, dispertitus fuit. III. 307. 13. ܐܪܡܝ ܒܓܘܫܡܐ ܕܓܝܕܐ ܡܦܠܓܐ ܘܡܚܠܩܐ conjecit me in truncum corporeum, dispersis distributisque nervis.

ܚܠܩܐ fortuna, sors. I. 20. 17. ܒܚܠܩܗܘܢ ܠܐܡܗܦܟܝܢ sortem eorum non versant. II. 112. 9. ܠܐܡܛܐܠܗ ܚܠܩܐ ܘܩܕܠܐ ܕܒܝܬ ܚܝܐ illi sors & torques domus Vitæ non eveniet.

ܚܡ caluit, calefecit, fovit. II. 32. 6. ܚܡ ܛܒ ܐܝܟ ܕܠܐ ܚܡܡ ܡܢ ܩܕܡ ܛܒ ܐܝܟ ܕܠܐ ܚܡܬ ܡܢ ܩܕܡܘܗܝ effervescebat valde, quomodo ante non efferverat, & irascebatur valde, quo modo ante non iratus fuerat. I. 160. 4. ܢܘܪܐ ܕܢܦܫܗ ܚܡܝܐ ܗܘܬ ܠܗ ignis sui animi effervescebat. Cfr. III. 222. 18.

ܚܘܡܐ calor, fervor, ܚܡܐ id. ܚܡܝܡܐ ardens, fervens. ܚܡܝܡܘܬܐ calores.

ܚܡܐ incaluit, arefactus est.

ܚܡܥ acidus, exacerbatus factus est. III. 94. 17. ܒܦܘܡܐ ܚܡܝܥܐ ܕܝܠܗ ore ipsius exacescente.

ܚܡܝܥܐ acrimonia. I. 154. 16. ܕܚܡܝܥܐ ܚܡܬܗܘܢ quorum acris furor est. ܚܡܝܥܐ vide ܚܡܥ.

ܚܡܪ ferbuit, disturbavit. III. 136. 14. ܫܬܝܢ ܕܠܐ ܗܘܐ ܚܡܪܐ bibunt, quod non perturbat.

ܚܡܪܐ vinum. ܚܡܪܐ asinus. ܚܡܝܪܐ fermentum. ܚܡܪܐ ܚܕܬܐ mustum, merum. III. 86. 16. ܚܡܪܐ ܚܡܝܪܬܐ merum fœtebit. ܚܡܪܐ gemmæ, globuli. It. Deastræ. I. 120. 13. ܗܢܘܢ ܕܚܠܝܢ ܡܢܗ ܐܝܟ ܕܡܢ ܚܡܪܬܐ ܕܫܡܝܐ ܗܢܘܢ ܐܝܟ ܚܡܪܐ ܘܡܢܝܢܐ

culam. II. 306. 14. ܫܕܐ ܡܨܝܕܬܐ ܘܩܛܥ ܡܢ ܨܘܪܗ ܡܘܢܝܠ ܟܝܘܢ
Kivan abjecit reticulum, & monile ex collo abrupit.
ܚܠܒܘܢܐ albumen (Pleroma). I. 254. 4. I. 286. 10. III. 60. 12.

ܚܠܐ (H. חלה) viribus attritus, imminutus, solutus fuit, defecit. II. 4. 16. ܢܦ̈ܫܬܐ ܕܠܐ ܚܠܝܢ *animæ illæ* utcumque devotæ non debilescunt.

ܚܠܐ (Syr. ܚܠܝ) dulcis fuit. II. 6. 20. ܟ̈ܣܐ ܕܚܠܝܢ pocula dulcia. ܚܠܝܐ dulcis, jucundus. ܚܠܝܘܬܐ dulcedo, jucunditas.

(ܚܠܡ) ܚܠܡܐ somnium.

ܚܠܦ successit, transiit, mutavit, alteravit. I. 78. 12. ܠܐ ܢܚܠܦ ܬܪܥܐ ܕܢܘܪܐ portæ ignis non succedet. III. 50. 8. ܝܡܐ ܕܣܘܦ ܐܝܟܢܐ ܬܚܠܦܘܢ mare Erythræum quo modo trajicietis? III. 230. 1. ܪܘܡܗ ܕܡܣܐܬܐ ܚܠܦ suprema Libræ præteriit. III. 82. 3. ܓܒܪܐ ܚܠܦ ܒܫܘܩܐ vir per plateas transiens. ܚܠܦ ܐܡܪ ܠܗܘܢ altera vice eis dixit. II. 82. 9. ܠܐ ܬܚܠܦ ܡܠܬܟ ܒܗ ܕܠܐ ܕܝܠܟ ne mutes tuum dictum in id, quod tuum non sit, i. e. *fidem ne fallas*. III. 126. 7. ܒܪܢܫܐ ܒܒܪܢܫܐ ܠܐ ܢܚܠܦ hominem cum homine non commutabit. I. 12. 14. ܫܠܕܐ ܡܚܠܦܢܐ obnoxium mutationi cadaver. ܚܘܠܦܐ s. ܚܘܠܦܢܐ mutatio vicissitudo. III. 298. 2. ܚܘܠܦܐ ܕܝܠܗ ܢܩܒܠ ܓܕܡܐ mutationem sui truncus accipiet. ܚܠܦ pro. (ܚܠܨ) exuit, spoliavit). ܚܠܝܨܐ spoliatio. II. 4. 15. ܕܢܬܦܪܥܢ ܒܚܘܠܨܐ ܘܡܢ ܡܠܐ ܕܡܠܬܐ *ad verbum*: quas *puniendas* in;

ܐܬܚܝܠ ܠܒܗ ܥܠ ܬܪܝܢ mali animus in duplum corroboratus fuit.

ܚܝܠܐ, ܚܝܠܐ virtus, potentia. ܚܝܠܬܐ robur. II. 150. 3. ܚܝܠܬܗܘܢ ܘܚܝܠܗܘܢ ܠܐܝܕܗܘܢ. ܠܐ ܡܛܝܐ quicquid roboris sui virtutisque fuerit, in eorum manus non perveniet.

ܚܟ (coll. Ch. חכך fricuit, abrasit) detraxit. III. 286. 16. ܠܐ ܚܟܟܝܬ (ܠܐ ܚܟܝܬ *transsribe*) ܬܚܘܡܐ nec transtuli aliquem terminum. *Supra vero* p. 5, *ubi verbum hoc citatum fuit, mendose id* ܠܐ ܚܟܟܟܝܬ *impressum est.*

ܚܟܡ sapiens fuit, novit. ܠܐ ܬܬܚܟܡܘܢ ܡܢ ܚܟܝܡܘܬܗ ne sapiatis, eo doctore. ܚܟܝܡܐ sapiens, prudens. ܚܟܡܬܐ, ܚܘܟܡܬܐ ܚܟܝܡܘܬܐ sapientia, prudentia.

(ܚܟܪ) ܚܟܘܪܐ (*ubique transscribendum pro* ܐܟܘܪܐ ex Ch. חכירא) caliginosi, *genus Dæmonum.* II. 196. 10. ܚܟܘܪܐ ܚܟܘܪܐ ܐܟܘܡܐ caliginosi, tenebricosi, nigri *Dæmones.*

ܚܠܠ abluit, purificavit. II. 32. 4. ܚܠܠ ܐܨܒܥܬܐ abluit digitos. *Mendose vero irrepsit* ܒ II. 30. 19. ܚܠܠ ܒܐܨܒܥܬܗ. I. 128. 19. ܢܟܘܣ ܘܐܦܘ ܘܚܠܝܡ ܚܠܠܐ ܘܕܟܐ mactate, lavate, expurgate, emundate, coquite. Cfr. I. 190. 16.

(ܚܠܠ) ܚܠܠܬܐ stola. ܚܠܠܐ tibia. ܚܠܘܠܐ nuptiæ. I. 128. 9. ܥܒܕܘ ܚܠܘܠܐ ܠܒܢܝܟܘܢ conficite nuptias filiis vestris. ܚܠܠܬܐ vagina. ܚܠܠܬܐ placenta. II. 50. 12. ܟܘܪܣܝܐ ܥܠ ܚܠܠܬܐ ܕܬܒܝܠ ܪܡܝܐ ܠܗ ipsi thronus super placenta continentis terræ structus. ܚܠܘܢܐ (coll. H. &. Ch. חלון fenestra) reti-

ܚܛܐ erravit, peccavit, fefellit. I. 172, 13. [illegible] ignis in eo non erravit. II. 68. 4. [illegible] stultus similis est fluctui, qui sive desidens subter te, sive super te cadens, te fallit.

ܚܛܝܐ (Syr. ܚܛܝܬܐ) peccatum; sed (Syr. ܚܛܝܐ) peccator. [illegible] sagittarius *Zodiaci*. [illegible] abortivus I. 16. 12. [illegible] nec abortus, utero matris elapsus. ܚܛܗܐ peccatum. I. 102. 7. [illegible] qui commisit peccatum majestaticum, personam humanam corrumpendo.

ܚܛܦ rapuit. I. 328. 3. [illegible] ne diripiatis criminose inopes.

ܚܛܦܐ, ܚܘܛܦܐ raptus. ܚܛܘܦܐ rapax. ܚܛܘܦܘܬܐ direptio, rapine. ܚܛܘܦܐ raptor, prædo.

ܚܘܛܪܐ scipio. II. 20. 9. [illegible] meum baculum super eos ego tollens.

ܚܝܐ vixit. Aph. vivificavit.

ܚܝ, ܚܝܐ F. ܚܝܬܐ vivus. ܚܝܐ vita. [illegible] Pl. [illegible] animal. [illegible] serpens. [illegible] (Syr. [illegible]) hyæna. I. 140. 14. [illegible] puerpera. [illegible] animantia bruta. ܡܚܝܢܐ vivificator, servator.

ܚܝܠ roboravit, confirmavit. Etpe. corroboratus fuit. I 178. 5. [illegible] Spiritus se corroborans. I. 180. 1. [illegible] Spiritus iterum se corroboravit. Lin. 6. [illegible]

(ܚܘܪ) ܚܘܪܐ f. albus, candidus. II. 54. 5. ܐܚܘܪܬ ܕܩܢܗ ܡܢ ܣܝܒܘܬܐ ܚܘܪܐ præ lanæ defluvio alba ejus barba. ܚܘܪܐ ܡܢ ܚܠܒܐ candidior lacte. ܚܘܪܐ forma, exemplum ܚܘܪܪܐ albugo.

ܚܣ s. ܚܫ ܚܫ sensit, passus est. III. 124. 16. ܚܫ ܘܦܪܫ sensit & discrevit. II. 200. 11. ܚܫ ܒܢܦܫܗ doluit animo. I. 178. 9. ܫܢܝܐ ܕܠܐ ܡܪܓܫ ܘܠܐ ܦܪܫ vesanus sensusque & judicii expers.

ܚܘܫܐ Pl. ܚܘ̈ܫܐ sensus. II. 32. 20. ܚܘܫܐ ܩܕܡܝܐ sensus primarius.

ܚܙܘܐ (Sam. חזוה) adspectus, visio. I. 64. 5. ܥܠܡܐ ܕܚܫܘܟܐ ܕܚܙܘܐ ܕܢܘܗܪܐ ܚܣܝܪ ܠܗ mundus caliginis, cui adspectus lucis deest.

ܚܣܕܐ i. q. ܚܣܕܐ, probrum, contumelia. III. 28. 16. ܒܣܪܐ ܕܚܣܕܐ ܐܟܠܗ carnem probri comedit. III. 38. 13. ܢܩܒܥ ܡܥܡܘܕܝܬܐ ܕܚܣܕܐ baptismum probri instituet.

ܚܙܐ vidit, consideravit.

ܚܙܘܐ visio, consideratio. ܚܙܝܐ, ܚܙܝܐ spectator. ܚܙܬܐ visus, conspectus. ܚܙܘܢ, ܚܙܘܢ visio, spectaculum. ܚܙܘܬܐ specula, receptaculum.

(ܚܙܩ) ܚܙܝܩܐ accinctus.

ܚܙܪܐ (*Syriace* farina) grando. ܚܙܘܪܐ (Ch. חזור sphærula, pomum) unio, margarita. III. 146. 15. ܐܝܟ ܚܙܘܪܐ ܕܡܒܠܚܐ ܕܢܦܠ ܡܢ ܬܓܐ *similis* margaritæ fulguranti, quæ e tiara excidit. ܚܙܝܪܐ porcus. ܡܠܐ ܕܚܟܝܡܐ ܠܣܟܠܐ ܐܝܟ ܡܪܓܢܝܬܐ ܠܚܙܝܪܐ verba sapientis stulto ut margaritæ porcis.

particulâ ܠܐ *intermissa. Eaque, me judice, ad exemplum præsentis corrigenda & interpretanda est. Quamquam similis ratio loquendi obvia* II. 292. 1. ܢܘܟܠܠܐ ܠܐ ܕܚܫܬ ܡܚܡܣ vacillans meo loco flevi.

ܚܠܐ arena. ܚܠ̈ܠܐ cumuli arenæ. III. 142. 17. ܐܢܫܐ ܢܫܒܐ ܚܠ̈ܠܐ ܘܡܥܝܪܐ ܐܒܩܐ venti, sublata cumulatim arenâ, pulverem suscitabunt.

ܚܣ pepercit. ܚܣ ܠܗܘܢ absit ab eis. ܚܣ ܠܟ ܕܢܗܘܐ ܡܡܠܠܟ ܥܡ ܚܪ̈ܫܐ absit a te colloquium cum Incantatoribus. I. 160. 12 ܚܘܣ ܥܠܝ miserere mei. II. 62. 19. ܚܘܣ ܥܠ ܢܦܫܬܐ ܕܥܢܝ̈ܐ miserere animarum, quæ afflictorum.

ܚܣܝܐ propitius. ܚܣܝܘܬܐ commiseratio.

ܚܦ lavit, detersit. I. 220. 4. ܠܡܢܐ ܚܦܬܝ ܘܣܪܩܬܝ cur te detergis & pectinas?

ܚܦܝܐ lotura. II. 52. 5. ܚܘܪ ܪܝܫܗ ܡܢ ܚܦܝܐ ܕܡܝܐ album ejus caput præ lotura i. e. candore aquæ.

ܚܫ strepuit. I. 166. 5. ܚܫܝܐ ܘܡܙܝܥܢܐ ܪܘܚܐ strepens seque concutiens Spiritus. III. 312. 15. ܠܐ ܚܫܝܐ ܘܠܐ ܡܙܝܥܢܐ non strepens seque commovens. *At pro* ܚܫܝܐ I. 194. 19. *per* tristes *reddito transscribendum* ܚܫܝ̈ܐ.

ܚܫܐ strepitus, stridor. I. 232. 11. ܡܬܚܦܛܢܐ ܥܠ ܟܠ ܢܦܫܬܐ ܘܢܬܠ ܚܫܐ irruens in omne, quod animam traxerit, strepitum edet. Cfr. III. 312. 15.

corpus respexit. ܐܗܕܪܬ ܠܒܣܬܪ vertisti te retro. III. 48. 19. ܐܢܐ ܥܠ ܢܦܫܝ ܡܚܕܪܐ ego versans animo. I. 162. 11. ܚܕܪܬܗ ܡܓܕܠܐ circumdedi ei turrim. I. 142. 4. ܐܬܚܕܪܬ ܠܒܝܬ ܐܒܐ ad domum patris redii.

ܚܕܪܐ ambitus. ܚܕܝܪ circumdatus. ܡܕܝܢܬܐ ܚܕܝܪ ܠܗ ܫܘܪܐ urbs muro cincta. ܚܘܕܪܐ gyrus, circulus.

ܚܕܬܐ novus. ܚܕܬܬܐ Pl. ܚܕܬܬܐ nubilis *filia*. I. 112. 10. ܡܛܥܝܢܘܬܐ ܠܒܢܬ ܐܢܫܐ ܠܩܠܗ ܢܦܩܢ ܚܕܬܬܐ ܡܢ ܓܢܬܐ decipiens filias hominum, ita ut ad illius vocem filiæ nubiles ex horto exeant. Cfr. III. 136. 3.

ܚܒ reus, debitor fuit. Pa. ܚܝܒ condemnavit. Etpa. reus, condemnatus factus est. I. 44. 8. ܒܝܬ ܕܝܢܐ ܡܬܚܝܒܝܢ ܐܢܬܘܢ tribunali obnoxios vos reddetis.

ܚܘܒܐ, ܚܘܒܬܐ reatus, culpa, debitum. ܚܝܒܐ reus, debitor. ܚܘܝܒܐ is, cui aliquid debetur III. 304. 12.

ܚܓ circumiit. II. 156. 6. ܚܕܚܕܝ ܚܓ ܥܝܢܝܗܘܢ quaquaversum oculi eorum circumiere.

ܚܘܐ indicavit, ostendit. Aph. id. I. 44. 7. ܚܘܝܢܐ indicium, ratio.

ܚܘܚܐ vepres. II. 2. 13. ܒܡܕܒܪܐ ܒܗ ܨܗܝܘܢ ܠܚܘܚܐ ܩܠ ܢܘܪܐ in deserto siticuloso: etiam vepres aquæ inopia urente.

ܚܠ Pa. ܚܘܠܠ (H. חולל) doluit, indoluit, planxit, illacrimatus est. III. 146. 9. ܚܘܠܠ ܥܠ ܢܦܫܗ ܘܒܟܐ sibi lamentans flevit. *Corrupta autem lectio* ܚܘܠܠ ܢܦܫܗ III. 46. 3. indoluit ejus anima, *vel ut verti* suo animo vacillavit;

ܡܢܕܥܡܐ ܢܘܗܪܐ sollemne suæ pietatis die Solis obeunt. II. 208. 19. ܕܠܐ ܡܥܡܕܝܢ ܠܒܢܝܗܘܢ ܥܡ ܒܢܬܗܘܢ ܠܡܥܡܕܐ ܒܩܕܡܐ ܕܚܕ ܒܫܒܐ ܠܡܥܡܕܘ filios suos cum filiabus ad sacellum prima luce diei Solis *baptismi gratia* transferendos non curant *Diem feriantur* (Nasaræi) *Solis, dicatum baptizandis infantibus* (Kæmpf. Amœnit. Exot. p. 448). II. 214. 9. ܚܕܒܫܒܐ ܩܫܝܫ ܡܢ ܫܒܬܐ dies Solis natu grandior die Saturni. III 304. 13. ܡܫܬܠܡ ܗܘܐ ܕܝ ܫܒܬܐ ܚܕܒܫܒܐ ܠܡܥܡܕܐ ܢܣܒܬ ܡܢ ܐܝܕܝ ܠܡܥܒܕ ܛܒܬܐ consummato die Saturni, dieque Solis ingruente, ad sacellum, sumta manibus benefaciendi materia, me contuli. III. 96. 8. ܝܘܡܐ ܕܬܠܬܐ ܒܫܒܐ die tertio hebdomadis.

ܚܓܪ Etpe. ܐܬܚܓܪ claudicavit. II. 270. 19. ܐܬܚܓܪ ܚܝܠܐ ܕܡܪܟܒܬܗܘܢ ܒܐܘܪܚܗܘܢ claudicavit suorum robur curruum in suo cursu (*propius, quam, ut verti,* tramite).

ܚܕ, ܚܕܐ unus, quidam ܚܕ ܒܬܪ ܚܕ unus post alterum. ܠܚܕܕܐ, ܚܕܕܐ invicem. ܚܕ ܚܕ sigillatim. ܠܚܕܐ statim. ܡܢ ܚܕܕܐ a se invicem. ܬܪܝܢ ܥܠ ܚܕ duplum. I. 180. 7. ܢܗܘܐ ܥܠ ܚܕ ܬܪܝܢ ܚܝܠܟ tuum robur duplicabitur. (Syr. ܥܠ ܚܕ ܬܪܝܢ) ܚܕܐ ܟܚܕܐ simul. ܠܐ ܐܢܫ nemo. ܡܚܝܕ conjunctus. ܚܕܥܣܪ undecim.

ܚܕܐ gavisus est. ܚܕܘܬܐ, ܚܕܘܬܐ gaudium. ܚܕܝܐ pectus.

ܚܕܪ ambivit. Pa. circumdedit, repetivit. Etpe. se vertit, divertit. I. 20. 15. ܠܐ ܡܚܕܪܝܢ (lege pro ܘܐܬܚܕܪܘ) ܪܩܝܥܗܘܢ ܠܐ ܡܚܕܪ eorum firmamentum rotis non circumit. I. 44. 9. ܐܗܦܟܝܗ ܠܐܬܪܗ eum restituite. III. 146. 10. ܢܗܦܘܟ ܥܠ ad

fuit terra, firmámentumque ut storea convolutum. I. 274. 10. ܡܚܒܨܝܢ ܚܒܝܨܐ subigentes polentam.

ܚܒܝܨܐ (Ch. חביצא) farina subacta cum oleo s. pinguedine aut butyro & melle (Syr. ܚܒܝܨܐ) polenta. ܚܒܨܐ pressio, angustia. II. 98. 7. (lege pro ܘܐܬܚܒܨܘ) ad verbum: factus fuit ad eum ingens concursus *hominum*; ambiente eum urgenteque quocumque animam trahente.

ܚܒܩ amplexus est, congregavit. I. 156. 20. ܚܒܩ amplexus est vi omni distentoque ore fulmen. I. 158. 11. corripiens amplexu suo terram deglutivit.

ܚܒܩܐ congeries, cœtus, chorus. I. 198. 11. cumulemus festa, chorosque in mundo congeramus. ܚܒܩܐ amplexus.

ܚܒܪ sociavit, comitatus est. It. (Ch. חברבר) obscurus fuit. II. 264. 9. species vestra obscurata & obtenebrata est.

ܚܒܪܐ socius, comes. ܚܒܪܬܐ socia.

ܚܒܪܐ fossa, fovea. ܚܒܪܐ veneficus. ܚܒܪܐ *mendose pro* ܚܒܪܐ caligo: *quod videas suo loco.* ܚܘܒܪܐ fovea. II. 42. 13. cadet terra in foveam, cœlumque ut storea convolvetur.

ܚܒܫܒܐ (*conflatum ex* ܚܕ ܒܫܒܐ) primus dies septimanæ, dies Solis. *It. toto pro parte sumto,* septimana.

te fuit, furoreque incaluit. I. 32. 17. [illegible] ignis ardens flammansque.

ܚܒܗܒܐ ardor, incendium. ܚܒܝܒ amabilis. I. 182. 6. [illegible] res non amabilis, nec pulchra.

ܚܒܛ concussit, decussit, excussit. I. 160 8. [illegible] alas concussit. II. 310. 10. [illegible] nucem imperii & obsequii in aquam decussi. III. 150. 3. [illegible] meum corpus solutum excussi.

ܚܒܠ obstrinxit, corrupit, perdidit, parturivit [illegible] id. Etpe. corruptus, perditus fuit II. 12. 20. [illegible] qui accipiunt rei creditæ usuram, illius fide pignore obligata. I. 182. 10. [illegible] mente illius ad vivum parturiente, parturiens & gignens, parturivit & genuit.

ܚܒܠܐ funis. ܚܒܝܠܐ obligatus. ܚܒܘܠܐ corruptor. ܚܒܘܠܬܐ corruptrix. ܚܒܠܐ exitium. ܚܒܘܠܝܐ (Ch. חבוליא) fœnus, usura. I. 40. 3 [illegible] ne comedatis res creditas, ob debiti fidem pignori datas. ܚܒܝܠܐ (Syr. [illegible]) debitum. ܚܒܝܠܐ perditus *homo*. [illegible] lues, pestis, interitus. [illegible] corruptio. ܡܚܒܠܢܐ corrumpens, perdens. [illegible] corruptor, destructor.

ܚܒܨ pressit, compressit, concussit, subegit. III. 12. 17. [illegible] valde concussa

ܐܙܢܦ (coll. زرنف figura annuli notavit) figuravit. III. 148. 10. ܨܝܪ̈ܐ ܕܨܪܘܗܝ ܘܐܙܢܘܦ̈ܐ ܕܐܙܢܦܘܗܝ pictores, qui id pinxerunt, & fictores, qui id finxerunt.

ܐܙܢܘܦܐ fictor.

ܐܙܦ (coll. Ch זיפא tumor) tumidus fuit. II. 46. 6. ܣܘܥܪ̈ܢܘܗܝ ܙܩܝ̈ܦܐ ܘܡܠܠܘܗܝ ܡܙܕܩܦܝܢ ejus negotia superba, ejusque verba tumida. *Sed, collato* Ar. زول discriminavit, *accommodatoque ad sequentia* ܟܕ ܚܫܒ ܒܡܪ̈ܝܡܬܐ ܟܠܗܝܢ inquirens in res sublimes, *melius hæc* δυσνοητα *vertentur:* ejus negotia magnifica, ejusque verba subtilia, i. e. *ejus quæstio maximi est ponderis.*

ܙܪܬܐ (H. זרת) palmus, spithama. I. 194. 9. ܡܫܘܚܬܗ ܗܘܬ ܙܪܬܐ ܚܕܐ ܐܘܪܟܗ ܘܙܪܬܐ ܚܕܐ ܦܬܝܗ capita ejus mensurâ, unius spithamæ sua longitudo, unius item spithamæ sua latitudo comperta est.

ܙܒܚܐ (Syr. id.) sacrificium, idolis & Dæmonibus oblatum. II. 154. 2. ܢܐܡܪܘܢ ܕܢܥܒܕܘܢ ܠܝ ܙܒܚܐ ܗܘ ܐܝܟܐ ܕܠܐ ܡܣܬܒܪܐ ܘܠܐ ܡܬܩܒܠ dicent, se mihi sacrificium facturos. Quam vero venerationem, quod sacrificium ab eis non accipiam. Cfr. lin. 10.

ܚ

ܚܡܬ incensus fuit, exarsit. Pa. id II. 200. 19. ܐܚܡܬ ܚܡܬܐ ܚܡܬ ܒܚܡܬܐ ܘܐܬܚܡܬ ܒܪܘܚܗ exarsit ira, incensus men-

non vagi aut fluctuantes. II. 200. 1. ܦܩܥܬܐ ܡܙܕܪܙܚܬܐ campi agitati.

ܙܪܩܐ (coll. Ch. זרקתא) lorica.

ܙܪܢܩܐ (Ch. זרנין) propago, vitis, proles. III. 150. 6. ܐܦ ܠܐ ܐܠܘ ܐܒܐ ܠܒܪܗ ܦܪܩ ܙܪܢܩܐ ܒܐܪܥܐ ܠܐ ܗܘܘ si pater filium redimeret, propagines in orbe terrestri non essent. III. 308. 4. ܫܠܚܢܝ ܡܢ ܙܪܩܝ traxit me ex mea lorica.

ܙܪܙ Pa armavit, accinxit. Etpe. se instruxit, curam adhibuit. I. 50. 5. ܙܪܙܘ ܢܦܫܟܘܢ ܒܙܝܢܐ ܕܠܐ ܗܘܘ ܡܢ ܦܪܙܠܐ munite vos armis, quæ ex ferro non facta sunt. I. 40. 7. ܐܙܕܪܙܘ ܐܙܕܗܪܘ attendite & circumspecte agite.

ܙܪܝܙ accinctus, strenuus. ܙܪܝܙܘܬܐ accinctio, instructio. ܡܙܪܙܐ instructus, circumspectus. ܡܙܪܙܢܐ procurator. ܡܙܪܙܢܘܬܐ accinctio. ܙܪܝܙܘܬܐ procuratio.

ܙܪܢܘܩܐ (Ch. זרנוקא) uter coriaceus, situla, urna. II. 70. 21. ܐܝܟ ܙܪܢܘܩܐ ܘܕܘܠܐ ܕܡܠܐ ܡܝܐ (lege ܡܠܐ) ܡܐ ܕܡܢܗ similis situlæ aut urnæ, qua quis aquam hauriens nihil inde suo socio propinat.

ܙܪܙܝܪܐ (coll. Syr. ܡܙܪܙܪܢܘܬܐ inculcatio, constipatio, & Ar. زرر arcte compressit, unde زرزر cecinit voce sua *sturnus*, & زرزور sturnus, turdus) oscines. *Species* Deastrarum, c. c. ܟܘܟܒܐ, *quod vide.*

ܙܪܥ seminavit. ܐܙܕܪܥ seminatus est. ܙܪܥܐ semen. ܡܙܪܥܢܘܬܐ progenies III. 184. 10.

ܙܪܦ combussit. III. 234. 18. ܙܪܦܐ ܕܢܘܪܐ combustio ignis.

ܐܙܠ fornicatus, scortatus est, *met.* deflexit. ܥܠ ܗܝܡܢܘܬܗܘܢ ܐܙܠܘ suam fidem datam fefellerunt.

ܐܙܠܐ fornicator, scortator. ܐܙܠܘܬܐ fornicatio, scortatio.

ܐܙܥ (coll. H. סעה, Ar. سعي incessit, & Syr. ܣܥܐ Pa. transtulit, *mutato, ut sæpius,* ܣ *in* ܙ) cessit. ܐܙܥ ܡܢܝ discede a me, mi frater. II. 202. 10. ... tale mutuo patiebantur, quale corpus, uno membro cedente, *patitur.*

ܐܙܥܐ (H. זועה) commotio.

ܐܙܥ (Syr. ܙܘܥ) commovit, concussit.

ܐܚܝ imminutus. III. 82. 6. ܐܚܝ ܢܦܫܐ pusilanimus.

ܐܚܪ oluit hircum, nidorem, fœtuit.

ܐܚܝܪܐ male olens, fœtidus. ܐܚܪܐ fœtor. I. 48. 20. ... odor eorum abominabilis & fœtens. ܐܚܪܐ mystaces.

ܐܚܢܐ (H. Ch. זקן) barba. I. 156. 7. ... adjungam meæ barbæ fulmen meæ gloriæ.

ܐܚܦ erexit, elevavit. ... stellæ se elevantes & inclinantes.

ܐܚܪ contexuit. Etpe. contextus fuit. II. 144. 15. ... socii inter se non conjuncti. ܐܚܪܐ textor. (ܐܚܪ adspersit) ... adspersio.

ܐܚܒ Etpe. cum ܬ s. ܬ epenth. & ܢ parag. ... (Ch. אזדרב) effusus, diffusus fuit. II. 258. 16. ... totum firmamentum fluctuabit. I, 16, 11. ...

ܙܡܝܪܐ ܒܙܡܐܡܐ ܕܦܪܙܠܐ frænatus fuit fræno ferri. ܙܡܐܡܐ fræ- num. ܙܡܐܡܐ habenæ. ܙܡܐܡܐ ܕܐܝܢܩܐ ܕܓܡܠܐ hebena frænum cameli.

ܙܡܐ i. q. ܕܡܐ sanguis. It. (Ch. זמה) flagitium.

ܙܡܢ Pa invitavit. II. 20. 2. ܠܝܘܪܕܢܢ ܙܡܢܬܟ ad Jordanum te invitavi I. 274. 4. ܡܙܡܢ ܠܗܘܢ ܘܩܪܐ ܠܗܘܢ eos invitans & accersens.

ܙܡܪ percussit *pec.* fides, cantavit. Etpa. percussus fuit. II. 154. 20. ܙܡܪܘ ܠܢ ܙܡܪܟ canta nobis tuum carmen. I. 306. 7. ܡܝܐ ܐܘܟܡܐ ܕܢܚܬܘ ܥܠ ܫܘܪܐ ܘܐܙܕܡܪܘ ܫܘܪܐ aqua nigra in muros illabente, concussi hi muri fuerunt. ܙܡܪܐ cantus.

ܙܡܬܐ i. q. Syr. capillus. II. 6. 7. ܙܡܬܐ ܕܪܝܫܐ crines capitis.

ܙܢ, ܙܢܐ, Aram. id., genus, species, mos, modus. ܙܢܝܢ ܙܢܝܢ varii generis.

ܙܢܒܘܪܐ (زنبور) vespa. III. 293. 3. ܙܢܒܘܪܐ ܢܦܩܝܢ ܡܢ ܟܘܪܬܗܘܢ vespæ exeuntes ex suo alveari.

ܙܢܓܐ (Syr. ܙܢܓܐ stridor, tinnitus) tintinnabulum. ܙܢܓܢܐ tintinnaculus. III. 40. 2. ܢܦܠ ܡܪܓܘܠܐ ܡܢ ܐܝܕܝܗܘܢ ܡܢ ܢܛܘܪܐ ܘܙܢܓܢܐ ܙܢܓܐ ܢܦܠ decidit custodibus flagrum de eorum manibus, ut & tintinnaculis tintinnabulum decidit.

ܙܢܕܝܩܐ (Ch. זנרוקא) præfectus *pec.* carceris. III. 26. 20. ܙܢܕܝܩܐ ܕܝܬܒܝܢ ܥܠ ܟܘܪܣܝܐ ܕܢܟܠܐ præfecti falsi, in sellis fallaciæ sedentes.

sti omnes tui amantes. ܕܡܪܚܡܝܢ ܠܟ ܟܠܗܘܢ ܐܢܬ ܡܙܕܩ ܠܢ tu nos justificas. Quis nos condemnabit? II. 130. 16. ܙܟܝܢ ܘܙܟܘ ܘܒܢܘܪܐ ܘܒܡܝܐ ܪܕܦܝܢ ܠܗܘܢ persequuntur eos occidione, igne, & aqua; qui tamen victoriam reportant.

ܙܟܐ s. ܙܟܝܐ, immunis, impunis. ܙܟܝܐ purus, insons, ܙܟܝܐ pro ܚܙܝܐ contemplatio. III. 116. 15. ܙܟܝ̈ܐ ܣܕܪ̈ܐ ܘܡܬܚܫܒܢܘܬ̈ܐ meditationes, sidræ, & commentationes.

ܙܟܘܝܐ purificans II. 180. 10. ܙܟܘܬܐ innocentia, justitia.

ܙܟܪܐ, ܕܟܪܐ masculus.

ܙܠ (H. זול, Aram. זלל viluit, Syr. ܐܙܕܠܠ gravioribus implicatus fuit obscœnitatibus) lascivus fuit. I. 40. 4. ܠܐ ܬܙܢܘܢ ܘܠܐ ܬܙܠܠܘܢ ܘܠܐ ܬܙܡܪܘܢ ܘܠܐ ܬܪܩܕܘܢ ne scortemini aut lascive agatis, neque cantetis aut saltetis. III. 286. 12. ܠܐ ܐܬܚܝܒܬ ܚܘܒܬ ܕܡܐ ܕܒܪܢܫܐ ܐܝܟ ܕܢܬܙܠܠ ܪܫܝ ܠܝ piaculum cædis sanguinisque humani non contraxi, ut meum caput vile habeatur.

ܙܠܝܩܐ (Ch. זליקי) radii *solis*. I. 20. 20. ܙܠܝܩ̈ܐ ܕܫܡܫܐ radii solis.

ܙܠܓ (Syr. ܐܙܠܓ) illustravit. ܕܡܪܝܐ ܪܘܡܘܬܐ ܐܙܠܓ quam Dominus celsitudinis illustravit.

ܙܡ (Ch. זמם) frænavit, capistravit, met. cogitationes, fraudem nexuit. Etpe. frænatus fuit. I. 194. 17. ܙܡܬܗ ܠܪܘܚܐ ܒܙܡܐ ܕܓܡܠܐ frænavi *Spiritum* fræno cameli. I. 160. 1.

ܙܘܥܬܐ commotio, tumultus.

ܙܦܐ (Ch. זיפין) palpebræ. II. 202. 1. ܙܦܐ ܕܥܝ̈ܢܐ palpebræ oculorum.

ܙܚܠ (Ch. זחל) fluxit, effluxit, defecit. I. 88. 10. ܒܕܡܐ ܕܚܝ̈ܘܬܐ ܕܒܡܩܕܫܐ ܙܚܠ sanguine animalium in sanctuario fluente.

ܙܚܠܐ fluxus.

ܙܥܪ (Syr. ܙܥܘܪܐ puellus) parvum reddidit. II. 198. 13. ܐܝܟ ܨܒܝܢܗ ܡܪܚܒ ܩܘܡܬܗ ܘܐܝܟ ܨܒܝܢܗ ܡܙܥܪ ܢܦܫܗ pro arbitrio staturam suam profert, & pro arbitrio parvum se reddit.

ܙܗܪܐ splendor. ܡܙܗܪܢܐ illuminator.

ܙܝܢ armavit. ܙܝܢܐ arma. ܒܝܬ ܙܝܢܐ armarium.

ܙܝܢܐ (Ch. זינא) damnum, perditio. ܡܙܝܢܐ læsus.

ܙܝܦܐ (Ch. זיף adulteravit, falsum reddidit, corrupit) falsum, fallacia.

ܙܝܦܢܐ fallax, infidus.

ܙܠܥܦܐ ventus *pec.* vehementior, tempestas, plaga cœli. I. 10. 6. ܛܘܪܐ ܗܘ ܪܡܐ ܕܠܐ ܡܙܝܥܐ ܠܗ ܙܠܥܦܐ ܐܝܢܐ ܕܗܘܐ mons est altissimus, quem non concutiet, quæcumque aëris tempestas fuerit. III. 78. 15. ܐܠܗܐ ܗܘ ܒܟܠ ܙܠܥܦܐ ܚܘܪܒܐ [illegible] Deus ille in omni plaga cœli vastationem relinquet.

ܙܝܬܐ olea, oliva.

ܙܟܐ purus, innocens, justus, it. victor fuit. Pa. purificavit, justificavit. ܗܘ ܙܟܐ ܘܡܙܟܐ ܠܟܠܗܘܢ [illegible] ipse purus purifica-

(ܙܘܐ) ܙܘܐ, ܙܘܐ, ܙܘܐ fluvius, fluxus.

ܙܗܐ (Ch. זהב) pro ܙܗܐ splendor.

ܙܘܥ insanivit. ܡܙܘܥ insaniens.

ܙܘܕ (H. Ch. זוד) intumuit, superbivit. It. (Syr. ܙܘܕ) viaticum dedit. I. 40. 18. ܙܘܕܘ ܙܘܕܐ ܠܐܘܪܚܟܘܢ parate viaticum vestro itineri. III. 272. 2. ܙܘܕܢܝ ܙܘܕܐ instruxit me viatico. III. 252. 18. ܙܘܕܬܟ ܙܘܕܐ viatico te plane instruxi.

ܙܕܐ superbia. ܙܕܢܐ superbus. ܙܕܢܘܬܐ superbia, fastus. ܡܙܕܢܢܐ fastuosus. I. 76. 9. ܪܥܝܢܐ ܕܡܙܕܢܢܐ (ܕܡܙܕܢܢܐ pro) ܪܥܝܢܐ mens fastuosorum.

ܙܘܕܐ viaticum ܙܕܢܐ *forte legendum* ܡܙܘܕܐ viatico instructus. ܡܙܘܕܢܐ viaticum suppeditans III. 272. 1.

(ܙܘܚ) ܙܘܚܐ (Syr. ܙܘܚܬܐ) fastus, arrogantia. I. 166. 16. ܡܙܘܚܢܝܢ ܒܙܘܚܐ in fastu apparentes.

ܙܘܥܐ infantulus, parvulus. II. 18. 4. ܚܟܡܬܐ ܕܒܥܐ ܒܨܠܘܬܐ ܠܐ ܙܘܥܐ petens prece, animi magni, non parvi. II. 20. 6. ܛܠܝܐ ܙܘܥܐ ܕܬܠܬ ܫܢܝܢ ܘܚܕ ܝܘܡܐ puer parvule, tres annos unumque diem nate. Cfr. I. 108. 20.

(ܙܡܪ tinnivit). ܙܡܪܐ (Ch. זמרא) fistula, tibia. II. 202. 11. ܙܡܪܐ ܕܚܠܫܐ ܐܝܟ ܡܐܢܐ ܕܢܚܫܐ edentes tinnitum, qualem vasa æris habent. ܙܡܪܐ (Syr. rostrum) mucro.

ܙܢ Pa. ܙܢ nutrivit. ܡܙܢܢܐ nutritor. ܡܙܢܢܐ ܕܡܙܢ nutritor, qui nutris. ܡܬܙܢܢܐ (Ch. מזוני) nutribilis.

ܙܥ se commovit. Etpe. commotus fuit.

ܙܕܩܐ jus, beneficentia, munus. ܙܕܩܐ ܚܙܝܐ spectatus beneficentia. ܙܕܝܩܐ justus, it. religiosus, ܙܕܝܩܬܐ religiosa I. 104. 20.

(ܙܗܐ) ܙܗܝܐ (Syr. ܙܗܝܐ) illustris. ܙܗܘܐ magnificentia. II. 2. 11. ܙܗܘܐ ܡܠܒܫܝܢ ܠܗ eum magnifice vestiunt.

(ܙܗܐ pro ܨܗܐ) ܙܗܘܢ (H. ציה) siccus locus. II. 2. 13. ܡܕܒܪܐ ܕܙܗܘܢ solitudo arida.

ܙܗܒܐ i. q. ܕܗܒܐ aurum.

ܙܗܘܡܐ (Syr. id.) fœtor. II. 200. 13. ܡܝܐ ܐܘܟܡܐ ܡܝܢ ܕܡܝܢܗ ܘܙܗܘܡܐ ܒܗ illius nutrimen Aqua Nigra, & cui fœtor inest.

ܙܗܪ splenduit. Etpe. cavit, animum advertit. Pa. admonuit. I. 46. 19. ܡܙܗܪܝܢ ܠܗܘܢ ܙܘܗܪܐ cautionis admonent. ܥܝܢܐ ܠܪܓܠܐ ܡܙܕܗܪܢ oculi ad pedes attendunt. ܐܙܕܗܪ ܒܢܦܫܗ sibi animum intendit.

ܙܘܗܪܐ cautio. ܙܘܗܪ propositio III. 114. 5. ܙܗܝܪܐ vigil *epitheton* Septem Stellarium. III. 66. 11. ܙܝܘܐ splendor III. 296. 5. ܙܗܝܪ ܘܡܙܕܗܪ cautus & consideratus. ܡܙܗܪܢܘܬܐ admonitio ܙܘܗܪܢܐ id. ܙܗܪܐ fel. ܡܙܗܪܐ felle plenus c. c. ܡܙܗܪܐ rebellis II. 196. 11. ܙܗܝܪܐ acerbus. ܛܥܡܐ ܙܗܝܪܐ ܘܡܪܝܪܐ gustus acerbus & amarus. ܙܗܪܬܐ venenum. ܙܗܝܪܐ (Syr. ܙܗܝܪܐ) fulgor, gloria. ܙܗܝܪܐ fulmen I. 182. 8. ܒܙܗܝܪܐ ܡܬܙܝܥܢܐ per fulmina vibrata.

ܙܘܐ (Syr. ܙܘܓܐ matrimonium) conjux.

ܙܘܝܬܐ Pl. ܙܘܝܬܐ angulus.

commodum, utile fuit. III. 144. 7. ܐܘ ܗܢܐ ܠܟ ܘܫܦܪ ܠܟ si volupe & gratum tibi fuerit.

ܗܢܓܪܐ (Ch. הינגרזא accidens, fortuitus, casus, fors) infortunatus. III. 48. 4. ܐܬܝܐ ܠܗܢܓܪܐ ܘܠܢܣܝܢܐ ܢܦܫܬܐ venio ad infortunatos tentatosque animos.

ܗܦܟ i. q. ܐܦܟ. ܗܘܦܟܬܐ. subversio.

ܗܪܗܪܬܐ (Ch. הרהור) scrutatio, speculatio.

ܗܫܐ, ܗܫܬܐ (Ch. השתא) nunc.

ܗܬܡܢ ibi.

ܘ

ܘܝ væ, heu, eheu.

ܘܪܕܐ rosa. III. 178. 6. III. 302. 1.

ܙ

ܙܐܒܐ lupus. II. 302. 13.

ܙܒܕ (H. זבד) dotavit, donavit. III. 86. 5. ܐܢܫܐ ܢܟܝܠܐ ܙܒܕܝܢ ܡܠܐ ܣܪܝܩܬܐ homines fraudulenti verba inania donabunt.

ܙܒܚ sacrificavit. ܙܒܚܐ sacrificulus.

ܙܒܛ (H. צבט) porrexit, ἅπαξ λεγ. ܐܙܕܗܪ ܒܡܡܠܠܟ ܕܠܐ ܬܬܙܒܛ ܒܝܕ ܩܛܘܠܐ inteutus sis tuo sermoni, ne exsecutoribus committaris.

ܕܐܝܟܢܐ ܬܥܒܪܘܢ ܝܡܐ quomodo transibitis *mare?* ܗܪܟ, ܗܪܟܐ hîc. ܠܗܪܟܐ huc. ܗܟܘܬ s. ܐܟܘܬ sic, similiter, itidem.

(ܗܠ) ܠܗܠ (opp. ܗܪܟܐ ܬܢܢ) illic, ultra, supra. ܗܪܟܐ ܒܬܒܝܠ ܘܠܗܠ ܒܥܠܡܐ ܢܗܝܪܐ hîc in orbe terrestri, & illic in mundo lucis. II 116. 9. ܐܘܬܒܗ ܒܡܫܪܝܬܗ ܠܗܠ ܡܢ ܢܘܪܐ ܚܝܐ collocavit eum in suo habitaculo, supra ignem vivum sito.

ܗܠܐ (Ch. הלא) laboravit, defatigatus fuit. III. 148. 13. ܬܪܬܝܢ ܐܝܕܝܢ ܟܠ ܝܘܡ ܠܥܝܢ ܘܠܐ ܡܬܗܠܝܢ duæ manus, indies laborantes, non vero defatigatæ.

ܗܡ, ܗܘܡ (Ch. המם, H. הום, המם) turbatus fuit. I. 10. 12. ܟܠܝܠܐ ܕܠܐ ܗܡܝܢ ܒܪܝܫܗ inconcussæ coronæ in ejus capite.

ܗܡܝܢܐ (Ch. המינא) cingulum. I. 50. 1. ܐܣܘܪ ܗܡܝܢܐ ܕܡܝܐ ܚܝܐ alligate cingulum aquæ vivæ. II. 224. 16. (mendose pro ܗܡܝܢܐ) ܐܣܡܟ ܗܡܝܢܐ ܠܙܝܘܐ obtendit velamen splendori.

ܗܢܐܠܐ sed etiam, etsi, nisi.

ܗܢܐ, ܗܐܕܐ, Pl. ܗܢܝܢ, ܗܢܘܢ, ܗܠܝܢ, ܗܠܝܢ, hic, hæc, hoc. ܗܢܐ ܚܬܢܐ hic sponsus. ܗܢܝܢ ܥܝܪܐ hi Genii. ܗܢܝܢ ܡܫܪܝܬܐ hæc habitacula. ܗܢܘܢ ܡܠܟܐ hi reges.

ܗܢܐ (Aram. הנא), *forte ductum a* Syr. ܟܢܝ (*cui significatu id convenit, sublato Nasaræe, ut sæpius,* ܟ *&* *quidem sine vocalis compensatione,* e. g. ܗܢܝ *pro* ܟܗܢܝ)

ܗܕܪ Pa. decoravit, I. 272. 21. ܢܗܕܪܝܗ hanc decoremus. I. 274. 3. ܡܫܬܘܬܐ ܢܥܒܕ ܠܗ ܘܢܗܕܪܝܗ nuptias ipsi decoratæ faciamus. *Ita propius, quam ut redditum*: nuptias magnificas faciamus.

ܗܕܪܐ decus. ܗܕܝܪܐ decorus.

ܗܘ ille, ipse. ܗܘܘ ille, ipse. ܗܝܝ illa, ipsa.

ܗܘܐ fuit, exstitit. II. 30. 12. ܐܬܝܕܥܝܢ ܠܗ ܟܠ ܗܘܬ ܘܟܠ ܕܗܘܝܐ ܘܟܠ ܕܥܬܝܕ ܗܘܐ ܠܡܗܘܐ sciens ille rei omnis, sive præteritæ, sive præsentis, sive futuræ. ܗܘܝܬܐ essentia.

ܗܢܐ, ܗܢܝܢ hic, hæc, hoc.

ܗܘܢܐ (Syr. ܗܘܢ, ܗܘܢܐ) mens, prudentia, intelligentia. II. 58. 15. ܒܪ ܡܠܟܐ ܗܢܝܢ ܠܗ ܒܗܘܢܐ ܡܫܬܥܐܝܬ an filius regum sic prudenter fabulatus est? *Vertens vero* nugatus est *sensum secutus sum.*

ܗܝܕܝܢ (Syr. ܗܝܕܝܢ) tunc.

ܗܓܡܐ rhamnus I. 24. 2. III. 146. 7. III. 272. 6, ubi vero. ܐܓܡܐ pro ܗܓܡܐ transscriptum.

ܗܝܟܠܐ s. ܗܝܟܠܐ templum, palatium.

ܗܘܟܝܢ vide ܐܟܝܢ.

ܗܘܝܢܐ (Ch. הוינא) ratio, modus. I. 46. 9. ܡܫܟܒܢ ܐܢܫܐ ܥܡ ܕܘܝܬܐ ܒܗܘܢܐ ܕܓܒܪܐ concumbent mulieres cum mestruatis modo virorum. ܗܝܟܘ adesdum. I. 282. 1. ܗܝܟܘ ܐܬܐ adesdum! veni. ܒܗܟܢܐ quomodo? III. 50. 9.

ܩܛܡܐ ܢܦܚܐ ܕܦܘܡܗ halitu sui oris ferrum coquitur. II. 16. 9. ܡܢ ܢܣܒܐ (lege ܗܒܠܐ) ܕܡܬܩܪܒ ܠܘܬ ܕܒܒܐ ܡܢܦܦܝܢ ܓܦܝܗܘܢ præ exhalatione ad eas *muscas* pertingente alas suas agitant. II. 92. 20. ܡܚܒܠܝܢ ܢܣܒܐ (lege ܗܒܠܐ) ܕܣܠܩ ܘܡܛܐ ܠܗܠܝܢ ܕܒܒܐ ܘܡܬܢܦܦܝܢ ascendente & ad illas *muscas* pertingente exhalatione, conflagrent concussæ earum alæ. *Transferenti mihi hæc illusit* Ch. חבלא calor æstuans.

ܗܒܪܐ (Ch. הבירא) caligo. I. 61. 5. ܥܠܡܐ ܕܢܘܗܪܐ ܘܕܢܗܝܪܘܬܐ ܕܠܝܬ ܒܗ ܗܒܪܐ mundus splendoris & lucis, cui caligo non inest. Cfr. I. 92. 5. I. 104. 13. *Ambiguus vero animi sum, annon derivanda sit vox illa ab* Hebr. חבורה livor, Ch. חברבר lividus, obscurus fuit, & Nas. ܗܒܪ obscuratus fuit, e. g. II. 26. 9. ܠܡܢܐ ܕܡܘܬܟܘܢ ܗܒܪ ܘܚܫܟ cur — species vestra obscurata & obtenebrata est? *Ideoque transscriptum quoque aliquando fuit.* ܗܒܪܐ e. g. I. 14. 12. 48. 20. 318. 13. 328. 1. II. 88. 16. *Sæpius tamen* ܗܒܪܐ: *quod rectius mihi visum fuit.*

(ܗܓܐ) II. 46. 5. ܡܕܡ ܕܗܓܝܬ ܦܬܚܬܗ quod meditabar, aperui. ܗܓܝܐ meditatio, contemplatio. I. 192. 15. ܗܓܝܐ ܘܡܚܫܒܬܐ meditatio & ratiocinatio.

ܗܕܐ hic, hæc, hoc. ܗܘܝܘ ille, illud est. II. 146. 15. ܗܘܝܘ ܓܢܬܐ ܕܒܘܣܡܐ ܕܣܟܝܬܘܢ ܠܗ ille est hortus deliciarum, quem exspectetis.

ܗܕܡܐ (Aram. הדם) membrum. II. 50. 10. ܗܕܡܐ ܗܕܡܐ ܡܫܩܠܝܢ ܠܗ membratim i. e. sigillatim eum tollentes.

ܕܪܥܐ brachium. II. 20. 3. ܦܪܘܣ ܕܪ̈ܥܝܟ ܘܩܒܠܝܢܝ extende tua brachia, & me excipe.

ܕܪܫ trivit, studuit, inquisivit, explicuit, quæstionem, concionem habuit. ܕܪܫ ܕܪܫܐ disquisitionem habuit. I. 196. 8. ܕܪܫܬܗ ܩܠܐ explicavi ei vocem. I. 38. 7. ܕܪܘܫܘ ܕܪ̈ܫܐ ܚܦܝܛܐܝܬ ܩܪܘ ܩܪ̈ܝܢܐ habete diligenter conciones, prælegite liturgias. I. 258. 3. ܦ̈ܢܝܐ ܒܕܪ̈ܫܐ ܘܒܨܠܘ̈ܬܐ ܘܒܬܟܫܦ̈ܬܐ vacantes concionibus, precibus, & orationibus.

ܕܪܫܐ studium, inquisitio, disputatio.

ܕܪܫܬܐ. menstruata mulier.

ܕܫܬܐ Pl. ܕܫ̈ܬܐ desertum. I. 98. 10. ܥܒܕܝܢ ܠܗܘܢ ܘܐܕܫ̈ܬܐ ܡܛܥܝ̈ܢܘܬܐ ܡܛܥܝ̈ܢܘܬܐ eos vagos per montes collesque reddent, atque in deserta deducent. III. 80. 17. ܕܫܬܐ ܡܟܣܝܐ ܕܡܣܬܐ desertus & solitarius locus.

ܗ

ܗܒܒܐ flos. I 16. 17. ܗܒܒܝܗܘܢ ܠܐ ܝܒܫܝܢ ܘܠܐ ܡܬܒܠܢ flores suarum *arborum* non arescunt siccescuntque.

ܗܣܢܝܐ (Syr. ܣܢܝܐ) osor, inimicus, hostis. II. 284. 16. ܗܘܘ ܗܣܢܝ̈ܟ fuerunt tui osores. ܚܣܝܪ ܠܝ ܗܣܢܝܐ ܢܘܟܪܝܐ deest mihi hostis externus. ܗܣܢܝܐ odium, inimicitia.

ܗܒܠܐ (Ch. הבלה Syr. ܗܒܠܐ) vapor, vanitas, exhalatio. I. 190. 19. ܩܒܠܘ ܒܗܒܠܐ ܕܚܡܐ ܡܫܚܢܐ ܘܕܢܘܪܐ ܐܟܘܠܬܐ accierunt vaporem æstuantem, ignisque consumentis calorem. ܒܗܒܠܐ

ܪܘܪܕܐ (درد) defluvium (Ch. דורדא) fæx. *Congruit notio prior* I. 66. 6. vide ܪܕܦ, *posterior vero* I. 236. 18. ܢܦܩܘ ܪܕܦܐ ܗܢܘܢ ܕܝܘܐ ܘܪܕܝܢ ܘܐܟܠܘ ܠܡܪܬ ܚܫܘܟܐ qui progressi Dæmones, ii effuse fœdeque invaserunt *Dominam caliginis*, quæ mater *sui Regis* fieret.

ܪܘܪܐ (Syr. ܪܘܪܒܐ) puer nondum rationis compos, parvus, vilis. I. 266. 16. ܐܢܬܘܢ ܪܘܪܒܐ ܚܢܢ ܪܘܪܐ vos nobiles, nos viles. ܪܘܪܝܐ puer. ܪܘܪܝܬܐ puella. III. 82. 20. III. 136. 4.

ܪܙ Pers. دراز longus. III. 102. 3. ܪܙ ܪܫܐ ܠܒܣܬܪ & in posterum capite eminens i. e. vir beatæ memoriæ.

ܪܙܓ calcavit, prosecutus est, deprehendit. Aph. *transitive.* I. 38. 13. ܐܪܙܓܘ ܪܘܙܓܐ ܕܟܐܢܘܬܐ (pro ܐܪܙܓܘ) calcate vias justitiæ. I. 44. 7. ܘܐܙܕܗܪܘ ܕܬܪܙܓܘܢ ܪܘܙܓܐ ܕܟܐܢܘܬܐ & curate, ut vias justitiæ calcent.

ܪܘܙܓܐ via, incessus. ܪܓܠܝ ܢܨܒܬܐ ܓܒܝܬܐ ܠܚܘܛܪܐ ܕܪܘܙܓܐ ܐܬܬܩܢܘ pedes mei, plantæ electæ, trunco ad incessum constituti fuerunt.

ܪܘܙܓܢܐ prudens. III. 108. 4. ܦܪܨܘܦܐ ܪܘܙܓܢܐ persona prudens. ܪܘܙܢܐ III. 112. 1, & ܪܘܙܢܐ III. 102. 20. id. Prima lectio vera mihi videtur. ܪܕܫ pressit. III. 308. 7. ܐܙܠ ܩܕܡܝ ܘܪܕܫܢܝ incedens a fronte me pressit.

ܪܕܝ expandit, extendit, disseminavit. III. 140. 12. ܐܝܟܐ ܪܕܝܐ ܕܩܠܐ ܦܐܪܐ ubi sparget palma fructus. III. 140. 13. ܡܢ ܪܕܐ ܕܪܥܐ ܘܐܚܕ ܙܩܐ ܘܡܘܒܠ ܡܝܐ ܠܢܨܒܬܐ quis, extenso brachio, prehendens manu utrem, ducet aquam ad plantas. III. 166. 17. ܪܕܝ ܥܒܕܐ ܕܐܝܕܝܟܘܢ suscipite opera manuum vestrarum.

non vagi aut fluctuantes. II. 200. 1. ܦܩܥܬܐ ܡܙܪܙܪܢܝܬܐ campi agitati.

ܙܪܩܐ (coll. Ch. זרקתא) lorica.

ܙܪܓܢܐ (Ch. זרגון) propago, vitis, proles. III. 150. 6. ܐܠܘ ܐܦܩ ܐܒܐ ܠܒܪܗ ܙܪܓܢܐ ܒܬܒܝܠ ܠܐ ܗܘܘ si pater filium redimeret, propagines in orbe terrestri non essent. III. 308. 4. ܢܦܩܢܝ ܡܢ ܙܪܩܝ traxit me ex mea lorica.

ܙܪܙ Pa armavit, accinxit. Etpe. se instruxit, curam adhibuit. I. 50. 5. ܙܪܙܘ ܢܦܫܟܘܢ ܒܙܝܢܐ ܕܠܐ ܗܘܘ ܡܢ ܦܪܙܠܐ munite vos armis, quæ ex ferro non facta sunt. I. 40. 7. ܐܙܕܪܙܘ ܘܐܙܕܗܪܘ attendite & circumspecte agite.

ܙܪܝܙܐ accinctus, strenuus. ܙܘܪܙܐ accinctio, instructio. ܡܙܪܙܐ instructus, circumspectus. ܡܙܪܙܢܐ procurator. ܡܙܪܙܢܘܬܐ accinctio. ܡܙܪܙܘܬܐ procuratio.

ܙܪܢܘܩܐ (Ch. זרנוקא) uter coriaceus, situla, urna. II. 70. 21. ܕܡܐ ܠܙܪܢܘܩܐ ܘܠܩܘܠܐ ܕܡܡܠܐ (lege ܘܡܡܠܐ) ܡܝܐ ܠܚܒܪܗ similis situlæ aut urnæ, qua quis aquam hauriens nihil inde suo socio propinat.

ܙܪܙܝܪܐ (coll. Syr. ܡܙܪܙܪܘܬܐ inculcatio, constipatio, & Ar. زرر arcte compressit, unde زرزر cecinit voce sua *sturnus*, & زرزور sturnus, turdus) oscines. *Species* Deastrarum, c. c. ܟܫܝܪܐ, *quod vide.*

ܙܪܥ seminavit. ܐܬܙܪܥ seminatus est. ܙܪܥܐ semen. ܡܙܪܥܢܘܬܐ progenies III. 184. 10.

ܙܪܦ combussit. III. 234. 18. ܙܪܦܐ ܕܢܘܪܐ combustio ignis.

ܙܢܐ fornicatus, scortatus est, *met.* deflexit. ܡܢ ܗܝܡܢܘܬܗܘܢ ܙܢܝܘ suam fidem datam fefellerunt.

ܙܢܝܐ fornicator, scortator. ܙܢܝܘܬܐ fornicatio, scortatio.

ܙܥܐ (coll. H. סעה, Ar. سعى incessit, & Syr. ܫܥܐ Pa. transtulit, *mutato, ut sæpius,* ܫ *in* ܙ) cessit. ܡܢ ܡܘܙܥܢܝ ܙܥܝ ܐܚܝ ܐܢܬ discede a me, mi frater. II. 202. 10. ܡܫܬܘܬܦܝܢ ܗܘܘ ܐܝܟ ܦܓܪܐ ܕܟܕ ܗܕܡ ܚܕ ܙܥ ܡܬܚܫܐ ܗܘܐ ܟܠܗ tale mutuo patiebantur, quale corpus, uno membro cedente, *patitur.*

ܙܘܥܐ (H. זועה) commotio.

ܙܥܐ (Syr. ܙܘܥ) commovit, concussit.

ܙܥܘܪ imminutus. III. 82. 6. ܙܥܘܪ ܢܦܫܐ pusilanimus.

ܙܗܡ oluit hircum, nidorem, fœtuit.

ܙܗܡܐ male olens, fœtidus. ܙܘܗܡܐ fœtor. I. 48. 20. ܡܣܪܝܐ ܪܝܚܗܘܢ ܘܙܗܡܐ odor eorum abominabilis & fœtens. ܙܩܢܐ mystaces.

ܕܩܢܐ (H. Ch. זקן) barba. I. 156. 7. ܐܘܣܦܝܘ ܠܕܩܢܝ ܒܪܩܐ ܠܫܘܒܚܝ adjungam meæ barbæ fulmen meæ gloriæ.

ܙܩܦ erexit, elevavit. ܟܘܟܒܐ ܙܩܝܦܐ ܘܡܬܪܟܢܐ stellæ se elevantes & inclinantes.

ܙܩܪ contexuit. Etpe. contextus fuit. II. 144. 15. ܡܢ ܚܒܪܐ ܠܐ ܡܙܕܩܪܝܢ socii inter se non conjuncti. ܙܩܘܪܐ textor.

(ܙܪܩ adspersit) ܙܪܩܘܬܐ adspersio.

ܐܙܕܪܒ Etpe. cum ܬ s. ܕ epenth. & ܙ parag. ܐܙܕܪܒܐ (Ch. אזדרב) effusus, diffusus fuit. II. 258. 16. ܟܠܗ ܪܩܝܥܐ ܢܙܕܪܒ totum firmamentum fluctuabit. I. 16. 11. ܘܐܙܕܪܒܘ ܘܐܬܓܠܝܘ

ܐܙܕܡܡ ܒܙܡܡܐ ܕܦܪܙܠܐ frænatus fuit fræno ferri. ܙܡܡܐ frænum. ܙܡܡܬܐ habenæ. ܙܡܡܬܐ ܙܡܡܐ ܕܓܡܠܐ habena frænum cameli.

ܙܡܐ i. q. ܕܡܐ sanguis. It. (Ch. זמה) flagitium.

ܙܡܢ Pa invitavit. II. 20. 2. ܠܝܘܪܕܢܢ ܙܡܢܬܟ ad Jordanum te invitavi I. 274. 4. ܡܙܡܢ ܠܗܘܢ ܘܡܩܪܐ ܠܗܘܢ eos invitans & accersens.

ܙܡܪ percussit *pec.* fides, cantavit. Etpa. percussus fuit. II. 154. 20. ܙܡܪ ܠܢ ܡܢ ܙܡܪܟ canta nobis tuum carmen. I. 306. 7. ܡܝܐ ܐܘܟܡܐ ܟܕ ܢܦܠܘ ܥܠ ܫܘܪܐ ܘܐܬܙܡܪܘ ܗܠܝܢ ܫܘܪܐ aqua nigra in muros illabente, concussi hi muri fuerunt. ܙܡܪܐ cantus.

ܙܡܬܐ i. q. Syr. capillus. II. 6. 7. ܙܡܬܐ ܕܪܫܐ crines capitis.

ܙܢ, ܙܢܐ, Aram. id., genus, species, mos, modus. ܙܢܐ ܙܢܐ varii generis.

ܙܢܒܘܪܐ (زنبور) vespa. III. 294. 3. ܙܢܒܘܪܐ ܢܦܩܐ ܡܢ ܩܢܝܗܘܢ vespæ exeuntes ex suo alveari.

ܙܢܓܐ (Syr. ܙܢܓܐ stridor, tinnitus) tintinnabulum. ܙܢܓܝܐ tintinnaculus. III. 40. 2. ܢܛܘܪܐ ܢܦܠ ܡܩܘܪܐ ܡܢ ܐܝܕܝܗܘܢ ܘܡܢ ܙܢܓܝܐ ܙܢܓܐ ܢܦܠ decidit custodibus flagrum de eorum manibus, ut & tintinnaculis tintinnabulum decidit.

ܙܢܘܩܐ (Ch. זנרוקא) præfectus *pec.* carceris. III. 26. 20. ܙܢܘܩܐ ܕܟܕܒܐ ܥܠ ܟܘܪܣܘܬܐ ܕܢܟܠܐ ܝܬܒܝܢ præfecti falsi, in sellis fallaciæ sedentes.

sti omnes tui amantes. ܡܙܕܟܝܢ ܟܠܗܘܢ ܡܚܒܝܟ ܐܢܬ tu nos justificas. Quis nos condemnabit? II. 130. 16. ܪ̈ܕܘܦܝܗܘܢ ܒܚܪܒܐ ܢܘܪܐ ܡܝܐ ܘܗܢܘܢ ܙܟܝܢ persequuntur eos occidione, igne, & aqua; qui tamen victoriam reportant.

ܙܟ ܐ s. ܙܟܝܐ, immunis, impunis. ܙܟܝܐ purus, insons, ܙܟܝܐ pro ܚܙܝܐ contemplatio. III. 116. 15. ܙܟܝ̈ܐ ܗܪ̈ܓܐ ܘܬܘܪ̈ܓܡܐ meditationes, sidræ, & commentationes.

ܡܙܟܝܢܐ purificans II. 180. 10. ܙܟܝܘܬܐ innocentia, justitia.

ܕܟܪܐ, ܕܟܪܐ masculus.

ܙܠ (H. זלל, Aram. זלל viluit, Syr. ܐܙܕܠܠ gravioribus implicatus fuit obscœnitatibus) lascivus fuit. I. 40. 4. ܠܐ ܬܙܢܘܢ ܘܠܐ ܬܙܠܠܘܢ ܘܠܐ ܬܙܡܪܘܢ ܘܠܐ ܬܪܩܕܘܢ ne scortemini aut lascive agatis, neque cantetis aut saltetis. III. 286. 12. ܠܐ ܐܬܚܝܒܬ ܒܐܠܘ ܕܡܐ ܕܒܪܢܫܐ ܠܘ ܐܝܟ ܕܢܙܕܠܠ ܪܫܝ ܠܗ piaculum cædis sanguinisque humani non contraxi, ut meum caput vile habeatur.

ܙܠܝܩܐ (Ch. זליקי) radii *solis*. I. 20. 20. ܙܠܝܩܐ ܕܫܡܫܐ radii solis.

ܙܠܝܟ (Syr. ܐܙܠܝܟ) illustravit. ܐܠܗܐ ܕܪܘܡܘܬܐ ܕܙܠܝܟ quam Dominus celsitudinis illustravit.

ܙܡ (Ch. זמם) frænavit, capistravit, met. cogitationes, fraudem nexuit. Etpe. frænatus fuit. I. 194. 17. ܙܡܬܗ ܠܪܘܚܐ ܒܙܡܡܐ ܕܓܡܠܐ frænavi *Spiritum* fræno cameli. I, 160. 1.

ܙܘܥܐ commotio, tumultus.

ܙܝܦܐ (Ch. זִיפִין) palpebræ. II. 202. 1. ܙܝܦܐ ܕܥܝ̈ܢܐ palpebræ oculorum.

ܙܚܠ (Ch. זחל) fluxit, effluxit, defecit. I. 88. 10. ܕܡܐ ܕܚܝ̈ܘܬܐ ܒܗ ܡܩܕܫܐ ܙܚܝܠܐ sanguine animalium in sanctuario fluente.

ܙܚܠܐ fluxus.

ܙܥܪ (Syr. ܙܥܘܪܐ puellus) parvum reddidit. II. 198. 13. ܐܝܟ ܨܒܝܢܗ ܡܣܓܐ ܩܘܡܬܗ ܘܐܝܟ ܨܒܝܢܗ ܡܙܥܪ ܢܦܫܗ pro arbitrio staturam suam profert, & pro arbitrio parvum se reddit.

ܙܝܘܐ splendor. ܡܙܝܘܢܐ illuminator.

ܙܝܢ armavit. ܙܝܢܐ arma. ܒܝܬ ܙܝܢܐ armarium.

ܙܝܢܐ (Ch. זיינא) damnum, perditio. ܡܙܝܢܐ læsus.

ܙܝܦܐ (Ch. זיף adulteravit, falsum reddidit, corrupit) falsum, fallacia.

ܙܝܦܢܐ fallax, infidus.

ܙܠܦܐ ventus *pec.* vehementior, tempestas, plaga cœli. I. 10. 4. ܛܘܪܐ ܗܘ ܪܡܐ ܕܠܐ ܡܙܕܥܙܥ ܐܝܢܐ ܙܠܦܐ ܕܗܘܐ mons est altissimus, quem non concutiet, quæcumque aëris tempestas fuerit. III. 78. 15. ܐܠܗܐ ܒܟܠ ܙܠܦܐ ܕܫܡܝܐ ܚܘܒܠܐ ܢܫܒܘܩ Deus ille in omni plaga cœli vastationem relinquet.

ܙܝܬܐ olea, oliva.

ܙܟܐ purus, innocens, justus, it. victor fuit. Pa. purificavit, justificavit. ܗܘ ܙܟܐ ܘܡܙܟܐ ܠܟܠܢ ipse purus purifica-

(ࡆࡄࡀࡓ) ࡆࡄࡓࡀ, ࡆࡄࡀࡓࡀ, ࡆࡄࡓࡀ fluvius, fluxus.

ࡆࡉࡅࡀ (Ch. זהב) pro ࡆࡉࡅࡀ splendor.

ࡆࡌࡀ insanivit. ࡌࡆࡀࡌࡉ insaniens.

ࡆࡀࡃ (H. Ch. זוד) intumuit, superbivit. It. (Syr. ࡆࡀࡃ) viaticum dedit. I. 40. 18. parate viaticum vestro itineri. III. 272. 2. instruxit me viatico. III. 252. 18. viatico te plane instruxi.

ࡆࡀࡃ superbia. ࡆࡀࡃࡀ superbus. ࡆࡀࡃࡅࡕࡀ superbia, fastus. fastuosus. I. 76. 9. (pro) mens fastuosorum.

ࡆࡅࡃࡀ viaticum ࡆࡀࡃࡀ *forte legendum* ࡆࡅࡃࡀ viatico instructus. ࡌࡆࡀࡃࡀ viaticum suppeditans III. 272. 1.

(ࡆࡄࡀ) ࡆࡄࡅࡕࡀ (Syr. ࡆࡄࡅࡕࡀ) fastus, arrogantia. I. 166. 16. in fastu apparentes..

ࡆࡅࡓࡀ infantulus, parvulus. II. 18. 4. petens prece, animi magni, non parvi. II. 20. 6. puer parvule, tres annos unumque diem nate. Cfr. I. 108. 20.

(ࡆࡌࡀࡓ tinnivit). ࡆࡅࡌࡀ (Ch. זומא) fistula, tibia. II. 202. 11. edentes tinnitum, qualem vasa æris habent. ࡆࡅࡌࡀ (Syr. rostrum) mucro.

ࡆࡀࡍ Pa. ࡆࡀࡍ nutrivit. ࡆࡀࡍࡀ nutritor. nutritor, qui nutris. ࡌࡆࡀࡍࡀ (Ch. מזוני) nutribilis.

ࡆࡀࡏ se commovit. Etpe. commotus fuit.

ܗܕܪܐ jus, beneficentia, munus. ܗܕܪܐ ܚܙܝܐ spectatus beneficentia. ܗܕܝܪܐ justus, it. religiosus, ܗܕܝܪܬܐ religiosa I. 104. 20.

(ܗܘ) ܗܕܪ (Syr. ܗܕܝܪܐ) illustris. ܗܕܘܪܐ magnificentia. II. 2. 11. ܢܠܒܫܘܢܗ ܗܕܘܪܐ eum magnifice vestiunt.

(ܗܘ pro ܨܘ) ܗܨܝܘܢ (H. ציה) siccus locus. II. 2. 13. ܕܫܬܐ ܕܗܨܝܘܢ solitudo arida.

ܗܒܪܐ i. q. ܕܗܒܐ aurum.

ܗܘܙܡܬܐ (Syr. id.) fœtor. II. 200. 13. ܡܝܐ ܐܘܟܡܐ ܡܙܘܢܬܗ ܘܗܘܙܡܬܐ ܒܓܘܗ illius nutrimen Aqua Nigra, & cui fœtor inest.

ܙܗܪ splenduit. Etpe. cavit, animum advertit. Pa. admonuit. I. 46. 19. ܡܙܗܪܝܢ ܙܘܗܪܐ ܡܙܗܪܢܝܗܘܢ cautionis admonent. ܥܝܢܐ ܠܪܓܠܐ ܡܙܕܗܪܢ oculi ad pedes attendunt. ܐܙܕܗܪ ܒܢܦܫܗ sibi animum intendit.

ܙܘܗܪܐ cautio. ܙܗܪܐ propositio III. 114. 5. ܙܗܝܪܐ vigil *epitheton* Septem Stellarium. III. 66. 11. ܙܗܝܘܢ splendor III. 296. 5. ܙܗܝܪܐ ܘܡܬܒܝܢܐ cautus & consideratus. ܙܘܗܪܬܐ admonitio ܙܘܗܪܬܐ id. ܙܗܪܐ fel. ܙܗܪܢܐ felle plenus c. ܡ ܡܙܗܪܐ rebellis II. 196. 11. ܙܗܝܪܐ acerbus. ܛܥܡܐ ܙܗܝܪܐ ܘܡܪܝܪܐ gustus acerbus & amarus. ܙܗܝܪܬܐ venenum. ܙܗܝܪܐ (Syr. ܙܗܝܪܐ) fulgor, gloria. ܙܗܝܪܐ fulmen I. 182. 8. ܒܙܗܝܪܐ ܡܫܬܕܪܐ per fulmina vibrata.

ܙܘܓ (Syr. ܙܘܓܐ matrimonium) conjux.

ܙܘܝܬܐ Pl. ܙܘܝܬܐ angulus.

ܙܒܢ emit. Pa. vendidit. ܡܙܒܢܝܢ ܕܠܐ ܙܒܢܘ vendentes, quod non emerunt. ܙܒܢܐ emtio. ܙܘܒܢܐ venditio. ܙܒܢ, ܙܒܢܐ tempus.

ܙܒܪ (H. Aram. Arab. צבר) conjecit, effudit, sustinuit, elevavit. I. 198. 1. ܐܙܒܪ ܥܝܢܘܗܝ ܠܐܬܪ ܢܘܗܪܐ conjecit oculos in locum lucis. I. 210. 18. ܡܙܒܪܝܢ ܢܦܫܗܘܢ ܠܝܡܐ præcipitantes se in mare. I. 34. 19. ܐܙܒܪܘ ܚܕ ܠܚܕ sustinete vos invicem. III. 282. 5. ܐܙܒܪ ܐܦܝܟ sustolle faciem tuam.

ܙܟܝ (H. Ch. זכך, Syr. ܙܟܝ) purus. I. 18. 12. ܙܟܝ ܘܦܐܝܐ ܐܝܟ ܩܪܘܣܛܠܘܣ purus & elegans instar crystalli. ܙܟܝܘܬܐ puritas, nitor. ܙܟܘܝܐ mundator. II. 70. 10. ܡܠܬܐ ܕܚܟܝܡܐ ܠܣܟܠܐ ܐܝܟ ܡܐܢܐ ܚܘܪܐ ܠܙܟܘܝܐ ܕܐܬܘܢܐ sermo sapientis stulto ut vestis alba mundatori camini.

ܙܓܘܓܝܬܐ (Syr. ܙܓܘܓܝܬܐ) vitrum. II. 200. 10. ܚܙܐ ܠܙܗܝܘܬܐ ܕܐܪܥܐ ܕܢܘܗܪܐ ܐܝܟ ܡܢܝܪܐ ܕܡܛܫܝܐ ܕܙܓܘܓܝܬܐ ܕܡܢܗܪܢ ܠܒܪ ܡܢܗܪܢ vidit splendorem terræ lucis, ut accensa & abscondita vitri lumina, extrinsecus elucentia.

(ܙܟܝ) ܡܙܟܝܢܐ i. q. ܡܟܣܝܢܐ c. c. ܒܝܬ oratorium, sacellum. I. 88. 9.

ܙܓܠܐ (coll. زجل misit *columbam* in aliquem locum, & *Syr.* ܙܓܠܐ pulli columbarum) columba *per.* in aliquem locum emissa. III. 196. 17. ܐܝܟ ܙܓܠܐ ܒܪܢܫܐ ܠܐܬܪܗ more columbæ in suum locum evolavit.

ܙܕܩ justus, beneficus fuit. I. 72. 1. ܐܝܟܐ ܚܙܝܬܘܢ ܫܒܝܐ ܡܗܝܡܢܐ ܘܙܕܝܩܐ ubi videtis captivum, fidelem & justum.

commodum, utile fuit. III. 144. 7. ܐܘ ܗܢܝܐܠܟ ܘܡܩܒܠܐ ܠܟ si volupe & gratum tibi fuerit.

ܗܕܪܘܢܐ (Ch. הינדוזא accidens, fortuitus, casus, fors) infortunatus. III. 48. 4 ܐܬܝܬ ܠܗܕܪܘܢܐ ܘܠܡܢܣܝܢܐ ܪ̈ܥܝܢܐ venio ad infortunatos tentatosque animos.

ܗܦܟ i. q. ܐܗܦܟ. ܗܦܟܬܐ. subversio.

ܗܪܗܪܬܐ (Ch. הרהר) scrutatio, speculatio.

ܗܫܐ, ܗܫܬܐ (Ch. השתא) nunc.

ܬܡܢ ibi.

ܘ

ܘܝ væ, heu, eheu.

ܘܪܕܐ rosa. III. 178. 6. III. 302. 1.

ܙ

ܙܐܒܐ lupus. II. 302. 13.

ܙܒܕ (H. זבד) dotavit, donavit. III. 86. 5. ܐܢܫܐ ܢܟܝ̈ܠܐ ܢܙܒܕܘܢ ܡ̈ܠܐ ܣܪ̈ܝܩܬܐ homines fraudulenti verba inania donabunt.

ܙܒܚ sacrificavit. ܙܒܘܚܐ sacrificulus.

ܙܘܛ (H. צבט) porrexit, ἅπαξ λεγ. ܙܗܝܪ ܗܘܝܬ ܒܡܡܠܠܟ ܕܠܐ ܬܙܕܘܛ ܠܡܫ̈ܡܠܝܢܐ intentus sis tuo sermoni, ne exsecutoribus committaris.

ܟܡܗܡܐܕ ܬܝܒܠܥܘܢ quomodo transibitis *mare?* ܗܟܐ, ܗܟܐ hic: ܠܗܟܐ huc. ܗܟܘܬ s. ܐܟܘܬ sic, similiter, itidem.

(ܗܠ) ܠܗܠ (opp. ܗܟܐ ܓܘ) illic, ultra, supra. ܗܟܐ ܒܬܒܠ ܘܠܗܠ ܒܥܠܡܐ ܕܢܗܘܪܐ hic in orbe terrestri, & illic in mundo lucis. II 116. 9. ܐܘܬܒܗ ܒܡܫܟܢܗ ܠܗܠ ܡܢ ܢܘܪܐ ܚܝܐ collocavit eum in suo habitaculo, supra ignem vivum sito.

ܗܠܐ (Ch. הלא) laboravit, defatigatus fuit. III. 143. 13. ܬܪܬܝܢ ܐܝܕܐ ܟܠ ܝܘܡ ܥܡܠܢ ܘܠܐ ܗܠܝܢ duæ manus, indies laborantes, non vero defatigatæ.

ܗܡܡ, ܗܡܡ (Ch. המם, H. הום, המם) turbatus fuit. I. 10. 12. ܟܠܝܠܐ ܕܠܐ ܗܡܡܐ ܒܪܝܫܗ inconcussæ coronæ in ejus capite.

ܗܡܝܢܐ (Ch. המינא) cingulum. I. 50. 1. ܐܣܘܪܘ ܗܡܝܢܐ ܕܡܝܐ ܚܝܐ alligate cingulum aquæ vivæ. II. 224. 16. (mendose pro ܗܡܝܢܐ) ܐܣܬܪ ܗܡܝܢܐ ܠܙܝܘܐ obtendit velamen splendori.

ܗܢܐܠܐ sed etiam, etsi, nisi.

ܗܢܐ, ܗܕܐ, Pl. ܗܢܝܢ, ܗܢܘܢ, ܗܢܝܢ, ܗܢܝܢ, hic, hæc, hoc. ܗܢܐ ܚܬܢܐ hic sponsus. ܗܢܝܢ ܥܘܬܪܐ hi Genii. ܗܢܝܢ ܡܫܟܢܐ hæc habitacula. ܗܢܘܢ ܡܠܟܐ hi reges.

ܗܢܐ (Aram. הנא), *forte ductum a* Syr. ܗܢܐ (*cui significatu id convenit, sublato Nasaræe, ut sæpius,* ע *&* *quidem sine vocalis compensatione,* e. g. ܗܢܝ *pro* ܥܢܝ)

ܗܕܪ Pa. decoravit, I. 272. 21. ܢܗܕܪܝܗ̇ hanc decoremus. I. 274. 3. ܡܫܬܘܬܐ ܢܥܒܕܝܗ̇ ܡܗܕܪܬܐ nuptias ipsi decoratæ faciamus. *Ita propius, quam ut redditum:* nuptias magnificas faciamus.

ܗܕܪܐ decus. ܗܕܝܪܐ decorus.

ܗܘ ille, ipse. ܗܘܘ ille, ipse. ܗܝܝ illa, ipsa.

ܗܘܐ fuit, exstitit. II. 30. 12. ܐܝܕܥܬ ܕܟܠ ܕܗܘܐ ܘܕܗܘܐ ܘܕܥܬܝܕ ܕܢܗܘܐ ܡܕܡ sciens ille rei omnis, sive præteritæ, sive præsentis, sive futuræ. ܗܘܝܬܐ essentia.

ܗܢܐ, ܗܢܝ hic, hæc, hoc.

ܗܘܢܐ (Syr. ܗܘܢ, ܗܘܢܐ) mens, prudentia, intelligentia. II. 58. 15. ܕܠܡܐ ܒܪ ܡܠܟܐ ܗܟܢܐ ܒܗܘܢܐ ܡܫܥܬܥܬܐ an filius regum sic prudenter fabulatus est? *Vertens vero* nugatus est *sensum secutus sum.*

ܗܝܕܝܢ (Syr. ܗܝܕܝܢ) tunc.

ܗܓܪܐ rhamnus I. 24. 2. III. 146. 7. III. 272. 6, ubi vero. ܐܓܪܐ pro ܗܓܪܐ transscriptum.

ܗܝܟܠܐ s. ܗܝܟܠܐ templum, palatium.

ܗܟܘܬ vide ܐܟܘܬ.

ܗܘܢܐ (Ch. הוינא) ratio, modus. I. 46. 9. ܡܕܡܟܢ ܐܢܫܐ ܕܐܡܨܛܪܝܢ ܗܝܟ ܗܘܢܐ ܕܓܒܪܐ concumbent mulieres cum mestruatis modo virorum. ܗܟܝܠ adesdum. I. 282. 1. ܐܬܐ ܗܟܝܠ adesdum! veni. ܒܐܝܢܐ ܗܘܢܐ quomodo? III. 50. 9.

ܕܒܗܒܘܠܗ ܕܦܘܡܗ ܦܪܙܠܐ ܡܬܒܫܠ halitu sui oris ferrum coquitur. II. 16. 9. ܡܢ ܗܒܠܐ (ܗܒܠܐ) ܕܡܛܝܐ ܠܘܬܗܝܢ ܠܕܒܒܐ ܡܢܦܦܢ ܓܦܝܗܝܢ (lege ܗܒܠܐ) ܡܢ ܗܒܠܐ præ exhalatione ad eas *muscas* pertingente alas suas agitant. II. 92 20. ܡܩܪܩܦܢ (lege ܗܒܠܐ) ܗܒܠܐ ܕܣܠܩ ܘܡܛܐ ܠܘܬ ܕܒܒܐ ܡܬܝܩܕܝܢ ascendente & ad illas *muscas* pertingente exhalatione, conflagrent concussæ earum alæ. *Transferenti mihi hæc illusit* Ch. חבלא calor æstuans.

ܗܒܪܐ (Ch. הבירא) caligo. I. 61. 5. ܠܥܠܡܐ ܕܢܘܗܪܐ ܘܢܗܝܪܘܬܐ ܕܗܒܪܐ ܠܝܬ ܒܗ mundus splendoris & lucis, cui caligo non inest. Cfr. I. 92. 5. I. 104. 13. *Ambigus vero animi sum, annon derivanda sit vox illa ab* Hebr. חבורה livor, Ch. חברבר lividus, obscurus fuit, & Nas. ܚܡܪ obscuratus fuit, e. g II. 26. 9. ܠܡܢܐ ܚܙܘܟܘܢ ܚܡܝܪ ܘܚܫܟ cur — species vestra obscurata & obtenebrata est? *Ideoque transscriptum quoque aliquando fuit.* ܚܒܪܐ e. g. I. 14. 12. 48. 20. 318. 13. 328. 1. II. 88. 16. *Sæpius tamen* ܗܒܪܐ : *quod rectius mihi visum fuit.*

(ܗܓܐ) II. 46. 5. ܕܗܓܝܬ ܒܠܒܝ [illegible] quod meditabar, aperui.

ܗܓܝܐ meditatio, contemplatio. I. 192. 15. ܗܓܝܐ ܘܡܬܚܫܒܢܘܬܐ meditatio & ratiocinatio.

ܗܢܐ hic, hæc, hoc. ܗܢܘ ille, illud est. II. 146. 15. ܗܢܘ ܓܢܬܐ ܕܒܣܝܡܘܬܐ [illegible] ille est hortus deliciarum, quem exspectetis.

ܗܕܡܐ (Aram. הדם) membrum. II. 50. 10. ܗܕܡܐ ܗܕܡܐ [illegible] membratim i. e. sigillatim eum tollentes.

ܕܪܥܐ brachium. II. 20. 3. ܦܪܘܣ ܕܪܥܝܟ ܘܩܒܠܝܢܝ extende tua brachia, & me excipe.

ܕܪܫ trivit, stnduit, inquisivit, explicuit, quæstionem, concionem habuit. ܕܪܫ ܕܪܫܐ disquisitionem habuit. I. 196. 8. ܕܪܫܬܗ ܩܠܐ explicavi ei vocem. I. 38. 7. ܕܪܘܫܘ ܕܪܫܐ ܥܡܝܩ ܩܪܘ ܩܪܝܢܐ habete diligenter conciones, prælegite liturgias. I. 258. 3. ܕܪܫܐ ܒܩܪܝܢܐ ܘܒܒܥܘܬܐ ܘܒܨܠܘܬܐ vacantes concionibus, precibus, & orationibus.

ܕܪܫܐ studium, inquisitio, disputatio.

ܕܫܬܢܐ. menstruata mulier.

ܕܫܬܐ Pl. ܕܫܬܐ desertum. I. 9[illegible]. 10. ܒܛܘܪܐ ܘܪܡܬܐ ܡܫܓܫܝܢ ܠܗܘܢ ܘܠܕܫܬܐ ܡܦܩܝܢ ܠܗܘܢ eos vagos per montes collesque reddent, atque in deserta deducent. III. 80. 17. ܕܫܬܐ ܘܡܚܪܒܐ ܕܘܟܬܐ desertus & solitarius locus.

ܗ

ܗܒܒܐ flos. I 16. 17. ܗܒܒܝܗܘܢ ܠܐ ܢܘܒܠܘܢ ܘܠܐ ܢܬܒܫܘܢ flores suarum *arborum* non arescunt siccescuntque.

ܗܡܣܢܐ (Syr. ܗܣܢܐ) osor, inimicus, hostis. II. 284. 16. ܗܘܘ ܗܡܣܢܝܟ fuerunt tui osores. ܚܣܝܪ ܠܝ ܗܡܣܢܐ ܒܪܝܐ deest mihi hostis externus. ܗܣܢܐ odium, inimicitia.

ܗܒܠܐ (Ch. הבלה Syr. ܗܒܠܐ) vapor, vanitas, exhalatio. I. 190. 19. ܩܪܒܘ ܠܗܒܠܐ ܚܡܐ ܡܠܗܒܐ ܘܢܘܪܐ ܐܟܘܠܬܐ accierunt vaporem æstuantem, ignisque consumentis calorem. ܒܗܒܠܐ

ܕܘܪܕܐ (ܕܪܢ) defluvium (Ch. דורדיא) fæx. *Congruit notio prior* I. 66. 6. vide ܕܪܐ, *posterior vero* I. 236. 18. ܢܦܩܘ ܕܘܪܕܐ ܗܢܘܢ ܕܢܦܩܘ ܕܘܪܕܐ ܠܡܪܬܐ ܕܚܫܘܟܐ ܠܗ ܐܡܗ qui progressi Dæmones, ii effuse fœdeque invaserunt *Dominam caliginis*, quæ mater *sui Regis* fieret.

ܕܘܕܩܐ (Syr. ܕܘܕܩܐ) puer nondum rationis compos, parvus, vilis. I. 266. 16. ܐܢܬܘܢ ܪܘܪܒܐ ܚܢܢ ܕܘܕܩܐ vos nobiles, nos viles. ܕܘܕܩܐ puer. ܕܘܕܩܬܐ puella. III. 82. 20. III. 136. 4.

ܕܝܕ Pers. دراز longus. III. 102. 3. ܡܟܝܟܐ ܪܝܫ ܕܝܕ & in posterum capite eminens i. e. vir beatæ memoriæ.

ܕܪܟ calcavit, prosecutus est, deprehendit. Aph. *transitive:* I. 38. 13. ܐܕܪܟܘ ܐܘܪܚܬܐ ܕܟܐܢܘܬܐ (pro ܕܪܟܘ) calcate vias justitiæ. I. 44. 7. ܘܚܙܘ ܐܘܪܚܬܐ ܕܟܐܢܘܬܐ ܐܕܪܟܘ & curate, ut vias justitiæ calcent.

ܕܪܟܐ via, incessus. ܪܓܠܝ ܦܣܥܬܐ ܓܒܝܬܐ ܓܙܪܐ ܠܕܪܟܐ ܐܬܩܝܡܘ pedes mei, plantæ electæ, trunco ad incessum constituti fuerunt. ܕܪܟܢܐ prudens. III. 108. 4. ܦܪܨܘܦܐ ܕܪܟܢܐ persona prudens. ܕܪܟܢܐ III. 112. 1, & ܕܪܟܢܐ III. 102. 20. id. Prima lectio vera mihi videtur. ܕܪܫ pressit. III. 308. 7. ܐܙܠ ܐܦܝܐ ܕܪܫܢܝ incedens a fronte me pressit.

ܕܪܐ expandit, extendit, disseminavit. III. 140. 12. ܕܪܐ ܗܝܟ ܕܩܠܐ ܦܐܪܐ ubi sparget palma fructus. III. 140. 13. ܡܢ ܕܪܐ ܕܪܥܐ ܘܐܚܕ ܙܩܐ ܒܐܝܕܗ ܢܕܒܪ ܡܝܐ ܠܢܨܒܬܐ quis, extenso brachio, prehendens manu utrem, ducet aquam ad plantas. III. 166. 17. ܕܪܘ ܥܒܕܐ ܕܐܝܕܝܟܘܢ suscipite opera manuum vestrarum.

ܪܘܩܢܐ (Ch. רקן) senex. III. 102. 21. 118. 12.

ܪܘܐ (Aram. רוא) tulit, portavit, prægnans evasit, accurrit, dispersit. I. 288. 13. ܟܡܐ ܪܘܐ ܘܛܥܝܢܐ ܒܟܪܣܐ quamdiu utero gravis & bajulans ero? III. 144. 2. ܕܗܒܐ ܘܣܐܡܐ ܠܐ ܪܘܐܠܝ aurum argentumve non mihi collatum. II. 116. 7. ܪܘܐ ܒܪܐ tulit i. e. procreavit filium. ܐܘ ܪܘܐ ܪܗܛ ܘܐܬܪܘܐ ܒܟܝܢܐ ܕܢܦܫܬܐ contende, accurre, & observantiam animumque naturæ animarum adhibe. II. 68. 8. ܢܘܪܐ ܕܪܘܐ ܠܗ quem *ignem* ventus portat i. e. ventilat. III. 306. 13. ܓܝܕܐ ܪܘܝܐ ܘܡܢܦܠܓܐ nervi dispersi & distributi.

ܪܘܒܐ trames.

ܪܘܗܒܐ I 212. 21. *incertæ originis & notionis, probabiliter vero species tympani.*

ܪܘܒܐ (Syr. ܪܘܒܝܢܘܢ *radix cyclaminis, de qua sic Ruellius* L. 2. c. 94 *cyclaminus a Latinis rapum & tuber terræ, nonnullis etiam umbilicus terræ: folia habet hederæ, purpurea & varia, in quibus supra infraque candicant maculæ*) maculosa & candicans facies *lunæ*. II. 260. 19 ܚܕܐ ܙܒܢ ܒܝܪܚܐ ܡܦܨܚܢܝܬܐ ܘܠܒܫܬ ܦܨܚܝܢ una vice per mensem ego mei obtegens: maculose candicanti mea facie tum obvoluta. *Notio vicissim luminis radiantis ipsi subest* I. 58. 7. II. 216. 6. ܪܘܒܐ ܕܢܘܗܪܐ radii splendoris.

ܪܘܓܐ gradus.

ut verti, attendentes, *a proxime præcedenti* ܕܢܐ Ch. דנא) mihi benedicentes. *Alibi* ܣܓܕ ܡܕܢܚܝܢ me adoravit se inclinans s. incurvus.

ܕܢܒܐ cauda finis. I. 96. 12. ܥܕܡܐ ܠܕܢܒܗ ܕܥܠܡܐ usque ad finem mundi. Cfr. I. 102. 5. III. 176. 3. ܪܝܫ ܟܬܒܗ ܕܢܒ ܟܬܒܗ principium libri sui, finis libri sui.

ܕܢܚ ortus est. ܕܢܚ ܣܗܪܐ orta est luna.

ܕܢܝܚܐ illustris. ܡܕܢܚܝܐ orientalis.

ܕܢܩܐ, ܕܢܩܐ cruciatus vehemens.

ܕܥܟ exstinxit, exstinctus fuit. *In Part. sæpius* ܕܥܟܐ *quam* ܕܥܟܐ. I. 170. 18. ܕܥܟܬܗ ܠܫܠܗܒܝܬܐ exstinxi incendium.

ܕܘܩܢܐ urna funebris. I. 160. 1. ܘܠܗ ܢܦܠܗ ܒܕܘܩܢܐ ܟܣܝܐ ܒܪܫܗ ipsi in sua urna operculum capiti illapsum. lin. 9. ܒܕܘܩܢܐ ܟܣܝܐ ܟܪܝܟܐ ܠܗ devincta fasciis, *propius*, obturata operculo illius urna fuit.

ܕܘܫܢܐ (coll. Syr. ܕܘܫܢܐ, ܕܘܫܐ placenta, uvis passis condita) panis dulciarius. II. 104. 17. ܠܚܡܐ ܘܕܘܫܢܐ ܘܡܠܝܚܬܐ ܘܕܘܫܐ ܐܘܟܠܬܟܘܢ herbis salsuginosis, melle, rebus odoriferis, paneque dulci vos cibavi. II. 68. 7. ܡܪܝܪܐ ܕܡܐ ܠܟܠܒܢܝܬܐ ܕܢܦܠܐ ܒܕܘܫܢܐ ܘܒܡܬܩܐ acerbus refert aloëm, quæ in dulcem panem placentamque cadit. III. 294. 4. ܕܡܝܢ ܠܕܒܘܪܐ ܕܢܦܩܝܢ ܡܢ ܟܘܪܝܗܘܢ ܐܟܠܝܢ ܕܘܫܐ ܠܡܫܡܠܝܗܘܢ ܘܦܪܚܝܢ similes vespis, quæ suo ex alveari egressæ, suoque melle penitus consumto, avolant.

ܕܩܠܐ palma. III. 140. 12.

ܕܘܡܐ (H. דמי) silentium. III. 222. 6. ܠܕܘܡܐ ܕܠܒܝ ad silentium mei cordis.

ܕܘܡܣܐ domus, structura.

ܕܘܡܣܐ adamas. I. 12. 5. ܡܣܝܪܝܢܗ ܫܘܪܐ ܪܡܐ ܘܕܘܡܣܢܝܐ quam muri excelsi & adamantini ambiunt.

ܕܡܥܬܐ Pl. ܕܡܥܐ lacrima.

ܕܡܪ Etpa. ܐܬܕܡܪ obstupuit, admiratus est. III. 248. 17. ܠܓܙܐ ܕܦܬܚ quem aperuerat, thesaurum etiam demiratus est. Cfr. III. 302. 1.

ܕܢܐ (Æth. דנן) incurvavit, procubuit. I. 160. 20. ܡܢܘ ܗܘ ܕܐܕܢܝܟ ܗܟܢܐ quis tam humiliter te depressit?

ܕܢܕܢ (Syr. ܕܢ) spectavit *silentio & cum animi studio*. II. 128. 12. ܩܝܡܝܢ ܡܚܫܒܢܐ ܕܢܕܢܝܢ ܕܢܕܢܐ — ܘܥܒܕܝܢ ܟܣܝܐ stabant Septem Stellares silentio & meditatione admodum defixi, artemque obscuram molientes. Cfr. III. 232. 3. ܕܢܕܢܐ silens & meditabundus.

ܕܢܐ (Ch. דנא) meditatus, locutus est apposite. ܡܘܕܝܢ ܘܡܕܢܝܢ ܠܡܪܐ ܕܪܘܡܬܐ confitendo orandoque Dominum celsitudinis prosequentes. III. 46. 8. ܐܕܢܐ ܕܢܐ ܕܢܗܘܐ ܚܝܐ ܦܘܪܩܢܐ adverte mentem, ut Vita tibi sit redemtioni. ܕܢܘܬܐ meditatio.

ܕܢܐ, ܕܢܐ, *ut cogn.* ܕܢܝ, ܕܢܝ, incurvus fuit, *unde* procubuit, adoravit. I. 222. 4. ܐܬܪܡܝܘ ܥܠ ܐܦܝܗܘܢ ܘܩܡܘ ܘܕܢܝܘ ܠܗܘܢ ܡܕܢܝܐ ܘܡܣܓܕܝܢ ܠܗܘܢ prostrati procubuerunt in faciem; sed erecti & summopere venerabundi (*rectius, quam,*

bestiæque ex virgultis. III. 50. 1. ܢܦܩܘ ܠܥܘܡܩܐ ܕܚܘܪ̈ܒܐ descendi in valles altas, (*ut Lat. alta flumina*). III. 100. 2. ܚܣܡܐ ܡܕܪܟܐ zelus elatus.

ܕܠܒܐ populus, platanus. II. 68. 5.

ܕܠܚ, i. q. ܕܠܚ, perturbavit.

ܕܠܦܝܢܐ delphinus, crocodilus.

ܕܠܩ arsit, splenduit. II. 212. 12. ܟܘܟܒܐ ܕܡܕܠܩܝܢ ܘܡܨܡܚܝܢ ܒܪܩܝܥܐ stellæ splendentes & fulgentes in firmamento.

ܕܡ *forma* ܕܡܐ observavit, spectavit cum animi cura, studio. II. 304. 12. ܕܡܝܬ ܠܡܥܠܐ ܕܡ̈ܟܝܟܬܐ afflictarum *mulierum*, oblata stipe, observans fui, ܡܛܠ ܬܘܣܦܬܐ sustentationis ergo (quæ verba in versione intermissa).

ܕܡܐ i. q. ܕܡܐ sanguis.

ܕܡܐ similis fuit. Pa. assimilavit. Etp. assimilatus fuit, similem se reddidit. I. 196. 5. ܐܬܕܡܝܬ ܠܕܡܘܬ ܦܓܪ̈ܐ assimilavi me speciei corporum. I. 222. 2. ܕܡܘܬ ܦܓܪܐ ܢܣܒܬ speciem corporis assumsi. Cfr. I. 10. 6. I. 46. 18. 48. 17. 262. 17.

ܕܡܘ, ܕܡܝܐ, ܕܡܘܬܐ similitudo, species, forma, imago, exemplum. ܐܢܬ ܕܡܘ ܕܝܠܢ ܘܚܢܢ ܕܡܘܬܟ tu nostri exemplum: nos tui imago. ܕܡܘܬ species. II. 104. 9. ܠܟܠܗ ܠܕܡܘܬ ܩܡܨܬܗ eum in omnem speciem composueram. ܦܠܚ ܦܬܟܪܐ idololatra II. 240. 5. ܢܬܒܥܐ ܒܢܘܪܐ ܐܟܘܠܬܐ ܒܚܘܡܐ ܘܩܪܝܪܘܬܐ ܘܝܩܕܢܐ ܕܒܗ ܢܦܫ̈ܬܐ ܕܦܠܚ̈ܝ ܦܬܟܪ̈ܐ ܡܬܒܥܝܢ quæretur in eum igne consumente, calore, frigore, ac incendio, quo in animas idololatrarum quæri solet. Cfr. II. 238. 3.

ܕܟܝܐ purus, sincerus, it. humilis. III. 100. 18. ܐܢܐ ܡܣܟܝܢܐ ܘܕܟܝܐ ego pauper & humilis. ܕܘܟܝܐ purificatio. ܕܟܝܘܬܐ puritas, mundities.

ܕܟܪ meminit. Pa. Aph. commemoravit, admonuit. I. 72. 13. ܐܕܟܪܘ ܘܩܠܣܘ commemorate & celebrate. I. 290. 5. ܐܕܟܪܢܟ ܘܨܪܢܟ ܒܪܥܝܢܢ fecimus tui mentionem, tuique speciem animo concepimus.

ܕܘܟܪܢܐ memoria, monimentum. II. 46. 3. ܣܦܪ ܕܘܟܪܢܐ ܥܠ ܬܪܝܢ ܕܪܥܝ liber memorialis super duobus meis brachiis.

ܕܟܫ (Syr. ܕܓܫ) pupugit, confodit. II. 70. 4. ܡܡܠܠܗ ܕܟܫܐ ܘܩܠܗ ܡܩܫܝܐ ejus colloquium pungens, atque vox dura.

ܕܠܐ sustulit. III. 150. 11. ܕܠܐ ܥܝܢܝܟ ܚܙܝ tolle oculos tuos, vide. I. 274. 9. ܕܠܝܘܢܝ ܘܐܘܬܒܘܢܝ ܒܟܘܪܣܝ me sublatum in mea sede collocarunt.

ܕܠܝ Pa. sustulit quid hauriendum. It. *ut* Gr. ἀνάγειν consulenti respondit. I. 264. 4. ܐܪܝܡ ܥܝܢܘܗܝ ܘܕܠܝ ܫܘܫܦܐ ܕܦܪܨܘܦܗ oculis erectis, sustulit velamen suæ faciei. II. 28. 4. ܢܕܠܘܢܗ ܠܟܘܪܣܝܟ tuum thronum elevabunt. II. 8. 20. ܣܦܘܬܐ ܕܝܡܐ ܡܕܠܝܢ littora maris edita. II. 98. 15. ܗܘ ܡܡܟܟ ܗܘ ܡܕܠܐ exaltat & humiliat. ܕܠܐ ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ responde, & dic illis. ܕܒܪܢܝ ܘܕܠܢܝ regere mihi, mihique responde.

ܕܠܝܐ (Syr. ܕܠܝܬܐ) virgultum. I. 112. 11. ܢܦܩܐ ܡܢܓܘܢܬܐ ܡܢ ܟܠ ܦܢܝܐ ܢܦܩܐ ܡܢ ܟܠ ܕܠܝܐ procedent nubiles ex horto,

ܕܚܠܬܐ timor. ܡܕܚܠܢܐ perterrefaciens Dæmon.

ܕܚܢ i. q. ܕܢܚ ortus fuit. It. (دخن) fumum emisit. II. 172. 1. ܟܕ ܫܡܫܐ ܥܪܒ ܗܘ ܣܗܪܐ ܕܚܢ sole occidente, luna oritur. II. 164. 7. 8. 9. 10. ܚܠܦ ܬܘܚܠܦܐ - ܕܚܢܐ ܒܪܡܫܐ - ܕܚܢܐ ܒܠܠܝܐ - ܕܚܢܐ ܒܐܝܡܡܐ de vice alternante, orta sub euroram - orta sub noctem - orta sub diem. *Quod vero vocabulum* ܕܚܢܐ, *me fugit, quo judicii aut memoriæ casu, transscripsi per* ܕܗܢܐ. II. 184. 5. 11., *atque vi suæ notionis per* colorat *reddidi*; *quamquam sensus eodem redit*. I. 110. 16. ܟܕ ܫܡܫܐ ܕܚܢܐ ܡܢ ܬܡܪܐ ܫܒܩ velut sol fumum post æstum relinquit.

ܕܗܘܢܐ nitidus. III. 282. 6. ܕܕܗܘܢܐ ܠܝܬ ܒܗ cui nihil nitidi inest.

ܕܝܘ, ܕܝܘܐ Dæmon.

ܕܝܘܬܐ atramentum. II. 44. 19. ܣܦܪ ܕܝܘܬܐ ܕܝܘܬܐ ܕܐܠܗܝܐ Scriba atramenti divini.

ܕܝܠ particula cum variis affixis varia Pronomina significans.

ܕܟ detrusit, depressit. I. 80. 11. ܕܟܘ ܠܒܟܘܢ summittite cor vestrum. Etpe. detrusus, depressus fuit. I. 316. 18. ܡܬܕܟܟܝܢ ܟܘܪܣܘܬܗܘܢ ܐܬܪܟܢ ܠܬܚܬ ܗܘܘ depressis eorum thrōnis, deorsum procidere. III. 254. 1. (pro ܕܟܝܐ) ܕܟܐ ܡܥܘܩܐ onus, quod premit.

ܕܟܐ Pa. purificavit. I. 26. 13. ܣܒܘ ܡܝܐ ܘܕܟܘ ܢܦܫܟܘܢ sumite aquam, & vosmetipsi purificate.

ܕܝܢܐ judicium. ܕܝܢܐ judex. ܡܕܝܢܬܐ, ܡܕܝܢܬܐ urbs, civitas. ܡܕܝܢ ܡܕܝܢ diversæ urbes, ܒܝܬ ܕܝܢܐ tribunal.

ܕܨ exsultavit. I. 216. 8. ܡܫܒܚܢܘܬܐ ܕܝܨܐ ܡܕܝܨܐ lætans, exsultans, & tripudians.

ܕܩ prospexit. intuitus est. Aph. id. I. 262. 15. ܐܕܩܢܢ ܡܕܩܝܢ ܠܗ introspicientes eum vidimus. I. 308. 14. ܐܕܩܢܐ ܒܡܝܐ ܐܘܟܡܐ prospexit in aquam nigram.

ܕܪ habitavit, ætatem egit.

ܕܪ, ܕܪܐ ætas, generatio. ܕܝܪܐ habitaculum. ܕܘܪܐ cursor. ܕܝܪܐ incola. ܐܕܘܪܐ hospes, socius. ܕܝܪܘܬܐ hospitium. ܐܕܝܪܘܬܐ monasticum institutum II. 268. 3. ܡܕܘܪܐ pyra, rogus. ܡܕܘܪܐ placenta. II. 90. 14. ܡܥܒܕܝܢ ܡܕܘܪܐ ܕܩܘܕܫܐ ܗܢܐ ܘܒܟܘܪܟܡܐ ܘܒܒܠܘܛܐ ܐܦܝܢ parant placentas hujus sanctitatis, easque cum croco & glande mistas coquunt. ܡܕܝܪܐ hospitium. It. (Ch. מודירא) onus. I. 288. 10. ܥܘܠܐ ܡܕܝܪܐ ܕܒܟܪܣܟܝ ܘܩܛܠܬܝܗ ܠܐܪܙܐ ܕܒܥܝܢܐ quem fœtum (pr. onus) pro libidine in tuo utero concepisti, paries, scil. potentem Ur. ܡܕܝܪܘܬܐ habitaculum.

(ܕܫ) ܕܝܫܐ conculcatus, subactus, mollitus, apparatus. II. 68. 12. ܒܝܬܐ ܕܠܐ ܕܝܫܐ domus non apparata.

ܕܚܐ impulit, depulit. I. 38. 4. ܕܚܘ ܡܢ ܬܪܥܝܟܘܢ depellite a vestris portis.

ܕܚܟ irrisit.

ܕܚܠ timuit, terruit.

ܕܚܠܐ religiosus. ܕܚܠܬܐ religiosa.

ܕܗܢ adipalis, unctus fuit, delicate vixit, ܕܘܗܢܐ impinguatio, mollities. ܒܪ ܓܘܟܝ ܕܗܝܢܐ filius voluptarii Gaukaj. ܒܪ ܓܘܟܝ ܠܐܠܐ ܒܕܘܗܢܐ filius τε Gaukaj vixit in voluptate.

ܕܗܦ liquefactus est, stillavit I. 66. 6. ܣܘܡܩܐ ܘܫܩܝܬܐ ܘܕܘܗܦܐ ܕܥܢܢܐ ܕܗܦܐ quod rubrum, defluum, & stillatitium nubium liquescentium. II. 184. 3. ܡܕܗܦ ܕܗܦܐ perliquidum mare.

ܕܗܩܐ (Syr. ܕܘܩܐ) sarrago. I. 215. 2. ܒܢܝܐ ܕܒܝܫܘܬܐ ܕܢܘܪܐ ܒܕܗܩܝܐ ܡܫܬܕܝܢ mali, qui in sarragines ignis dejiciendi.

ܕܘܕܐ ahenum. II. 16. 8. ܕܒܒܐ ܕܝܬܒܝܢ ܥܠ ܦܘܡܐ ܕܕܘܕܐ muscæ ori aheni insidentes.

ܕܘܐ doluit, anxius, afflictus fuit. I. 292. 4. ܐܫܟܚܬ ܪܘܚܐ ܕܘܝܐ ܘܥܩܐ inveni Spiritum, angore & dolore laborantem.

ܕܘܪ contrivit, se, tempus, otium contrivit in aliquo loco. III. 310. 6. ܬܕܘܪܘܢ ܒܝܢܝ ܫܝܢܝܐ ܠܕܘܟܬܐ ܕܠܐ ܡܥܪܒ ܫܡܫܐ inhabitabis inter Paciferos locum, ubi sol non occidit. ܕܘܪܐ , ܕܘܪ ܕܘܪ locus, hospitium. ܕܘܪ ܕܘܪ diversi loci, passim. ܒܕܘܪܬܐ opportune.

ܕܘܡܐܝܠ (coll. Ch. דומא) Angeli, præfecti mortuis. III. 256. 12.

ܕܘܠܐ situla, urna, ad hauriendam aquam. It. Aquarius, signum cœleste.

ܕܢ judicavit. Etpe. judicatus est: I. 28. 2. 68. 15. ܕܝܢܐ ܕܝܢܝܢ ܐܢܬܘܢ vos jus dicturi. II. 104. 4. ܕܝܢܐ ܝܩܝܪܐ ܐܬܕܝܢܬܢ judicio gravissimo nos subjecisti. ܕܐܢ ܕܝܢܟܘܢ vestram causam dicet.

Stellarium I. 184. 18. III. 94. 14. qui & Ar. vocati الدبران. lique Hyades V in Tauro stellæ. ܕܒܪ ܡܠܬܐ ob rationem, propter II. 52. 1. ܠܓܢܒܐ ܠܐ ܕܒܪ ܩܛܠܐ ܡܡܠܠܐ ܠܡܪܐ ܒܝܬܐ ܕܒܪ ܚܘܣܪܢܐ *alloquens* furem propter cædem, sed patremfamilias propter jacturam.

ܕܘܒܫܐ (Ch. דובשׁא) ܕܒܫܐ (Syr. ܕܒܫܐ) mel.

(ܕܘܓ obsurduit, obmutuit) ܕܘܓܐ surdus. II. 196. 12.

ܕܓܠ fefellit, decepit.

ܕܓܠܐ mendax, fallax. ܕܓܠܘܬܐ mendacium, fallacia.

ܕܓܠܐ glacies, nix concreta. III. 84. 6. ܦܪ̈ܐܐ ܒܛܘܪ̈ܐ ܕܓܠܐ ܢܫܟܚܘܢܗ onagri in montibus nivem offendent.

ܕܓܪ (H. Ch. דגר) congregavit, cumulavit. Etpa. cumulatus fuit, intumuit. ܢܨܪܝܐ ܕܦܠܣܡܐ ܡܠܩܛ ܘܡܕܓܪ ܫܪܝܐ ܕܣܢܕܪܟܐ Nasaræus, qui plasma colligens, cumulat solutionem sandarchæ. II. 224. 1. ܘܬܡܢ ܠܐ ܐܬܕܓܪܘ ܘܐܬܪܘܪܒܘ nec ibi intumescentes se superbe gesserunt. I. 322. 5. ܐܬܕܓܪ̈ ܡܚܫܒܬܗܘܢ ܒܝ̈ܫܬܐ ܒܪܝܫܗܘܢ congesta sunt mala eorum consilia in eorum capite.

ܕܓܘܪܐ cumulus. III. 10. 7. ܒܕܓܘܪ ܕܓܘܪ cumulatim.

ܕܓܘܫܐ transfixio, transverberatio.

ܕܝܕܪ Pers. ديدار conspicuus. III. 116. 2. 118. 13. 21. 122. 13. 18.

ܕܗܒ inauravit, auro præstrinxit. ܡܕܗܒܝܢ ܥܝܢܝܗܘܢ ܒܕܗܒܐ ܘܣܐܡܐ præstringens eorum oculos auro argentoque.

ܓܪܦ (H. Aram. גרף, Ar. جرف) totum cepit, abstulit, hausit. Etpe. Pass. II. 104. 11. ܐܢܐ ܐܬܓܪܦܬܘܢ vos mihi vindicavi. II. 260. 3. ܡܬܥܡܕ ܒܝܘܪܕܢܢ ܢܗܪܐ ܡܫܬܟܚܬܐ ܡܬܓܪܦ-ܠܗ baptizabitur in Jordano: inde hausto, quantum abunde ei sufficiet.

ܓܫ palpavit, attrectavit, exploravit, attingendo impegit. III. 48. 3. ܡܓܫ ܠܒܒܐ explorare cordia. III. 138. 11. ܡܢ ܝܡܐ ܡܓܫܫ a mari impingente.

ܓܘܫܡܐ ܓܫܘܡܐ ܓܫܡܐ corpus.

ܕ

ܕ est relativum omnis generis & numeri. Nota Genitivi. Quia.

ܕܐ hic, hæc, hoc ܕܐ ܘܕܐ hoc & illud.

ܕܒܐ musca. ܕܐܒܐ lupus. ܕܐܒܐ ܡܪܝܕܐ lupus sæviens. ܕܒܒܐ inimicitia.

ܕܒܝܩܐ (Ch. דבוק adhærens, conjunctus) sponsa, desponsata. Vide ܡܟܝܪܬܐ.

ܕܒܚ mactavit, immolavit. ܡܕܒܚܐ ara.

ܕܝܪܐ (ديرن) caula gregis. I. 324. 15. ܐܝܟ ܪܥܝܐ ܛܒܐ ܕܠܥܢܗ ܐܥܠܗ ܕܡܕܒܪܢܘܬܗ ܠܕܝܪܗ ut pastor bonus, qui gregem in suam caulam ducit.

ܕܒܪ duxit. ܕܒܪܐ rus, solitudo. II. 212. 17. ܕܒܕܒܪܐ ܘܒܡܕܝܢܬܐ qui in rure & urbe. ܡܕܒܪܢܐ dux, rector. Epitheton id Quinque

ܓܝܓܠܐ rota, sphæra.

ܓܪܓܪ ira commotus fuit. II. 226. 10. ܒܗ ܠܐ ܓܪܓܪ ei non irascebatur.

ܓܘܪܓܡܐ (جرجم gulosus fuit) gula, guttur. ܓܪܓܘܡܘܬܐ impudens. ܓܪܓܬܢܐ gulosus.

ܓܘܪܛܐ ܓܪܛܐ Ch. קורטא granum thuris v. laseris, *potui datum exeunti ad supplicium.* (Lex. Buxt. p. 2131). III. 272. 5. ܡܠܐ (lege ܬܘܟܠܬܐ) ܬܘܟܠܬܐ ܕܟܠܗ ܓܘܪܛܐ ܡܠܐ ܥܠܡܐ mundus offensionum, qui totus est plenus granis, mentem, caligine ipsi offusa, turbantibus. ܩܪܒܘ ܠܚܡܐ ܘܓܘܪܛܐ ܕܪܥܝܢܐ attulere buccellam (*additur* II. 6. 20 pinguem), granum turbans mentem, & saginam.

ܓܪܛܝܦܐ (Ch. קרטיפא) funda. Vide ܐܩܛܝܦܐ.

ܓܪܡܐ os ossis. I. 178. 12. ܐܬܢܬܪܘ ܓܪܡܘܗܝ subsultabant ejus ossa.

ܓܘܪܡܝܙܐ (Ch. כורמיזא) baculus. III. 6. 12. ܐܚܕ ܒܐܝܕܗ ܓܘܪܡܝܙܐ sua manu prehendit baculum. It. spina *dorsi*. ܓܘܪܡܝܙܐ (Syr. ܚܘܨܐ ܕܚܨܐ) spina dorsi. I. 190. 20. [illegible] qui *calor* permeans ejus truncum, sui dorsi spinas impleret.

ܓܘܪܟܡܐ (Ch. כרכמא) crocus. II. 90. 14.

ܓܪܪ abrasit, dimovit. I. 162. 6. [illegible] voluit dimovere a se Angelos, ipsum custodientes.

[illegible] (Syr. [illegible]) particulatim fregit. III. 72. 17. [illegible] inde fregit partem columba.

[illegible] traxit, se traxit, moratus est, hæsit. Etpa. tractus fuit. I 78. 18. [illegible] protrahent eum ad ignem. II. 290. 14. [illegible] cur cunctaris apud perditos. [illegible] in ore diaboli vox hæsit. I. 158 6. [illegible] fulmen huc & illuc discussum fuit per vaporem, illius ore exeuntem.

[illegible] (Syr. [illegible] sagitta) repagulum, obex. I. 270. 1. [illegible] obseravi ei portas hujus mundi, admotis obicibus clavibusque. I. 238. 21. (lege [illegible]) [illegible] tenens portas, obicesyue eis imponens.

ܦܪܥ spoliavit, vastavit, certavit. Etpe. Pass. II. 86. 16. [illegible] agentes prædam. II. 104. 10. [illegible] (lege [illegible]) gentes ad prædem vobis proposuerem. III. 88. 8. 9. [illegible] belligerabunt cum eo — certabunt cum hoc.

[illegible] vastatio, præda. [illegible] vastator. [illegible] septentrio. [illegible] leprosus. [illegible] leprosa.

ܦܪܫ excitavit. II. 188. 4. [illegible] is es, qui erga bonos Nasaræos apud me studium excitasti.

ܦܪܙ (coll. Aram. נגרר) commoratus est. III. 152. 3. [illegible] commorare unam horam, mittam ad meam uxorem.

ܓܘܢܚܐ commotio. II. 164. 22. ܠܠܒܝ ܥܠ ܓܘܢܚܐ meum cor invasit commotio.

ܓܢܣܐ genus, familia, generatio.

ܓܶܦܐ, ܓܘܦܐ (Ch. גפא) ala, brachium. II. 42. 15. ܪ̈ܘܚܐ ܕܥܠܡܐ ܟܢ̈ܝܫܢ ܓܘ̈ܦܝܗܘܢ ܘܠܐ ܢܫܒܢ venti fabricæ *mundanæ*, collectis suis alis, non spirabunt. I. 190. 20. ܡܢܦܦܗܘ ܓܶܦܘܗܝ ut agitaret sua brachia.

ܚܝܘܬܐ ܓܦܢܝܬܐ bestia alata.

ܓܘܫ eructavit, vomuit. I. 232. 4. ܓܫܦ ܗܘܐ ܓܘܫܐ ܐܫܕ ܡܢ ܒܦܘܡܗ me deinde exspuit effuditque, spumante suo ore.

ܓܥܐ vociferatus est. I. 134. 16. ܘܠܡܥܪܬܐ ܓܥܝܬܐ & in foveam mugientem.

ܓܥܬܐ ܓܥܝܬܐ clamor, mugitus.

ܓܘܥܨܬܐ angustia *animi*. III. 18. 9. ܓܘܥܨܬܐ ܪܒܐ ܢܗܘܐ ܠܗ oppressio magna ei imminet. Cfr. III. 64. 20. III. 134. 3.

ܓܘܦܢܐ ܕܓܦܬܐ vitis.

ܓܘܦܪܐ spatha. III. 128. 6. (lege pro ܓܦܪܐ) ܓܘܦܪ̈ܐ [illegible] ܡܢ ܩܘܕܡ ܫܪܝܢ ܠܓܘܦܪ̈ܐ spathæ ante absolvuntur, q. [illegible]

ܓܘܦܪܐ (*coll.* H. כפר vicus, Ar. كفر [illegible] *antemuralis*, sepulturæ extra mœnia pr[illegible] te paratus. III. 300. 15. ܓܘܦܪܐ ܐܚܦܪܐ ܡܚܦܪܐ [illegible] to terram effodientes.

ܡܠܟܐ ܠܡܠܟܐ ܢܒܙܐ ܘܚܒܪܐ ܠܚܒܪܗ ܘܢܒܝܐ ܠܢܒܝܐ ܡܟܕܒ rex regem, suum socium, vituperat, & propheta prophetam mendacii arguit.

ܓܡܠܐ sacrificium. H. 240. 8. (lege ܠܡܫܘܢܝܐ) ܠܚܫܘܟܐ ܓܡܠܐ ܥܒܕ ܕܝܗܒ ubi sacra Tenebrionibus fecerit. Lin. 15. ܡܢ ܕܐܟܠ ܓܡܠܐ ܓܡܠܐ qui cibum sacri comederit. ܓܘܕܦܐ contumelia. ܓܘܕܦܐ turpis. III. 308. 2. ܟܘܬܝܐ ܓܘܕܦܐ ܘܦܪܘܫܐ tunica turpis & impudica.

ܓܢܒ furatus est. ܓܢܒ ܓܢܒܘܬܐ furtum commisit.

ܓܢܒܐ fur. ܓܢܒܘܬܐ ܓܢܒܘܬܐ furtum. ܓܕܦܐ (Syr. ܓܕܦܐ i. q. ܓܕܦܐ ala, ora, pinnaculum) ungues. II. 198. 5. ܓܕܦܝܗ ܕܢܫܪܐ ungues sui aquilæ.

ܓܘܫܫܐ (Syr. ܓܘܫܫ) mussitans II. 196. 12. ܓܘܫܫܐ ܘܡܥܪܒܠܐ ܘܡܫܓܫܐ mussitantes, turbantes, tumultuantes.

ܓܘܫܐ (Syr. ܓܘܫܐ) turma, cœtus.

ܓܙܐ, ܓܙܐ thesaurus. ܒܝܬ ܓܙܐ ærarium.

ܓܙܒܪܐ thesaurarius, præsul. *Sacerdotes Nasaræorum triplicis sunt ordinis,* 1 غنزفره *corrupte pro* ܓܙܒܪܐ Episcopus. 2 شيح Senior (Pastor). 3 تلميذ Discipulus (Administer). Kæmpf. Amœnit. Exot. p. 445. III. 100. 1. III. 116. 16.

ܐܬܙܝܥ concussus, commotus fuit. I. 216. 13. ܐܬܙܝܥ ܡܠܟܐ ܙܘܥܐ motu animi affectus fuit. II. 258. 17. ܙܘܥܐ ܐܬܙܝܥܬ ܒܠܒܗܘܢ motus fuit excitatus in eorum cordibus. I. 158. 12. ܫܘܪܐ ܐܬܙܝܥ murus fuit concussus.

ܓܠܐ detexit, revelavit. Etpe. Pass.
ܓܠܝܢܐ revelator. ܓܠܝܢܘܬܐ revelatio.
ܓܠܘܬܐ captivitas.
ܓܠܘܣܩܡܐ (Syr. ܓܠܘܣܩܡܐ) arca, capsa. I. 266. 11. Vide ܓܠܘܣܩܡܐ.
(ܓܡܠܐ) ܓܡܠܐ gravis. ܐܝܟܐ ܕܢܗܘܐ ܓܘܫܡܟ ܥܠ ܡܘܒܠܐ ܝܩܝܪܐ ubi molesto gravique oneri corpus tibi fuerit. ܓܡܠܐ camelus.
ܓܡܕ (Syr. ܓܡܕ) corrugavit. III. 144. 4. ܠܡܢܐ ܡܬܟܪܝܐ ܠܟ ܘܓܡܕܬ cur ægre fers, rugasque contraxisti. Cfr. III. 150. 10.
ܓܡܪ perfecit, præfecit. Etpa. Pass. I. 160. 17. ܐܬܓܡܪܘ ܠܗ ܢܛܘܪܐ præpositi ei fuerunt custodes. Cfr. I. 30. 11.
ܓܡܪܐ carbo, pruna. ܓܡܪܐ ܝܩܕܐ ܒܓܘ ܡܝܐ carbones igniti in media aqua.
ܓܡܝܪܐܝܬ (Ch. לגמרי, Syr. ܓܡܝܪܐܝܬ) perfecte, penitus. I. 300. 9. ܗܠܝܢ ܓܡܝܪܐܝܬ ܠܝ ܐܬܚܙܝ ܗܘܘ hæc penitus ad me pertinebant. I. 304. 15. ܢܥܘܠ ܢܚܙܐ ܓܡܝܪܐܝܬ ܡܢܐ ܕܢܦܠ ܒܡܝܐ ingrediamur, penitus visuri, quid in aquam ceciderit. It. (*collato Syr.* ܓܡܪܐ diductio labiorum) compositio vultus, fallacia, *idque* c. c. ܢܦܩܐ hypocrisis, simulatio. ܓܡܘܪܬܐ (Ch. גמורתא) species morbi ardentis.
(ܓܢܢ) ܓܢܬܐ hortus. ܓܢܢܐ hortulanus. ܓܢܝܬܐ viridarium.
ܓܢܐ procubuit, decubuit. It. vituperavit, contumelia affecit. I. 312. 9. ܡܛܠ ܡܢܐ ܓܢܐ ܐܢܬ ܡܪܝ ܚܝܠܬܢܐ ܡܢܐ ܫܟܝܒ ܐܢܬ cur decubuisti, mi potens ? quid jaces ? I. 48. 4. ܓܢܝܢܐ

[illegible] (Syr. [illegible] compedes, vincula) colligavit, convenit, III. 80. 4. [illegible] qui fraudem integritati necteret. III. 224. 6. [illegible] junxit nobis hospitium, sociumque nobis paravit. II. 22. 20. [illegible] te vidi & conveni. III. 98. 6. [illegible] aut convenit in Havajza, aut convixit in Maschkuk. III. 224. 19. [illegible] ducturus s. ductor ad me venit.

[illegible] (Syr. [illegible]) æstas.

[illegible] spolia, opes.

[illegible] (غمر) mutatus fuit. III. 98. 5. quæcumque segetis radix, crescens in altum & grandescens [illegible] non mutata nobis fuit.

[illegible] revolvit, revelavit. Etpa. Pass. I. 208. 5. [illegible] non revelabimus arcana. [illegible] conspiciendum se præbuit Aebel Fetahili. [illegible] mei oculi, qui e loco lucis revelati i. e. collustrati fuerunt.

[illegible] tegmen. [illegible] tegmine carnis & sanguinis. I. 264. 4. [illegible] (lege [illegible]) [illegible] sustulit velamen suæ faciei. It. fluctus. [illegible] fluctus maris. [illegible] id. I. 242. 7. [illegible] fluctus in Senderjaves. [illegible] fluctus, revolutio. [illegible] revelatio. I. 250. 8. [illegible] clare revelavit.

[illegible] pellis, cutis.

ܠܚܫ (Syr. ܚܫܠ) subtilis fuit. It. marcuit. II. 94. 19. ܢܠܚܫܐ ܢܦܫܗܘܢ marcescet ejus anima. III. 42. 5. ܢܦܫܬܐ ܕܥܒܕܝ ܒܝܫܬܐ ܥܒܕ ܐܝܟ ܣܥܪܐ ܕܪܝܫܐ ܢܠܚܫܐ animæ, quæ male fecerint, ut crines capitis marcescent. *Reddidi inepte*: macrescent. II. 6. 6. ܗܢܝܢ ܢܦܫܬܐ ܠܚܝܫܢ ܡܢ ܫܒܛܐ ܘܐܘܟܡܢ ܡܢ ܣܥܪܐ ܕܪܝܫܐ hæ animæ tenuiores virga, & nigriores crinibus capitis. *Male in Codice hæc reddita. In caussa fuit præcedens* ܕܡܝܢ similes: *cui voci conformanda mihi ea visa sunt.* ܠܚܝܫܐ subtilis, tenuis. II. 176. 1. ܕܪܘ ܦܠܓܐ ܕܡܝܐ ܚܝܐ ܘܠܚܝܫܐ deriva alveum aquæ vivæ & subtilis. Cfr. lin. 3.

(ܠܩܛ) (Aram. קטף) amputavit. ܠܩܛܬܐ, ܠܩܛܘܬܐ, ܠܩܛܬܐ putatio, vindemia, perturbatio s. deliquium animi. II. 286. 8. ܐܠܝܟ ܐܢܬܘܢ ܡܢ ܠܩܛܘܬܟܘܢ me tractatis pro vestra dementia. Cfr. Syr. ܐܬܠܩܛ Etpe. perturbatus est, & ܠܩܛܐ ܕܢܦܫܐ deliquium animi. *Sic translate. Sed melius forsitan proprie*: ne instituatis mei vindemiam; *ut ibid. lin.* 10. ܡܢ ܠܩܛܘܬܟܘܢ ܕܟܘܬܗ ܠܐ ܢܬܠܩܛ vindemia *talis* a vobis non amplius in orbe perituro colligatur.

ܩܛܪ (Aram. קטר) ligavit, nexuit. ܩܛܪܐ ܩܛܪܐ vinculum, nexus. (Syr. ܩܛܪ) fumavit, adolevit. II. 40. 8. ܩܛܪ ܡܘܚܗ ܓܪܡܐ ܘܓܝܕܐ quo copulat cerebrum, ossa, & nervos. I. 170. 12. ܩܛܪܬܗ ܩܛܪܐ circumdedi ei vinculum. ܟܠܝܠܐ ܠܪܝܫܐ ܠܐ ܩܛܪ corona caput non revinxit. II. 42. 20. ܩܛܪ ܡܫܓܫܢܐ ܢܘܪܐ fumigans & agitatus ignis. III. 256. 3. ܩܛܪ ܟܠܝܠܐ coronam plexuit. ܩܛܪܐ fumus, nidor. II. 38. 2. ܢܘܪܐ ܘܩܛܪܗ ignis & vis sua fumifera. ܩܛܝܪܐ accinctus.

quod a ſtabu'o se eripuit. ܓܚܝܢܐ exsecutor (*per errorem* haruspices III. 152. 14. *id redditum*). III. 146. 3. ܓܙܘܪܬܐ circumcisio. ܡܓܚܝܢܐ decernens, *sed* c. c. ܢܦܫܗ ܠܐ se condemnans. ܠܐ ܡܓܚܝܢܐ non deficiens.

ܓܚܐ s. ܓܚܗ (Ch נחה s. גחה) inclinavit, declinavit, II. 288. 6. ܟܕܒܐ ܓܚܐ ܢܘܬܐ ܠܥܠܡܐ mendacium in mundum se vertet s. diffundet. Cfr. lin. 9. 14. 16.

ܓܚܟ risit, irrisit. I. 164. 4. ܓܚܟܬ ܒܗܘܢ ܠܐ ܢܦܩܐ irrisi bestiæ. I. 270. 12. ܓܚܟܝܢ ܠܚܕܕܐ invicem ridentes.

ܓܚܢ s. ܓܗܢ (Ch. גחן, Syr. ܓܗܢ) se incurvavit, procubuit. It. (جهى appropinquavit, adjunctus fuit terræ) injunxit. II. 50. 15. ܓܚܝܢ ܘܣܓܕܢܐ ܠܗ procumbens eum adorabo. I. 216. 19. ܓܚܝܢ ܘܣܓܕ ܪܘܚܐ inclinans se & procumbens Spiritus. I. 170. 10. ܓܚܢܬ ܒܥܩܒܐ ܠܐܪܥܐ calce ferii terram. I. 328. 7. ܕܩܘܡܬܗܘܢ ܓܚܝܢܐ ܘܟܦܝܦܐ quorum statura curva & inflexa.

ܓܚܣ (Syr. ܟܒܫ) pressit, compressit. ܓܚܣܬܗ ܘܕܚܝܬܗ quem propuli, pressi.

ܓܚܦ ἅπαξ λεγ. (si ex Syr. ܓܚܦ) compressio (si ex Syr. ܓܚܦ v. ܓܚܦ) deletio. III. 98. 18. notio prior mihi placuit.

ܓܛܠ cædit, occidit. Etpe. Pass. II. 168. 4. ܓܛܠܘ ܐܪܙܐ ܡܢ ܛܘܪܐ ܕܠܒܢܢ cæde cedros ex regione Libani. I. 32. 17. ܓܛܠܐ ܕܓܛܠ qui cædem commiserit.

ܓܛܡܐ (Ch. קטמא) cinis. II. 82. 13. ܘܢܫܡܬܗܘܢ ܐܝܟ ܓܛܡܐ ܬܕܥܟ ſpiritus eorum ut cinis exstinguetur.

ܓܘܙܐ (Syr. ܓܘܪܐ) cavum. II. 44. 9. ܓܘܙܐ ܓܘܙܝܐ ܒܓܘܙܗ ܘܡܬܢܫܡܐ ܢܘܪܐ fumigans in suo cavo ventilatusque ignis.

ܓܙ totondit. II. 124. 16. ܓܙ ܥܡܪܐ ܡܢ ܓܒܝܗܘܢ ܕܥܢܐ totondit lanam ex dorsis pecudum.

ܓܙܬܐ vellus, pilus, coma. I. 106. 16. ܓܙܬܐ ܕܪܫܗܘܢ ܓܙܝܙܝܢ comam s. crines in eorum capite tondet. ܓܙܒܪܐ thesaurarius.

ܓܙܠ amputavit, orbavit. II. 318. 7. ܠܐ ܐܬܐ ܓܢܝܐ ܐܠܐ ܕܐܬܓܙܠ non advenit Genius, nisi ut orba fierem.

ܓܙܠ abscidit, diripuit. I. 38. 14. ܠܐ ܬܓܙܠܘܢ ܡܢ ܚܒܪܐ ne diripiatis socium.

ܓܙܡ irruit, impetum fecit. I. 308. 3. ܗܘ ܕܓܙܡ ܥܠܝܗܘܢ ܒܚܝܠܗܘܢ qui adversans vim illis infert. II. 198. 6. ܡܓܙܡ ܘ procax, & impetum faciens.

ܓܙܪ abscidit, decrevit, sibi vindicavit. Aph. c. c. ܥܠ decrevit contra, i. e. damnavit, it. se continuit. Etpe. ademtus fuit. II. 22. 21. ܠܐ ܬܓܙܪ ܡܢܟ me a te ne disjungas. I. 116. 10. ܠܐ ܬܓܙܪ ܥܠܝܢ ne contra nos decernas. Cfr. I. 86. 1. II. 284. 17. ܢܓܙܪ ܥܡܗ nobis eum vindicabimus. I. 102. 10. ܕܠܐ ܬܒ ܘܠܐ ܐܬܓܙܪ qui pœnitentiam non egerit, aut sui continens non fuerit. II. 94. 13. ܢܗܘܪܐ ܝܩܝܪܐ ܢܬܓܙܪ lux pretiosa adimetur.

ܓܙܝܪܐ abscissus. ܓܙܪܐ præda. ܓܙܪܐ securis. ܓܙܪܐ decretum, sententia III. 148. 3. ܓܙܪܐ ܓܙܪܝܢ sua decreta faciunt. ܓܙܪܐ stabulum. III. 146. 14. ܚܝܘܬܐ ܕܒܓܙܪܐ animal,

ܓܘܚ Etpa. exilivit, exsultavit. ܐܬܓܘܚ ܩܪܢܐ ܒܪܫܐ: extulit se & exilivit cornu in capite.

ܓܘܡܐ (Ch. גאם) haustus, potus. I. 232. 4. ܕܟܠ ܚܝܘܬܐ ܓܘܡܐ ܒܦܘܡܗܝܢ quæ *animantia* suo ore reciprocant, quicquid haustum fuerit.

ܓܢ cogn. ܓܢ obumbravit. III. 280. 13. ܐܬܓܢܢ ܠܝ ܥܝܢܝ ܒܪܫܝ obumbrati mihi oculi in meo capite.

ܓܘܢܐ ܓܘܢܐ color, species. I. 188. 1. ܡܢ ܟܠ ܓܢܣ ܘܓܘܢܐ omnis generis & speciei.

ܓܣ (Ch. גס) letaliter ægrotavit. ܓܣܐ ܘܡܝܘܬܐ letaliter ægrotans & moriens.

ܓܚܟ Ch. se oblectavit. II. 184. 20. ܓܚܟܝܢ ܘܡܬܦܪܓܝܢ gestientes seque oblectantes.

ܓܘܚܬܐ (Ch. גויחה) exspiratio. III. 94. 17. ܟܠܗܘܢ ܡܝܬܝܢ ܒܓܘܚܬܗ omnes moriencur illius halitu *suffocati*.

ܓܙܠܐ rete. III. 146. 13. ܐܝܟ ܨܦܪܐ ܕܡܢ ܓܙܠܐ ܕܐܚܝܕ ܠܗ ܦܪܚ ut passer, ex reticulo, quo undique tenetur, evolans.

ܓܘܫܡܐ (Ch. גופא) corpus. II. 84. 5. ܓܘܫܡܐ ܡܫܝܓܝܢ corpora lavant.

ܓܙ (Ch. גוץ) abscissus, orbatus fuit. ܢܓܙܘܢ ܝܠܘܕܐ ܓܙܝܙܐ evadent parvuli orbati *parente*.

ܓܘܪ adulteravit, scortatus est. I. 26. 13. ܓܝܘܪܐ adulter. ܓܝܘܪܬܐ adultera. ܓܘܪܐ adulterium.

ܓܪܬܐ (Syr. ܓܪܬܐ) ruminatio. ܡܦܩܝܢ ܚܡܝܡܘܬܐ ܕܢܦܫܗܘܢ ܒܓܪܬܐ ardorem sui animi ruminatione exhalant.

ܓܒܝܢܐ supercilium.

(ܓܕܪ) ܓܕܘܕܐ Pl. ܓܕܘܕܐ turma. ܓܕܘܕܐ ܕܝܡܐ ripa, littus. II. 8. 20. ܓܕܘܕܐ ܕܝܡܐ ܡܪܝܡܝܢ ܘܡܝܐ ܕܝܡܐ ܥܡܝܩܝܢ littora maris edita, sed aqua maris profunda.

ܓܕܦ (جذب) attraxit, attractum hausit. I. 232. 8. ܟܠܗܝܢ ܡܢ ܕܡܬܒܪ ܓܕܦܝܢ ܟܢܫܝܢ colligunt, quicquid fractum, collectumque id raptim hauriunt (*rectius ita, quam ut, collato Ch.* ערבא funis, *verti* contorquent.

ܓܕܝܐ hædus. It. Capricornus *Zodiaci.*

ܓܕܠ contorsit, plexuit. II. 13c. 3. ܓܕܠܘ ܩܪܢܬܐ ܒܪܫܝ plexerunt mihi cornua in meo capite. Cfr. I. 252. 11.

ܓܕܘܠܐ cincinni. ܓܕܝܠܐ cincinnatus. ܓܕܝܠܬܐ cincinnata.

ܓܕܦܐ ala, penna. I. 24. 9.

ܓܘܪܐ (Ch. גורא) sepes, ripa. *Vide* ܓܕܪ.

ܓܘܐ vide ܓܘܐ, & ܓܘܗ vide ܓܗܝ.

ܓܗܢܐ gehenna.

ܓܘܐ pars interior, media. ܒܓܘܗ cujus ope. ܓܘܝܐ F. ܓܘܝܬܐ interior. ܓܘܝܬܐ II. 18. 1. venter, corpus. ܓܘܝܐ penetrale.

(ܓܘܫ exundavit, erupit *cum strepitu, teste derivato* ܓܘܫܐ terræ motus) ܓܘܫܐ mugitus, strepitus. I. 182. 9. ܓܘܫܐ ܐܬܓܘܫ ܒܬܪܥܐ ܕܚܫܘܟܐ mugitus in foribus caliginis editus fuit. I. 160. 18. ܓܘܫܐ ܒܠܒܐ ܕܪܘܚܐ ܐܬܓܘܫ motus in Spiritus corde excitatus fuit. Cfr. I. 214. 4. ܓܘܫܐ ܪܒܐ strepitus ingens. It. (Syr. ܓܘܫܐ) abundantia, luxus.

ܐܬܓܒܒܬ ܘܠܐ ܐܫܬܡܠܝܬ gibbus, non erectus fuit. ܩܘܡܬܝ ܕܡܬܦܫܛܐ ܗܘܬ ܐܬܓܒܒܬ habitus meus, quem protenderam, gibbus evasit. II. 164. 22. ܩܘܡܬܝ ܕܐܬܦܫܛܬ ܐܬܓܒܒܬ statura mea, quæ extensa fuerat, contracta est. *Errans hæc verti*: statura mea, primum humi prostrata, deinde erecta.

ܓܒܐ (Ch. גב) ܓܒܝܐ s. ܓܒܝܐ res eminens, superficies, dorsum. III. 72. 9. ܟܘܐ ܗܘܐ ܛܐܦܐ ܘܫܓܝܐ ܥܠ ܓܒܝܐ ܕܡܝܐ arca natans & vagans in superficie aquæ ferebatur. ܓܒܝܐ ܕܪܩܐ dorsum testudinis.

(גבה) ܓܒܝܐ excelsus, sublimis. ܓܒܝܬܐ ܟܠܝܠܐ excelsæ coronæ.

ܓܒܐ elegit. II. 94. 1. ܟܢܫܬܐ ܕܓܒܐ caterva, quam elegit. I. 46. 6. ܥܡܐ ܠܢܦܫܗ ܢܓܒܐ populum sibi eliget.

ܓܒܐ (H. גבא) fovea. ܡܪܥܐ ܢܦܩܘ ܡܢ ܓܘܐ ܕܓܘܒܗܘܢ mali exeuntes e claustro suæ foveæ. ܓܘܒܐ sepulcrum. I. 36. 17. ܠܚܡܐ ܓܘܒܝܐ panis sepulcralis.

ܓܘܒܐ Syr. fovea, cisterna. III. 24. 14. ܓܘܒܐ ܕܪܩܝܥܐ ܫܪܝܢ ܐܝܟ ܡܛܪܐ, *ad verbum*: cisternæ firmamenti solutæ in modum pluviæ. Cfr. III. 26. 8.

ܓܒܠ finxit, formavit. Etpe. formatus fuit.

ܓܒܠܐ forma. ܓܒܠܐ ܕܟܠܝܠܐ crines formose in speciem corollæ compositi. ܓܘܒܠܐ conformatio.

ܓܒܪ, ܓܒܪܐ, ܓܒܪܐ vir. ܓܢܒܪܐ heros. ܓܢܒܪܐ potens. ܓܢܒܪܘܬܐ prodigium. ܓܢܒܪܘܬܐ potentia, robur.

ܒܪܟ Pe. Pa. benedixit. Etpe. benedictus fuit. I. 34. 11; I. 218. 1. I. 136. 21.

ܒܘܪܟܐ genua. ܡܒܪܟܐ benedictus. ܒܘܪܟܬܐ, ܒܘܪܟܬܐ, benedictio.

ܒܪܘܣܡܐ (Ch. ברוסם) spuma. II. 82. 17. ܒܪܘܣܡܐ ܕܐܝܟ [illegible] quorum ut crucifixorum spuma.

ܒܪܩ fulguravit. ܒܪܩܐ ܒܪܩ emicuit fulgur.

ܒܪܘܬܐ abietes. I. 20. 1. ܪܝܚܐ ܕܒܪܘܬܐ odor abietum.

ܒܫܠ ebullivit, coxit. I. 34. 17. I. 158. 7. I. 258. 16.

ܒܨܐ (Ch. בשקר) inquisivit. III. 32. 12. [illegible] inspiciens inquisivi in meum patrem. Cfr. III. 308. 9.

ܒܬܪ, ܒܬܪ post. I. 112. 13. [illegible] viri sectaturi mulieres. ܒܬܪܗܘܢ pone eos. II. 160. 1. ܒܬܪܝ ܐܬܐ ܐܢܬ me sequeris. ܒܬܪܝܐ posterior.

ܓ

ܓܐܐ Etpa. se extulit, jactavit, gloriatus est. [illegible] animus meus se effert & delectat. I. 6. 8. ܓܐܝܐ ܘܡܬܓܐܝܐ gloriosus & eminens.

ܓܐܘܐ, ܓܐܘܬܐ, ܓܐܝܘܬܐ magnificentia, gloriatio. ܓܐܝܐ magnificus, gloriosus.

ܓܒܢ gibbosus fuit. Etpe. in gibbum se contraxit, dorso eminuit. I. 300. 6, [illegible] (pro ܓܒܢܐ) dorso in gibbum contracto, demens evasit; habituque non erecto, sed gibbo, *dixit*. III. 128. 2.

obeunt. ܫܒܝܐ ܫܒܐ captivus. ܒܪ ܩܠܐ vox. ܒܪ ܝܡܐ ܕܝܡܐ lit-tus marinum. I. 104. 6. ܒܪ ܕܝܡܐ ܒܪܐ ܡܢ ܗܢܐ ܐܝܠܢܐ — ܒܪ ܝܡܐ (lege ܒܪܐ) ܐܝܠܢܐ ܒܥܩܪ ܢܥܩܪܝܗ evellet radicitus ar-bores, easque ab uno maris littore ad littus alterum ma-ris transferet. ܒܪ sed. ܡܢ ܒܪ præter. ܒܪܬܐ Pl. ܒܢܬܐ filia. I. 320. 3. ܒܢܝ ܓܕܦܐ volucres.

ܒܪܐ terra inculta, desertum, ܒܪܝܐ exterior. ܒܪܐ (Syr. ܒܪܝܐ) purus.

ܒܪܐ creavit. Etpe. creatus fuit. III. 268. 18. ܐܬܒܪܝܘ ܐܪܒܥܐ ܪܘܚܐ creati sunt quatuor venti.

ܒܪܘܝܐ creator. ܒܪܝܬܐ, ܒܪܝܬܐ, ܒܪܝܘܬܐ res creata, creatura. ܒܘܪܝܐ storea. III. 12. 18. ܪܩܝܥܐ ܐܝܟ ܒܘܪܝܐ ܡܬܟܪܟ firmamentum ut storea convolvetur. ܒܪܝܬܐ (Ch. בריתא) fines, termi-ni. III. 50. 2. ܩܐܡ ܒܒܪܝܬܐ ܕܒܪܝܬܐ stans in confinio cre-aturarum. ܒܪܝܬܐ (Ch. בריאות) pinguedo,

ܒܘܪܩܐ (Syr. ܒܘܪܩܐ) borax, nitrum.

ܒܘܪܣܡܐ tiara. I. 58. 8. ܕܒܘܪܣܡܐ ܒܪܫܝܗܘܢ ܢܣܝܡܘ qui tiaram s. pileum suo capiti imposuerint. Alibi: ܥܠܘ ܒܘܪܣܡܐ ܚܘܪܐ ܕܐܝܟ ܟܠܝܠܐ ܦܨܝܚܐ vobis aptate tiaras, æque candidas, ac coronas lætas. *Quod itaque vocabulum* I. 48. 22. *male per* tibialia *redditum est. Ludibrioque hæc ipsius notio apud Syros fuit.*

ܒܪܙܐ (Aram. ברחא) hircus. II. 90. 19. ܣܥܪܗܘܢ ܐܝܟ ܒܪܙܐ ܣܪܝܐ talis eorum coma, qualis hircorum fœtidorum.

ܒܥܠܕܒܒܐ inimicus. III. 162. 16.

ܒܥܘܪ (Ch. בעור) fax II. 196. 1. ܠܥܡܡܐ ܕܚܫܘܟܐ ܒܥܘܪ ܠܐ ܡܬܩܕܡ gentibus *caliginis* fax non præfertur. ܒܥܝܪܐ animal, bestia.

ܒܨܪ vindemiavit, minuit, defecit, II. 286. 10. — ܡܢ ܟܪܡܝܟܘܢ ܠܐ ܢܬܒܨܪ vindemia a vobis non colligatur. I. 178. 9. ܚܙܝ ܕܒܨܪ ܢܘܗܪܐ vide, quod defecit splendor. I. 80. 7. ܐܘ ܡܠܬܐ ܕܡܪܟܘܢ ܠܐ ܬܣܥܪܘܢ si verbum Domini vestri minoris non feceritis. I. 76. 13. ܛܝܒܘܬܗ ܡܢܟܘܢ ܒܨܪܐ ejus beneficentia vobis deerit.

ܒܨܝܪ deficiens. ܐܝܬܝܐ ܕܠܐ ܐܝܬܘܗܝ ܡܕܡ ܒܨܝܪ Genius, cui nihil defuit aut defecit.

(ܒܩܥ) ܒܩܥܬܐ ruina. III. 84. 7. ܒܬܐ ܒܩܥܬܐ ܢܗܘܘܢ hospitia ruinæ fient.

ܒܩܪܐ grex, grex boum.

ܒܪ (ברר) discrevit. Pa. Aph. elongavit. Etpa. discretus fuit. ܡܢ ܐܒܪܢܝ ܡܢ ܗܝܡܢܘܬܐ quis me a fide procul duxit? III. 82. 15. ܠܕܝܢܐ ܡܒܪܝܢܟܘܢ ܡܢ ܡܕܢܚܐ ܠܡܥܪܒܐ judices avocaturus (*rectius forte, quam, ut verti,* creaturus) ab oriente in occidentem. III. 260. 9. ܡܢ ܚܝܐ ܡܢ ܐܒܪܢܝ a Vita quis me removit? I. 84. 3. ܐܬܒܪܘ ܡܢܗ discreti ab ea agite. I. 114. 15. ܐܬܒܪܘ ܡܢ ܥܒܕܐ ܣܢܝܐ procul estote a fœdis operibus.

ܒܪ, ܒܪܐ filius. II. 204. 13. ܚܪܫܬܐ ܒܢܬ ܬܪܥܣܪ ܠܓܕܝܐ Incantatrices *Duodecim Stellares* polum septentrionis non

ܒܣܐ contemsit. II. 20. 14. ܠܐܬܒܣܘܢ ܠܡܠܐ (lege ܠܐ ܬܒܣܘܢ) ܐܠܐ ܬܒܣܘܢ ܡ̈ܠܐ ne contemnatis verba, quæ locutus est.

ܒܣܝܐ, ܒܣܝܪܐ contemtus.

ܒܣܡ svavis fuit, placuit. Etpa. lætatus fuit. I. 134. 6. ܒܣܡܐ ܠܗ placuit ei. I. 184. 8. ܚܕܐ ܘܐܬܒܣܡ ܒܠܒܐ gaudens pectore lætatus est.

ܒܣܡܐ aroma, ungventum. ܒܣܝܡܘܬܐ svavitas, jucunditas. ܒܣܝܡܐ svavis, jucundus. ܒܣܡ̈ܐ aromata. ܡܒܣܡܢܘܬܐ c. c. ܡܢܗܪܢܘܬܐ hilaris & illuminata *mens*. ܡܒܣܡܢܘܬܐ jucunditas, hilaritas.

ܒܣܪ (Ch. בסר Pa. nuntiavit læta) lætus est, III. 18. 15. ܩܠܐ ܕܗܟܢܐ ܡܒܣܡ ܘܗܟܢܐ ܒܣܝܡ vox — quæ ita svavis & grata est.

ܒܣܪܐ, *supra* ܒܣܪܐ caro.

ܒܣܘܪܬܐ res a sponso ad sponsam missa. II. 70. 12. ܡ̈ܠܐ ܕܚܟܝܡܐ ܠܣܟܠܐ ܐܝܟ ܒܣܘܪܬܐ ܠܟܠܬܐ sermo sapientis stulto ut dos desponsatæ data.

ܒܥܐ petivit, quæsivit, rogavit. Etp. contendit. II. 154. 19. ܐܬܒܥܝܘ ܟܠܗܘܢ ܕܢܗܘܘܢ ܚܝܠܬܢܝܢ contenderunt omnes, se pro sua sapientia efficaces esse.

ܒܥܘܬܐ petitio, precatio.

ܒܥܠ sibi conjunxit. III. 288. 11. ܕܒܥܠܬ ܡܢܗܘܢ ܠܝ ܚܒܪ̈ܐ quot eorum mihi familiares junxeram.

ܟܡܥܠ (ܟܡܥܠ) terruit. (pro ܐܬܟܡܥܠ) ܠܡܟܡܥܠܘ ܠܡܪܘܕܐ ܐܬܝܬ ܗܪܟܐ huc veni ad terrefaciendum contumaces.

ܟܡܝܣ vide ܟܡܣ.

(ܟܡܟ constrinxit) ܟܡܝܟܐ constrictus. I. 260. 3. ܣܢܝܐ ܘܥܩܝܡܐ ܘܟܡܝܟܐ quod odiosum, perversum, & contortum.

ܟܡܟ devoravit. It. vapulavit. ܢܬܟܡܟ ܘܢܬܢܓܕ ܒܢܘܪܐ ܡܚܘܬܐ vapulabit, flagrisque ignis cædetur.

ܟܡܣܬܐ arundo, festuca. III. 134. 13. ܢܫܡܛܘܢ ܟܡܣܬܐ ܡܢ ܥܝܢܘܗܝ ut eripiant ei festucas ex ejus oculis.

ܟܡܣܐ crystallus. I. 18. 12. I. 218. 4.

ܟܢܒ procreavit. I. 42. 14. ܟܢܒܘ ܒܢܝܢ ܘܟܢܫܘ ܢܫܝܢ procreate liberos, & *uxores* ducite. ܐܘ ܠܐ ܬܟܢܒܘܢ ܘܬܟܢܫܘܢ ܢܫܝܢ si non liberos procreaveritis, aut *uxores* duxeritis.

ܟܢܝܫܐ instructus, eruditus. ܡܟܢܫܢܐ III. 29.4. 6. instruens, erudiens (ex cogn. ܟܢܫ intellexit).

ܟܢܐ ædificavit. ܗܝܟܠܐ ܘܒܝܬܐ ܟܢܝܗ templum ædemque ei struxit.

ܟܢܐ Pl. ܟܢܝܢ filius. ܟܢܝܢܐ structura. ܟܢܬܐ Id. ܡܟܢܝܢܐ id.

ܟܢܕܐ ampulla. I. 36. 18. ܬܡܝܗܐ ܟܢܕܐ ܕܠܡܐ ܕܡܢ ܝܡܡܐ ܢܣܟܠ is talis vindex, qualis qui ampullâ maria turgida *exhaurire* cupierit. *Ita verti hæc δυσνοητα. Quæ autem, collato* I. 72. 19. 20, *& quidem* ܬܡܝܗܐ *lecto, forte vertenda:* constituetur *similis* ampullæ, qua quis maria plena *exhaurire* cupierit.

ܒܛܝܢܬܐ prægnans. ܒܛܢܐ conceptio. II. 124. 5. ܒܛܢܬ ܡܢܗ ܬܐܘܡܐ concepit ab eo geminum partum. ܒܛܢܬܐ idea.

ܒܛܫ conculcavit II. 32. 6. ܨܒܐ ܠܡܒܛܫܗ ܠܐܪܥܐ voluit eum humi conculcare. III. 148. 7. ܒܛܫܬܗ ܘܛܡܫܬܗ ܠܦܓܪܐ hoc *corpus* conculcavi & fœdavi.

ܒܠ Jupiter. I. 54. 5.

ܒܝܢܬ ctr. ܒܝܢ inter, coram. ܒܝܢܬ ܫܡܝܐ ܠܐܪܥܐ inter cœlum & terram. I. 10. 17. ܒܝܢ ܣܦܘܬܢ inter labia nostra. ܐܬܒܣܡܘ ܒܝܢ ܚܝܐ lætemini coram Vita. ܬܘܟܠܢܐ ܠܐ ܢܗܘܐ ܠܟ ܒܕܗܒܐ ܘܒܣܐܡܐ ܒܝܢ ܚܝܐ fiducia tibi ne sit *in auro argentoque* coram Vita.

ܒܝܥܬܐ ovum. III. 136. 2. ܒܝܥܬܐ ܕܥܝܢܐ vitellum oculi.

ܒܟܐ flevit. Aph. flere fecit. I. 170. 17. ܐܒܟܝܬܗ ܩܠܐ ܕܐܢܬܬܐ ܘܐܒܟܝܬܗ ܐܝܟ ܫܒܪܐ feci, ut, edito muliebri gemitu, fleret ut infans.

ܒܟܝܐ, ܒܟܝܬܐ fletus, luctus.

(ܒܘܟܠܐ) ܡܒܟܠܢܘܬܐ (ܒܟܠܠܐ) forma. ܐܝܩܘܢܬܐ ܘܕܡܘܬܐ ܘܡܒܟܠܢܘܬܐ ܕܚܫܘܟܐ effigies, imagines, & figuræ caliginis.

ܒܘܟܪܐ primogenitus.

ܒܟܣ & ܒܟܣܝ ἅπαξ λεγ. *forte ex* בקש postulavit, exi petivit. II. 12. 20. ܥܒܕܝܢ ܡܫܠܐ ܠܬܪܬܝܢ [illegible] faciunt versuram magno & iniquo fœnore.

ܒܠܠ commiscuit, confudit. ܒܘܠܠܐ commistio proba I. 192. 13. ܒܠܒܘܠܐ commistio improba II. 66. 10.

ܒܠܐ inveteravit, obsolevit. ܠܐ ܢܒܠܐ ܠܒܘܫܐ ܕܠܒܝܫ non inveterascet vestis, qua indutus est.

ܒܝܬ, ܒܰܝܬܳܐ domus. ܒܶܝܬ ܓܰܙܳܐ ærarium. ܒܢܰܝ ܒܰܝܬܳܐ familiares. ܒܰܝܳܬܳܐ, ܒܝܬܳܐ hospitium. ܒܶܝܬ ܩܒܽܘܪܳܐ sepulcretum. ܒܶܝܬ ܡܰܪܕܺܝܬܳܐ iter. III. 40. 5. ܠܰܐܝܟܳܐ ܗܽܘ ܒܶܝܬ ܡܰܪܕܺܝܬܳܟ quo loci tendit tuum iter? ܒܰܝܳܬܶܐ, ܒܰܝܳܬܳܬܳܐ hospitantes viri, feminæ.

ܒܙ diripuit, deprædatus est. ܒܶܙܬܳܐ præda.

ܒܙܐ sprevit, contemsit.

ܒܙܥ perfodit, disrupit. II. 30. 10. ܒܙܰܥ ܪܩܺܝܥܳܐ perrupit firmentum. II. 132. 12. ܪܘܚܳܐ ܒܙܰܥ ܩܳܕܠܶܗ Spiritus monile sui colli disrupit.

(ܒܪ) ܒܪܳܐ fruges. ܒܰܪܙܳܐ semen, gramen. ܒܣܪ pro ܒܣܪܳܐ caro.

ܒܚܰܪ elegit. Etpe. electus fuit. I. 110. 6. ܐܶܬܒܚܰܪܘ ܒܚܺܝܪܳܐ ܛܳܒܬܳܐ probemini beneficentia spectati. ܒܚܺܝܪܳܐ electus, probatus.

ܒܚܰܫ inquisivit. I. 152. 20. ܡܪܰܓܫܳܢܶܐ ܘܒܳܚܽܘܫܶܐ ܘܡܰܟܫܠܝܢ ܚܕ ܠܚܕ omnes sentientes, inquirentes, & mutuo offendentes. ܚܳܙܶܐ ܘܒܳܚܶܫ ܒܗܽܘܢ invisens in eos inquisivi.

ܒܛܶܠ cessavit, intermisit. Pa. irritum fecit. abolevit. Pass. inutilis, inanis, vanus redditus est. I. 26. 16. ܥܳܠܡܳܐ ܗܳܢܳܐ ܒܳܛܶܠ ܘܩܢܶܝܢܶܗ peribit hic mundus, ejusque opes perdentur. I. 118. 21. ܒܰܛܶܠ ܪܽܘܓܙܳܐ ܡܶܢ ܚܢܳܢܳܟ abroga iram tuæ misericordiæ.

ܒܛܺܝܠܳܐ inanis, inutilis. ܒܽܘܛܳܠܳܐ cessatio, exitium. ܡܒܰܛܠܳܢܳܐ eversor.

ܒܛܶܢ concepit utero, mente, parturivit, genuit. Etpe. conceptus est. I. 150. 11. ܒܛܶܢܬ ܒܶܛܢܳܐ ideam concepit.

[illegible] splenduit, gloriatus est. [illegible] se jactavit.

[illegible] erubuit, pudefactus est. Pa. & Aph. pudefecit I. 220. 15. [illegible] intuens animam, de ea, quæ & ipsa erubescebat, erubuit. I. 222. 12. [illegible] pudefecimus colloquium Spiritus. [illegible] pudor.

[illegible] adiit, introivit. II. 46. 4. [illegible] ego discernens, quod fuit, est, & in posterum erit. [illegible] aditus, introitus.

[illegible] (Ch. לב, Syr. [illegible]) cor, animus. I. 324. 2. [illegible] qui Vitæ animum pulchre non attendunt.

[illegible] intellexit. Pa. [illegible] intelligere fecit. [illegible] intelligentes & discernentes, quid bonum sit, eos reddidi. [illegible] feci, ut intelligerent jus Vitæ. I. 140. 7. [illegible] testatam feci meam gratiarum actionem pro omni re.

[illegible] Judicium. [illegible] intelligentia.

[illegible] (Ch. בינא) salix. III. 128. 11. [illegible] salices Jordani.

[illegible] incultus, sterilis fuit. II. 210. 8. [illegible] stips *danda* in eorum æde ne sterilescat.

[illegible] fovea, carcer, ergastulum.

[illegible] pernoctavit. I. 58. 11. [illegible] merces mercenarii penes vos non pernoctet.

ܒܗܝܪܐ illustris I. 156. 2. ܒܝܪܐ puteus.
(ܒܐܫ) ܒܝܫܐ malus. ܒܝܫܘܬܐ malitia.
ܒܗܩ scaturivit. I. 22. 2. *Radii solis* ܒܗܩܝܢ ܒܚܘܪܙܐ ܡܫܒܚܐ mutuo erumpentes, stillantes.
ܒܗܩ (Syr. ܒܚܢ) exploravit. III. 174. 1. ܒܗܩ ܒܚܘܫܒܢܐ ܢܛܘܪܬܐ exploravit aliam custodiam.
ܒܪܟ clamavit, appellavit ad judicem ܐܦܠܓ ܒܚܫܐ ܒܪܟ ܠܡܪܐ ܕܥܠܡܐ nisso suspirio, appellavit ad Dominum mundi.
ܒܪܐ effinxit. I. 34. 1. ܕܒܐܝܕܝܗܘܢ ܒܪܝܢ ܦܚܡܐ ܘܒܣܦܘܬܗܘܢ ܡܢܦܚܝܢ ܢܘܪܐ effingunt suis manibus carbones, suisque labris incendium sufflant.
ܒܪܝܐ res figilina. ܒܪܝܐ ܕܛܝܢܐ ܕܠܒܢܐ ܘܡܐܢܐ opera argillacea, tabulata & figilina. ܒܪܝܐ res efficta. II. 46. 6. ܒܚܝܫ ܒܪܝܬܐ ܕܠܥܠ inquirens in res sublimes.
ܒܪܩܐ (Ch. בדקא) rima, fissura. III. 138. 11. ܡܢ ܝܡܐ ܡܫܬܦܟܢ ܘܒܪܩܐ ܕܠܐ ܡܬܚܒܫܐ a mari illabente, & fissura non coëunte.
ܒܕܪ dispersit, dissipavit. Etpe. Pass. II. 2. 2. ܫܠܡܘ ܫܢܝ ܒܥܠܡܐ ܘܚܘܫܒܢܗ ܕܡܬܚܫܒ ܠܝ ܒܕܪܐ ܐܬܒܕܪ ætas mea in mundo finita: & quæ illius ratio mihi computata fuit, ea in generationibus dissipata i. e. absoluta.
ܒܠܗ conturbavit. ܢܒܠܗܘܢܢܝ (pro ܠܐ ܢܒܠܗܢܝ) ܚܫܘܟܟܘܢ non conturbabit me vestra caligo.
ܒܨܗ H. Ch. splenduit. III. 308. 8. ܢܘܗܪܐ ܡܒܨܗܢܐ — ܡܒܨܗܢ splendor illustrans & illustris.

ܐܫܘܚܐ (Ch. אשוחין) cedri feminæ. III. 72. 4. ܩܛܠ ܐܪܙܐ ܡܢ ܚܪܢ ܘܐܫܘܚܐ ܡܢ ܠܒܢܢ cædit pinos ex Haran & cedros ex Libanon.

ܐܫܠܐ (Aram. אשלא funis, funiculus) radius. II. 184. 7. ܐܫ̈ܠܐ ܕܢܘܗܪܐ radii lucis.

ܐܫܘܢܐ (H. אשונה) obscuritas, caligo. II. 312. 6. ܪ̈ܡܬܐ ܕܐܫܘܢܐ juga caliginis.

ܐܫܬܪܓܢ (اشترغار) species *herbæ odoriferæ*. I. 202. 2. ܐܝܬܝܘܗ̇ ܠܥܝܢܬ ܬܘܪܐ ܐܫܬܪܓܢ adduxerunt oculum vaccæ, & quidem generis Aschtargan.

ܐܬܐ venit, ܐܝܬܝ, sæpissime ܐܬܐ adduxit. ܐܬܝܬ veni. Fem. ܐܬܝ veni.

ܐܬܘܬܐ signum, miraculum. ܡܐܬܝܐ adventus. ܡܝܬܝܢܐ afferens.

ܐܬܡܠܝ (Ch. אתמלי) heri, nudius tertius.

ܐܬܢܐ asina.

ܐܣܦܪܓܐ (coll. Syr. ܐܣܦܪܓܐ, ܦ mutato in ܒ, & *cum* ܡ *epenthetico*) asparagus. I. 202. 3. ܐܝܬܝܘܗ̇ — ܐܣܦܪܓܐ ܕܝܬܒ ܡܢ ܕܒܢܝ ܛܘܪܐ apportarunt — asparagum ex sede binorum nontium.

ܐܬܪܐ locus. ܐܬܪܐ vide ܐܬܪ.

ܒ

ܒܒܐ porta, aula, natio.

ܒܐܪ apparuit, se declaravit. Etpe. declaratus fuit. ܐܬܪܐ ܒܐܪ ܒܝܪܘܬܐ ܘܙܪܘܐ ܠܫܠܡܢܐ ܬܪܝ declara te, Genie, scienter, viamque pacificis muni. ܐܬܒܝܪܬ ܒܟܠ ܕܡܘܬܝ comparui mea specie.

ܐܪܕܒܐ corus, *genus mensuræ.* III. 182. 1. [illegible] metiuntur accepta large, sed parce data metiuntur.

ܐܪܕܟܠܐ (Ch. ארדכלא) architectus. I. 10. 19. ܐܪܕܟܠܐ ܕܦܚܪܐ figuli.

ܐܪܝܐ leo. It. leo *Zodiaci.* ܐܪܝܬܐ leæna.

ܐܪܝܘܬܐ vide ܚܝܐ.

ܐܪܙܐ cedrus, pinus. III. 72. 4.

(ܐܪܟ) ܐܘܪܟܐ longitudo. ܐܪܟܘܣܐ dux.

ܐܪܡܠܐ viduus. ܐܪܡܠܬܐ vidua.

(Ch. ארס desponsavit) ܐܪܘܣܐ desponsatio, sponsalia.

ܐܪܥ (Aram. ארע) occurrit, obvenit. Aph. *transit.* occurre fecit, objecit. III. 24. 16. [illegible] detrudam projiciamque vos in terram. Cfr. III. 26. 4.

ܐܪܥܐ (Ch. ארקא) terra, regio.

ܐܝܬ, ܐܝܬܝܐ (H. יש, Ch. ישות) res existentes. II. 104. 2. [illegible] munera cupita vobis tribuo. II. 130. 11. [illegible] abstinuerunt ab edendis rebus mundi esculentis.

ܐܫܬܐ (Aram. אשתא) ignis.

ܐܫܬܬܐ (Syr. ܐܫܬܐ ima pars, fundum) parietes s. turres.

ܐܫܕ effudit. I. 54. 20. [illegible] sanguinem eorum effundentes. II. 96. 2. (pro ܟܠܗ) [illegible] qui liberent se ab eis flentes & quaquaversum se proripientes.

اهزا (ex אוצר) thesaurus; sed (ex יצר, Syr. ايزا) genius, animus. I. 154. 1. 2. I. 168. 5.

اهما (Syr. اهما) statura, statio. لااهمه لاهمي اهكه non posuisti stationi meæ offendicula.

اهما (دهرا) lana, II. 124. 18. اهما جز totondit lanam.

اهما (קנה, *unde* מקנה pecus, Syr. مدنا bubalus) grex. II. 8. 18. ادمي — لاهما دهما مهما similes gregi amplo & copioso. Alibi: اهما دهمر لما اهما grex, qui coram viro pastore.

اهما (Ch. קהות, Syr. عمه) ftupor, hebetudo. اهما دمنا لا مدي ددهما hebetudo oculorum, qui mundum non vident.

اهما (Syr دهما) pulvis, agger, vallum. I. 162. 15. هكمه اهما ددكه ipsi item agger ductus fuit.

اهمى (Syr. اهمما) faber murarius, cæmentarius. III. 100. 19. 114. 6. اهمي III. 120. 10. id. (*mutato* ى *in* ز, *nisi existimandum sit*, a اهمي mercenarius *hoc non differre.*)

اهما, اهما quatuor. اهمدمهر quatuordecim, اهمدما quadringenti.

اهما (Syr. اهما) jumenta, opes. اهما اهما دهمي اه اهمي اه اهمي اه مدمي اهمكم دهما اهمي ecce aurum, ecce argentum nostrum nobis viatico erit: ecce opes divitiæque nostræ nobis subsidio itineris erunt. اهما داهما مدمما نهمي usuram opum divitiarumque accipiunt.

I. 140. 18. *aqua nigra* ܡܝܐ ܐܘܟܡܐ discurrens, seque invertens. ܐܬܗܦܟ ܡܢ ܡܐܡܪܗ se avertit a suo dicto.

ܐܘܦܢܐ (Syr. ܐܦܢܐ) velum II 26. 2. ܡܢ ܐܘܦܢܐ ܕܡܝܐ ܐܘܦܢܐ ܕܡܝܐ ܢܣܒ de operimentis aquæ, velamentis aquæ sumsit. I. 92. 10. ܟܪܘܟ ܦܓܪܝܟܘܢ ܒܐܘܦܢܐ ܕܡܝܐ circumdate corpora vestra palliis aquæ. Item (i. q. Ch. אופן) circulus, periodus. II. 18. 11. ܕܗܘܐ ܐܘܦܢܐ ܕܝܘܡܐ ܠܠܠܝܐ ܘܐܘܦܢܐ ܕܠܠܝܐ ܠܝܘܡܐ ut ad horam primam periodus diei fit noctis, periodusque noctis fit diei.

ܐܦܥܐ (Ch. אפעיא) serpens.

ܐܦܪܐ cinis, pulvis. I. 262. 12.

ܐܨܒܥܬܐ s. ܨܒܥܬܐ i. q. ܨܒܥܬܐ.

ܐܨܛܘܡܐ Ch. אצטמא, chalybs, it. ligamentum pec. capillorum. Syr. ܐܣܛܘܡܐ species ferri duri. I. 266. 11. ܒܐܨܛܘܡܐ ܕܣܦܣܝܪܐ ܘܣܝܦܐ ܘܐܨܛܘܡܐ ܘܣܟܝܢܐ ܘܩܠܥܐ in receptaculo ensium, gladiorum, acinacium, cultrorum, fundarumque. II. 270. 10. ܐܨܛܘܡܐ ܕܡܝܐ ܚܝܐ ܕܒܗܘܢ ܡܬܩܛܪܐ ܒܢܝܢܐ vincula aquæ vivæ, quibus Deastræ fabricæ *mundanæ* colligarentur (*proprie* in gibbum contraherentur).

ܐܨܛܘܢܐ s. ܐܣܛܘܢܐ columna, procerus, truncus. ܐܨܛܘܢ ܢܘܗܪܐ columna splendoris. I. 166. 8. ܐܣܛܘܢܐ ܘܡܫܠܛܐ eminens (pr. columna) potensque. III. 314. 13. ܐܨܛܘܢܐ ܕܐܝܕܐ ܘܪܓܠܐ ܠܝܬ ܠܗ truncus, qui manus pedesque non habet.

ܐܣܐ myrtus. Tr. i. q. Ch. אסא vox in magicis usurpata. I. 209. 6. ܕܐܣܐ ܐܣܝܘܬܐ ܚܟܝܡܐܝܬ ܢܬܚܟܡ arte obscura callide & magice utamur.

ܐܣܘܬܐ it. ܐܣܘܬܐ correctio, integritas. III. 120. 7. ܐܣܘܬܐ ܕܥܒܕܐ ܕܠܐ ܐܬܥܬܩܘܗܝ integrum opus, in quod nihil antiquitati licuit.

ܐܣܟܐ (Ch. אסכ) castigatio. III. 158. 10.

ܐܣܘܒܐ (Ch. סאובא) immundities, pollutio.

ܐܣܛܠܐ s. ܐܣܛܠܐ stola, pallium.

ܐܣܦ collegit. ܐܣܘܦ ܡܢ ܥܠܡܐ recipe te ex mundo.

ܐܣܦܪܐ it. ܣܦܪܐ sphæra, cohors. *Messias mendax* ܐܣܦܪܗ ܪܒ suæ sphæræ s. cohorti imperans.

ܐܣܪ vinxit. Etpe. vinctus est.

ܐܣܝܪܐ vinctus. ܐܣܘܪܐ vinculum.

ܐܫܝܪܬܐ (H. אשרה. Syr. ܐܫܝܪܐ) lucus. I. 20. 1.

ܐܫܝܪܬܐ ܕܒܪܘܬܐ ܪܝܚܐ ܠܐ nec odor ille abietum, cujus demum cumque luci hi fuerint.

ܐܣܛܘܢ s. ܐܣܛܘܢ (Syr. ܐܣܛܘܢܐ) pr. statua, tr. magister III. 100. 3. III. 271. 9.

ܐܣܛܘܪܐ (Ch. איסתורא) vid. ܣܛܘܪܐ.

ܐܦ etiam. ܐܦܢ etiamsi. ܐܦܠܐ etiam non.

ܐܦܐ pinsuit, coxit. Etpe. pistus, coctus fuit.

ܐܦܝܐ pistor.

ܐܦܟ se avertit, pervertit. Etpe. aversus, perversus fuit. I. 26. 14. ܠܐ ܬܬܗܦܟܘܢ ܡܢ ܡܡܠܟܘܬܟܘܢ ne pervertatis vestram dictionem. I. 28. 3. ܕܐܦܟ ܕܝܢܐ qui perverterit judicium.

ܬܢܚܬܐ gemitus.

ܐܬܡܗܘܬ (Ch. אנמור) admiratio.

ܐܢܟܐ (Ch. אונכא) onyx. I. 218. 4. ܒܪܟܗ ܒܐܢܟܐ ܒܪܟܗ ܒܒܠܘܪܐ eum beavit onyce, beavit chrystallo.

ܐܦܐ facies. ܥܠ ܐܦܐ (Syr. ܥܠ ܐܦܝ) pro, propter. ܠܐܦ̈ܝܢܐ id.

(ܐܢܚ suspiravit ex angustia) ܬܢܚܬܐ suspirium altius ductum.

ܐܢܫ, ܐܢܫܐ, ܢܫ homo. *Oppositum τῳ* ܡܠܟܐ *valet* privatus. ܐܢܫܐ ܐܢܬ ܐܠܐ ܚܕ ܡܢ ܡܠܟܐ ܫܘܝܬܟ tu privatus; sed uni regum te adæquavi. ܐܢܫ ܐܢܫ unusquisque, quilibet. ܐܢܫܝܐ humanus. ܐܢܫܘܬܐ cognatio. ܐܢܫܘܬܐ humanitas.

ܐܢܬܬܐ Pl. ܢܫ̈ܐ mulier. ܐܢܬܬܐ (Ch. אתתא) id.

ܐܣܐ sanavit, curavit. Aph. id. Etpe. curatus, correctus fuit. II. 118. 13. ܐܣܐ ܡܠܬܐ ܕܡܡܠܠܬܗ curam agas sermonis, quem habueris. III. 42. 1. ܡܚܘܬܗܘܢ ܠܐ ܡܬܐܣܝܢ plagæ eorum non sanabuntur. III. 122. 20. *quam descripsi, Sidram* ܐܣܝܬܗ ܘܡܕܡ ܠܐ ܐܬܬܘܣܦ correxi, nec aliquid plus justo in eam irrepsit. III. 116. 12. *Sidræ antiquæ, quarum sua item* ܐܣܝܐ correcta fuerat. III. 116. 14. ܕܡܟܬܒܢܘܬܗܘܢ ܥܬܝܩܘܬܗܘܢ ܘܐܣܝܘܬܗܘܢ ܘܠܐ ܫܘܚܠܦܗܘܢ *Sidræ*, utcumque *sæpius* descriptæ, quippe antiquæ, tamen correctæ, nec mutatæ, manserunt. ܡܐܣܝܐ curans.

ܐܣܝܐ, ܐܣܝܐ medicus. ܐܣܝܘܬܐ, ܐܣܝܘܬܐ sanatio.

ܐܡܐ Pl. ܐܡܗܬܐ mater. ܐܡܬܐ ancilla.

ܐܡܡ (Ch. אמא) cur. ܐܡܬܝ, ܐܡܬܝ̈ quando.

ܐܡܢ. Aph. ܗܝܡܢ credidit Etpa. creditus est.

ܐܘܡܢܐ artifex. ܗܝܡܢܐ, ܗܝܡܢܘܬܐ fides.

ܡܗܝܡܢ fidelis, verax.

ܐܡܢܘܬܐ vide ܡܗܝܡܢ.

ܐܘܡܨܐ robur. II. 200. 5. ܐܝܟܘ ܗܘ ܕܒܐܘܡܨܐ ܫܐܕܐ ܥܫܢ ubi ille, qui *Dæmonibus* Ture vi prævaluerit?

ܐܡܪ dixit, jussit, secum locutus est, cogitavit.

ܡܐܡܪܐ jussum, auctoritas. ܐܡܪܐ, ܡܐܡܪܢܐ magister. ܐܡܝܪܐ dux. ܡܐܡܪܐ dictum. ܐܡܪܐ (Syr. ܐܡܪܐ) aries, it. aries *Zodiaci*. I. 230. 11.

ܐܢ si. ܐܢ ܠܐ si non. ܐܠܐ nisi. ܐܢܘܢ si ipse. ܐܝܢ (Aram. הין) ita est. I. 56. 6.

ܐܢܐ ego. Pl. ܚܢܢ s. ܐܢܚܢܢ nos. ܐܢܬ tu.

ܐܢܬܘܢ vos. ܐܢܘܢ illi. ܐܢܝܢ illæ.

ܐܢܝܓ (H. נגה) splendens, c. c. ܟܐܦܐ carbunculus.

ܐܢܓܝܐ (Ch. אנגיא) *cum* ג *pro Dag. Forti*, profunditas. I. 320. 10. ܐܢܓܝܐ ܕܝܡܐ ܠܡܢܐ ܐܬܥܟܪܬܘܢ profunditates maris, cui turbatæ estis?

ܐܢܕܪܘܢܐ (Ch. אנדרונא) camera, cænaculum.

ܐܢܚ gemuit. Epe. suspiravit. Aph. gemitum movit. II. 144. 20.

ܡܬܬܢܚܐ ܢܦܫܗܘܢ suspirans eorum anima.

اثمها vide ثمه.

احدا vide مدر.

اكرا arator, agricola. II. 64. 5. اكرا دراع مقمص حمرا agricola, qui seminans fructus profert. Cfr. II. 60. 16.

احدا (Syr. حدا) sacellum. III. 84. 9. احدا مدمشيا ممشا الکها مدمشيا sacella conculcabuntur, ædesque Deorum profanabuntur.

اكري (Ch. אכץ) moleste, ægre tulit. مدرکلب اكري ægre & molestè tuli. I. 200. 13. کدوا (*pro* اكرکلب) اكرکلب مقمشيا درکلبه id graviter Spiritus accepit, ægreque Septem Stellares tulerunt. مكركلب اكري moleste & graviter tuli.

*کلمسا (H. אהלים) aloes.

کلها ululatus, lamentum مکلها id.

الا ad. کلمه (ex ל & Ch. כוון simulac) donec. I. 152. 10. نورا ساق الا مدرا مدمه کلمه مدیه مدرا ignis ascendit, donec perveniat ad terminum firmamenti.

الکها Deus. الکهما divinus. حمه الکهما templum. الکهوما divinitas.

کلمسا (Ch. אלים) species plantæ salsuginosæ.

الکه (ex سکه) didicit. Etpe. eruditus fuit.

الکه mille. اکلها navis.

اکري ursit, afflixit, oppressit. I. 56. 5. ل اکري الکمده si vos urserit.

اکريا pressus, afflictus. اکروا afflictio, oppressio.

ܐܟ

ܕܗܘܐ ܫܠܝܛ ܥܒܕ ܒܡܪܚܘܬܐ quod imperium obtinuerat, id impotenter exercuit, imperitans suæ genti. III. 248. 3. ܐܟܡܝܢ ܢܚܫܐ rugientes ære.

ܐܟܠܐ tinea, ærugo, it. malleus. II. 302. 3. ܡܚܝܬܗ ܒܐܟܠܐ ܕܙܝܘܐ percussi eum malleo splendoris. III. 22. 15. ܗܒܘ ܠܝ ܐܟܠܐ ܕܙܝܘܐ ܕܐܬܒܪ ܠܥܠܡܐ date mihi malleum splendoris, ut fabricam *mundi* confringam. ܡܐܟܠܐ esca. ܡܐܟܘܠܬܐ, ܡܐܟܘܠܬܐ, ܡܐܟܠܬܐ cibus.

ܐܟܡ nigruit. I. 12. 12. ܠܐ ܐܟܡ ܠܒܘܫܐ ܕܡܬܟܣܐ non nigrescet vestis, qua ille amictus. I. 260. 12. ܡܝܐ ܐܟܡܐ aqua nigra. ܐܟܡܘܬܐ nigredo. ܐܟܡܘܬܐ squalor. ܐܟܡܘܬܐ ܘܟܡܝܪܘܬܐ ܢܪܡܘܢ ܠܠܒܗܘܢ planctum, fletum, & squalorem cordibus eorum injicient.

ܐܟܡܐ quando. II. 78. 2. ܐܟܡܐ ܩܠܐ ܕܚܝܐ ܒܬܒܝܠ ܗܘܐ quando vox Vitæ in orbe exstiterat.

ܐܟܡܢ quamdiu. III. 202. 17. ܐܟܡܢ ܕܥܡ ܕܡܘܬܐ ܕܫܪܝܐ ܡܫܬܘܬܦ ܐܢܐ ܠܐ ܚܙܐ ܐܢܐ ܚܝܐ quamdiu cum ea *specie* dissolvenda commercium habuero, Vitam non videbo.

ܐܟܕܐ s. ܐܟܕܘ (Syr. ܐܝܟܢܐ) quando, quomodo. II. 78. 2. ܐܟܕܘ ܩܠܐ ܕܚܝܐ ܒܐܕܢܝ ܢܦܠ quomodo vox Vitæ in meas aures cecidit? III. 204. 13. ܐܟܕܐ ܠܐ ܚܕܝܬ ܒܛܘܒܘܬܗ ܕܐܒܝ — ܫܕܝܬ quasi non gavisus fuissem felicitate mei patris — projectus sum. III. 212. 12. ܐܟܕܐ ܣܢܝܐ ܠܐ ܚܙܘܢܝ tam fœdum me non viderunt.

ܐܪܥܐ ܡܢ ܢܒܥܐ ܙܪܘܐ ܡܣܪܝܐ ܐܒܕܐ ܐܒܒܐ ܘܐܝܠܢܐ ܢܐܒܘܢ terræ ut propagines putrescent, sic annona deficiet, frugiferæ herbæ & arbores excrescent. *Melius etiam vertetur hæc vox* II. 38. 18. propagines, *quam* fœcunditatem (*ducta ejus origine a* ܛܡܐ polluit).

ܐܝܟܐ s. ܐܝܟܐ ubi.

ܐܝܟ sicut. ܐܝܟܐ s. ܡܢܐܝܟܐ unde.

ܐܝܠ potens. ܐܝܠܐ cervus. ܐܝܠܬܐ cerva.

ܐܝܢܐ quis, talis.

ܐܝܬ est, sunt. ܐܝܬ, ܐܝܬܘܬܐ essentia, subsistentia. ܐܝܬܝ ego ipse.

ܐܒܐ (Syr. ܐܒ exhilaravit) hilaritas. ܐܒܐ ܘܦܘܫܐ hilaritas & relaxatio.

ܐܝܟܢܐ sicut.

ܐܟܠ (יכל) potuit. II. 140. 5. ܠܐ ܐܟܠܘ ܠܡܬܟܣܝܘ non potuerunt se eo obvelare.

ܐܟܠ Ch. 1. edit, viguit, vixit, 2 administravit. 3 tonuit, rugiit. I. 50. 20. ܕܢܐܟܠ ܐܠܦܐ ܫܢܝܢ vivere mille annos. III. 156. 14. ܘܐܟܠ ܒܛܠܝܐ ܛܢܦܐ qui puero impudice usus fuerit. III. 286. 16. ܘܠܐ ܐܟܠܬ ܬܚܘܡܐ ܘܠܐ ܥܩܪܬ ܟܐܦܐ terminum non consumsi i. e. dirui, nec limitarem lapidem dimovi. I 52. 14. ܢܐܟܠ ܐܠܦܐ ܫܢܝܢ ܒܕܘܫܢܐ vigebit mille annos in pinguedine. II. 100. 12. ܫܒܛܐ ܘܫܘܠܛܢܐ ܕܐܟܠܝܢ sceptrum & imperium qui administrant. III. 98. 13. ܡܠܟܐ ܡܠܟܘܬܐ (*corrupte in codice* ܡܠܟܘܬܐ) ܡܠܟܐ ܗܘܐ

ܐܚܟ (Ch. חוך) risit, irrisit. I. 164. 4. ܐܚܟܬ ܘܐܬܥܛܦܬ ܦܪܨܘܦܐ illudens ego personam magnificam indui. Cfr. I. 216. 17.

ܐܚܪ moratus est, defecit. ܠܒܝ ܠܐ ܢܬܐܚܪ cor meum non deficiet.

ܐܚܪܢ alius. ܐܚܪܝܐ id. ܐܚܪܢܝܬܐ, ܣܘܓܐܐܐ alia. ܐܚܪܝܬܐ finis. ܐܚܪܢܘܬܐ mora, mansvetudo.

ܐܘܪܚ (Syr. ܐܘܪܚܐ) Pl. ܐܘܪܚܬܐ via. It. ratio, mos. ܐܘܪܚܐ ܕܐܙܠ ܐܘܪܚܗ ܐܢܬ ܢܚܢ ܒܬܪܟ viam, qua tu ieris, nos inibimus. III. 84. 19. ܒܠܠܝܐ ܐܬܝܢ ܓܢܒܐ ܘܐܘܪܚܬܐ ܟܠܝܢ ܘܩܢܝܢܐ ܫܩܠܝܢ venientes nocte fures intercipiunt vias, opesque aufeٍrunt. III. 230. 16. ܐܝܟ ܐܘܪܚܗܘܢ pro eorum more.

ܐܟܒܪ (Syr. ܐܟܒܪ) forsitan. ܗܒ ܢܟܒܫ ܐܘܡܢܘܬܐ ܟܣܝܬܐ ܕܒܗ ܐܟܒܪ ܢܬܚܕܝܘܗܝ agitedum! subigamus ipsi artem obscuram. Qua arte obscura illum forte capiemus.

ܐܛܡܐ latus, femur. II. 310. 5. — ܥܕܡܐ ܠܐܛܡܝ ܩܡܬ ܒܡܝܐ — ܥܕܡܐ ܠܓܪܡܝ — ܩܡܬ ܒܡܝܐ usque ad meum femur steti in aqua — usque ad meum os — steti in aqua. Cfr. I. 54. 13.

ܐܛܪܦܐ (H. טרף, Aram. טרפא) folium. I. 8. 4. ܐܛܪܦܐ ܕܟܠܝܠܐ folia coronæ.

ܐܝܫܬܐ (H. אשישות) propagines, sarmenta. II. 310. 2. ܙܪܥ ܐܝܫܬܐ ܘܙܪܥܘܢܐ ܕܦܪܝܫܝܢ ܚܕ ܡܢ ܚܕ para propagines seminaque, alia ab aliis diversa. III. 86. 19. ܡܢ ܐܝܫܬܐ ܩܪܝܒܐ

ܐܘܢܐ (Aram. אונא) hospitium. ܒܐܘܢܐ ܐܘܢܐ ܐܬܟܣܝܘ in diversis hospitiis se obtexerunt.

ܐܘܬܐ signum, miraculum. ܐܘܬܢܐ admirabilis c. c. ܪܘܪܒܢܐ & ܫܘܒܚܢܐ magnificus & augustus.

ܐܘܪܘܐ vid. ܣܘܪܘܐ.

ܐܙܠ abiit, ambulavit, profuit.

ܐܙܠܐ (Aram. אזלא) rete. III. 232. 7. ܗܘܝܬܘܢ ܕܐܝܟ ܒܐܙܠܟܘܢ ܒܠܥܘܢܟܘܢ ܐܬܚܛܦܘ quasi vestro reti, faucibus vestris auferemini.

(ܐܙܢ) ܡܘܙܢܐ (H. מאזנים) bilances, trutina.

ܐܚܕ cepit, tenuit. I. 238. 21. ܐܚܕ ܬܪܥܐ ܐܚܝܕܐ tenuit portas *clausas.*

ܐܚܕܐ ܐܚܕ (Syr. ܐܚܕܐ ܕܐܝܕܐ) apprehensio manus, subsidium. I. 30. 14. ܡܢ ܕܥܒܕ ܛܒܬܐ ܠܗ ܡܛܠ ܕܐܚܕܐ ܐܝܕܐ qui benefecerit, admodum ei in sui subsidium benefiet. ܐܚܕܢܐ memor. II. 208. 15. 210. 4. ܐܚܕܢܐ ܬܠܡܝܕܐ memores discipuli. Sed II. 214. 2. ܐܚܝܕܐ mendose pro ܐܚܕܢܐ memores. ܐܚܕܐ simul.

ܐܚܐ (Ch. אחה) consuit, conjunxit. ܫܘܬܦܘܬܐ ܕܛܒܐ ܐܚܐ ܠܗ societatem bonorum sibi junxit. ܐܚܐ Pl. ܐܚܐ frater. ܚܬܐ soror. ܐܚܘܬܐ fraternitas. III. 244. 4. ܬܬܕܒܪܘܢ ܥܡܝ ܒܐܚܘܬܐ me tractabitis familiariter.

ܐܚܕ i. q. ܐܚܕ. E. g. ܠܐ ܬܐܚܕܘܢ ܘܠܐ ܬܓܪܘܢ ܘܠܐ ܬܪܓܓܘܢ ܡܕܡ ܕܠܐ ܗܘܐ ܕܝܠܟܘܢ ne apprehendatis, aut in vos attrahatis, aut concupiscatis, quod vestrum non fuerit.

ܐܓܪ mercede conduxit, acquisivit. Etpe. Pass.

ܐܓܪܐ merces. ܐܓܝܪܐ mercede conductus. ܐܓܪܬܐ epistola.

ܐܕܡ homo, quisquam. ܐܕܡܘܬܐ vide ܕܡܐ.

ܐܕܢܐ auris.

ܐܘܪܢܐ (Ch. אורניא) tentorium, III. 88. 1. ܐܢܫܐ ܗܘܝܢ ܒܐܘܪܢܝܐ ܐܬܝܢ ܥܠ ܐܢܫܐ ܕܝܬܒܝܢ ܒܒܬܐ. Homines, in tentoriis versantes, aggredientur homines, in ædibus habitantes.

ܐܕܢܩܐ (Ch. אדונקי) magnates, proceres, principes. III. 152. 17. ܐܕܢܩܐ ܕܟܘܟܒܐ principes stellæ. ܐܕܢܩܐ ܚܛܝܐ maximi peccatores.

ܐܕܪܫܬܐ (Syr. ܐܕܘܫܬܐ) dissimulatio. III. 242. 5. III. 242. 20. III 244. 6.

ܐܘ si, sed.

ܐܘܕ (pro ܐܒܕ) periit, perdidit. ܥܠܡܐ ܟܠܗ ܘܩܢܝܢܗ ܐܘܕ mundus interibit, ejusque opes peribunt. ܐܘܕ ܘܫܠܡܐ ܡܠܟܘܬܗܘܢ peribit & consummabitur eorum regnum.

ܐܘܪ luxit. Aph. illuminavit. ܐܢܗܪܘܗ ܠܚܘܪܗ illuminarunt ejus candorem.

ܐܝܪ (Syr. ܐܐܪ, ἀὴρ) æther, spatium lucidum, I. 130. 13. ܗܘܐ ܐܝܪ ܒܐܝܪܗ ܐܝܪ fuit (*rectius reddito* exstiterat) Ajar per Ajar, i. e. *necessarium, quam Ens Divinum, tam & Spatium sui lucidum* (πλήρωμα). ܐܝܪܐ lucidus. II. 208. 12. ܫܪܒܬܐ ܚܝܬܐ ܐܝܪܬܐ ܢܗܝܪܬܐ familia viva, lucida, splendida.

(ܐܒܐ) ܐܒܐ viror, germen. ܥܣܒܐ ܐܒܐ ܘܐܝܠܢܐ fetiferæ herbæ & arbores.

ܐܒܒܐ fruges. ܓܦܬܐ ܕܝܢܩܐ ܒܚܝܠܗ ܡܬܪܒܝܢ ܘܫܬܝܢ ܡܢ ܐܒܒܗ vitis, cujus ope lactentes adolescunt, cujusque e fruge bibunt.

ܐܒܘܒܐ vide ܒܘܒ.

ܐܒܕ periit. Etpe. perditus est. Aph. perdidit.

ܐܒܕܐ perniciosus. ܐܒܕܬܐ res perditæ. ܐܒܕܢܐ, ܐܒܕܢܐ, ܐܒܕܘܢܐ, ܐܒܕܢܐ, exitium, interitus.

ܐܒܐ Pl. ܐܒܗܬܐ pater.

ܐܟܚܕܐ una, simul.

ܐܒܠܐ 1. luctus. ܐܒܠܐ ܘܡܥܠܬܐ luctus & ejulatus. 2. i. q. Syr. ܐܒܠܐ grex. III. 26. 18. ... similes gregibus, quorum pilus ad genua promissus.

ܐܒܪܐ ala, ulna. I. 220. 3. — ... tuæ ulnæ aërem attingentes. (*ita rectius, quam* aptatæ aëreo *volatui*). — Caput tuum nubes lucis.

ܐܒܪܙ vide ܒܪܙ.

ܐܓܘܢܐ vid. ... ܐܓܘܢܐ vid. ...

ܐܓܢܐ crater, lagena, hydria. III. 173. 12. ... miscentes pocula, afferentes placentas.

Prima vero hæc pars nomenclaturæ hujus Nasaræææ: eaque tantum nomina ejus appellativa comprehendens. Quæ propria (arcani ea gentilitii & sacri indicia) continebit, pars altera illius futura est.

ܓܒܪܐ ، ܓܘܒܪܐ ـ ܓܢܘܒܪܐ ، ܓܒܪܐ — ܓܒܘܪܐ ، ܓܒܪܐ — ܫܢܘܒܪܬܐ ، ܫܢܒܪܬܐ —
ܪܘܫܡܐ ، ܪܘܫܡܐ — ܦܘܠܚܢܐ ، ܦܠܚܐ — ܦܘܠܚܢܐ ، ܦܠܚܐ — ܦܠܚܐ ، ܦܠܚܐ —
ܡܘܟܠܐ ، ܡܟܠܐ — ܡܘܟܠܐ ، ܡܘܟܠܐ ، ܡܟܠܐ — ܟܠܬܐ ، ܪܘܟܠܬܐ —
ܡܘܟܠܝܐ ، ܡܟܠܝܐ ، ܡܘܟܠܢܐ ، ܡܟܠܢܐ — ܡܟܠܬܐ ، ܡܟܠܬܐ —
ܡܘܪܟܬܐ ، ܡܘܪܟܬܐ - ܡܘܟܢܐ ، ܡܟܢܐ - ܡܟܘܠܬܐ ، ܡܟܠܬܐ - ܡܘܟܠܐ ، ܡܟܠܐ ؛

Corrumpere autem vetera & vernacula vocabula, si incuriæ cujuscumque scribæ, peregrina & nova adsciscere, gentis levitati id tribuendum est. Mira naturæ hæc diversitas. Vita moresque Arabum, Persarum in odio; quorum tamen loquendi consvetudo in amore fuit. Gentilisque vocis & superstitionis par constantia non fuit. Arab. E. g. ܓܝܪ غير — ܛܐܝܦܐ, طايفة, Pl.
ܛܘܐܝܦ ـ طوايف, عسكر Pl. عساكر — ܫܐܝܢ, شاين — ܡܫܐܝܢܐ,
شيخ E. g. Pers. ܕܝܕܪ ديدار — ܕܪܐܙ, دراز — ܢܫܢܐ, نشانه —
Quæ autem barbaries non longe repetenda. Etenim in liturgiarum clausulis, quæ ævi sunt recentioris, ea præprimis conspicua est.

Cæterum merito ambigam, omnesne voces nostri Codicis earumque formæ hoc sui Lexidio comprehensæ fuerint. Quæ me præterierint, esse paucas, spero.

tatis eis inesset, eorum sedes nec minus notanda fuit. Cui tamen officio interdum defui. Quippe qui, personâ glossographi induta, eam, quæ phrasiologi, brevitatis caussa adjiciendam non putavi. Quo autem consilio haud parum citandi sive loci sive exempli intermissum est. Neque, hoc mutato, retractationi operis totius otium aut animus suffecit. Etsi festinatio aut patientia scribentis non sola in culpa fuit. Etiam ipsa necessitas pro ratione aliquando stetit. Nonnulla aliunde excerpta: quibus adeo non locus fuit. Neque testibus, ubi nihil ambigui, opus. Eosque in re certa proferre, supervacaneum duxi.

Quod demum ad orthographiam attinet, ea, quæ archetypi, etiam echtypi esse debuit. Deficit sæpe particula Genitivi: unaque persona, unus numerus vicem, alterius frequenter subiit. Quibus tamen vitiis remedium rarissime quæsitum est. Sicut etiam, quæ plures unius ejusdemque vocis farmæ interdum expressæ occurrunt, illæsæ ex meo judicio relinquendæ fuerunt. Earumque quæ vera sit. plurium collatione codicum præcipue discernetur. E. g. — ܐܟܪܢܐ ,ܐܟܪܘܢܐ ܐܟܣܪܢܐ ,ܐܟܣܪܘܢܐ — ܐܣܛܘܪܐ ,ܐܣܛܪܐ — ܟܘܬܐ ,ܟܘ — ܦܘܠܝܛܝܐ ,ܦܘܠܘܛܝܩܐ ,ܦܘܠܝܛܝܩܐ — ܦܘܣܢܐ ,ܦܣܢܐ — ܦܘܠܡܘܣ ,ܦܘܠܡܘܣܐ ,ܦܘܠܘܡܘܣܐ — ܐܟܪܐ ,ܐܟܪܐ — ܥܠܬܐ ,ܥܠܠܐ — ܫܘܟܢܬܐ ,ܫܘܟܢܬܐ ,ܫܟܢܘܬܐ — ܩܪܢܬܐ ,ܩܪܢܬܐ — ܫܘܫܟܢܐ ,ܫܘܫܟܢܐ — ܫܘܫܡܬܐ ,ܫܘܫܡܬܐ —

tari foret. Tam compositum sui ingenium, abditosque in sensus implicatum. Unde etiam ejusmodi inceptum multis irritum cessit. Quemadmodum & mihi, rem tam arduam conanti, tot tantique errores commissi fuerunt. Qui tamen non omnes indeprehensi. Quidam ad calcem impressi codicis etiam correcti: aliique in Lexidii hujus contextu corrigendi. Qui supererunt, ii ut ob difficultatem facti non inexcusabiles, ita nec ob spem futuri inemendabiles. Rudia (ut principia rerum esse solent), quæ studii tirocinia in scientiæ hoc genere deposui. Perfectiora alii addent. Neque nisi prima hæc lux: quæ sensim ut dies clarescet. Tempus enim est, quo plus & melius sapere contingit.

Quod vero obscurum hoc stadium cursuro tædiferum erit Lexidion, id ita componendum mihi visum est. Etymologiæ soli studere, hoc non satis. Natura nihil solitarium amat: vocesque ut vites sine adminiculo & vinculo male se habent. Nam ut de rebus, sic de rerum nominibus comparate rectius judicatur. Notescentque ex sociis, quæ ex se non patescent. Ideoque phrasiologiæ danda etiam opera fuit.

Sed ne fides interpretamenti ex ingenio interpretis petita videretur, testimoniis hæc firmanda; ut &, quo plus auctori-

Codicem nostrum Nasaræum, e prelo jam exeuntem, ut ipsius glossarium e vestigio sequatur, magni ad ejus intelligentiam interest. Nam plurima hujus glossemata. Quibusque fax præferenda. Quamquam vereor, ne non satis lucifera hæc futura sit. Fomentum ipsi & alimoniam suppeditare, lucubrantis mei unius cura fuit. Quod J. Ludolpho fortuito, id non mihi consulto accidit. Invenit ille in Aethiopicis magistrum domi *): quem foris in Nasaræis ego frustra quæsivi. Vultumque ignoti sermonis de ejus imagine præterea noscere, uni nostrum, non alteri licuit. Neque enim Galilæi, ut Abyssinii **), cujusdam libri forma aliqua reddita est. Talemque reddere, id potius novum exemplum moliri, quam vetus imi-

*) Gregorius ille Aethiops (Præf. Lexic. Aethiop.)

**) Versio Bibl. Aethiopica (Lib. cit.)

LEXIDION
CODICIS NASARÆI,
CUI LIBER ADAMI
NOMEN,

EDIDIT

MATTH. NORBERG,
S. S. THEOL. DOCT. LINGU. ORIENT. ET GRÆC. PROFESSOR,
CANCELLARIÆ REGIÆ CONSILIARIUS,
CUM INSIGNI EQUESTRI ORDINIS REGII
DE STELLA POLARI.

LONDINI GOTHORUM MDCCCXVI.
LITERIS BERLINGIANIS.